

INLEIDING

We zullen proberen op een eenvoudige en toch duidelijke manier parallellen te trekken tussen de kosmische wetten en de schijnbaar onredelijke gevolgen die ze op aarde kunnen hebben.

Als we te maken krijgen met gebeurtenissen die onverklaarbaar zijn, dan zijn we geneigd die te zien als een directe ingreep van ongeziene krachten. Dat kan soms waar zijn, soms ook niet. Zeker is echter, dat er niets kan gebeuren dat niet direct samenhangt met een kosmische wetmatigheid. Alles wat er gebeurt op aarde is gebonden aan bepaalde kosmische regels; dat geldt voor het hele Al.

Als we die regels kennen, dan kunnen we ook begrippen hoe een mirakel tot stand komt. Want een wonder is alleen een wonder, als men niet begrijpt hoe het gebeurt. Begrijpt men hoe het gebeurt, dan is het geen wonder meer; dan ligt het wonder misschien eerder in de beheersing van een bepaalde kracht of in een hanteren van een tot nu toe niet bekende wet dan in het gebeuren zelf. Een eenvoudig voorbeeld daarvan is het wandelen op water.

Wandelen op water lijkt onmogelijk. Het is echter wel mogelijk, maar dan moeten er aan bepaalde eisen worden voldaan. Het water moet in staat zijn uw gewicht te dragen. Als het bevroren is, kunt u wandelen op water. Als het niet bevroren is, heeft het een zekere oppervlaktespanning. Die oppervlaktespanning kan tijdelijk iets vergroot worden, maar nooit zoveel dat het uw werkelijk gewicht kan dragen. Maar als u nu in staat bent om uw gewicht te verminderen, dan houdt u ongeveer 1/10 van uw normaal gewicht over en een vergroting van de oppervlaktespanning met een factor van ongeveer 700, waardoor u in staat bent om niet alleen op water te staan, maar ook daarop te lopen; d.w.z. er is frictie. U kunt zich voortbewegen over water.

Het is duidelijk, dat bepaalde wetten daaraan ten grondslag liggen. In dit geval zou je het kunnen noemen de wet van onderlinge veldattractie. Ze lijkt veel op de kosmische wet van gelijkblijvende velden en de verschillende magnetische wetmatigheden. Het gaat hier om de vraag wanneer ik een bepaalde invloed uitstuur, wat gebeurt er dan om mij heen? In dit geval is het een schijnbare vermindering van gewicht door een gedeeltelijke afscherming t.a.v. de zwaartekracht waarbij de gehele energie die ik gebruik bovendien nog in zeer sterke concentratie in het water terechtkomt, daarbij over een oppervlakte van ongeveer 10 a 15 meter² de oppervlaktespanning vergroot en op een bepaald punt zodanig dat ik op het water kan staan. Dit is maar een voorbeeld.

Voordat ik zo dadelijk ga beginnen met de echte les, moeten we eerst een paar van die wetten bekijken en zien wat ze kunnen doen. Daarna moeten we nagaan wat voor verschillende invloeden er op aarde zijn en hoe de kosmische wetten zich op aarde manifesteren. Het is duidelijk, dat elke invloed in haar werking wordt bepaald door het milieu waarin ze optreedt. Deze factor is op aarde betrekkelijk eenvoudig te stellen, omdat u de aarde allemaal kent.

De aarde heeft zwaartekracht. Ze heeft bepaalde dichtheidsverhoudingen van materie. Ze heeft een atmosfeer van een bepaalde samenstelling. Ze heeft een eigen stralingsveld van een gemiddelde dichtheid waarin bepaalde effecten optreden. Ik zou daarop niet te zeer natuurkundig willen ingaan. Ik ga wel proberen om zo duidelijk mogelijk te vertellen wat er eigenlijk aan de hand is.

Het belangrijkste daarbij is altijd weer de mens zelf, omdat de mens kan werken met die krachten. Ik geloof, dat ik met het voorbeeld en de daarbij passende woorden heb gezegd waar we naartoe streven.

LES 1 - DE KOSMISCHE WETTEN EN DE WERKINGEN ERVAN IN DE WERELD

De kosmos op zich is in feite bijna een leefgeheel waarin een verzameling materie optreedt van verschillende dichtheid, met verschillende bewegingssnelheden en daardoor een ontstaan van verschillende velden.

Een veld kunt u zich het best voorstellen als een aantal rimpels in een bak met water, als u een vinger daarin steekt. De rimpels die worden veroorzaakt hebben dan o.m. de volgende waarden ze kunnen deeltjes uitstoten (fotonen b.v., er zijn ook nog andere). Ze kunnen bepaalde trillingenuitstoten. We spreken dan over magnetische golven, maar dat is niet helemaal waar, het zijn meer partikels welke die invloed golfsgewijs overbrengen. Dan kunnen we ook nog spreken over vibratie af een zeer hoge trilling. In deze hoge trilling zijn eveneens kleinste deeltjes aanwezig. Je kunt ze bijna niet aanduiden. Het zijn eigenlijk meer breukdeeltjes van een neutron (neutronen zijn daaruit samengesteld) en deze kleinste deeltjes komen eveneens met golven voor rond massa.

Nu is het vreemde hierbij, hoe sneller de massa beweegt, hoe groter de hoeveelheid die ze achterlaat. Het is a.h.w. of het veld iets is wat achterblijft. Als je b.v. een sneeuwbal door water haalt, dan smelt ze. Wat achterblijft wordt dus minder, maar achter blijft een deel van wat er in de sneeuwbal heeft gezeten. Op die manier gebeurt dat ongeveer.

Het is in massa gerekend natuurlijk erg gering. Bij bepaalde hemellichamen is dat echter meer dan voldoende om heel behoorlijke storingen te veroorzaken.

Alle invloeden uit het heelal komen ook op aarde aan. De aarde is daaraan gelukkig niet zonder meer aan blootgesteld. Ze heeft een aantal lagen in de atmosfeer, sommige daarvan zijn geïoniseerd, andere onderscheiden zich door specifieke statische ladingen, waardoor een deel van die straling wordt tenietgedaan en een ander deel wordt omgevormd. Het is die omvorming welke bepalend zal zijn voor de resultaten die ze op aarde zullen hebben. Als u bij wijze van spreken 10 seconden zonlicht ontvangt zonder de afscherming van de atmosfeer, dan bent u zo verbrand, dat u het met 10 weken op het zand van de Sahara liggen niet kunt verbeteren. U heeft dan meer blaren.

We moeten begrijpen, dat dergelijke verschijnselen alle gebonden zijn aan wetten. Een deel daarvan zijn wetten, die tot de ruimte behoren. In de ruimte geldt b.v. dat massa is opgebouwd uit eigen materie plus snelheid waardoor de samenhang van de materie mede wordt bepaald. Dat betekent, dat hoe sneller een planeet gaat, hoe dichter ze zal zijn. Verder geldt daarbij dat de kerndichtheid weer bepalend is voor het hele spel van krachten in en rond de planeet. Daardoor wordt dan weer bepaald hoe dicht de materie zal zijn. Het is dus zo; de aarde b.v. heeft een betrekkelijk dichte korst. Je kunt naar een veel grotere planeet gaan en die heeft weer een gasachtig samenstelling zoals Neptunus. Maar als u denkt dat Neptunus gas is, dan wordt u wel lelijk genept. Neptunus heeft wel degelijk een kern. Deze is veel kleiner dan de aarde; ongeveer twee keer de maan. Die kern heeft een zeer behoorlijke vastheid. Wat daaromheen zit, is dus eigenlijk atmosfeer. Op die manier kunnen de mensen vergissingen maken.

We weten nu; de snelheid in de ruimte is bepalend voor allerlei verschijnselen, o.a. voor het optreden van massa. Dan komt daar nog iets bij namelijk, een rechte lijn in de kosmos bestaat niet. Niet alleen op aarde, maar ook in de ruimte bestaat ze feitelijk niet. Het is een ideaallijn die we kunnen uitstippelen. Op het ogenblik echter dat we ons gaan bewegen, ondergaan we o.m. elektrische en magnetische invloeden waardoor het onmogelijk is om die baan inderdaad lijnrecht te maken; ze gaat altijd met een boogje.

Een andere eigenschap van het heelal is op het ogenblik dat de eigen snelheid zo groot wordt dat ze eigenlijk geen afscheiding van fotonen meer toelaat (dus als de lichtsnelheid is bereikt) wordt de massa groot en wel, omdat er steeds meer fotonen worden opgenomen en gelijktijdig geen massa meer kan worden afgescheiden doordat er een veld is dat een dergelijke afscheiding eenvoudig verhindert.

Deze dingen hebben schijnbaar met een mirakel niet veel te maken. Schijnbaar. Maar er gelden in de kosmos ook nog andere regels. Die zijn dan wat minder stoffelijk. We zouden kunnen zeggen, dat op kosmische basis het enige verschil tussen een gedachte en een werkelijkheid in menselijke termen is gelegen in de bestaansintensiteit plus de bestaansduur. Dat betekent, dat als u heel intens en heel lang denkt die gedachte materie is. Ze is een werkelijkheid waaraan u niets meer kunt veranderen, die volledig zelfstandig is in de beweging (de snelheid en inde eigenschappen(de structuur) die u haar heeft gegeven en daardoor haar omgeving zelfstandig blijft beïnvloeden tot het ogenblik, dat haar eigen bewegingssnelheid is teruggelopen en daardoor langzaam maar zeker die gedachte weer verwaast, uitdooft en er een toestand van absolute rust komt.

Als ik nu spreek over een mirakel waar heb ik dan mee te maken? Dan heb ik te maken met een verschijnsel dat niet te verklaren is met de verstandelijke kennis van de mens. Als vroeger de bliksem door de hemel flitste of insloeg op aarde dan had men daarvoor alleen de goden om dat te verklaren, want men kende er geen redelijke verklaring voor. Nu weet iedereen dat het een uitwisseling van statische lading is tussen de aarde en bepaalde "geladen" wolken (in feite waterdampmassa's) die door de beweging in de lucht die lading hebben opgenomen, negatief of positief.

Als mensen denken, dan is het denken van de mensen ook vergelijkbaar met zo'n wolk. Gedachten staan namelijk niet stil t.a.v. de materie, ze bewegen zich. Maar indien zo zijn georiënteerd op de materie, nemen ze een deel van de kracht daaruit over. Wanneer de gedachte dus intens is en lang genoeg aanhoudt, dan ontstaat er een lading. Als nu de afstand tussen het gedachtebeeld en de materie niet zo groot is dat er een kenbaar verschijnsel kan ontstaan, zal op een gegeven ogenblik de energie van die gedachte zo groot worden dat ze niet meer alleen als gedachte kan bestaan. Op dat openblik ontladte ze zich en door die ontlading wordt, ze mirakel.

Wat zijn de mirakelen die we op aarde aantreffen? Een mirakel is b.v. de zogenaamde paranormale genezing. Dan denken we aan Fatima, Lourdes en al die andere plaatsen. De mensen daar denken. Ze geloven. Er is een sfeer en daardoor brengen de mensen zelf de energie op waardoor hun gedachtebeeld voldoende spanning krijgt. Wanneer hier dan een wonder gebeurt, is het de ontlading van die spanning in een menselijk organisme.

Een ander wonder waarover men praat, is de verandering van materie. Dan denkt iedereen natuurlijk in de eerste plaats aan alchemisten die uit lood goud maken. Dat is mogelijk. Niet dat het nuttig of praktisch is, zeker in deze tijd niet, maar het is mogelijk. Wat gebeurt er nu?

In elk atoom zijn kleine spanningsveldjes. Er is een binding ontstaan van kleinste deeltjes, die t.o.v. elkaar in beweging zijn. Op het ogenblik, dat ik in staat ben het tempo van de beweging te versnellen of te vertragen, kan ik de geaardheid van een atoom vervangen. Wordt het n.l. kleiner, dan kan het niet meer voldoende omloopbanen in stand houden. Een omloopbaan valt weg, daardoor komt er een elektron vrij en dus is de materie (het atoom) van structuur en eigenschap veranderd. Maken we daarentegen de banen heel groot, dan komt er ruimte. Gelijkzeitig wordt de beweging natuurlijk versneld, de energie-inhoud t.a.v. de kern wordt te groot, er wordt een partikel aangetrokken (een elektron in casu) en daardoor ontstaat er een hoger atoomgewicht. Op die manier zou men goud kunnen maken.

Is dat een wonder? Helemaal niet. Want datzelfde kun je doen met mechanische middelen. Het wonderlijke is dat de menselijke geest in staat is om een dergelijk proces met zeer eenvoudige hulpmiddelen op gang te brengen. Het kost je wel jaren van je leven. Dat klinkt gek, een beetje demonisch, maar toch is het niet waar. Wat het je kost is levenskracht, energie. Kun je die in voldoende mate weer terugkrijgen, dan is er niets aan de hand. Maar ben je niet in staat in dezelfde mate energie op te nemen als je haar afgeeft, dan komt er een ogenblik van uitputting. Dit betekent dat dan de mogelijkheid om energie van buiten weer op te nemen kleiner wordt; en dat kost je levenskracht. U ziet, dit is allemaal niet zo ingewikkeld of verwarrend als het lijkt. Het zijn heel nuchtere en logische zaken

Nu heeft de kosmos natuurlijk meer dan alleen een stoffelijk heelal. Ze heeft ook meer, dan een paar sferen. Er zijn vanuit menselijk standpunt bijna een oneindig aantal mogelijkheden.

Die mogelijkheden worden geregeerd door de grote kosmische wetten. Een van die wetten is de wet van evenwicht.

Die wet van evenwicht zegt onder meer: als ik op een punt een verandering aanbreng, zal op een ander punt een compenserende verandering plaatsvinden, zodat het evenwicht gehandhaafd blijft. Dit is een zuiver magische regel: zo boven zo beneden. Het is volkomen waar. Dat is de sympathische magie waarmee je hier iets verandert en daar een effect krijgt. De kunst van de magie is helemaal niet de snelle verandering, het is een wetmatigheid. Het gebeurt als vanzelf. De kunst is op grond van hetgeen je hier doet te bepalen waar de verandering optreedt.

De meeste mensen hebben met de verandering van uitstraling veel meer te maken dan ze denken. Elke mens is eigenlijk altijd bezig om het evenwicht rond zich te veranderen. Dat betekent dat hij, zelfs als hij denkt en schijnbaar niets doet, toch buiten zich bepaalde dingen veroorzaakt. Wij noemen dat dan meestal noodlot, of we kijken eraan voorbij, of we zeggen dat is altijd zo geweest. Maar als je het afzonderlijk bekijkt, dan zeg je, het is wonderlijk, het is haast onbegrijpelijk.

Nu is een mirakel precies hetzelfde, alleen op een spectaculaire manier. Laat mij een vergelijking nemen. In het oude Tibet had men speciale monniken, die als koeriers van klooster tot klooster liepen en daarvoor een trancetechniek hadden ontwikkeld een soort lopen in trance. Men noemde hen gelumpas. Deze mensen liepen met een behoorlijk tempo een gemiddelde van 20 km per uur achtereen zonder uitgeput te geraken ongeveer 8 a 9 uur. Dat wil heel wat zeggen. Men vertelde van hen waar ze liepen daar boog het gras niet onder hun voeten. Geloof u dat maar niet. Het gras boog heus wel. Deze mensen brachten zichzelf in een toestand waarin het bewegingsritme automatisch werd. Het werd een automatische spierfunctie waarbij niet behoefde te worden nagedacht. Hun lopen was eenvoudig ingeschakeld en zelf bleven ze geconcentreerd op energie. Hierdoor konden ze uit hun omgeving veel meer energie opnemen dan anders. Men noemt het dan wel prana, maar het is toch energie. Zo'n gelumpa zou misschien een sensatie vormen, als hij marathon ging lopen met diezelfde techniek, want dan zou hij ongetwijfeld winnen. Als de mensen dat zouden zien in het westen, dan zeggen ze: Die man heeft goed getraind, het is een wonder wat hij kan. Dat heb je met die vreemde volken.

Stel nu, dat iemand diezelfde concentratiemethode gebruikt; niet om zijn eigen gewicht iets te verminderen en gelijktijdig zijn bewegingstempo te automatiseren, maar dat hij zijn verhouding tot de omgeving verandert.

Wat hebben we dan? Levitatie. De bron van de kracht is precies dezelfde. De concentratie is precies dezelfde. Alleen wordt hier het denkbeeld bepalend voor wat er gebeurt. Als u denkt "naar boven toe," dan gaat u iets naar boven. Denkt u "ik wil nader komen tot God", dan moet u helemaal niet gek kijken, als uw voeten op een gegeven ogenblik niet meer op de grond staan. Dat is dus heel iets anders dan wat nu in de Nederlandse politiek gebeurt. Die mensen staan ook niet met hun voeten op de grond, maar dat komt omdat ze hun verstand en hun benen niet gebruiken, maar alleen nog leuzen. Op leuzen loop je niet goed.

Wat ook erg interessant is, is de wet van de gelijkblijvende velden.

Als alle andere waarden gelijk blijven, dan kun je uit een veld onbepaald energie aftappen zonder dat daardoor de kernwaarde van dat veld of zijn mogelijkheden veranderen. Met andere woorden: het wordt niet kleiner, het wordt niet groter, het blijft zichzelf. De energie, die men eraan onttrekt, wordt kosmisch gecompenseerd. Wat is hier nu het wonder? De mensen zeggen: Het is onbegrijpelijk, daar zijn mensen aan het genezen.

Hier geven ze een opdonder, daar een zegening en daarmee maken ze zo maar mensen gezond. Waar moeten ze die kracht vandaan halen? Heel eenvoudig. Als zij zich weten in te schakelen in een veld van levenskracht, dan kunnen zij onbepaald daaruit putten zolang hun eigen instelling gelijk blijft.

Op het ogenblik, dat ze met de een meer medelijden hebben dan met de ander, dat ze dus een andere intentie hebben t.a.v. de een en van de ander, is het afgelopen. Zij moeten dus

eigenlijk in een soort suprême onverschilligheid gelijktijdig de wil tot genezen en tot het ontvangen van kracht in zich dragen en dan gaat het. U ziet, die dingen werken op aarde wel eens heel vreemd uit. Het wonderlijkst is voor de meeste mensen misschien wel dat er allerlei werelden dooreen lopen.

Als u op aarde bent heeft u te maken met een stoffelijke wereld. Dat er geesten zijn is mogelijk zegt men dan. Ik geloof er wel in, maar dat die geesten op aarde iets betekenen. Ze kunnen natuurlijk wel wat voor ons doen. Maar dat die werelden niet werkelijk gescheiden zijn, dat ze wat kracht en vermogen betreft een eenheid vormen, dat ziet men over het hoofd. Er is een verschil van instelling, misschien een verschil in verschijningsvorm, maar geen verschil in essentie. Dat betekent, dat alle sferen en werelden die u zich kunt voorstellen, alle omstandigheden ook die voor een mens niet kenbaar zijn, in dezelfde orde van grootte vallen als de mens zelf. Daaruit kunnen we weer een paar conclusies trekken.

Een mens heeft een zenuwstelsel. U kunt die zelfs in twee afzonderlijke zenuwstelsels splitsen indien u dat wenst. Dat zenuwstelsel bevat een bepaalde vorm van energie. Dan heeft de mens spierweefsel. Dat bevat een vergelijkbare, maar lichtelijk anders afgestemde vorm van energie. De mens heeft ook een levenslichaam en dat bevat weer een minder direct afgestemde vorm van energie. Daarenboven heeft de mens een aantal geestelijk voertuigen, die echter wel meer zijn afgestemd, maar over het algemeen gemakkelijker gevarieerd kunnen worden in hun inhoud. Als een mens nu ziek is en hij wil zichzelf helpen, dan moet hij de vorm van kracht in zichzelf manifesteren die hij nodig heeft.

Nu zegt een kosmische wet dat een veld altijd gelijk zal blijven, omdat alle velden de neiging hebben zichzelf voortdurend in stand te houden zolang er een andere bron of krachtbron aanwezig is waaraan zij hun veldkwaliteit kunnen ontleen. Wat u dus zou moeten doen, is u zo instellen dat u uw geestelijke energie en uw levenslichaam a.h.w. activeert. De eenvoudigste manier is u voor te stellen dat u in een lichtstraal staat, want een dergelijke voorstelling maakt het de mens mogelijk zich te concentreren op die verbondenheid met dat andere. Dat dit andere nu hemzelf is, zijn eigen wezen en niet de een of andere bijzondere geest, dat is niet belangrijk. De voorstelling is niet belangrijk, wel dat dit wordt ervaren.

Wanneer er nu op een punt een tekort aan energie is en we voegen dit tekort in het totale veld en we worden ons ervan bewust, wat ontstaat er dan? Een transformatie van de andere vormen van energie, zodat ook het zenuwstelsel en het spierweefsel voldoende levensenergie krijgen. Zelfs het levenslichaam, indien dit misschien is beschadigd (het is mogelijk dat er een beetje energie is verdwenen) wordt weer in zijn normale vorm gebracht, omdat de matrix (het wezen mens, het "ik") nu eenmaal gebonden is aan een bepaalde mate van energie, een bepaalde verhouding van werking, van energieomzetting en wat dies meer zij. Dit is misschien voor sommigen een praktische les.

Als u zichzelf wilt proberen te genezen stel u voor dat u verbonden bent met een hoge lichte kracht. Denk, dat u in een lichtbundel staat. Die lichtbundel geeft de eenheid aan van alle delen van uw wezen. Ontspan u. U moet niet ingespannen maar ontspannen ondergaan. U zult dan in vele gevallen een soort druk voelen, meestal bij het punt waar u zich voorstelt dat het licht het sterkst is. Dat is gewoon uw fantasie die dat doet. Daarnaast zult u voelen dat er een zekere verandering van spanning in het spierweefsel optreedt. Het kan een kwestie zijn van reflexen. Maar als er een spieratonie is (een spier die minder ontwikkeld is), dan kan het ook zijn dat juist die spier begint te bewegen. Uw zenuwstelsel is in die concentratie eigenlijk vergeten. Als u daarmee bezig bent, heeft u geen tijd om zenuwachtig te zijn. Dat wil zeggen, dat het zenuwstelsel ook wordt opgeladen. En dat impliceert weer dat daardoor het gehele lichaam meer mogelijkheden krijgt om te functioneren zoals het behoort. Als het lichaam functioneert zoals het behoort, dan verdwijnen de kwalen vanzelf, want ook een lichaam probeert zichzelf in stand te houden.

Als u met een ander bezig bent, dan kunt u uw energie misschien overdragen. Er werkt eigenlijk dezelfde wet, maar met dien verstande dat u zelf een storing veroorzaakt in het veld dat die ander is en daardoor de omgeving en eventueel ook zijn hoger "ik" dwingt om zich daaraan aan te passen door hem de energie te geven die nodig is om weer een geheel te

krijgen. Maar het betekent ook, dat als u iemand teveel energie geeft, hij daar ook ziek van kan worden.

Het is hetzelfde als met drinken. Iemand kan na twee borrels uitermate gezellig zijn. Maar geef hem er twintig en ik weet niet wat er dan gebeurt. Toch is een borrel alcohol op zichzelf een stimulerend middel. De energie die u geeft in aangepaste mate is stimulerend. Ze brengt de werkingen binnen het "ik" op gang. Ze brengt a.h.w. een aanpassing tot stand waardoor de fout wordt uitgebannen en de oervorm weer gaat spreken. Het beeld van de fout verdwijnt, de voorstelling van eigen normaliteit treedt op en er ontstaat in de ander weer hetzelfde proces, dat ik u heb beschreven bij genezing van uzelf. Dit zijn gewoon wetten die op aarde werkzaam zijn.

Voordat ik deze eerste les ga besluiten moet ik ook meer algemene punten aanroeren.

Er is op aarde een punt waar een magnetische storing optreedt. Dat wil zeggen, dat daar een aanmerkelijk geringere of grotere veldichtheid van het aardmagnetisch veld is dan normaal. Wat betekent dit? Het betekent dat op dit punt, astraal gezien, een grotere mogelijkheid bestaat om energie te geven of op te nemen.

Als nu een entiteit iets kenbaar wil maken en hij krijgt een vermindering van veldichtheid, dan kan hij daar alle energie kwijt die hij heeft.

Maar hij kan die energie algemeen geven of hij kan ze eerst richten met een brandpunt op een stuk steen b.v. Wat gebeurt er dan? Dat stuk steen zal daardoor in temperatuur of eventueel in zwaartekracht veranderen. Het kan zich zelfs verplaatsen. Wandelende stenen zijn helemaal geen wonder. Ze zijn gewoon het gevolg van afwijkende omstandigheden die ter plaatse optreden, waardoor invloeden bewust of automatische toevallig zich centreren rond die stenen en daardoor hun beweeglijkheid veroorzaken.

Beelden in de wolken is ook zo iets moois. De mensen zeggen: er zijn verschijningen. Hoe lang is het geleden dat er in Zwitserland een kruis was te zien in de lucht? Heel duidelijk een wolkenkruis? Dat is een vorm die niet zoveel voorkomt. Iedereen dacht dus dat het iets bijzonders was. Waar ligt nu de mogelijkheid dat zo iets tot stand kan komen?

In de eerste plaats had het te maken met luchtbeweging en luchtvochtigheid. Gewoon natuurlijke oorzaken. Als er geen wolken waren geweest of een mogelijkheid tot wolkenvorming, dan had het verschijnsel niet kunnen optreden.

In de tweede plaats was er zonlicht nodig. Bij nacht kan zo'n verschijnsel niet ontstaan.

In de derde plaats, en dat is nu het leuke, was er een denkbeeld. Dat denkbeeld kwam vreemd genoeg helemaal niet van een vroom iemand, maar van een die dacht, dat de wereld op het punt stond te vergaan. Deze had een aantal mensen rond zich verzameld. Met hen was hij heel druk bezig uit te kijken naar de komst van de Zoon des Mensen gezeten op een wolk etc. om hun uitverkorenheid onmiddellijk als claim voor de troon te brengen. Hierbij speelde dit christelijk symbool voor hen een rol. Het werd door hen ook gebruikt. Er ontstond nu een soort luchtspiegeling waardoor de luchtbeweging op dat punt net iets minder werd. Doordat de luchtbeweging minder werd op dat punt en de temperatuur iets lager was, ontstond daar condens, net als bij een straaljager. Alleen, het gebeurde nu in een vorm. Het eindresultaat was een wolkenkruis met de volgende afmetingen lange arm ongeveer 3 km, korte arm ongeveer 1,8 km. Een mooi kruis.

Er zijn mensen die zeggen; hoe is het mogelijk, dat bergen reageren. Zij hebben dan gehoord van berggeesten die stenenregens teweegbrengen e.d.. Zit er een geest in die bergen? Dat is wel mogelijk. Maar kan die persoonlijkheid met stenen gooien? Alleen onder bepaalde omstandigheden. Wat is daarvoor nodig? Vreemd genoeg een deel van de menselijke levenskracht. Men noemt dat dan ectoplasma. Als er nu mensen zijn die geloven in die mogelijkheid, dan kan zo'n entiteit zijn eigen kracht zo veranderen, dat hij een deel van die energie te pakken krijgt.

Wat is nu ectoplasma? Dat is een levensenergie waardoor de lading ter plaatse zodanig groot wordt dat er een structuurverandering optreedt in b.v. de lucht. Dan kun je bijna spreken van

een pseudopodie, een grijparm die ergens wordt uitgestulpt. Nu is er iemand die zegt: "pak die steen en je laat hem daar vallen". Zo eenvoudig is dat.

Stenenregens komen erg vaak voor. Ze kunnen direct voorkomen, dus van plaats tot plaats of als de betrokken entiteit een sterke geest is met zeer veel astrale energie, dan kan hij ook nog werken met dematerialisatie. En dan regent het wel stenen onder het dak, maar niet op het dak. Al dergelijke verschijnselen hangen samen met de grote kosmische wetten.

Nu is er nog iets. Tijd is voor de mensen een onveranderlijk iets waaraan je gebonden bent. Zelfs ik moet daarmee rekening houden, als ik met u bezig ben. Tijd is in feite ook weer een product van de werking van beweging plus massa. Als ik de situatie op een punt op aarde voor ongeveer een uur kan veranderen, dan kan er een overeenkomst ontstaan tussen die plek op aarde en een soortgelijke plek op aarde van 2.000.000 jaar geleden. Als zich daar toen een levend wezen bevond, dan kan ik het overplaatsen in het heden. Een reizen in de tijd als het ware.

Dit reizen in de tijd is overigens niet, dat wil ik erbij zeggen, precies beheersbaar, maar je kunt wel degelijk de tijd ervaren. Het is zelfs mogelijk dat primitieve organismen uit het verleden, die op dit moment niet meer bestaan op aarde, hier weer tot leven komen, omdat ze in een dergelijke tijddwarreling zijn terechtgekomen.

Een laatste punt; de wet van inductie. Het komt hierop neer; wanneer de stroom door een geleider loopt, dan ontstaat er om die geleider een elektromagnetisch veld. Dit veld zal in overeenstemming zijn met de spanning en de stroomsterkte die door de geleider gaan. Maar als ik dit zeg, dan zeg ik eigenlijk dat inductie een zelfstandige waarde wordt.

Dan gaan we een stap verder en gaan we de wisselingen van stroomsterkte zo snel maken dat het magnetisch veld niet de mogelijkheid heeft zijn eigen energie weer af te geven aan de geleider om daar de stroom in gang te houden. Wat gebeurt er dan? Dan krijgen we radiogolven. Inductie betekent dus eigenlijk, dat er normaal een ademhaling is.

Als u een aura uitstraalt en u heeft energie nodig, dan neemt u een deel van die aura in uzelf terug. Als u dan weer even ademhaalt, dan komt ze weer naar buiten. Uw aura is niet gelijkblijvend. Ze is fluctuerend, ze is levend, ze is trillend. Maar als ik nu die fluctuatie kan opvoeren, dan is het mogelijk dat ik een soort radiosignaal uitzend. Zo'n radiosignaal beantwoordt dan aan wetten die vergelijkbaar zijn met die van de magnetische trilling die de radio uitzendt, want het tijdsverloop is van plaats tot plaats zo gering dat schijnbare gelijktijdigheid optreedt bij zender en ontvanger.

Als er nu een mens is die sterk geconcentreerd denkt, dan is het mogelijk dat hij door de gedachte die fluctuatie zo intens uitzendt, dat ze een heel eind van hem af kan zijn. Op het ogenblik, dat hij weer een ander deel van die gedachte in sterkte ontwikkelt, kan niet het geheel van die uitgestraalde invloed terugkeren. Dat noemen we dan telepathie als het gaat om overdracht van symbolen. Maar vele andere dingen kunnen op gelijke wijze worden overgedragen.

Inductie betekent (niet alleen tussen mensen maar ook tussen materialen, tussen verschillende sferen en werelden) dat op het ogenblik, dat met voldoende snelheid en afwisseling van trilling een bepaalde trilling wordt uitgezonden, deze zich elders schijnbaar gelijktijdig zal manifesteren, en wel in overeenstemming met de mogelijkheden van de ontvanger.

Als je een visioen krijgt en tien mensen, over de gehele wereld verspreid, krijgen datzelfde visioen, dan kun je nooit zeggen het komt van God. Dan kun je alleen zeggen het is praktisch gelijktijdig ontstaan. Ofwel een van hen is de bron, dan wel, op een bepaalde wereld ligt de bron van dit signaal. De gelijktijdigheid en de vergelijkbaarheid van de visioenen betekent, dat een signaal door verschillende mensen is ontvangen.

Intuïtie. Dit is precies hetzelfde. We zullen ongetwijfeld ook nog kennis maken met het gemeenschappelijke of bovenbewustzijn van de mensen en de wijze waarop dit weer inwerkt op de geestelijke werelden. Ook dit zijn weer inductiemogelijkheden en vergelijkbaarheden. Ik zou nu willen stellen: verschijnselen als telekinese, psychometrie, andere paranormale

verschijnselen, magie zijn in feite niets anders dan de toegepaste werkingen van kosmische wetten, die overal gelijk gelden. Als u dat uit deze eerste les heeft begrepen, dan hebben we al iets bereikt. Want dan gaat u begrijpen dat het mirakel geen mirakel is. U kunt daar dan gebruik van maken. Dat is inderdaad mogelijk. Maar niet iedereen, die voor het eerst op een fiets stapt, kan fietsen. En voordat u als kind het eerste woord uitbrengt dat iedereen in verrukking brengt, heeft u eerst vele klanken uitgestoten. U heeft moeten leren om een bepaald klankpatroon te imiteren. Dat houdt in, dat gebruikmaken van de kosmische wetten die achter elk mirakel schuil gaan vaak een kwestie is van oefening of van aanleg. Maar elke mens heeft die mogelijkheden. Elke mens heeft die kans. Daarom zal het ongetwijfeld mogelijk zijn om in de loop van deze cursus enkele kleine proeven, kleine aanwijzingen te geven waardoor u zich gaat realiseren dat met een klein beetje kennis en besef van uw mogelijkheden u als mens meer kunt doen dan menigene denkt.

U zei er komt een tijd dat men minder energie kan opnemen. Maar als men zich daarvoor openstelt, kan men toch altijd energie opnemen? Dat kunt u inderdaad, naar het is ook een uitwisselingsproces. Als u ouder wordt, wat is daarvan dan de oorzaak? In feite vervuiling. Dat wil zeggen, dat u niet in staat bent om alle afvalproducten van uw lichaam volledig uit te scheiden en daardoor steeds een totale vernieuwing in uw organisme mogelijk te maken.

Als u bezig bent te denken en te leren, dan krijgt u een toenemende gedachte-inhoud. Maar daardoor wordt uw reactie, ook uw emotionele reactie, complexer. Door deze complexiteit is het vaak niet mogelijk de innerlijke rust en evenwichtigheid te bereiken die noodzakelijk zijn om alle kracht te ontvangen. Het wil dus zeggen het is een theoretische mogelijkheid. Zoals eeuwig leven in de stof een theoretische mogelijkheid is, ofschoon de ingewijden die het zo'n duizend jaar hebben gedaan, denken: laten we in godsnaam maar eens ergens anders naartoe gaan.

Dan moet u beseffen dat ook de omstandigheden een rol spelen. Naarmate u meer wordt belast met emoties, spanningen, kennis, reactiemogelijkheden, eventueel reactiedrang in uw wereld, is de kans groter dat u niet geheel openstaat voor die energie, ook al probeert u daarvoor open te staan. Daarvoor moet u eerst de innerlijke rust verkrijgen waardoor alle spanningen, die uzelf opwekt, wegvallen en dus de energie in u kan doorwerken en alle onevenwichtigheden in uw wezen kan opheffen. Vandaar ook dat ik een bepaalde concentratiemethode heb aanbevolen, als u wilt proberen uzelf wat te verbeteren of te genezen.

Die concentratiemethode zou overbodig zijn op het ogenblik, dat u zichzelf zou kunnen terugbrengen tot punt nul; dus tot een perfecte harmonie in alleen maar het denken. Op het moment, dat dat zou gebeuren, n.l. bewustzijn en onderbewustzijn in rust, zou reeds als vanzelf het egalisatieproces binnen de persoon op gang komen.

GROENE MAGIE

Als je hoort spreken over de z.g. groene magie, dan denk je onwillekeurig aan Afrika, bepaalde delen van Azië en misschien de binnenlanden van Brazilië. Probeer je die magie te ontleden, dan ontdek je dat het gaat over allerlei geesten, allerlei planten en kruiden en daarnaast over allerlei onbegrijpelijke zaken, zoals het projecteren van een "ik", het zenden van doodsgelieven en dat soort dingen. Het lijkt op een mengelmoes van bijgeloof en van een nog niet geheel te doorgronden kennis. Voor ons is het interessant na te gaan welke kosmische zaken daarbij op de achtergrond kunnen schuilen.

Waarom horen we bij alle groene magie steeds weer trommen? Waarom is het belangrijk dat een bepaalde samenstelling van trommen wordt gebruikt voor een bepaalde rite? Schijnbaar is dat niet logisch. Maar ga nu eens na wat er gebeurt?

Als ik op een trom sla, dan veroorzaak ik trillingen. Als ik een aantal verschillende trommen gebruik, veroorzaak ik dus een aantal verschillende trillingen. Als ik bovendien elke trom een eigen ritme geef, dan veroorzaak ik daarmee nog eens extra vormen van trillingen. Het is duidelijk, dat deze trillingen van de atmosfeer of van de lucht de mensen sterk zullen beïnvloeden.

Als ik een hypnoticum (een chemisch middel) gebruik of een natuurlijk hypnoticum (het sap van bepaalde planten), dan wordt hierdoor de mens suggestibel. Denkbeelden, waar hij normaal niet voor openstaat, worden nu door hem als werkelijkheid ontvangen. Als ik de juiste combinatie van trommen gebruik, heb ik in de eerste plaats een hypnoticum. Ik beïnvloed de mensen zodat ze openstaan voor bepaalde denkbeelden. Die denkbeelden worden voor een deel in de rite zelf uitgebeeld, voor een ander deel kunnen ze bestaan uit handelingen die daarna worden uitgevoerd.

Denk ik daarbij aan andere dan zuiver menselijke krachten, dan zal het denkbeeld op zich vaak al voldoende zijn om astrale en zelfs andere werelden tijdelijk aan te boren. Ik krijg de beschikking over vormen van energie die normaal niet aanwezig zijn. Daardoor kan ik dus ook resultaten verkrijgen die normalerwijze niet mogelijk zijn.

Als wij de medicijnmannen zien, die in deze groene magie werken, dan valt op dat ze niet alleen werken met kruiden en eventueel met drankjes en rookbekkens, maar dat ze daarbij ook dansen. Als we goed opletten zien we dat ze niet voor elke ziekte dezelfde dans uitvoeren. Het ritme van hun stampen, hun ratels en zelfs de wijze waarop ze alles wat zij zich hebben omgehangen, zoals talismans e.d., geluid veroorzaakt, kan als het past bij de zieke wel degelijk diens gehele geestestoestand, diens totale mentale toestand wijzigen en gelijktijdig invloed hebben op het lichaam. Het is misschien niet zo afdoend als penicilline, maar het werkt wel. Hier is het dus het gebruik van geluid.

Als je mensen ziet die bij een modern beatorkest staan die z.g. hotrock speelt, dan zie je diezelfde toestand van suggestibiliteit, van verdwazing ontstaan. Dat is duidelijk kenbaar, want ze vinden het dan opeens mooi. Hier wordt geen bepaald doel beoogt, maar eigenlijk is het de basis voor een magisch gebeuren, als je weet hoe je het moet doen. Er zijn rockers geweest die inderdaad een zekere magie gebruikten, die bepaalde denkbeelden, suggesties wisten over te brengen door een samenvoeging van visuele effecten en dat dreunende, alverdovende ritme. De groene magie is dus zeker niet helemaal uitgestorven, alleen een deel van de kennis, die daarmee samenhangt.

Als we bij de groene magie verder onderzoeken wat er gaande is, dan zien we dat men gebruik maakt van allerlei stoffen in vaak zeer grote verdunning. Homeopathie zou men tegenwoordig zeggen. Nu werden die producten niet door fabrieken geleverd, maar ze waren wel doeltreffend. Alweer, als ik een kleine reactie teweegbreng, verander ik daardoor de reactie van een geheel organisme. Daarop berust dat.

Als ik geesten wil oproepen, zal ik ook daarvoor in het algemeen drums nodig hebben, al is het maar één. Het moet wel een goede zijn. Dat wil zeggen. Hij moet voor het doel geschikt zijn in toon en ik moet hem goed behandelen. Daarnaast heb ik vuur nodig. Vuur, niet voor de oxidatie op zich, maar omdat ik bepaalde stoffen kan verbranden. Bij verbranding van de juiste kruiden ontstaan in de atmosfeer van de omgeving allerlei vreemde chemische situaties. Ze zijn goed om daarin een manifestatie tot stand te brengen. Maar daarnaast zijn ze evengoed bruikbaar om mijn eigen gedachten die ik dan meestal zing in ritme met de drum uit te zenden naar gebieden die niet helemaal meer beantwoorden aan de menselijke rede.

Een doodsgheest of een doodsbodschap zenden, is eigenlijk een kwestie van een zeer sterke telepathische uitzending plus het activeren van krachten, die niet behoren tot datgene wat de mens normaal kent. Hiermee heb ik hopelijk aangetoond dat de groene magie eigenlijk niet onlogisch is.

Alleen, ze gebruikt middelen die niet algemeen worden gebruikt. Welke regels gelden hier? De kosmos valt voor de groene magiër uiteen in;

- a. demonen die soms dienaren zijn, soms ook verschrikkelijke heersers,
- b. de gewone geesten of helpers (soms goden),
- c. de natuur.

De natuur zelf is bezielde. Als ik met de bezieling van de natuur werk, dan moet ik ook de middelen van de natuur gebruiken. Als ik met een watergeest wil converseren, dan doe ik dat

bij een waterval. Wil ik met een boomgeest spreken, dan zal ik die boom uitzoeken waarin hij voor mij het meest kenbaar is; een kwestie van gevoeligheid. Ik zal mij onder die boom zetten en mijn gedachten naar de boomgeest uitzenden.

Heb ik echter een demon nodig, dan heb ik te maken met een wereld waarvoor ik een beetje bang ben. Daarom beeld ik voor mij de demon uit als een verschrikkelijk wezen. Dat kan een kaaiman zijn, een krokodil, een slang of een luipaard. Al datgene waarvoor ik bang ben, geldt als de oervorm waarin ik een demon kan zoeken. Hier is dus kennelijk de angst, die men heeft voor de voorstelling, bepalend voor het demonische karakter van hetgeen men daardoor probeert op te roepen.

Zoek ik een goede geest, dan zal ik in de eerste plaats beginnen met te zoeken naar een beeld dat juist is; een voorvader b.v. Is dat niet voldoende, dan zoek ik naar een kracht die thuishoort in verhalen of legenden. Iemand, die eens bepaalde kwaliteiten sterk bezat, wordt een godheid. Iemand, die eens grote gaven heeft geschonken aan de stam, wordt een godheid. En om hem toegankelijker te maken, maak ik een beeld. Voor een demon maak ik niet zo gauw een beeld, wel voor een voorvader, wel voor een godheid. Want die beelden moeten dienen als concentratiemiddel. Ze zijn de voorstelling waarmee ik dergelijke krachten probeer aan te roepen. Is dat nu onlogisch? Ik weet dat nog zo niet. Als je nagaat dat de mensen geloven, dat God door bepaalde mensen kan spreken, waarom zou je dan niet geloven dat andere zielen door mensen kunnen spreken? Als ik geloof, dat een engel op mijn gebed kan worden uitgezonden om elders een zieke bij te staan of een bedroefde te troosten, waarom zou ik dan niet aannemen dat een voorvader dat ook kan? Mogelijk is de betrokken entiteit dezelfde. De vorm waarin ik mij hem voorstel is niet bepalend; het wezen dat ik op die manier activeer is bepalend.

Er geldt in die magie een regel die ze zelf eigenlijk niet kennen, maar die toch wel voor al hun werken beslissend schijnt te zijn: gelijk roept gelijk. Het is dus een sympathische magie. Als ik een goede geest wil hebben, dan moet ik een voorstelling hebben van het goede, en de goede geest komt. Werk ik met het kwade, dan moet ik een voorstelling hebben van het kwade. Ik moet mijzelf omvormen tot het kwade of een beeld maken van het kwade. Maar ik mag dat nooit lange tijd in het openbaar laten zien, want dan zou die geest macht krijgen. Alweer: gelijk zoekt gelijk.

Ik verbrand kruiden. Wat voor kruiden verbrand ik? Dat ligt natuurlijk aan mijn bezwering. Als ik iemand wil doden, dan zal ik giftige planten, slangengif, schedels van slangen e.d. in het verbrandingsproduct mengen. Waarom? Voor mij is dit gif: gelijk zoekt gelijk.

Wanneer iemand om regen wil dansen (wat weer een andere vorm van magie is die in de groene magie veel voorkomt), dan moet hij er ook rekening mee houden dat hij, wanneer hij aan zijn regendans begint, in feite de regen uitbeeldt. Hij wordt de regen. En als hij de regen is, kan de regen hem niet weerstaan; daardoor zal de regen vallen.

Dit beroep op gelijkheid is voor ons misschien erg simpel. Je kunt zeggen als A gelijk is aan B, dan zijn ze onderling verwisselbaar wat bij A gebeurt, zal ook bij B gebeuren, anders zijn ze niet meer gelijk. Maar dat is niet logisch. Kosmisch gezien is het wat logischer, omdat je uitgaat van het standpunt dat alle waarden in de kosmos een eigen karakteristiek hebben, en die kun je niet veranderen. Als die karakteristiek elders optreedt, dan wordt ze daardoor deel van de oerkracht waarin dat karakter aanwezig is. Het is dus niet zo dat de mens op aarde demon wordt, maar hij wordt een verlengstuk van de demon, een deel van een demonisch geheel. Wanneer een mens levenskracht overbrengt, dan is hij op dat moment geen magiër. Neen, hij is deel van de levenskracht. Het deel worden van iets (b.v. levenskracht) is kosmisch denkbaar.

Een ziekte is een demon, die moet worden uitgedreven, want er is geen evenwicht. Als er ziekte is en ik jaag die hier weg, dan moet ze ergens anders naartoe. Ik kan haar niet doen verdwijnen; ik kan alleen haar manifestatie veranderen.

Als je zover bent, ga je vanzelf al begrijpen, die magie is niet zo dwaas als ze lijkt. Maar ze gaat van veronderstellingen uit, die men in de westerse, redelijke wereld niet accepteert.

Als ik nu, zoals vaak gebeurt, een tekeningetje maak, bepaalde stoffen samenvoeg (b.v. een beetje aarde, een blad, een deel van een bepaald dier, een paar haren e.d.), maak ik in feite een combinatie van krachten. Het is deel van een groot geheel. Als iemand dat bij zich draagt, dan zal dat deel zijn van het geheel op hem overgaan. De invloed is onmiddellijk bij hem, ze zal hem dus omringen en daardoor zijn mogelijkheden veranderen. Het klinkt allemaal een beetje dwaas, maar dat is wel zo.

De magiër zal in sommige gevallen ook symbolen gebruiken. Hij kan de kosmos uitbeelden met een paar veren, een paar botjes of hij kan lijntjes trekken op de grond, op een stukje hout, desnoods op een vel papier. Wat doet hij nu feitelijk? Hij tekent niet, hij maakt zichtbaar wat er is. Het is dat zichtbaar maken van het onbekende waardoor hij toegang krijgt tot de wereld van de mens. En hier geldt weer gelijk is dus altijd gelijk, ook als het wordt uitgebeeld. Symbolen nemen de plaats in van de werkelijkheid. Maar de werkelijkheid kan zich evenmin aan het symbool onttrekken als de kracht die wordt gesymboliseerd zich zou kunnen onttrekken aan de uitbeelding in een symbool en daarmee aan de noodzaak om op de werkelijkheid te reageren. Toch zijn er dingen bij de groene magie waarvan je je afvraagt, zijn die mensen nu zo dom of wat doen ze? Bijvoorbeeld:

Wanneer een regendans is gedanst en het heeft geen resultaat gehad, dan gaat men eerst de geesten van de droogte verdrijven. Hoe doet men dat? Door vuur aan te leggen. Dat is het meest krankzinnige en gevaarlijke wat men in een uitgedroogd land kan doen. Maar als dat vuur wordt ontstoken, ontstaat daardoor beweging in de lucht. Er wordt as in de lucht gebracht, kortom, als er ergens ook maar een beetje vochtigheid is, zal daardoor een wolk worden gevormd, die zich dan weer in regen kan ontladen. Het klinkt allemaal vreemd. Maar zijn die mensen dan zoveel dwazer dan degenen die met jodiumzouten een wolk bestrooien, opdat het zal gaan regenen? Of als degenen die elders zout in grote hoeveelheden gaan verbranden, opdat er neerslag zal komen? Ik weet het niet. Het lijkt mij dat hun methode in dit geval bijna wetenschappelijk is. Het enige dat verschilt van de wetenschappelijke benadering is het feit, dat de magiër zichzelf vereenzelvigd met de wolk, die zo is ontstaan en daarmee voor een deel althans haar ontlading en haar verzadiging mede bepaalt. Daardoor laat hij de regen vallen waar dat nodig is. Maar is dat nu zoveel vreemder dan wat de moderne wetenschap doet?

De moderne wetenschap weet dat als je op een bepaalde manier iets verhit en de juiste stof wordt verhit daardoor een koeleffect kan ontstaan. En omgekeerd door bepaalde stoffen af te koelen ontstaat er op een bepaald punt een circulatie van lucht, die ten slotte een uitstraling van temperatuur (warmte) teweegbrengt. Men weet, dat lucht kan worden samengedrukt en dat ze dan warmer wordt, de hittegolf. Dit vindt men allemaal normaal. Maar als ik nu iets kan samendrukken in de atmosfeer, zonder dat ik daar iets omheen heb dat iemand kan zien, wat krijg ik dan? Toch precies hetzelfde effect. Het is gewoon de kunst om waar te maken wat je met je gedachten kunt waarmaken en daarbij de stoffelijke hulpmiddelen opzij te zetten.

De groene magie is ontstaan in landen waar men aan stoffelijke hulpmiddelen niet al teveel had. Wat men had, was zo eenvoudig, dat er van een technische benadering geen sprake kon zijn. Juist daardoor werden de mensen meer geconfronteerd met hun eigen mogelijkheden en krachten. Dat er veel bijgeloof is, veel suggestie, dat er veel onzin wordt verteld in die magie, dat staat wel vast. Maar men denkt dat de magie ligt in wat wordt gezegd. Dat is niet waar. Het ligt in de situatie die ze tot stand brengt.

Als ik mij in een koude kamer concentreer op een steeds dichter worden van de atmosfeer op een bepaald punt, dan gaat er op den duur van dat punt warmte uit waardoor de temperatuurverhouding in de kamer wordt gewijzigd. Maar dan blijkt, dat de temperatuur op het punt dat het verst verwijderd is van de concentratie, gedaald is. Ik heb dus het temperatuurevenwicht verschoven. Ik heb niet warmte tot stand gebracht die er nog niet was. Ik heb alleen warmte kenbaar gemaakt die reeds aanwezig was en die ergens anders weggehaald. Dit kunnen de mensen misschien nog begrijpen, want het klinkt erg technisch.

Wat doet nu de magiër, de medicijnman? Een van zijn liefste trucjes is wel om een hoop bladeren neer te gooien en die dan spontaan te laten branden. Een slechte tovenaar gebruikt daarvoor een kalebas waarin een paar gloeiende kooltjes liggen. Hij blaast er voorzichtig in en

een rookwolk begint op te stijgen. De goede magiër doet het zonder dat. Hij gebruikt precies hetzelfde trucje. Hij concentreert zich zozeer op verhoogde beweeglijkheid van wat hij noemt "warmte", dat inderdaad de warmte uit de omgeving wordt weggehaald en elders tot uiting komt. Daaruit blijkt dat hij dus met zijn gedachten a.h.w. de trilling kan veranderen. Hij kan geen energie erbij voegen en hij kan haar niet wegnemen, maar hij kan de verhouding veranderen. En die veranderde verhouding betekent dan op aarde een ander effect. Hij gaat dan spreken met b.v. een voorvader. Negers hadden daar nogal eens een handje van. Deze mensen produceren dan een stem. Dat is buikspreken, zegt men dan. Natuurlijk is dat buikspreken; dat is het effect dat de tovenaar produceert. Maar de woorden? Wat zijn de woorden?

Wanneer de tovenaar zich vereenzelvigd met de voorvader en een geestelijk contact tot stand brengt met iets wat beantwoordt aan zijn voorstelling van die voorvader (een andere persoonlijkheid) dan neemt hij een deel van de inhoud daarvan over. Wat hij zegt, is vaak buitengewoon juist. Je kunt op die manier heel veel tot stand brengen.

Een bekend stukje groene magie dat we zowel kunnen vinden op Borneo, Nieuw Guinea als ook bij de Kaffers in Zuid Afrika, toont aan dat de natuurmensen daar in staat zijn om zich een te gevoelen met de omgeving. Ze worden rustig en ze voelen het terrein aan. Het gevolg is dat ze weten te vertellen, dat je op 20 km afstand water vindt. Op 5 km afstand vind je die soort dieren, en daarginds kun je die planten vinden. Deze manier van afstemmen moet ook weer zichtbaar worden gemaakt. Of de inboorling beseft wat hij doet in dit proces (dit infiltreren a.h.w. in de natuur rond hem) dat betwijfel ik. Maar in wezen is het toch wel zo; als ik invloeden die tot de natuur behoren opneem, worden alle afwijkingen van de norm daarin, die ik rond mij heb, zichtbaar.

Dat zichtbaar maken kan dan gaan door middel van een pijl, wat in Nieuw Guinea wordt gebruikt bij bepaalde stammen. Op Borneo bij Serawak zijn ook een paar stammen die dat doen. Je neemt een pijl, je draait in de rondte en je schiet de pijl af. De richting waarin ze gaat is de goede richting. De werper is kennelijk niet in staat om zich zuiver te oriënteren, daarom wordt het ogenblik dat de erkenning optreedt niet door het bewustzijn vastgelegd, maar het wordt overgezet in een onbewuste impuls, namelijk het loslaten van de pijl op de gespannen boog.

Op soortgelijke wijze werkt de speermagie, die o.m. aan de Ivoorkust werd gebruikt. Als je niet weet wat je moet doen, dan begin je een wervelende dans waarbij meestal 3 werpspiesen worden gebruikt. Je stelt je in de omgeving op. Wil je weten waar de jachtbuit is, dan probeer je die invloed aan te voelen en in de werphand ontstaat automatisch a.h.w. het signaal van; nu moet ik gooien. Het wonderlijke is dan, dat die mensen drie werpspiesen gooien die vaak niet meer dan 10 cm van elkaar over afstanden van 50 meter zelfs terechtkomen. Daar moeten ze naartoe, zeggen ze dan, en het klopt. Een dergelijke oriëntatie is voor een westerling haast ondenkbaar. Maar als we aannemen dat de hele wereld een organisme is, dat er een waarde is die het hele leven op aarde omvat, dan is het duidelijk dat elke afstemming daarop de mogelijkheid geeft om ook te zeggen waar iets is. Een voorbeeld van die gevoeligheid kunt u zien bij soldaten in de oorlog. Er zijn soldaten geweest die door een mijnenveld liepen zonder te weten dat het er was en zonder een mijn te raken, ofschoon het systeem zo was ontworpen, dat het zeer onwaarschijnlijk was. Uit de oorlog 1914-18 is bekend dat iemand vóór een gasaanval voorbereidselen trof om zich te beschermen, naar hij zei, omdat de lucht zo droog was. De natte doek die hij voorbond redde zijn leven. Het is de gevoeligheid voor iets wat aanwezig is of voor iets wat reeds aan de gang is. Alleen, het wordt niet bewust gemaakt, het is geen magie, het is toeval. Op het ogenblik, dat je dit in een systeem gaat onderbrengen, heb je magie.

De regels die hierbij horen zijn eenvoudig genoeg. U moet het zich zo voorstellen:

1. Alle leven is een geheel. Wanneer in dit geheel veranderingen plaats vinden, zal daardoor een beweging ontstaan. Deze beweging kan van elke plaats af, door dat geheel worden gevoeld, zoals een spin de trillingen van het net voelt en niet alleen weet wat er in het net zit, maar ook waar het zich bevindt. Een "ik" dat deel wordt van de omgeving, spontaan of bewust, zal hierdoor alle invloeden uit de omgeving opnemen en daarop

kunnen reageren. Dieren bezitten dit gevoel in sterkere mate dan mensen, maar ook mensen kunnen er gebruik van maken.

2. Wanneer ik een bepaalde waarde zoek, zal ik niet altijd in staat zijn bewust de plaats daarvan weer te geven. Daarom is het beter om onbewuste reacties te gebruiken waardoor iets duidelijk wordt gemaakt. Het gehele bewustzijn, inclusief het onderbewustzijn, zal n.l. wel juist reageren en niet de moeilijkheid vertonen van een denkvermogen dat probeert te formuleren en daarmee de juistheid van het gegeven zelfs ondermijnt. Dan geldt de z.g. kristallisatietechniek in de groene magie. Als er een ziekte is, is het kruid dat geneest in de nabijheid. Die techniek zegt: als ik niet weet wat ik moet doen, ga ik af op de voor mij kenbare harmonieën. Daar waar kenbare overeenkomsten of harmonieën zijn, moet ik aannemen dat er een mate van overeenstemming in leven of uitstraling bestaat. Indien ik het een wil opheffen, zal ik het moeten overbrengen naar het ander. Bij gelijke vormen en inhouden van leven is dit eveneens mogelijk. Het is niet mogelijk indien beide verschillend zijn.

In de primitieve geneeskunde geldt; niets is giftig en alles is giftig. Al wat bij u past is heilzaam. Al wat niet bij u past is giftig. Daarom is het belangrijk te weten wat bij iemand past. Elke patiënt kan voor dezelfde kwaal toch andere geneesmiddelen nodig hebben, want het is zijn persoonlijkheid waar het om gaat, niet de kwaal. Het wonderlijke is, dat hiermee regelmatig resultaten worden bereikt.

Toen men de groene magie in de westerse wetenschap begon te mengen is er veel verloren gegaan. Maar de basiswaarden van de groene magie bestaan nog steeds. De krachten waarmee u werkt, als u probeert paranormaal iets te bereiken, zijn niet zo verschillend van de krachten waarmee de groene magiër werkt. Als u een telepathisch contact tot stand brengt, doet u als de magiër die zijn geest uitzendt of die een invloed uitzendt waardoor iemand gezond kan worden, kan sterven of gewaarschuwd wordt. De verschillen zijn misschien gradueel maar niet essentieel. Als u dat voor ogen houdt, zult u begrijpen dat de toepassing van kosmische wetten niets anders is dan een poging om de oude kennis om te zetten in voor het moderne denken meer aanvaardbare termen.

LES 2 - KRACHT IN WERKING

Wanneer we ons bezig houden met de kosmische kracht, dan kunnen we stellen; deze kracht is overal aanwezig en kan in vele verschillende vormen in verschijning treden. Bewustzijn, denken evenals stoffelijke structuren zijn in staat de kwaliteit van deze energie te veranderen, maar denkbeelden hebben zeker op de werking daarvan een bijzonder grote inwerking. Hoe moeten we ons dat voorstellen?

Wel, laten we het heel eenvoudig doen. U tekent met een potlood symbolen voor een batterijtje of voor een wisselstroombron met eventueel het voltage er netjes bij vermeld; het is altijd beter als je dat doet. U tekent verder een circuitje met een schakelaartje ertussen dat openstaat en twee puntjes. Op die puntjes sluit u nu heel voorzichtig op de tekening met een paar draadjes een lampje aan. Nu trekt u het streepje door tot bij de open schakelaar en het lampje brandt! Een klein mirakel misschien, maar het is er toch wel een. Dit is meermalen gedemonstreerd. Het kan. Wat zijn de oorzaken ervan?

De symbolen die worden gebruikt zijn symbolen die je moet kennen. Je moet dus eerst zeker weten; zo teken ik een batterij, zo teken ik een wisselstroombron enz.. Symbolen worden vertaald in werkelijkheid. Ze zijn een voorstelling van iets wat werkelijk bestaat. In de gedachte bestaat dus dat gehele circuit, inclusief de krachtbron, werkelijk. Als je je daarop concentreert, dan werkt het geheel alsof het echt zou zijn, dus gemaakt met de bekende draadjes en schakelaartjes en al wat daarbij hoort. Als ik nu een lampje daarop aansluit, dan staat volgens mijn besef een bepaalde elektrische spanning op die twee uiterste puntjes waar ik die aansluiting van het lampje heb gemaakt. En als mijn concentratie sterk genoeg is, dan voer ik eenvoudig de kosmische kracht, die overal rond mij aanwezig is, om tot een elektrische energie die beantwoordt aan al datgene wat ik in het schemaatje heb vastgelegd. De mensen denken altijd dat het erg moeilijk is om met kosmische kracht te werken. De inwerking van kosmische kracht op materie zal wel bestaan, maar kan dat nu echt, zeggen ze dan. Het antwoord is heel eenvoudig; op het ogenblik dat er een gedachtebeeld (dat is eigenlijk een soort lens met een brandpunt) bestaat, zo sterk, dat de kosmische kracht hierdoor haar verschijningsvorm verandert, is alles mogelijk.

Misschien heeft u zich wel eens afgevraagd waarom de duivel, toen hij Jezus bekoorde op de berg tegen hem zei: "Je hebt honger. Zeg, dat die stenen brood worden en ze zullen brood zijn." Dat klinkt als een onmogelijke uitdaging. De predikant zegt dan: "Ja, maar hij was Jezus. Hij kon dat wel, maar hij deed het niet."

In feite is alle materie niets anders dan kracht, maar in een bepaalde reeks verhoudingen opgebouwd uit deeltjes (op zich een besloten krachtveld) die wij materie noemen, en wel de kleinste deeltjes ervan.

Als je een steen neemt en je gaat die chemisch ontleden, dan kun je daar nooit brood van maken. Als je hem moleculair ontleedt, gaat dat ook nog niet zo gemakkelijk. Maar als je een beeld hebt van brood waarin bepaalde kwaliteiten van brood volledig zijn uitgedrukt, dan kun je zeggen: die steen is brood. Wat zeg je dan in feite? Die steen is ontbonden in zijn bestanddelen; dus in energie. In de plaats daarvan treedt een andere materievorm in verschijning en dan wordt het brood.

Er zijn zoveel van die verhalen. Er is een verhaal van een uitgeputte reiziger op een berg. Hij komt een ingewijde tegen. Deze ziet dat de man niets te eten heeft en zegt; "Je moet je toch een beetje versterken." "Ik heb niets", antwoordt de ander. "Ik heb ook niets bij mij," zegt de ingewijde" maar neem wat sjampa" (een mengsel van vlees, meel en nog wat) en hij wijst op een rotssteen. De reiziger gaat daar naartoe en haalt er inderdaad een zakvol sjampa uit. De ander zegt dan; "Nu kun je, als je wat hebt gegeten en gerust wel weer verder gaan." Daarop

verdwijnt hij. De reiziger wilde daarna nog wat sjampa uit de rots halen, maar dat kon niet meer, het was weer rots geworden.

Ook hier weer de voorstelling, die wij hebben van de dingen is bepalend voor de waarde die ze voor ons hebben en voor de reactie die ze ten aanzien van ons vertonen. Dan gaat het er niet om dat die ingewijde sterk genoeg is om sjampa te maken. Zodra die man het in zijn zak heeft, denkt hij dat is voedsel. Maar hij denkt niet. Die rots is sjampa en dus zal de rots, rots zijn op het ogenblik dat dat binnengedrongen patroon verdwijnt. U zult zich afvragen waarom, want het zou net zo goed zo kunnen blijven. Er bestaan een paar regels voor, die in het kort hierop neerkomen:

Er is een algemene wereldvoorstelling. Daarin gelden bepaalde regels als vaste wetten, vaste normen. Zolang die gemeenschappelijke voorstelling bestaat, zal alles beantwoorden aan deze normen, tenzij iemand sterk genoeg is om tijdelijk een enkel deel van deze opgelegde dwang af te zonderen. Hier zitten wetten achter. De eerste wet is deze;

Kracht zal altijd in verschijning treden in de vorm die voor haar op dit moment de eenvoudigste is. Zoals water altijd de weg zoekt langs welke het door de zwaartekracht het gemakkelijkst bewogen wordt en zoals elektriciteit altijd de weg van de minste weerstand kiest (wat trouwens mensen ook doen). Daardoor zal alle kracht de eenvoudigste weg volgen. Wat meer is, ze zal altijd, wanneer een tijdelijk obstakel is opgetreden, terugkeren tot diezelfde weg.

De vastheid en waarde van materie is afhankelijk van het bestaan van een gedachtebeeld (matrix). Zolang dit gedachtebeeld de eenvoudigste weg volgt, zal de kracht op deze wijze in verschijning treden. Op het ogenblik, dat een ander denkbeeld of een andere invloed ontstaat waardoor die kracht zich eenvoudiger kan uiten zonder haar aard te verloochenen, zal ze deze weg kiezen. Daarom is materie veranderlijk en kan de geest, de kracht van de geest en het denkbeeld de waarde, de betekenis, maar ook de structuur van materie veranderen en aanpassen, zelfs als dit niet redelijk verklaarbaar is. Ik zie u allen al bezig om van die beschimmelde korst brood een vers kadetje te maken. Als u denkt die korst brood te zien, dan lukt het al niet. Als u daar een vers kadetje ziet, dan ontstaat het. Dit is voor degenen die het al te praktisch op de proef willen stellen. Het eerste proefje met de symbolen kunt u wel doen. Daarmee heeft u kans op aardige resultaten.

Wat is eigenlijk voor ons materie?

Materie is stof, materiaal dat aan bepaalde waarden beantwoordt. Je kunt niet zeggen: het moet ondoordringbaar zijn. Gas is ook materie, maar het is wel doordringbaar. Water en andere vloeistoffen dito. Materie is iets wat aan bepaalde voorwaarden moet beantwoorden. Dat is een denkbeeld. Naarmate ik sterk denk dat iets zo is, maak ik het voor mijzelf meer waar. Als ik nu sterk genoeg ben om anderen te betrekken in datzelfde denken, dan zullen ook zij die veranderingen ervaren. Voor hen zijn alle veranderingen dan wonderen. Dus de kosmische kracht kan alles, mits er een aanleiding is.

Hoe scheppen we een aanleiding?

Elke mens heeft een hoeveelheid energie, die hij zichzelf toekent als levenskracht. In hoeverre dit juist is, doet niet ter zake, want zijn gedachte bepaalt de hoeveelheid kosmische kracht die hij kan omzetten in levenskracht. Als zodanig beschikt hij dus over datgene wat hij zich voorstelt te bezitten. Pas op het ogenblik, dat zijn bewustzijn om welke reden dan ook uitvalt, al is het maar voor een kort ogenblik, dan kunnen andere situaties en omstandigheden ontstaan.

Dan is het dus zo dat materie eigenlijk heel sterk gebonden is aan een bepaald vormbeeld of structuurbeeld. Het typerende is nu dat, als wij stoffen laten uitkristalliseren, wij zien dat die stoffen meestal een mathematische structuur hebben. Dat wil zeggen ze hebben vaste lijnenstelsels die zich wel in vele verschillende samenstellingen kunnen herhalen, maar waardoor de lijnvoering van elk kleinste deel op zich niet wordt aangetast. Want materie is niets anders dan een kristallisatieproces van kracht. Als wij krachten differentiëren, dan zullen als gevolg daarvan ook verschillende materiële omstandigheden tot stand komen.

Als ik aan een bepaald deel van materie een energie toeken, die het niet feitelijk bezit, maar ik doe dit zeer intens en volledig, dan zal hierdoor deze materie gaan reageren volgens mijn denkbeeld en wel langere tijd en juist, naarmate mijn concentratie daarop groter was. Materie denkt zelf niet. Daarom kan een opgelegde gedachte de waarde, de betekenis, maar ook de uitstraling de energieverhouding van materie veranderen.

Een van de grootste geheimen van de alchemie is het maken van goud. Denk niet, dat ik u een recept daarvoor zal geven; wat u nodig heeft, is in de eerste plaats een materiaal waarvan u gelooft dat het goud kan worden. De keuze voor een bepaald materiaal is dus eigenlijk meer afhankelijk van de menselijke voorstelling (de tafel van de elementen) dan van een feit. In de tweede plaats heeft u een agens of reagens nodig; iets wat zelf een actie tot stand brengt of wat door zijn reactie een actie afdwingt. Als we nu horen dat alchemisten (John Dee b.v.) daarvoor poedertjes gebruiken (men spreekt wel van het rode en het witte poeder. Hij noemt het heel plechtig sulfuer in verschillende betekenissen), dan is ook hier geen sprake van iets wat die verandering zelf tot stand brengt. Wat er eigenlijk gebeurt, is dat ik door het gebruik van deze materialen een zo grote concentratie in verzekerdheid opwek, dat het onedele metaal edel zal worden. Daarmee leg ik iets op aan het aanwezige materiaal dat hierdoor inderdaad zal veranderen. Wanneer die verandering energie vergt, zal heel vaak een deel van de energie uit de massa van het veranderde metaal komen.

We kunnen het ook anders doen. Als wij met planten praten, dan zijn we eigenlijk gek, want planten luisteren niet. Maar wat blijkt nu? Als wij tegen planten praten, dan gaan ze veel beter groeien en bloeien. Het lijkt onzinnig en toch gebeurt het. Waarom? Omdat ons spreken eigenlijk niets anders is dan het vormen van gedachten en het uiting geven aan denkbeelden die in ons bestaan. Een denkbeeld dat in ons bestaat wordt overgenomen door de aura; een deel van de kosmische energie dat wij als getransformeerd voortdurend rond ons dragen. De aura brengt op haar beurt die afstemming over op de plant. De plant waartegen ik heb gepraat, zal beter groeien en bloeien dan de plant waartegen ik het niet deed. De wet? Alweer het denkbeeld is in staat energieverhoudingen te wijzigen en daardoor onwaarschijnlijke feiten mogelijk te maken.

U denkt waarschijnlijk, mirakelen zijn toch echte wonderen. Maar kan iets een wonder zijn, als het aan een wet gehoorzaamt of als het behoort tot een wetmatigheid? Zijn wetten die ons beperken. Bijvoorbeeld ik kan nooit méér energie uitstralen dan de energie die ik op dit moment beseft te bezitten. Ook een beroep op andere krachten is hierbij van geen belang, tenzij ik mij zozeer met die andere kracht verbonden voel, dat ik mijn concept van de mogelijkheid om kracht te gebruiken aanmerkelijk uitbreid.

Het totaal van alle energieën rond mij zal voortdurend van vorm veranderen, omdat alle energie probeert in zich de wet van gelijkblijvende velden in stand te houden. Het probeert zichzelf in evenwicht te houden en daarbij zijn eigen geaardheid zo goed mogelijk te bewaren. De veranderingen die optreden in de aard van de energie zijn dus in feite een poging om haar eigen totale structuur en waarde zo goed mogelijk te behouden. Als ik het zo bekijk, dan is een verandering die rond mij optreedt b.v. als gevolg van de invloed van planeten, van geesten of van wat dan ook op zich geen verandering van mogelijkheden, maar wel van de vorm waarin die mogelijkheid nu voor mij bestaat. Theoretisch kan ik alles mogelijk maken. Maar naarmate de verschijningsvorm van energie dichter ligt bij het voor mij denkbare en aanvaardbare, zal ze voor mij meer hanteerbaar worden. Ik zal haar dus ook juist en vollediger kunnen gebruiken.

Als je nu hoort van al die wonderen die er gedaan zijn, zoals doden opwekken e.d., dan vraag je je af; kan dat? Als iemand werkelijk dood is, kan dat niet. Je kunt wel het lichaam laten leven, maar wat je niet kunt doen, is daarin het persoonsbesef, dat er eens in bestond, volledig terugbrengen. Anders gezegd; de band tussen de geest en de stof is niet door een mens te herstellen. Wat ik echter wel kan doen is iemand, die al onderweg is, terugroepen. Op het ogenblik, dat ik het besef van "anders bestaan" kan onderbreken bij iemand die stervende is, zal hij weer tot bewustzijn komen. Hij zal dus weer het stoffelijke levensproces als reëel aanvaarden. Op dat ogenblik, maar niet eerder, zal ik ook in staat zijn om hem levensenergie over te dragen en hem daarmee de mogelijkheid te geven om zeer snel te genezen.

Nu zijn dat allemaal dingen die ver van de werkelijkheid, zoals een mens die ziet, liggen. Laat ons proberen een paar van die wondergenezingen of die nu door Jezus zijn gedaan of door anderen onder de loep te nemen. Laat ons eens kijken wat er in feite aan de hand is.

Een verlamde wordt door een luik naar beneden gelaten in een huis waar Jezus ligt te rusten. Iedereen is verontwaardigd behalve Jezus zelf. Hij beschouwt de man waarop hij zegt: "Uw zonden zijn u vergeven. Neem uw bed op en ga heen". Hoe komt Jezus daartoe? Dan moet u eerst begrijpen wat er aan de hand is. Die man heeft innerlijk een schuldbesef, een zonde, ik ben schuldig. Die schuld op zichzelf behoeft niet echt te zijn. Als de man maar denkt dat hij schuldig is, dan is dat voldoende. Door dit schuldbesef komt hij tot een lichamelijke situatie die voor hem onaanvaardbaar is. Hij verandert dus zijn lichamelijke verhouding met de wereld om daardoor a.h.w. het besef van schuld op de een of andere manier in evenwicht te brengen, om het uit te blussen. Dat moet een geval zijn geweest van hysterische verlamming. Maar dan is ook duidelijk waarom Jezus kan zeggen met dat overwicht: "Uw zonden zijn u vergeven." Hij wist het schuldbesef bij die mens uit. De daarop volgende uitspraak is dan ook duidelijk: "Neem uw bed op en ga heen." Die man kan daar natuurlijk niet blijven, dat voelt hij zelf ook wel. Maar wat moet hij doen? Hij is nu niet schuldig meer en het bevel brengt hem ertoe te reageren alsof hij nu niet meer verlamd zou zijn. Het beeld van de verlamming is uit zijn besef verdwenen. Daardoor krijgt hij voldoende beheersing om, waarschijnlijk wankelend - hij zal niet onmiddellijk gedanst hebben - het vertrek te verlaten. Een heel eenvoudig verschijnsel.

Er zijn ook wondergenezers. In Engeland zijn er The Spirit Healers, de Gebedsgenezers enz. Als we kijken wat daar gebeurt, dan moeten we ons dit goed realiseren; Er is een menigte aanwezig. Die menigte wordt langzamerhand zo opgezweept dat ze een wonder verwacht. Anders gezegd: de gehele mentaliteit in de omgeving en de concentratie gericht op de predikant en degene met wie hij in contact staat eventueel, zijn zodanig, dat de wetten van het logische en heb normale voor de aanwezigen niet bestaan. Dan is het wel duidelijk dat alles, wat direct of indirect een psychische oorzaak heeft, daardoor zonder meer uitgeschakeld kan worden. Het besef van de kwaal kan worden veranderd en daarmee dus ook het gedrag.

Maar er gebeuren ook wel dingen waarvoor men geen verklaring heeft. Neem b.v. iemand die artritis heeft (gewrichtsreuma) dikke knobbels en vergroeide gewrichten. Dat kan men met een denkbeeld alleen niet losmaken. Maar we hebben net al gezegd dat het denkbeeld sterker is dan de materie. Als we dat nu even doorvoeren: op het ogenblik, dat deze zieke hoort u bent genezen en die suggestie volledig aanvaardt, is hij uit zijn eigen besef niet meer ziek. Maar er zit ook een menigte mensen om hem heen die zeggen: Ja, het is waar, hij is genezen. Maar genezen betekent ook dat de vergroeide botten loskomen, dat de kalkuitwassen daaruit verdwijnen, dat de spieren al is het beperkt een normale reactiemogelijkheid krijgen. Dan kun je zeggen: sta op en gooi je krukken maar weg. Kom maar uit die stoel en dan gaat het.

Er is een punt bij dat ik hier even wil vermelden. Ik vind het een heel treurig feit. Als je niet wordt genezen bij een gebedsgenezing, dan is dat je eigen schuld; je bent te zondig. Daardoor maken ze iemand, die niet helemaal het idee "ik genees" kan aanvaarden onder die voorwaarden, eigenlijk schuldig daaraan en men belast hem met een psychische pressie, waardoor de ziekte eerder erger dan beter zal worden. Dat is natuurlijk onaanvaardbaar. Dit moet u ook nooit doen. U moet nooit zeggen: als je niet geneest, is het je eigen schuld. U moet zeggen: als je de kracht kunt aanvaarden, zul je genezen.

De wet die hier werkt; op het ogenblik, dat een denkbeeld door velen met een vaste overtuiging wordt uitgestraald, zal elke eenling binnen die menigte, die het denkbeeld wenst te aanvaarden ertoe worden gebracht zijn eigen denken te staken. Hij wordt tijdelijk "gedacht" door de omgeving. Op dat ogenblik heeft hij deel aan de volledige kracht en uitstraling van de omgeving. Naarmate deze zuiverder en beter is, zijn daar verwonderlijke resultaten denkbaar.

Er zijn natuurlijk wel dingen bij die u kunt gebruiken als mens. Want als we proberen de wetten te leren kennen die achter de wonderen schuilen, dan moeten we ook leren wonderen te doen. Het één zonder het ander is niet mogelijk. Ik stel nu het volgende als mogelijke proef voor uzelf.

Als u te maken heeft met een zieke, maar evengoed met iemand die psychisch op de een of andere manier in de war of gestoord is, concentreer u zo sterk als u kunt en met volledige overtuiging (probeer die op te brengen) op b.v. genezing of op een helderder en ander inzicht. U zult ontdekken dat, zodra u sterker bent dan de invloed van de persoon zelf, deze verandert en wel zo snel dat het inderdaad een wonder kan heten.

Een ander proces dat minder miraculeus lijkt en dat voor u ook bruikbaar is; wanneer iemand zich door lichamelijk letsel of iets dergelijks in een ziekenhuis bevindt en u wilt de genezing bespoedigen, dan moet u proberen u die genezing als een onmiddellijk continu proces voor te stellen waarbij zonder pauze de opbouw voortgaat. U zult merken, dat een beenbreuk b.v. die normalerwijs 2 weken vergt, binnen ongeveer 3 dagen reeds een zodanige vergroeiende vergrendeling vertoont dat binnen een week de breuk in feite hersteld is. Het is natuurlijk erg lastig als u nog loopprips heeft en de dokter wil het er niet afhalen. Deze proeven zijn direct te nemen.

Hetzelfde geldt voor patiënten die na operaties genezen. Patiënten die bepaalde lichamelijke kwalen hebben waarvan u een duidelijk beeld heeft. Als u zich een genezingsproces voorstelt (echter versneld zoals men een film versnelt) en u projecteert dit met alle kracht en volledige inzet en overtuiging op de persoon in kwestie, dan wordt het genezingsproces inderdaad en onverklaarbaar bespoedigd. Dit zijn kleine wonderen die u zelf kunt doen. Neem er maar eens een proef mee.

Natuurlijk zijn er nog meer dingen.

Materie. Er zijn zoveel dingen die materie zijn. We hebben het nu gehad over de mens met zijn stoffelijke zaken. Als u een pot breekt, dan kunt u theoretisch de scherven beschouwen en gelijktijdig het juiste beeld van de pot u weer voorstellen. Dan herontstaat ze en zonder breuk. Ik neem niet aan, dat er velen onder u zijn die dat zullen kunnen doen. Maar het kan wel voorkomen dat u bezig bent een gebroken souvenir te lijmen. Stel u voor, wanneer u bezig bent met lijmen, dat het voorwerp weer heel is. Concentreer u daarop. U zult zien, dat u veel vlugger werkt en dat de schade minder zichtbaar is dan u ooit had gedacht. Het is beter dan het bepaalde merk lijm, want je ziet er inderdaad geen barst van.

Een dergelijke proef kunt u natuurlijk ook nemen met andere voorwerpen. U heeft te maken met een machine, de stofzuiger b.v. Dat apparaat doet het even niet. Als daarin iets doorgebrand is, kunt u dat meestal niet zonder meer in orde maken. Maar als het een betrekkelijk kleine schade is, u concentreert zich daarop en u geeft met volle inzet van kracht een trap daartegen, omdat u de normale toestand verwacht, dan zult u tot uw verbazing zien dat het ding na die trap begint te werken, terwijl het met een schroevendraaier helemaal niet zo gemakkelijk leek. Dit zijn nu de kleine wonderen van het leven.

Wanneer iets kapot is en je weet niet hoe het in elkaar zit of wat er aan mankeert, stel je voor dat het heel is en probeer dan gewoon - laat je handen hun weg maar vinden - te demonteren en later om de toestand weer te herstellen te monteren. Heel vaak zul je op die manier zonder voldoende technische kennis toch een oplossing vinden. Het is niet altijd technisch juist, dat zeg ik erbij, maar het herstelt zeer zeker de functionaliteit van het apparaat in kwestie. Hier heeft u in het huishouden wel wat aan.

Een methode om materie te beïnvloeden is ongetwijfeld ook het z.g. "laden" van materie. U heeft allen wel gehoord van gemagnetiseerd water. Wat is daarmee aan de hand? Door een sterk denkbeeld en een besef van eigen kracht - terecht of ten onrechte - heeft de magnetiseur het water geladen met een bepaalde kracht. U aanvaardt dat die kracht nu er in zit. Dientengevolge zal kracht, eventueel werkelijk in het water gebracht, door u worden geabsorbeerd en vrij gemaakt. Als die kracht er niet werkelijk in is, dan zult u zich toch instellen op het ontvangen van een dergelijke kracht en die uit de u omringende kosmos vrijmaken. Het werkt.

Maar als u dat kunt doen, waarom zouden dan al die amuletten e.d. waardeloos zijn? Er zijn mensen die zeggen: dat is allemaal bijgeloof. Deze steen heeft een kwade uitstraling en die steen een goede. Dit voorwerp geeft bescherming en dat voorwerp is juist weer gevaarlijk. Maar er zit wel degelijk iets in. Want als u materie met gedachtekracht kunt laden en vooral

als u dan ook nog kenbaar kunt maken, dat ze met die kracht is geladen op welke wijze dan ook, dan zult u hierdoor inderdaad de uitwerking overbrengen in elke verandering van sfeer daarom heen. Blijft u steeds hetzelfde, dan ageert zoiets niet. Maar gaat het van persoon tot persoon over, dan begint het voorwerp plotseling te werken. Vandaar ook dat men zegt, dat een vloekzegel nooit gevaarlijk is voor hem die de vloek erin heeft gelegd. Dat is duidelijk, want voor die persoon is het een kracht, die hij er zelf heeft ingelegd. Die kracht is dus deel van een evenwicht dat ook in de aura van de persoon in kwestie bestaat. Maar nu komt een anders afgestemde aura ermee in contact en plotseling begint de materie zich te ontladen. Vloekzegel, amuletten e.d. kunnen wel degelijk een reële betekenis hebben.

Dan zijn er in de kosmos ook andere dingen dan alleen maar materie. De kosmische kracht is in elke wereld aanwezig. Deze oerkracht vindt u van de hoogste geestelijke wereld tot de laagste. U vindt haar in elke stoffelijke en halfstoffelijke wereld. Dat wil zeggen, dat de werking van die kracht overal gelijktijdig en gelijksoortig zou kunnen optreden. Zou kunnen optreden. Het is niet gezegd dat ze het doet, maar ze kan.

Op het ogenblik, dat een kracht is afgestemd op meer dan één wereld, zal een ieder die met die kracht in aanraking komt worden afgestemd op meer dan één wereld. Zo kan men van voorwerpen, daar ook van bepaalde plaatsen door een voldoende sterke instraling bruggen maken naar een andere wereld. Niet dat iemand maar stoffelijk daarheen kan gaan, maar op die plaats zal hij b.v. contact kunnen hebben met geesten uit een bepaalde sfeer. Hij zal energieën ondergaan die behoren tot een bepaalde lichtsfeer. Hij zal misschien in contact worden gebracht met een deel van een kosmisch bewustzijn of met een deel van een menselijk bovenbewustzijn. Deze mogelijkheden bestaan. U zult vragen hoe gaat nu zoiets?

Allereerst is absolute concentratie noodzakelijk. Alles wat tot die concentratie kan bijdragen is dus van belang. Als u zoals in bepaalde vormen van magie, volledige rituelen gebruikt, dan hebben ze alleen waarde als concentratiemiddel, als een zelfsuggestie waarmee u langzamerhand een vervreemding van de menselijke werkelijkheid en redelijkheid opbouwt. Kunt u dat bereiken alleen door het eenvoudig te aanvaarden, dan is het resultaat precies hetzelfde. Maar ik moet de kracht overdragen. Hoe kan ik dat doen?

Elke handeling, die voor mij het overdragen van de kracht duidelijk genoeg symboliseert, is bruikbaar. Ik kan dus eenvoudig instralen. Ik kan ook schrijven. Ik kan misschien iets ingriffen. Ik kan iets besmeren met olie of met iets anders. In al deze gevallen is de handeling op zichzelf zinloos, maar het symbool dat zij vormt is de aanleiding voor een zeer sterke concentratie van de door mij bedoelde kracht in het betreffende voorwerp. Wat meer is, als ik die kracht een in zichzelf besloten veld maak, dan is het mij zelfs mogelijk te bepalen door welke invloeden of onder welke omstandigheden de kracht, behouden in het voorwerp, wordt geactiveerd.

Bij een amulet is het zo, dat iemand die het draagt erin gelooft. De energie, die daarin zit, behoeft eigenlijk dus niet zo groot te zijn. Ze moet eenvoudig de mens op het ogenblik, dat er een omstandigheid ontstaat die strijdig is met hetgeen de amulet poogt te bereiken, bewust maken van het amulet en van de kracht. Een lichte prikkeling, een lichte warmte-uitstraling gaat er vaak mee gepaard, maar lang niet altijd.

Wanneer het denkbeeld in de mens sterk is, zal hij alle noodzakelijke kracht, om de verschijnselen en de omstandigheden te veranderen, putten uit de omgeving. Maar let wel, het is niet voldoende te denken: ik ben onkwetsbaar. Dat werkt namelijk niet. U kunt wel denken; er is in mij een kracht, die alle andere krachten zal absorberen zodra ze voor mij schadelijk worden. Kunt u dat denkbeeld opbrengen, dan bent u nu minder kwetsbaar. Dan zullen alleen die dingen, waarvan u gelooft ze niet te kunnen tegenhouden, u nog kunnen treffen. Behersing van de materie is mogelijk.

Als u iemand wilt helpen, neem een voorwerp; bij voorkeur twee identieke voorwerpen. U straalt die in met een bepaalde intentie. Later zegt u tegen uzelf: ik heb die persoon het ene voorwerpje gegeven, hier heb ik het andere. Daarop ga ik mij concentreren; dát gebeurt er. En dan gebeurt er eigenlijk niets, maar het andere voorwerpje, voor u identiek, begint te stralen en verandert daarmee de toestand in de aura van de betrokken persoon. Daardoor kan het

werkingen, transformaties van kosmische kracht e.d. tot stand brengen. Hier is dus alleen zeer intense en met volledige overtuiging gedane concentratie op het overdragen of inbrengen van krachten in voorwerpen noodzakelijk. Daarna is het proces bijna automatisch.

Wilt u het nog anders doen, dan geef ik u hier nog een paar eenvoudige voorbeelden;

Elke plant heeft levenskracht. Dieren ook, maar dat wordt ingewikkelder. Als u iemand een bepaalde sfeer in huis wilt geven, dan kunt u zich op een plant concentreren. U moet dan wel dit goed onthouden Deze concentratie moet tenminste één rustperiode van de plant (bij voorkeur wanneer het donker is) en één voedingsperiode van de plant (aanwezigheid van voedsel plus zonlicht) bevatten. U zult dus die oefening een paar keer moeten doen, aansluitend wordt het wel moeilijk. Als u aan de concentratie een bepaald gevoel verbindt, dan kunt u dit zonder meer via die plant overdragen aan de gehele omgeving. Zolang de plant leeft, zal deze vanuit zichzelf een uitstraling voortbrengen die de sfeer in de plaats waar ze zich bevindt en daarbij ook de reactie van de mensen in die omgeving veranderen. Dit is eenvoudig genoeg op de proef te stellen.

Ik zou u de raad willen geven om dat eens te proberen. Op deze manier kunt u een paar kleine wonderen doen. Naarmate u meer zelfvertrouwen heeft, zult u ongetwijfeld grotere taken op u willen nemen, totdat u beseft; ik heb eigenlijk al die dingen niet nodig als ik in mijn denken voldoende geconcentreerd werk. De gedachte is de matrix. In die matrix kan elke kracht worden omgezet in elke andere kracht. Elke kracht op zichzelf heeft op de materie een zodanige invloed, dat zelfs de structuur van de materie daardoor kan worden veranderd of aangetast.

Ik ga u nu twee andere invloeden voorleggen, waarbij de werking van de kosmische kracht in de materie een rol speelt.

Elke omstandigheid van gevaar is in feite een versneld optredende disharmonie. Indien ik gevaar wil bedwingen, moet ik dus het disharmonische aspect zoveel mogelijk terugdringen. Het volgende kunt u doen als u een voertuig heeft of een voorwerp bij u draagt, dat op bepaalde omstandigheden is ingesteld. Als u zegt: ik neem nu een harmoniserende invloed en u stelt daarbij verder dat het tijdsbesef wordt versneld (twee factoren die u goed moet overdenken), dan zult u merken dat, als u in een gevaarsituatie zit, dat anderen juist reageren zodat een gevaarlijke situatie wordt opgelost, dat u zelf versneld reageert en dat u daardoor in staat bent situaties eerder en vollediger te overzien dan anders het geval is.

Waarom gevaar? Gevaar is een situatie die samenhangt met stoffelijke structuren en hun onderlinge verhoudingen. Als ik een bepaalde uitstraling heb, dan verander ik de verhouding stoffelijk. Maar die verhouding betekent ook dat het besef, dat zich op de materie concentreert, mee verandert.

Een mens is een stoffelijk wezen. Alle voorwerpen waarmee hij werkt zijn eveneens materie. Verander ik de waarde of de betekenis van een voorwerp, al is het alleen maar door de uitstraling ervan te wijzigen, dan betekent dit, dat de actie van de mens eveneens wordt beïnvloed. Onthoudt u dit altijd!

Een geestelijke kracht is op zich moeilijk voor te stellen. Wij kunnen echter een symbool vinden voor die kracht. Een mens, die wil werken met de kosmische krachten, zal moeten onthouden dat hij werkt met symbolen. Als u een energie met grote snelheid wilt uitzenden naar een ander, dan is de voorstelling daarvan misschien te vaag. Lukt u dat niet, stel u dan voor dat u een pijl afschiet of met een katapult een steen gooit naar de persoon in kwestie en dat het projectiel doel treft. Deze voorstelling maakt het u mogelijk om met grotere precisie uw energie te richten en veel grotere effecten te bereiken dan anders het geval zou zijn door grotere juistheid en grotere concentratie.

Onthoudt u verder! Elke relatie tussen mens en geest wordt mede bepaald door dezelfde indruk en invloed. Wanneer u een gedachte uitstuurt naar een ander mens, zal die gedachte heel vaak slecht worden ontvangen. Telepathische gevoeligheid heeft de doorsneemens wel, maar ze is zelden voldoende. Op het ogenblik, dat u die gedachte echter uitstuurt in de vorm van een voorstelling dat u met die ander spreekt, wordt de verstaanbaarheid van de

telepathische impuls veel groter. U kunt bewustzijnsstromen in de mens (dat zijn de halfgeleiders met hun eigenaardige reacties in de grote hersencellen) wel degelijk stimuleren en beïnvloeden, zodat identieke denkbeelden zoals u ze heeft, bij een ander ontstaan, Maar daarvoor moet u dan wel een duidelijk beeld hebben van deze overdracht. Dat krijgt u het gemakkelijkst door in gedachten met de ander te praten.

Dan krijgen we nog een paar wenken die u goed moet onthouden;

1. Elke kracht is gebonden aan de vorm waarin ze in verschijning treedt. Elke kracht, behalve de oorspronkelijke kracht, is in staat de verschijningsvorm van de energie te veranderen, maar niet om het geheel daarvan te veranderen. U kunt dus nooit de hoeveelheid energie veranderen, wel de wijze waarop ze in verschijning treedt.
2. Er is menselijk gezien een ongelimiteerde hoeveelheid kracht beschikbaar, omdat de totale kosmische kracht in haar oervorm altijd aanwezig is en die oervorm altijd mede gemanifesteerd is in elke andere vorm van kracht die aanwezig is. Elke kracht heeft de neiging tot de oervorm terug te gaan op het ogenblik, dat haar bindingen ophouden te bestaan. Dientengevolge zal een beroep op de oerkracht gelijktijdig alle krachten kunnen aanspreken die zich in de materie of in geestelijke sferen meer specifiek hebben gemanifesteerd. Daar waar het niet mogelijk is kracht nauwkeurig aan te spreken, spreek de voorstelling van de oerkracht aan en u zult duidelijk effect bereiken.
3. De gehele kosmos is een evenwicht. Elk evenwicht dat wordt verstoord, herstelt zichzelf. Indien wij van ons uit een evenwichtsverstoring tot stand brengen, zal de compenserende werking in ons plaatsvinden Ook deze regel moet u onthouden!

Ik hoop, dat u nu iets meer heeft geleerd over de verschillende wetten die achter het mirakel schuilgaan.

NAAMMAGIE

Naammagie, het woord zegt het al, handelt over de naam. De naam is in bepaalde vormen van denken identiek met het wezen. Verander de naam en u verandert het wezen.

De praktijk daarvan is al betrekkelijk oud. We kunnen zelfs nu nog volkeren vinden waar de mensen een z.g. ware naam hebben die ze nooit openbaar maken. Daarnaast hebben ze een vriendennaam en dan nog een naam voor algemeen gebruik. Het aardige daarbij is dat ze denken; alleen mijn ware naam geeft mijn wezen weer. Wie die ware naam kent, heeft macht over mij. Is dat waar? Door het denkbeeld natuurlijk wel. Die denkbeelden zijn meestal nogal ingewikkeld.

Ik herinner mij dat men in de christelijke magie (die is er ook) naamtabellen maakt o.a. de zogenaamde Roter. Dat is een magisch lettervierkant. Daarin komen vier namen voor. Als je die namen op de juiste manier uitslaat, krijg je wat men noemt de goddelijke betekenis van het kruis. Het kruis is in de christelijke denkwijze het machtigste magische wapen dat er bestaat. Dientengevolge is zo'n vierkant eigenlijk hetzelfde als in andere vormen van magie een grootzegel. Het is iets waarmee je kunt dwingen, omdat je het geheim bezit zonder dat je gelijktijdig verdrijft omdat je het wapen niet hebt geopenbaard. Kijken we verder, dan komen we tot de conclusie dat de namen altijd een eigen inhoud hebben.

Als u uw eigen naam gaat ontleden, dan ziet u dat ze een bepaalde kwaliteit weergeeft. Er bestaan zelfs registers waarin u dat kunt naslaan. Dan moet u zich eens afvragen, of er iets van die naam klopt.

Nu kan het zijn dat u twee of drie namen heeft. Het typerende is nu, dat de roepnaam de eigenschap weergeeft die u ongetwijfeld heeft ontwikkeld, als u eerst 21 jaar doorleeft heeft. Hoe komt dat?

Namen bestaan uit klanken. Klanken op zichzelf zijn opgebouwd uit wat men noemt primaire trillingen. Een primaire trilling is een klank die b.v. in een chakra voorkomt. "Elk blad van de lotus", zo zegt de ware gelovige, "heeft zijn eigen klank." Dat gaat via a, o en e naar heel ingewikkelde klanksamenstellingen. Elke klank die ik gebruik, activeert een bepaald deel van

mijn chakra's. Nu is de naam datgene waarmee ik voortdurend bezig ben. Ik denk aan mijzelf met mijn ware naam. Dus zal ik door die gedachte in mijn chakra's juist die kwaliteiten en eigenschappen ontwikkelen. Dat houdt in, dat ik op een bepaald terrein een beetje voorlijk ben wat ongetwijfeld ook mijn gedrag en mijn belevingen zal beïnvloeden.

Wie niet tevreden is met zijn leven, kan zijn naam veranderen. En dan denken de mensen dat moeten grote veranderingen zijn. Maar in de naam magie is het wel voorgekomen dat iemand Jansen heette en zei: Iedereen noemt mij nu eenmaal Jansen, hoe moet ik dat veranderen? Toen zei een magiër: U moet de naam voortaan met twee essen schrijven. Dat vond hij heel vreemd. Maar Janssen met twee essen ging toen aan zichzelf denken als iets anders. Daardoor zagen de mensen in hem ook andere kwaliteiten. Het was ten dele een suggestief proces, maar het werkte.

Als u dat ook wilt nagaan, dan kunt u in uw naam één klank veranderen. Als u dat een tijdje volhoudt, dan zullen de mensen heel anders op u reageren. Dit is overigens psychologisch verklaarbaar. Het hangt daarnaast samen met de basis van de naam magie, n.l. de chakra's.

Een chakra is een geestelijk organisme dat in de aura zetelt. Volgens vele stellingen is het ook een imitatie of een weerkaatsing van wat men de Hemel Lotus of de eigenschappen van het Hemelse Rijk noemt. Als ik een naam heb, ben ik daardoor afgestemd op bepaalde kwaliteiten van de hemel. Wat dat betreft zijn er ook de z.g. helse namen. Neem b.v. Beleal. Een naam van een wezen dat onder die naam eigenlijk niet eens bestaat. Toch is het Beleal, en dat betekent dat er een beroep wordt gedaan op vooral twee factoren uit het laagste chakra en daarbij bepaalde gevoelschakra's in balans worden gebracht. Het resultaat is inderdaad iemand, die amoreel wordt beschouwd vanuit het standpunt van anderen. Die amoraliteit vinden we dan terug in de klanken, maar ook in de naam en vreemd genoeg in de kwaliteiten die aan het wezen in kwestie worden toegeschreven.

Namen zijn dus altijd samenstellingen. Nu is het ook nog belangrijk waar de nadruk op ligt. Als je b.v. Kárel hebt, dan heb je iets anders dan Karél. Dat kunt u zelfs volgen, want u denkt onmiddellijk aan twee verschillende personen. De nadruk die ik leg op de klank geeft namelijk aan waar ik de grootste stimulus van mijn aura leg. Door nu op de juiste wijze een naam uit te spreken kom ik tot het uitstralen en ontvangen van krachten op één bepaald terrein. Het aardige is dat je dat ook aantreft in vele magische formules.

In magische formules komen klanksamenstellingen voor die schijnbaar namen zijn, waarvan je niet weet waar ze bijhoren, b.v. Ila Ho El. Dat is een hoge klank, zoals dat heet. In feite geef je daarmee een werking aan. El is inderdaad licht. Ila is een instelling van het laagste chakra (dat gaat tot het kruinchakra toe, want elke eigenschap wordt steeds weer herhaald). Ho behoort tot het hartchakra; het is dus een emotie. Wie deze naam op de juiste manier gebruikt, ervaart een wisselwerking met het hogere licht op emotionele basis en kan daardoor enorm worden gestuwd.

Omdat men hier en daar een beetje op de hoogte is gekomen van die dingen, heeft men geprobeerd de namen zo te vormen, dat ze een zekere betekenis hebben ook in dit kosmisch alfabet. Het verst zijn daarmee de Chinezen en soortgelijke volkeren gekomen. Het klinkt u waarschijnlijk vreemd in de oren, maar heeft u wel eens een Chinees horen praten? Hij kakelt zo. Dat gaat; ú á, ú á. Dat komt omdat men daar zelfs ook nog de toonhoogte gebruikt, waardoor de klankwaarde plus de klankvorm samen nog bijzonder sterk kunnen aanspreken op kwaliteiten in de mens. Nu kunt u zeggen dat helpt misschien niet veel, maar schaden doet het niet.

In de oorspronkelijke Chinese magie werd een naam vaak gekozen niet om zijn betekenis, maar om zijn klankwaarde, zijn zangwaarde zou je haast zeggen. Want, zei men, daardoor wordt deze mens afgestemd op de hogere krachten. Nu zijn er altijd mensen die denken dat zij een wonder doen, als ze een paard een ezel noemen. Wie de ezel is in dit geval, kunt u zelf uitmaken. Je kunt nooit een naam geven die niet werkelijk past bij de persoon. Dat wil zeggen, je kunt de naam alleen geven op grond van eigenschappen welke in die persoon aanwezig zijn.

Dit is een tijdlang heel sterk geweest in de noordelijke delen van wat men tegenwoordig India noemt en zelfs Oost Pakistan. Daar werden horoscopen gemaakt op grond waarvan de naam

werd gecomponeerd. Die naam was dan de eigen naam. Er kwamen dan roepnamen bij die men zelf koos, maar de hoofdnaam, de specifieke naam (de afstemming daarop werd het kind ook regelmatig bijgebracht) was een naam die een kosmische betekenis had. Het was alsof de horoscoop in zijn gunstigste aspecten werd herhaald in de naam. Men geloofde inderdaad dat men daardoor het lot van het kind aanmerkelijk kon beïnvloeden en verbeteren. Persoonlijk vraag ik mij af, of het altijd gewerkt heeft. Dat het in bepaalde gevallen van groot belang is geweest, is wel zeker.

Zo vinden we zelfs in de christelijke wereld nog de neiging om de naam aan te passen. Mensen die in een klooster gaan en dan hun naam veranderen. Mensen die omhoog stijgen op de maatschappelijke ladder en hun naam veranderen. Nu denken ze natuurlijk dat Jean en Jeanne hetzelfde zijn en dat ze precies passen bij Jan. Maar Jan is Jan geweest.

Als je nu die klankenreeks nagaat, dan blijkt dat zelfs met de naamsvervorming een poging is gedaan om de eigen kwaliteiten aan te passen. Niet alleen maar uiterlijk, want het klinkt zo leuk. Meisjes hebben een handje ervan. Ze heten Elisabeth en dan komt er een tijd dat ze plots Lisi heten. En dan plotseling moeten ze Ellis heten. Dat is ook een poging om de eigen relatie te veranderen. Als u denkt aan wat ik daarnet over El heb gezegd, dan zult u begrijpen dat Ellis een heel gunstige naam is. Hij geeft namelijk energie, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen. En al denken de meisjes zelf vaak heel anders, meestal kiezen ze die namen in overeenstemming met hun gevoel en hun beleving op een bepaald ogenblik.

We kunnen zeggen, dat b.v. alle oe-namen, dus namen waar de "oe" in zit, een mate van gebondenheid aangeven. De oeklank staat nu eenmaal sterk voor verbindingen. Dan moeten we verder kijken wat er bij komt om te bepalen hoe sterk. Loes, Loulou e.d. zijn allemaal verbindingen. Nu is Loulou een herhaling van "oe". Dat wil zeggen dat het duidt in de richting van veelzijdigheid op het terrein van verbindingen. Loes daarentegen is over het algemeen iemand die zich zeer sterk bindt aan één denkbeeld, aan één persoon, aan één geloof enz. enz. Dat komt doodgewoon omdat die naam zo is. Maar het wonderlijke is, dat zelfs bij u de mensen vaak hun roepnaam veranderen of onverklaarbaar zien veranderen. Iedereen gaat hen plotseling anders noemen zonder dat ze beseffen, dat hiermee hun uitstraling wordt weergegeven of in andere gevallen, hun uitstralingsmogelijkheid wordt veranderd.

De oude naam magie en dan kijk ik nu heel ver terug was in feite een binding aan krachten. In de oertijd kreeg een mannelijk kind altijd een naam waardoor het verbonden werd met een bepaald deel van de onbekende invloeden van het leven.

Een andere afschaduwing vindt men bij de indianen. Daar werd het eigen totem gezocht. Dat wil zeggen men zocht de eigen beschermgeest te leren kennen in allerlei beproevingen. Maar het wonderlijke is, dat de naam daarna ook veranderde. Dat ging zo ver, dat veel indianen een roepnaam hadden die onmiddellijk was afgeleid van hun eigen beschermgeest, terwijl ze daarnaast een naam droegen die hun heldendaden uitdroeg. Er was b.v. iemand, die heette: "de man met vele tongen". Dat betekende doodgewoon, die man had door kletsen vele overwinningen behaald. Een ander heette "de paardendief". Dat was ook iemand die wat kon. Die namen werden beschouwd als rangbepaling in de stam. Het was dus een naam die men van de stam kreeg; die gaf de betekenis aan die men had. De eigen naam gaf de kracht aan die je beschermde en daarmee de kwaliteit die je had. Als iemand b.v. de hagedis als beschermgeest had, dan zou hij misschien als naam "kronkelaar" kiezen. Men nam dan aan, dat hij daardoor een buitengewoon goede verspieder moest zijn. Want het zich snel en onopvallend verplaatsen, wat vele hagedissen eigen is, plus het geduld om roerloos te wachten, is voor een goede verspieder nodig. Zo sterk was dat daar geïntegreerd.

De naamgeving gebeurt hier aan de hand van een toeval. Voor die tijd zijn er roepnamen die wel werden gegeven, maar dat zijn eigenlijk familienamen, die een veel mindere betekenis hebben dan die worden gegeven op de Fidji-eilanden.

Op de Fidji's heeft de eerste naam die men krijgt de grootste betekenis. In de magie denkt men over namen dus wel eens anders. Maar de praktijk wijst uit, en daarop heb ik de nadruk willen leggen, dat elke klank in uw naam plus de wijze waarop ze gewoonlijk wordt

geïntoneerd iets weergeeft omtrent een optimale ontwikkeling van een of meer eigenschappen in verschillende van uw chakra's.

Nu is een chakra, zoals u misschien weet, een orgaan dat in een bepaalde situatie kracht ontvangt en in een andere situatie, dat zijn vooral de hogere chakra's, kracht uitstraalt. Die kwaliteit zou u voor uzelf eens moeten nagaan. Als u er achter komt wat de hoofdklanken zijn in uw naam, dan moet u ze eens rustig ontleden.

Een naam b.v. waarin een s voorkomt die schijnbaar apart staat. Deze beschouwt u als een afzonderlijke kracht. En dan weet u: s is altijd de wisselvalligheid. Waar de s scherp staat in de naam als afzonderlijke waarde, daar duidt ze aan een overgevoeligheid op vele gebieden en daardoor een strijdigheid in het innerlijke leven.

Ik ga nu de naam magie samenvatten in een paar regels.

1. Elk z.g. blad van de aura heeft een eigen klank, een eigen trilling. Die trilling komt in namen voor. Die klanken welke in een naam voorkomen, zullen het snelst en het best worden ontwikkeld. Ze kunnen mede bepalend zijn zowel voor het geestelijk leven als voor het gevoelsleven van de betreffende persoon. Daarnaast kunnen ze het al dan niet sterk zijn op een bepaald terrein eveneens aangeven.
2. Iemand die uw naam kent, kent uw hoofdeigenschappen. Daardoor kan volgens de naam magie iemand gebruikmaken van die eigenschappen en naar verkiezing u negatief of positief beïnvloeden. Vandaar het oude gezegde: wie je ware naam kent, heeft macht over je wezen.
3. Ofschoon het geloof zeer oud is, zal de praktijk nog in deze dagen bestaan. Wanneer iemand een totaal nieuwe fase van geestelijke ontwikkeling binnentreedt, blijkt opeens dat deze mens zijn naam verandert of dat anderen zijn naam gaan verbasteren, zodat de klankwaarde daarvan verandert. Geestelijke uitstraling en de naam zijn, ongeacht de schijnbare toevalligheden, altijd enigszins in evenwicht.

Met deze regels heb ik dan de basis van de naam magie weergegeven. Het zal u duidelijk zijn, dat iemand die incanteert en daarbij bepaalde belangrijke namen aanroept in feite niet anders doet dan zich door deze trillingen afstemmen op bepaalde mogelijkheden en kwaliteiten, die in de kosmos bestaan en die hij vanuit zijn geestelijke organen kan bereiken en misschien daarmee werken. Dit is dan een zeer kleine lezing over naam magie.

DE STILTE

Stilte is de afwezigheid van geluid. Als je één bent met jezelf en met de werkelijkheid, dan is de stilte op zichzelf een kracht, want je wordt je meer van jezelf bewust. Maar een mens, die tegen zichzelf verdeeld is, zal diezelfde stilte ervaren als een toenemende kwelling. Want juist in de stilte (de afwezigheid van allerlei prikkels) worden we geconfronteerd met wat we zijn. En dat is vaak de moeilijkste confrontatie die er bestaat. Iemand, die werkelijk zichzelf wil leren kennen, zijn eigen kwaliteiten en eigenschappen wil ontwikkelen, zal zeker behoefte hebben aan stilte. Misschien niet de absolute stilte, want die verdragen slechts weinigen langere tijd, maar dan toch wel die ontspannenheid en rust waarin je je niet meer bewust bent van geluiden buiten je en alleen gelaten met jezelf plotseling met verbazing ontmoet wat er allemaal in je leeft, zodra de prikkels van buitenaf wegvallen. Daarom zou ik willen zeggen: Vrienden, weest niet bang voor de stilte. Wie de stilte vreest, vreest in feite zichzelf. Zoek de rust en de stilte op, wanneer u maar kunt en doe dat regelmatig. Want in die stilte zult u leren beseffen, wat u bent en daardoor ook leren beleven de hogere krachten waarvan u deel bent.

LES 3 - DE MENS EN DE KOSMISCHE KRACHTEN

Zoals u bekend zal zijn komen uit de kosmos voortdurend bepaalde stromingen naar de aarde. Ze kunnen worden verdeeld in stoffelijke en meer geestelijke invloeden. In al deze gevallen hebben we te maken met invloeden die de gehele aarde beroeren. Dit impliceert, dat het optreden van een dergelijke kracht, mits men dit kan aanvoelen, kan worden gebruikt. Want de mens staat niet hulpeloos in een bestuurd heelal waarin zelfs zijn schreden voortdurend worden bepaald door de omstandigheden. De mens heeft wel degelijk de mogelijkheid om een groot gedeelte van datgene wat hij is en wat hij doet te veranderen. Niet door zijn aard, zijn karakter, zijn voorgeschiedenis te wijzigen, want dat is onmogelijk, maar hij is wel in staat om gebruikmakend van de invloeden die rond hem aanwezig zijn eigen beleven en daarmee ook zijn betekenis in de wereld aanmerkelijk te veranderen, vaak in zeer korte tijd.

Dit is het onderwerp waarover ik vanavond het een en ander wil zeggen. Het zal u duidelijk zijn, dat wij dit niet geheel kunnen behandelen. Ik zou u dan precies moeten vertellen hoe u kosmische invloeden zou kunnen berekenen, in hoeverre astrologische indicaties gebruikt kunnen worden om eventueel weer de stromingen te kunnen bepalen en dat zou ons zeer vaak te ver voeren.

In de eerste plaats gaan we uit van de astrologie. Alles wat u daarover niet weet, kunt u in de nodige boeken nakijken.

Wanneer we te maken hebben met dominerende planeten dan moeten we rekening houden met langlopende planeten. Zij geven over het algemeen een overheersende tendens. Anno Nu is deze tendens te vergelijken met een kleurfilter dat we gebruiken, als we in een kleurenfoto bepaalde kleuren willen versterken of elimineren.

Hebben we te maken met een sterke invloed van Jupiter, die op de grens staat van snellopende en langzaam lopende planeten, dan kunnen we zeggen; Jupiter brengt in alle gevallen een mogelijkheid, maar alleen een mogelijkheid om het toeval naar ons toe te buigen. Als gedachtekrachten positief worden gericht op het eigen wezen, dan zal een sterke Jupiter-invloed de mogelijkheid geven die in vervulling te doen gaan. Men krijgt dus in grote mate wat men wil hebben, maar dan moet men er wel op geconcentreerd zijn.

Bij een Neptunus-invloed hebben wij vooral de mogelijkheid om bepaalde geestelijke invloeden te ondergaan. En dan is het heel erg belangrijk dat we positief zijn ingesteld.

Een positieve instelling bij een overheersende Uranus-invloed (u kunt het uit uw horoscoop aflezen) betekent voor u de mogelijkheid tot mystieke belevingen, maar ook tot het activeren van vele verborgen kwaliteiten en eigenschappen die u tot dat ogenblik niet zo volledig in de openbaarheid heeft kunnen brengen.

Kijken we in de richting van Saturnus, dan blijkt dat deze planeet de toevalligheden levert. Wanneer we op aarde leven, zullen wij in ons bestaan altijd keuzemomenten krijgen waarbij de keuze haast onwillekeurig wordt gedaan; dus uit gewoonte. Indien we afwijken van de normale keuze, dan ontstaat het zogenaamde toeval.

Er zijn dan gebeurtenissen die niet met de normale gang van zaken stroken. Dit toeval nu kunnen we gebruiken, wanneer Saturnus heersend, dus positief is, niet wanneer hij retrograde is.

In het geval dat Saturnus rechtlopend is en daarom een overheersende invloed heeft op de aarde, kan in deze periode door concentratie op datgene wat wij willen bereiken of op de toestand die wij wenselijk achten worden bevorderd dat deze wenselijke gebeurtenissen inderdaad plaatsvinden. Alweer, de mens kan het toeval naar zich toe buigen.

Pluto geeft ons de mogelijkheid tot afweer. Een Pluto zowel rechtlopend als retrograde geeft ons de kans ons te verdedigen en aan te vallen. Men zou kunnen zeggen, dat hij in dit opzicht bepaalde magische kwaliteiten in de mens wakker maakt. Het projecteren van denkbeelden wordt gemakkelijker. Men heeft minder moeite met krachten uitzenden. Maar alweer is de wil hierbij zeer belangrijk.

Het is duidelijk, dat we hier niet te maken hebben met kosmische invloeden zonder meer, want we blijven in ons zonnestelsel. Toch geven juist deze langlopende planeten, die vaak in een horoscoop van een mens gedurende enkele maanden heersen en dus regent zijn, ons de mogelijkheid om gedurende langere perioden door concentratie effecten te bereiken die anders niet te verwezenlijken zijn.

Daarnaast hebben we de snellopende planeten. Ook daar zijn enkele bij waarop we moeten letten. Zeer interessant in dit opzicht is voor heel veel mensen de maan.

Wanneer de maan namelijk haar eigen cyclus bepaalt (28 dagen), dan bepaalt ze daarmee voor iedere mens, maar wel op grond van diens eigen instelling, eveneens een golving waarin de energie tot een top komt en weer wegvalt. Er zijn twee toppen van energie in één maancyclus. Er zijn dus ook twee dieptepunten. Rekening houdend met deze positieve fasen, die ieder voor zichzelf moet uitrekenen, kun je van de maan gebruikmaken om juist tegen de tijd dat de energietop komt over te gaan tot actie, terwijl je bezinning, overleg en eventueel het maken van plannen juist bewaart voor die ogenblikken dat er dieptepunten zijn. Door de juiste indeling te maken kun je in je leven dus veel meer resultaten boeken dan anders het geval zou zijn.

Interessant is verder Mercurius, die overigens meer een dubbel gezicht heeft dan vele andere planeten. Mercurius brengt u vaak aan de grens van de wanhoop, omdat u denkt dingen te kunnen doen die dan toch weer niet mogelijk blijken te zijn. Aan de andere kant geeft hij u wel degelijk ook inzicht in zaken. Mercurius heeft een ritme dat voor de meeste mensen ongeveer 4-maandelijks is. Eens in de 4 maanden zult u een periode hebben van 3 á 4 dagen waarin u een bijzonder scherp inzicht heeft in zakelijke omstandigheden. Beslissingen van groot zakelijk belang zult u indien mogelijk, juist in deze periode kunnen nemen. Ook dit is aan de hand van de horoscoop zonder meer te berekenen.

Venus brengt geluk, ze brengt ook vele andere dingen. Van Venus moeten we vooral zeggen dat zij in ons gevoelsleven de impulsen wel wat erg versterkt. Wanneer men op aarde is, dan zullen de emoties door Venus-invloeden zodanig kunnen worden gestimuleerd dat hierdoor onredelijkheid optreedt. Nu is onredelijkheid zeker niet altijd slecht, maar u moet zelf wel weten waar u aan begint. Waar een overheersende Venus-invloed is, moet u uitkijken voor impulsen, opdat u niet aan dingen begint waarvan u later spijt zult hebben.

Mars geeft eveneens geluk. Daarnaast geeft hij wat doorzettingsvermogen en energie. Ook zijn cyclus heeft tweemaal per jaar een korte periode waarin u meer kunt dan anders. Is er sprake van strijd, moet u iets doorzetten, dan is die gunstige Mars heel erg belangrijk. Houdt u er dan vooral rekening mee dat Mars meer dan de andere planeten in zijn inwerking op de aarde mede wordt bepaald door zijn relatie tot de zon. Dus, probeer van Mars-invloeden altijd gebruik te maken, als u geluk wilt hebben (b.v. bij kansspel) en als u bepaalde dingen moet doorzetten die moeite gaan kosten, want u zult onder de invloed van Mars meer moed en doorzettingsvermogen hebben. Uit dit alles blijkt wel dat de mens niet helemaal hulpeloos staat, want hij heeft veel meer mogelijkheden dan hij denkt om zichzelf op de juiste manier te richten.

Maar er zijn nog heel wat andere factoren in het spel. Ik heb de zon opzettelijk niet genoemd, omdat de zon eigenlijk voor alle leven gelijk werkend is en juist daardoor voor ons geen specifieke effecten oplevert. Maar de zon en de planeten samen vormen een soort spiegel; zij vangen uit de kosmos invloeden en stralingen op. Ze worden dan voor de aarde weergegeven in lichte veranderingen, in luchttelektriciteit en aardmagnetisme. Kijken we naar de zon, dan merken we dat ze grote invloed kan hebben op o.m. de uitschieters in de protuberans en dat ook zonnevlekken hierdoor mede bepaald kunnen worden. Nu is de aardigheid deze:

Elke mens draagt in zich de principes van yin en yang, die vrij vertaald zouden kunnen worden als elektrische en magnetische kwaliteiten. Wanneer deze beide in evenwicht zijn, dan zal het magnetisme dat in de mens werkt (zijn eigen veld) altijd in staat zijn om fluctuaties in zijn energie op te vangen; hij blijft dus regelmatig bezig. Wordt de lading te hoog, dan wordt het magnetisch geheel gestoord; de uitstraling van de mens is niet in orde. Die uitstraling betekent echter ook zijn relatie tot de wereld om hem heen en de mogelijkheid die hij heeft om met andere zaken zoals hij gewend is om te gaan. Nu moet u dit onthouden;

Stoffelijke invloeden vanuit het centrum van het Melkwegstelsel brengen fluctuaties teweeg waardoor de elektrische en magnetische spanningen veranderen. Een mens, die zich niet natuurlijk en normaal daaraan kan aanpassen, zal daardoor onevenwichtig worden. Die onevenwichtigheid uit zich in onredelijk gedrag, neerslachtigheid en wat dies meer zij. Wil men nu proberen dergelijke invloeden te neutraliseren (wanneer ze optreden merkt u snel genoeg, als u daarop gaat letten), dan geldt het volgende; op het ogenblik dat duizelingen optreden, dat u een gevoel heeft van een lichte dronkenschap soms gepaard gaand met een lichte misselijkheid, dan is er over het algemeen sprake van een magnetische storing.

Een magnetische storing kan men niet zonder meer oplossen. Wat men wel kan doen is zorgen, dat de overtollige energieën, die men heeft t.a.v. het magnetisch veld, afvloeien. Dan is wassen onder stromend water een prima oplossing. Men kan op deze manier in zeer korte tijd zijn normaal evenwicht herwinnen. Dat is dus ten heel eenvoudige regel.

Een tweede regel daarvoor is: in een dergelijke situatie moet men voedselopname beperken maar wel veel drinken en als het kan water waarin enige zouten en jodium is opgelost.

Heeft u echter te maken met een elektrische storing, dan wordt het wat moeilijker, want de elektrische storingen worden door het magnetisch veld wel, normaal gecompenseerd, wanneer de spanning te hoog wordt. Als ze te laag wordt, dan is het wat anders. Dan heeft u een gevoel van malaise. Het is een loomheid die zover gaat dat het lijkt alsof uw ledematen loodzwaar zijn geworden, uw oogleden prikkelen en willen dicht vallen of gaan tranen van vermoeidheid. Nu is ook hiervoor een tamelijk eenvoudige oplossing denkbaar. U neemt een doodgewone batterij van 1 ½ volt. U legt het lange contact (+ contact) in de nek tegen de nekwerfel. U maakt er een draadje aan vast en het andere eind brengt u aan bij het benedeneind van de ruggengraat of als dat te lastig is desnoods op een van de benen en dan in de knieholte. U laat dat even 5 minuten zitten. Het resultaat is, dat er een stroompje op u staat. Er staat een spanning op een deel van uw lichaam en op een belangrijk deel van uw zenuwstelsel. Hierdoor wordt het gestimuleerd en gaat het zelf proberen zijn lading in overeenstemming te brengen. Na een zeer korte tijd bent u weer veerkrachtig en uitgerust. Dit zijn eenvoudige tips.

Als je nu toevallig iets belangrijks moet doen en je hebt die malaise, dan kun je het wel vreemd vinden om met zo'n batterijtje te gaan zitten, maar als het helpt, dan kom je tenminste weer bij en kun je dus beter reageren. Zeker kun je beter reageren dan anderen, die onder gelijke omstandigheden lijden en die die compensatie niet kunnen vinden. Er zijn mensen genoeg die een voldoende evenwicht hebben. Zij kunnen zich dus aanpassen, ongeacht de spiegeling van bepaalde energieën die plaatsvindt. Maar er zijn er ook velen die dat niet kunnen. Je bent in ieder geval in het voordeel boven een ieder, die dit tekort aan elektrische energie (statische lading) in de weefsels op dat ogenblik ondergaat. Dus alweer een methode waardoor de mens zich gemakkelijker kan onttrekken aan beïnvloedingen die anders erg vervelend zijn. Maar er zijn er veel meer. Als ik denk aan alle kosmische stromingen die op u afkomen, dan valt mij op dat er ook een aantal geestelijke golven zijn. Die geestelijke golven zijn voornamelijk van invloed op uw denken en uw gevoelsleven, want ze werken in via het onderbewustzijn. Het is moeilijker om deze te herkennen, dat geef ik toe. Toch zijn er enkele kenmerken die u niet zo gemakkelijk zullen ontgaan.

Er zijn storingen van geestelijke aard waarbij je voortdurend bezig bent met één gedachte. Die gedachte staat dan buiten de werkelijkheid en heel vaak ook buiten je normale angst en begeertelevens. Wanneer dit gebeurt, hebben we zeer waarschijnlijk te maken met een blauwtendens. Er is een geestelijke stroming die elementen losmaakt welke in de geest berusten en die in de stof op deze wijze nog niet geplaatst zijn. Willen we ons daartegen

verweren, dan moeten we in de eerste plaats het denken onderbreken. We doen dit door te contempleren. We kunnen kijken naar de een of andere figuur die ons trekt. We kunnen kijken in een waterspiegel, in een kristalbol. Neemt u maar een willekeurig voorwerp waardoor u zich tijdelijk gebiologeerd kunt gevoelen zodat uw denken wegvalt. Hierdoor zullen de invloeden worden vertaald in de termen van uw eigen geest. Zo ontstaan nieuwe gedachten en vaak zelfs pseudovisuele of auditieve waarnemingen. Als u deze dan beschouwt als basis voor al hetgeen ervoor u in de komende uren gaat gebeuren, dan kunt u door van deze basis uit te gaan rekenen, niet het schijnbaar onberekenbare. U kunt daardoor uw geestelijk evenwicht gemakkelijker bewaren en u zult tevens in staat zijn de gevoelsinvloeden en alle impulsen die u van buitenaf bereiken te begrijpen. U staat niet meer in een wereld vol onverklaarbare zaken.

Een invloed, die ook nogal eens uit de kosmos komt en door ons wel een roodinvloed wordt genoemd, kan eveneens van geestelijke aard zijn. Dit is een soort dadendrang, een "do or die" impuls. Maar "do or die" is wel heel aardig, maar wat zit er allemaal aan vast? Daar moet u toch wel even over nadenken en dat kunt u niet, terwijl die impuls op u inwerkt.

Ontspan u volledig. Ga rustig achterover liggen of hoe u zich het gemakkelijkst voelt. Probeer spier voor spier te ontspannen. Denk alleen aan absorberen van kracht. U zult hierdoor ongetwijfeld ook uit de omgeving enige energie opnemen, maar dat is niet het belangrijkste. Belangrijk is, dat u hierdoor het idee van kracht heeft losgemaakt van uw stoffelijke voorstelling van daden. Dit impliceert, dat de geestelijke kracht nu volgens de eigenschappen van uw geestelijk "ik" wordt gericht. U kunt dan weer juister reageren. Als enig nadeel zit hier vaak aan verbonden dat u bepaalde droombelevingen krijgt die soms met enige onheilspellende gegevens u confronteren met de situaties zoals u deze gevoelsmatig ondergaat.

Stel u in een dergelijke droom altijd voor dat u beschikt over kracht en u zult zien dat u alleen door dat te denken en te zeggen de droom kunt besturen. Dit geeft u dan weer die zekerheid, die u ook nodig heeft op aarde zonder dat u gelijktijdig weer door gewoonte of door omstandigheden wordt gedwongen in een richting van handelen die u in feite niet ligt.

Laten we ook even ingaan op het z.g. gouden licht.

Het gouden licht heeft geen tendensen, die men zeker als het geestelijk is gemakkelijk kan beschrijven. Wel brengt het vaak een gevoel van euforie (welbehagen) met zich mee. Het is alsof je even boven de werkelijkheid uitgaat; alles is even lichter en vrolijker dan anders. Dit licht is kracht. Op zo'n ogenblik bidden of je op een andere manier voorstellen dat je deel bent van de totaliteit, vergroot je mogelijkheid om deze energie geestelijk op te nemen en stelt je tevens in staat om een deel daarvan over te brengen naar het lichaam. Je zult je dan sterker, evenwichtiger en veerkrachtiger voelen nadat de tendens voorbij is of nadat je de oefening hebt beëindigd. Het geeft u de mogelijkheid om u gemakkelijker en juister te bewegen en daardoor uw eigen lot ook meer in eigen hand te nemen.

Dan is er nog een invloed die wij wit licht noemen. Wanneer het witte licht van geestelijke oorsprong is, dan is het een enorme confrontatie met onszelf. Of we het willen of niet, we zien opeens veel van ons eigen falen en ook alles wat we hadden willen zijn en doen en niet hebben gedaan, en alles wat we wel hebben gedaan en niet hadden willen doen. Een bekend verschijnsel trouwens, maar dat wordt dan bijzonder fel.

Als u merkt, dat deze denkbeelden gedurende enige tijd (niet als dat 5 min. is, maar een uur of anderhalf uur) voortdurend op u afstormen, probeer dan u af te sluiten voor uw omgeving. Doe maar net of u een uiltje knapt. Stel u nu in op het beeld van uw werkelijkheid; wat ben ik werkelijk? Stel uzelf die vraag. U krijgt een aantal verwarrende antwoorden, die langzamerhand uitkristalliseren in een beeld van hetgeen u werkelijk bent. Dat houdt meteen in, dat u ook stoffelijk gaat beseffen wat u werkelijk kunt. Uw geestelijk "ik"besef is hierdoor aanmerkelijk bevorderd, daardoor zal het geestelijk "ik" zich ook gemakkelijker in en door de stof kunnen manifesteren. Het gevolg is over het algemeen, dat u juister handelt volgens uw gehele persoonlijkheid en daarmee resultaten schept die ook na het stoffelijk bestaan voor u van groot belang kunnen zijn.

Dit zijn slechts enkele punten. Ik heb getracht u steeds bij de invloed ook enkel kenmerken te geven.

Nu moet u zich wel realiseren dat geestelijke invloeden niet op iedereen gelijk inwerken. Uw eigen gevoeligheid, uw peil van geestelijke ontwikkeling is mede van belang. Hoe hoger het peil van uw geestelijke ontwikkeling staat des te sterker u juist deze geestelijke tendens zult aanvoelen. Maar dan zult u ook voor de meer stoffelijke tendens iets minder gevoelig zijn. Bent u geestelijk minder ver gevorderd, dan zult u vooral de stoffelijke tendensen heel sterk ervaren. Maar in alle gevallen heeft u de mogelijkheid tot beslissen gekregen. U bent niet meer de speelbal van onbekende krachten, maar u kunt door die kracht u beter realiseren wie of wat u bent en wat u wilt en kunt doen. Dat is een heel belangrijk iets. Ik zou hier het volgende nog aan willen toevoegen.

Er zijn heel veel dingen die voor een mens belangrijk zijn ook als deze niet direct passen in een zuiver materieel niveau van leven en in een cultuur. Deze zaken zijn van u, ze zijn u eigen. U kunt ze echter nooit verwezenlijken tegen de gebruiken van de wereld in. Onthoudt u dat goed. Maar u kunt gebruikmakend van al hetgeen ik u zo-even aan trucjes heb bijgebracht, ongetwijfeld juist deze normaal verborgen gehouden capaciteiten of kwaliteiten gemakkelijker uiten. In deze uiting - dit is erg belangrijk- zult u dan ook beter leren leven. Want de kunst op aarde is niet alleen om door het tranendal heen te wankelen totdat we in de hemelse verrukking terechtkomen, maar we hebben te maken met een voorbereiden van a.h.w. een nieuwe fase van leven.

Op aarde leven is zoiets als je geestelijk kleden voor datgene wat in de geest zo dadelijk je taak of je mogelijkheid is. Daarom is het op aarde heel belangrijk dat je jezelf inderdaad kunt uiten, dat je jezelf kunt zijn. Want als je dat niet bent, kom je misschien in een maskerdepakje op een soiree of in rouwkleding ergens op een gemaskerd bal terecht. Dat is niet de bedoeling. Je moet proberen een eenheid te vinden tussen geestelijk en stoffelijk bestaan. Daarvoor is het belangrijk dat je leert jezelf te aanvaarden zoals je bent en, nogmaals, zonder dit te doen in tegenstelling tot je wereld, je te uiten zoals je bent. Het is heel belangrijk voor de mens dat hij op deze wijze zijn stoffelijk leven gebruikt om zijn geestelijke mogelijkheden zoveel mogelijk te ontplooien, dat is duidelijk.

Er zijn ook zaken, die uit het verleden steeds weer oprijzen. Nu blijkt, dat dit vaak ook met kosmische stromingen samenhangt. Enkele gevallen, die ik u heb genoemd, brengen soms herinneringen sterk op de voorgrond. Onthoudt u het volgende. Een verleden waarin ik mij verdiep heeft alleen zin, indien het mij gelijktijdig helpt om mijn heden beter te bepalen. Herinnering is zinvol als lering ten aanzien van het heden. Ze is niet zinvol als een verwerping van het heden. Als u ooit terugdroomt in het verleden, vraag u dan altijd af wat betekent dit vandaag, wat kan ik er vandaag mee doen? Op deze manier zult u weer in staat zijn om een grootgedeelte van uw kwaliteiten en capaciteiten te activeren.

Een laatste punt. Wanneer u in staat bent energieën op te doen (geestelijk zowel als stoffelijk is dat mogelijk), dan moet het ook mogelijk zijn om anderen een soortgelijke harmonie te geven. U kunt anderen a.h.w. harmoniseren. Een groot woord, maar het komt erop neer dat hun eigen evenwicht wordt hersteld. Wanneer u evenwichtig bent, dan kunt u zowel uw eigen magnetisme inducerend gebruiken op de ander, als ook uw energie tijdelijk aan die ander overdragen. En als u dat niet te lang laat duren, dan zult u zich ook snel kunnen herstellen. Ik zeg niet, dat u daarmee zonder meer andere mensen kunt genezen, daar behoren nog andere zaken bij, maar u kunt wel anderen helpen om uit emotionele en zelfs lichamelijke onevenwichtigheden tot rust te komen. Die rust op zichzelf is vaak reeds voldoende om het herstellingsproces in te leiden.

Wees nooit moedeloos, wanneer anderen in moeilijkheden zitten. Verspil ook geen tijd aan medelijden, wat in feite dikwijls neerkomt op zelfverheerlijking of op het scheppen van een onevenwichtigheid in de eigen persoon. Probeer het evenwicht dat u heeft bereikt en bezit, eventueel versterkt door concentratieoefeningen, aan anderen over te dragen.

Als u mensen op deze wijze een beetje rust, een beetje vreugde en geluk kunt geven, dan zult u hierdoor hen ook helpen om harmonisch te zijn. En daar waar de mensen juister en

vollediger kunnen reageren op de invloeden die uit de kosmos komen zonder hun evenwicht te verliezen, zullen zij onderling ook meer kunnen presteren. Ze zullen meer tot stand brengen en ze zullen bovenal, dat mag u niet vergeten, daarmee ook geestelijk een harmonie scheppen die tot ver buiten het menselijk bestaan uitreikt.

De boeddhisten zeggen: De werkelijkheid kun je pas ervaren en daartoe komen alleen op aarde. Is dat zo? Tot op zekere hoogte. Wanneer wij op aarde zijn, worden wij geconfronteerd met zaken waarbij ons gedachteleven geen directe invloed heeft op de omstandigheden waarin we verkeren. Als zodanig leven we nu temidden van voor ons vaste waarden waardoor een confrontatie tussen ons en het andere niet alleen noodzakelijk maar zelfs onvermijdelijk wordt. Wij leren dus meer van onze relaties wanneer we in de stof zijn dan wanneer we in de geest zijn. In de geest wordt ons denken en voelen voor een groot gedeelte bepaald door wat er met ons gebeurt en hoe onze relatie met het door ons erkende rond ons zal zijn. Op aarde is dit niet zo. In zoverre hebben de boeddhisten ongetwijfeld gelijk met hun stelling.

Maar er is één ding waaraan ze misschien toch voorbijgaan en dat is, dat geestelijke werkelijkheid eveneens bestaat en dat deze werkelijkheid niet alleen door ons denken en ervaren wordt bepaald, maar mede door de contacten, die wij hebben met andere delen van die werkelijkheid. Hoe groter het aantal contacten dat we hebben met delen van een kosmische werkelijkheid des te dichter ons geestelijk beleven zal staan bij die kosmische werkelijkheid. Dan hebben we de aarde natuurlijk niet meer nodig om daar door confrontatie tot een juister begrip van onszelf en van onze plaats gebracht te worden. Ik hoop, dat in hetgeen ik heb gezegd het een en ander zit dat voor u de moeite waard is. U heeft nu een paar regels waardoor u achter het mirakel kunt kijken, want dat zijn eigenlijk de wetmatigheden waardoor wonderen mogelijk worden gemaakt.

MAGISCH DENKEN

Als een mens denkt, denkt hij niet logisch. Ongeacht de verschillende verontwaardigde uitroepen die een dergelijke verklaring pleegt uit te lokken, moet ik dit vooropstellen. Als een mens denkt, dan vergeet hij namelijk heel vaak de fase, die ligt tussen het plan en de voltooiing ervan. Men ziet alles a.h.w. in elkaar overvloeien. Als men zegt: ik wil dit of ik wil dat, dan stelt men zich al voor hoe het zal zijn, als men zijn zin krijgt. Er zijn mensen, die niet eens een lot kopen, maar nadenken over de vraag; wat zou ik doen met de honderdduizend? en dan al honderdvijftigduizend tekort hebben voordat er zelfs maar sprake is van de aankoop van een kans op een dergelijk kapitaal. Dit is een primitieve en onvolledige vorm van magisch denken.

In de magie namelijk bestaat er tussen oorzaak en gevolg wel een relatie maar zijn alle tussenliggende fasen uitgeschakeld, zeker voor zover het het bewustzijn betreft.

Een mens, die magisch denkt, kan vanuit zich een macht toekennen aan een boom, een beek, een bloem, een voorwerp. En dan met dit voorwerp, die bloem, die beek, die boom spreken en inderdaad als gevolg van dit geloof wensen in vervulling zien gaan. Hierbij is het opvallend dat hij zich niet afvraagt hoe die wens in vervulling is gegaan. Hij realiseert zich alleen dat dit is gebeurd. Zo heeft de mens dus de mogelijkheid om dingen waar te maken zonder dat hier een logische oorzaak, een gevoelskwestie aan verbonden is. Dit denken komt meer voor dan u zich realiseert. Ook u heeft de gewoonte op deze manier te denken. U noemt het dan dagdromen, maar dat behoeft het niet zonder meer te zijn. Wat is namelijk het geval?

Elke mens bezit krachten die buiten de eigen wereld uitgaan. Er zijn dus astrale krachten en mogelijkheden verbonden aan die mens, ook geestelijke krachten en mogelijkheden en vaak zelfs bepaalde kosmische verbondenheden. Deze alle tezamen zijn sterker dan de waarden van de wereld waarin hij denkt te leven. De mens denkt dat hij in een bepaalde wereld leeft, maar in feite is dat niet helemaal waar. Hij interpreteert die wereld. Hij knoopt daar verwachtingen aan vast en op grond daarvan beoordeelt hij de wereld zowel als, zijn mogelijkheden. Wanneer we echter het geheel van de energie inschakelen, dan hebben we niet neer te maken met verwachtingen, dan hebben we alleen te maken met wat er kosmisch mogelijk is. Het blijkt, dat deze mogelijkheid zich heel wat verder uitstrekt dan in het denken zonder meer logisch is te realiseren.

Wanneer een mens een Novene houdt (een katholiek gebruik waarin men 9 dagen achtereenvolgend bidt), dan zal hij zich sterk concentreren op de vervulling van een wens. Het blijkt, dat dat inderdaad heel vaak ook het gevolg is. Een Novene heeft vaak resultaat. Waarom? Deze mens zal zich tijdens het bidden niet afvragen hoe iets mogelijk zal zijn. Hij stelt alleen dat het zal gebeuren. Hierdoor vormt hij een geestelijk beeld dat mede zijn astrale en zelfs lichamelijke krachten en uitstralingen bundelt. Hij zal nu door deze bundeling alle voorwaarden vervullen die het verwezenlijken van zijn wens bevorderen. Hij schakelt gewoon iets uit de grens van zijn denken, de grens van zijn besef van mogelijk en onmogelijk.

U zult hier tegenwerpen dat dergelijke gedachten tot op zekere hoogte misschien kunnen werken, maar dat toch niet alles mogelijk zal zijn. Ik moet dit onderschrijven; het is waar. Maar let wel, niet hetgeen u vanuit uw menselijk standpunt onmogelijk of onwaarschijnlijk noemt valt daardoor uit, maar alleen datgene wat volgens kosmische regels niet mogelijk is. En dat impliceert dat heel veel dingen, die u mogelijk acht en logisch aanvaardbaar en redelijk acht, niet waar kunnen worden ondanks alles, terwijl zaken die u onmogelijk acht maar volledig strokend met kosmische regels, in vervulling kunnen gaan op het ogenblik, dat voldoende energie daarop wordt geconcentreerd.

Ik stel nu het volgende; elk denkbeeld dat volledig is gevormd, kan worden vervuld zolang ik mij in deze voorstelling voldoende kan inleven. Het klinkt wat vreemd, inleven. Met andere woorden, als ik zeg: "ik zal rijk worden", dan moet ik niet zeggen: "eens zal ik rijk worden". Ik moet zeggen: "ik ben nu rijk" en die rijkdom zal zich manifesteren. Het is voor mij een zekerheid, ook als ik geen voorwaarden stel. Door die zekerheid trek ik dan rijkdom of datgene wat ik als zodanig beschouw naar mij toe. Dat betekent dat ik dan rijk word tegen alle waarschijnlijkheid in misschien.

Als ik zeg: "ik zal sterk zijn," terwijl ik mij erg zwak voel, dan moet ik niet zeggen: "ik zal elke dag een beetje sterker worden", want daarmee maak ik het dan voor mijzelf onmogelijk om de krachten in mij volledig te realiseren en dus ook te gebruiken. Ik moet in mijzelf een beeld opbouwen van de kracht die ik heb. Daarbij moet ik natuurlijk uitgaan van hetgeen ik ben. Ik kan niet zeggen: "ik ben 1 meter 33 groot en ik kan net 10 kilo tillen, maar nu zal ik 220 kilo tillen". Kinderen hebben die wensdroom wel, maar ze beseffen zelf wel dat dat niet mogelijk is. Als u zegt: "ik kan meer doen met mijn geest dan met mijn lichaam" en u stelt zich voor dat u over de geestelijke kracht beschikt, dan zult u de belemmering van het lichamelijke niet voelen. Het resultaat is, dat u maar nu telekinetisch inderdaad die 220 kilo ophoog kunt brengen. Daar ligt nu de aardigheid. Er zijn dingen die onmogelijk zijn. Wij weten zozeer dat ze onmogelijk zijn dat ze gewoon in ons zijn ingebouwd. Wij kunnen niet aan die begrenzing voorbij gaan.

Er bestaan ook kosmische relaties. Een dergelijke relatie kan je niet ongedaan maken of veranderen alleen door ze anders te denken. Dat voel je innerlijk en dat weet je ook wel. Je moet uitgaan van wat je bent plus de mogelijkheden die je zou kunnen bezitten; dus niet de mogelijkheden die je denkt te bezitten. Hierdoor activeer je het geheel van je eigen kracht en kom je tot vele resultaten die eigenlijk onvoorstelbaar zijn, indien je het logisch beredeneert.

Ik wil proberen enkele eenvoudige regels te geven waardoor het u misschien gemakkelijker mogelijk is om dit magisch denken toe te passen.

Magisch werken impliceert het gedetailleerd opbouwen van een beeld. Vage voorstellingen hebben de neiging te vervluchtigen. Gedetailleerde voorstellingen echter blijven in het "ik" bestaan, zelfs als ze weer uit het waakbewustzijn worden verdreven.

Een voorgesteld resultaat kan nooit gebonden worden aan één bepaalde omgeving, één bepaalde persoon of één bepaald tijdstip. Wij kunnen vanuit onszelf de relatie op geestelijke en kosmische basis onvoldoende overzien om een juiste vaststelling mogelijk te maken. De gedetailleerde voorstelling is dus volkomen scherp t.a.v. hetgeen er in ons of met ons moet veranderen, niet t.a.v. datgene buiten ons waarin die verandering dan responsen wakker roepen of iets dergelijks.

Om een dergelijk beeld goed op te bouwen is het niet voldoende om het eenmaal te doen. Men moet het een aantal malen even gedetailleerd en scherp opbouwen, totdat men alleen door te

denken aan het doel de voorstelling als het ware voor zich ziet. Het is een conditionering niet alleen van eigen denken, maar ook van eigen lichaamskracht, lichaamsstromen plus bepaalde voertuigen waaronder het mentale.

Als wij aan deze voorwaarden hebben voldaan en vervolgens werkingen tot stand kunnen zien komen, dan dienen wij te beseffen; positief werken betekent dat de vrijheid van anderen om te ageren en te reageren niet in het beeld wordt bepaald. Een negatieve instelling betekent, dat deze juist wel en nauwkeurig wordt bepaald. Bij een negatieve bepaling is het niet voldoende om u een feit voor te stellen. Sommige mensen denken dat. U moet ook de details van het feit kennen. Een eenvoudig voorbeeld, onvolledig in bepaalde gegevens om te voorkomen dat er plotseling allerlei ongevallen in de omgeving gaan gebeuren.

Indien u iemand zou willen doden, dan is het niet voldoende om dit alleen te willen met alle kracht en u de voltooiing daarvan (het dood zijn van die persoon) voor te stellen. Het is belangrijk, dat u zich voorstelt op welke manier dit geschiedt. Kies daarbij, indien het even mogelijk is, iets waaraan u zelf door symbolen of gebaren uitdrukking kunt geven. Voorbeeld iemand zal worden getroffen door een pijl. Zie hoe de pijl aankomt, hoe hij het hart van de betreffende persoon doorboort. Als deze voorstelling volledig is, moet u zelf een pijl afschieten. Deze gegevens zijn niet volledig. Spaar uw pijlen!

Het voorbeeld, in het negatieve getrokken, maakt duidelijk hoe er een directe samenhang bestaat tussen wat je zelf denkt en een eventuele actie, waardoor je die gedachte ook voor jezelf en door jezelf schijnt te verwezenlijken. In het positieve kun je dat nooit doen ten aanzien van een bepaalde persoon. Hierin spelen de kosmische relaties zo'n grote rol, dat je eenvoudig niet kunt zeggen; deze mens wel, die mens niet. Hier kun je alleen zeggen: dit harmonisch gebeuren wel. Daardoor is een voorbeeld in positieve zin iets moeilijker te geven. Maar zelfs hier kun je gebruikmaken van bepaalde symbolen.

Als u b.v. kracht denkt uit te zenden naar een ander, moet u zich voorstellen dat die kracht de ander beroert. De persoonsvoorstelling mag hierbij vaag zijn, omdat de kracht wordt gericht op een mogelijke harmonie en in feite niet op een stoffelijke persoonlijkheid of toestand. Maak dan het gebaar van uitstralen, opdat voor uzelf het geheel in werking treedt. De resultaten zullen u verbazen.

Als u ontdekt dat u onevenwichtig bent, kan het magisch denken u ook daarin wel degelijk helpen. Onevenwichtigheid in een mens kan door vele zaken (psychisch zowel als fysiek) worden veroorzaakt. Maar als we weten dat we onevenwichtig zijn, dan kunnen we misschien een periode kiezen waarin we voldoende rust hebben om ons geheel te ontspannen. We stellen ons dan in op een volledig harmonisch contact met de wereld. Daarna stellen wij ons voor dat de kracht van deze harmonie wordt verwezenlijkt door b.v. het drinken van een glaasje water, het maken van een gebaar, het lopen van een bepaald traject of een andere handeling. Die handeling zal dan onze behoefte aan harmonie zodanig uitdrukken, dat elke harmonische invloed waartoe we in staat zijn inderdaad in ons wordt geactiveerd. Uw eigen toestand kan hierdoor veel verbeteren en zeker ook uw relatie met de wereld. U ziet, magisch denken is niet zo dwaas als de mensen wel denken.

Het magisch karakter ligt vooral in de wonderlijke resultaten die schijnbaar zonder samenhang kunnen optreden. Als u spreekt met een psychiater of een psycholoog, zal hij zeggen: Dit is voor een groot gedeelte zelfsuggestie. Maar wat is zelfsuggestie anders dan een programmeren van de eigen persoonlijkheid door beelden en de gevolgen in het "ik" als zekerheid en waarheid te stellen, terwijl ze voor andere mensen als zodanig nog niet bestaan. En als die suggestie niet is gericht op datgene wat de wereld zal doen maar op datgene wat u zelf zult zijn, dan verandert u zich hierdoor wel degelijk. En dan is het woord "zelfsuggestie" niet voldoende om het magische karakter van een dergelijke denkoefening ongedaan te raken.

Ik weet, dat er heel veel mensen zijn die magisch denken eigenlijk beschouwen als een bijkomstigheid. Als ze er al in geloven, dan zeggen ze: "Wij zullen daarop een beroep doen als we geen andere uitweg meer zien".

Dit is fout. Als u wilt lopen, gebruikt u uw benen. Indien u veranderingen tot stand wilt brengen in uzelf of in uw relatie met de wereld, dan gebruikt u uw denkvermogen. Dit is

hetgeen waarmee u zich kunt bewegen en dus ook veranderen. Dat de meeste mensen daarnaast een meer materiële prikkel nodig hebben om voor zich een bevestiging te hebben, doet veel minder ter zake. Een mens zal zich in vele gevallen pas voltooid gevoelen, wanneer de gedachte in zijn stoffelijke wereld hoe dan ook tot uitdrukking is gekomen.

Als u een keten wilt verbrijzelen, dan kunt u proberen dit geestelijk te doen. Maar als u daarna een draad kapot trekt en zegt: "dit is die keten", dan is het net alsof het beter voor u leeft. De stoffelijke bevestiging geeft meer nadruk aan het geestelijk gebeuren, maar het is niet onontkoombaar of onvermijdelijk. De gedachte is noodzakelijk. Zonder deze gedachte en de daarbij behorende concentratie bereikt men niets.

Elk mens is geprogrammeerd. Hierin spelen erfelijkheid en opvoeding een rol. Daarnaast de verschillende belevingen die u heeft doorgemaakt en het beeld, dat u zich van uzelf en de wereld heeft gevormd. Hierdoor zullen uw handelingen mede worden bepaald. In het magisch denken kunt u deze persona die is opgebouwd niet ontkennen. U kunt niet zeggen: ik ben anders. Ga altijd uit van hetgeen u bent. Ga uit van die dingen die voor u waar en heilig zijn, zelfs als anderen u zeggen dat ze dwaasheid zijn of walgelijk. Kies altijd voor uzelf een denkbeeld en een wijze van denken die stroken met uw persoonlijkheid. Anderen hebben niet te maken met wat u doet, met uw gedachten, alleen uzelf. U zou dwaas zijn om in uzelf eerst weerstanden te overwinnen, als dit eigenlijk overbodig is. Dus moet u rekening houden met hetgeen u bent.

Dan is daar ook de vraag, wat wil je werkelijk? Het is gemakkelijk genoeg om een wens te formuleren. Maar elke wens heeft consequenties die daar bij horen en die je misschien toch niet zou willen aanvaarden. Iemand denkt b.v., ach, was ik maar rijk, en realiseert zich niet hoe hoog de belastingklasse zal zijn waarin hij dan komt, wat dat allemaal dan weer gaat kosten. Het klinkt een beetje vreemd als je het zo zegt, maar het is waar. Daarom is het erg belangrijk dat u uw doel altijd kiest in overeenstemming met uzelf en dat u daarbij rekening houdt met de gevolgen. Samenhangen die u kunt overzien moet invoegen in het beeld dat u met uw gedachten opbouwt. Dat lijkt in het begin erg ingewikkeld, maar dat is het niet. Het is gewoon een kwestie van oefening.

In het westen heeft men de magie heel vaak verbonden met allerhande zonderlinge zaken. Ik herinner mij en dat is niet eens zo heel ver van hier geweest, zon 60 km in oostelijke richting dat daar een boom heeft gestaan die door de bliksem was gespleten. Zieken werden inderdaad genezen door hen naar deze boom te brengen en ze door die spleet te trekken. Voor de huid was het niet zo goed, maar het hielp wel tegen vele kwalen. Men geloofde, dat de kwaal dan achterbleef aan de kant van de boom, die naar de zee was toegewend, vanwaar dus de heersende winden kwamen. De kwalen zouden worden weggeblazen en de patiënt bleef dan vrij van de ziekte. Zolang de patiënt er zelf in geloofde, liet hij inderdaad een groot gedeelte van zijn kwaal achter. Vreemd? Zeker, maar waar. En wat meer is, in het magisch denken volkomen logisch. Want de voorstelling van de patiënt dat zijn kwaal hem verlaat, gaat gepaard met een ontspanning van alle lichamelijke en psychische krampjes die met de kwaal samenhangen. Hij zal zich dus inderdaad beter gevoelen. Hij zal evenwichtiger zijn. Hij zal meer geestelijke kracht aan zijn lichaam kunnen toevoeren, terwijl het lichaam, in verminderde mate onevenwichtig, meer mogelijkheid heeft om zich juist en snel te herstellen. Dit is helemaal geen wonder al lijkt het een mirakel.

Zo had men ook bepaalde magische praktijken. Laat mij u een eigenaardig voorbeeld geven van magische praktijken, die hier zelfs nog in de middeleeuwen bestonden.

Men raakte toen liefdeselixers. Die hadden werkelijk niets te maken met Spaanse Vlieg en dergelijke prikkelmiddelen. Het waren zeer onschuldige kruidentheeën; in enkele gevallen was het niet veel meer dan duur betaald water. Maar wat gebeurde er? Degene die het elixer gebruikte, dacht dat hij hierdoor inderdaad alle kansen had. Het resultaat was dus dat hij handelde alsof het elixer werkzaam was, en in negen van de tien gevallen bracht het ook nog resultaat met zich mee. Dus een wonder is het eigenlijk niet en misschien toch. Door dergelijke kleine dingen kan de instelling van een mens worden veranderd.

Als de instelling van een mens tegenover de wereld een andere wordt, dan zijn de mogelijkheden die hij in de wereld krijgt ook heel andere. Dan kan hij tegenover de wereld een ander deel van zijn "ik" manifesteren. Daarop berust een groot gedeelte van de westerse magie, maar ook elders, waar we ook gaan kijken of het nu Azië, Afrika of Zuid Amerika is, overal treffen we hetzelfde verschijnsel aan. Men stelt bepaalde daden en denkt hierdoor te veranderen. Daardoor gedraagt men zich anders en verandert men feitelijk. Men ontspant zich dankzij een magische procedure en geeft hierdoor het geheel van zijn eigen krachten de mogelijkheid tot evenwicht te komen, wat zonder dit niet het geval zou zijn.

De magische praktijk blijkt in een groot gedeelte van de gevallen te herleiden te zijn tot deze gedachtemagie. Anders denken betekent: anders worden. Anders worden betekent: je eigen mogelijkheden anders gebruiken, je eigen kwaliteiten op een andere manier ontplooien.

Elke mens, die behoefte heeft aan verandering van zijn persoonlijkheid, zou daarom dit magische denken moeten leren gebruiken. En wat men ook daartegen aanvoert van suggestie, zelfsuggestie tot demonisch toe, laat dat dan maar aan die anderen over. Als u wilt, roept u desnoods God aan bij alles waaraan u begint, daar is helemaal geen bezwaar tegen. De hoofdzaak is, dat u leert uzelf te veranderen. En dan kunt u niet uzelf verrijken met eigenschappen of kwaliteiten die u niet bezit, maar u kunt wel een juister, gebalanceerder en vaak ook een verrassend evenwichtig gebruik leren maken van de kwaliteiten die u wel heeft. Het is het gebruik van het geheel van uw mogelijkheden en kwaliteiten waardoor u geestelijk zowel als stoffelijk het succes bepaalt in tegenstelling tot mislukking, die uit onevenwichtigheid pleegt voort te komen.

Denk niet dat onevenwichtigheid ooit werkelijk resultaten geeft. Het lijkt er misschien op. De praktijk wijst echter uit dat de zo behaalde resultaten na zeer korte tijd in hun tegendeel plegen te veranderen. De uit evenwicht behaalde resultaten echter, zijn blijvend zolang jezelf daarmee in je denken voldoende verbonden blijft.

Ik hoop, dat u luisterend of lezend een paar proeven zult willen nemen met hetgeen ik u heb geschetst. Er ontbeert zoals altijd weer de volledigheid, maar het is voldoende om u thuis te doen geraken in een wereld van gedachtekrachten en mogelijkheden die in u bestaat.

Met de regels die ik u heb gegeven, de paar gegevens en voorbeelden die ik u heb verstrekt, heeft u dan ook de mogelijkheid om in u onvermoede mogelijkheden en krachten te ontsluiten.

KRACHTBRON

Er is in de kosmos één bron van kracht. Hoe we haar ook kennen of benoemen of niet kennen en in vaagheid zien verdwijnen, er is één bron van kracht. Deze kracht wordt omgezet in elke vorm van kracht die wij wel kennen of zelfs gebruiken.

Deze krachtbron is levenskracht. Ze is warmte, ze is energie. Ze is de vaagheid van een kosmische straling en de werveling van een magnetische storm. Een kracht, die zich in alle vormen kan manifesteren. Een kracht, die in besef haar vorm schijnt te krijgen. Daarom zullen wij nooit werkelijk krachteloos zijn, indien we onze verbondenheid met deze bron voldoende beseffen.

Daar waar ik niet erken hoezeer ik verbonden ben met de bron, daar is mijn kracht beperkt; daar is alleen de onwillekeurig aanvaarde kracht nog actief. Daar echter waar ik de bron erken, zijn aan mijn krachten en de vorm die deze krachten zullen aannemen in feite geen grenzen gesteld. Slechts mijn bewustzijn, mijn besef en mijn vermogen tot aanvaarden zal dan bepalen in welke vorm de kracht uit deze bron voor mij verschijnt.

Ik ben deel van de totaliteit en de kracht van de totaliteit is deel van mij. Daar waar ik mij afscheid van de totaliteit is mijn kracht beperkt. Daar waar ik de eenheid met het totaal erken, is mijn kracht onmetelijk. Want de krachtbron van de kosmos is in mij vertegenwoordigd, volledig, zoals in alle dingen.

De kracht, die in mij berust, kan scheppen en scheppingen teniet doen, zodra ik kan beseffen: dit is de kracht. Daarom; besef de krachtbron die in en buiten u bestaat.

Besef de kracht, die van daaruit ook in u, door u werkt, ja, die deel is van u zowel als van de kosmos.

Laat deze kracht in u werkzaam, door u werkzaam voortgaan zonder grenzen op te leggen, zonder haar te beperken, zonder haar te beredeneren. Want de werkelijke krachtbron onttrekt zich aan redelijk denken, aan geestelijke omschrijving en is gelijktijdig toch de kracht waaruit alles leeft.

BELEVEN

Wij ondergaan zoveel, maar wat beleven we eigenlijk? Soms denken we dat we niets beleven omdat we wat we zouden kunnen beleven reeds ondergaan. Soms gaan we ten onder doordat we niet beleven.

Beleven betekent beseffen, doormaken, veranderen door hetgeen je doormaakt. Beleven betekent bewuster worden, maar het betekent ook je aanpassen. Een mens, die zich niet aanpast, die niet bewuster wordt, die voortdurend illusies najaagt in de plaats van de onontkoombare feiten, die zich steeds bezighoudt met zaken die eigenlijk niet belangrijk zijn, hij zal voorbijgaan aan zijn eigen bestaan.

Wij leven zeker in de stof om te beleven. Want door hetgeen we doormaken, de reacties die we kennen, het lijden maar ook de vreugde die we steeds weer ontmoeten, worden we a.h.w. voorbereid om een ruimere wereld binnen te treden. Daarom is het belangrijk voor een mens dat hij beleeft. Maar het is niet beleefd uw beleven anderen op te leggen. Beleef zelf en aanvaard de consequenties van uw beleven en trek daar lering uit.

LES 4 - DE MENS EN DE ENGELEN

Als wij kijken bij de magie, dan ontdekken we dat elke dag zijn eigen engel heeft en elk uur ook zijn eigen engel. Die engelen zullen we maar even vergeten te zien als gevleugelde wezen. Als ik dat woord in de loop van dit betoog gebruik, dan gaat het eenvoudig om een invloed of een heerser. Men heeft een soort caleidoscopische klok samengesteld waarmee men alle invloeden en samenwerking van invloeden weergeeft. Men probeert op grond daarvan precies te weten te komen welke invloed op een bepaald uur van de dag aanwezig is.

Nu lijkt dat wat overdreven als we ons bezighouden met wetten die achter de wonderen staan. Per slot van rekening, er zijn nu eenmaal wonderen. Die wonderen zijn soms heel eenvoudig. Om u een voorbeeld te geven. Heeft u het wel eens meegemaakt dat u een dag had waarin, laten we zeggen tot een uur of twee in de middag, alles eigenlijk tegen zat? En dan ineens, je weet niet hoe het gebeurt, verandert het. Je krijgt een paar uur buitengewone meevallers, alles gaat heel erg vlot en dan wordt de kraan weer dichtgedraaid en sukkel je normaal verder. Wij zouden zeggen dat is een cyclus, klaar. Maar degenen die zich hebben beziggehouden met deze fantastische klok van invloeden hebben dat anders berekend. Zij zeggen: Op dat uur begint die engel te regeren.

Nu zijn er een aantal engelen die niet stroken met de heerser van de dag. Dan volgen er twee achter elkaar die wel stroken met de heerser van de dag; de anderen zijn weer neutraal. Na zoveel tijd komt dat dus weer een keer terug, maar meestal in de nacht en dan heb je er niet veel aan. Gedurende de uren dat er een perfecte harmonie bestaat tussen de engel of aartsengel die de dag regeert en de engel die het uur regeert, zal het de mens positief toegaan mits zijn eigen lot en instelling positief zijn.

Het wonderlijke is, dat we die engel ook overal elders tegenkomen. Het zal u misschien verbazen te horen dat, als we de heersers van de verschillende planeten nagaan, wij eveneens worden geconfronteerd met engelen. Maar ook onder de vaste sterren treffen we een aantal aan die door lichte of duistere engelen worden geregeerd. Kennelijk heeft men met "engelen" willen zeggen: hemelse invloed. Als we dit alles wat eigenlijk magie is en volgens sommigen bijgeloof even ter zijde stellen, dan ontstaat er het volgende beeld:

Er zijn een groot aantal invloeden waaraan de aarde en dus ook de mensheid voortdurend onderworpen is. Vaak zijn die invloeden met elkaar in strijd. Wanneer ze zo strijdig zijn dat ze elkaar opheffen of niet op elkaar reageren, heeft de mens een grotere handelingsvrijheid. Wanneer die krachten echter op een bepaald ogenblik perfect samenwerken, ontstaat een zeer grote energie. Deze energie is dan in staat een groot aantal wonderlijke situaties te scheppen. Aangezien het merendeel van die situaties tot het alledaagse behoren, gaan de mensen eraan voorbij. Maar er kan ook een situatie zijn waarin de kracht zo groot is, dat er een verschijning optreedt.

Een verschijning is niets anders dan een manifestatie die vanuit een astraal gebied op aarde plaatsvindt. Het is dus een vorm van min of meer verdichte materialisatie.

Als er nu een verschijning komt die door velen wordt gezien, dan moet dat er een zijn van een behoorlijke dichtheid. Die materialisaties kunnen volgens deze leer weer niet overal en op elk punt ontstaan. In tegendeel, ze kunnen alleen ontstaan op bepaalde punten en dan nog op bepaalde ogenblikken. Er is een samenhang tussen de tijd, de plaats en het geheel van de kosmische invloeden.

Nu zijn daar regels voor die al heel oud zijn. Ze behoren tot een van de Grimoires, die worden toegeschreven aan Apollonius van Perga.

Daarin wordt gezegd dat, wanneer op plaats A op uur B een manifestatie plaatsvindt en er een plaats is die beantwoordt aan waarde B, dan zal daar een soortgelijk verschijnsel mogelijk zijn

op tijdstip A, dus een verwisseling van waarden. Het vreemde ervan is, dat het niet alleen maar een verhaaltje is. Het is iets wat in de mathematische betogen van een man als Einstein ook naar voren is gekomen, namelijk dat tijd en plaats op een gegeven ogenblik, verwisselbare waarden worden en dat het de som van beide is die de plaats en tijdsbeleving uitmaakt. Op deze manier hebben de oude magiërs dat dus al lang van tevoren gezien.

Iemand, die zich wil bezighouden met wonderen, gaat maar uit van die tijd klokken. Daar zijn zelfs hele mooie diagrammen voor gemaakt. Hij zegt: Ik moet een samentreffen hebben van b.v. Rafaël en Gabriël, dan kan ik, mits ik mij voorbereid op deze manier, dát tot stand brengen. Er is dus een samenhang in die gaat heel erg ver.

In de magie komen we een aantal voorschriften tegen waar men van uit gaat, b.v. de tijd moet worden berekend. De tijd wordt eerst astrologisch berekend, dan wordt het juiste tijdstip zodanig gecorrigeerd, dat de gewenste heersers gelijktijdig hun invloed uitoefenen.

Die heersers hebben een eigen karakter. Dat karakter betekent, dat je de ene keer b.v. perkament van een ongeboren lam moet hebben, de volgende keer van een varken, een andere keer weer gemaakt van de huid van een bepaalde vogel of van een vos. Het klinkt een beetje vreemd, maar deze mensen hebben een samenhang gezien tussen de structuur van het materiaal en de inwerking van krachten. En dat maakt het nu zo interessant. Want een engel heeft niet slechts zijn eigen functie, hij heeft, net zoals dat denkbaar is voor sterrenbeelden (in uw tijd is dat in de mode) zijn eigen metaal, zijn eigen steen, zijn eigen soort perkament, zijn eigen samenstelling en kleur van inkt. Hij heeft zijn eigen pen die moet worden gebruikt als je in zijn naam wilt schrijven enz. enz.. Het geheel van de materie moet harmonisch zijn afgestemd op de kracht die optreedt. Nu is dat natuurlijk weer magie en bijgeloof volgens velen, maar het heeft toch wel een paar punten waaraan we aandacht kunnen besteden, vooral omdat we graag in deze cursus een paar praktische zaken willen leren.

Wat we nodig hebben is harmonie. Die harmonie behoeft niet alleen te bestaan tussen de mensen of tussen mensen en kosmische krachten. Het moet voortgezet worden. Er moet een voortdurende selectie zijn waardoor alles precies zo past dat het elkaar versterkt. Het grootste effect wordt bereikt op het ogenblik, dat alle gehanteerde waarden een gelijke afstemming bezitten.

Dan gaan we nu maar weer tot de praktijk over. Het is duidelijk, dat niet iedereen, voordat hij een hoofdpijntje of iets dergelijks wil wegnemen, gaat proberen om even na te gaan welke sterren er aan de hemel staan, wat op dat moment de invloeden van de vaste sterren zijn, wat de stand van de planeten is, welk sterrenbeeld heerst, welke planeet retrograde is en welke niet. Als u dat alles heeft gedaan, is de patiënt overleden tegen de tijd dat u klaar bent met rekenen. Dat kunt u gewoon niet doen. Maar het gekke is wel, dat onze persoonlijke instelling sterk afhankelijk is van de invloed die we ondergaan.

Als wij nu op grond van onze emoties (die onbestemde gevoelens die in zo'n tijd optreden) reageren, dan zullen we geneigd zijn, alles te selecteren zowel aan woorden, aan handelingen als ook aan materialen die erbij passen. Het wonderlijke is, dat wij door deze automatische selectie wel degelijk komen tot een keten van althans in harmonie vergelijkbare waarden op elk vlak, vanaf het eenvoudigste materiaal dat wij gebruiken tot onze eigen geestelijke instelling en ons denken toe. En dan wordt de voorbereiding, die je voor zo'n genezing nodig hebt, eenvoudiger als je uitgaat van je eigen vermogen tot harmonie, als je de sfeer aanvoelt, daarop reageert en de woorden kiest die erbij passen.

De uitstraling ga je niet bewust bepalen voor het definitieve doel. Je laat gewoon de kracht uitstromen die volgens jou harmonisch is. Zelfs als je materiaal wilt gebruiken of vormen van communicatie gebruikt anders dan woorden zul je dat doen precies in overeenstemming met die impuls. Op dat ogenblik werk je dus in overeenstemming met de kracht die optreedt. En dat is nu het mooie ervan, want de kracht die optreedt, wordt dan door onze actie gevormd. Ze is dus in haar totaliteit werkzaam, terwijl bovendien de afstemming van de persoon op wie wij de kracht richten (dat is bij genezing het geval) eveneens is voorbereid door kosmische omstandigheden, zodat die persoon op de juiste woorden, op de juiste krachten veel sneller reageert dan normaal het geval is. Er zit echter wel iets aan vast.

Er zijn veel tijden en momenten dat het niet zo goed gaat. Dan is er een neutrale sfeer om ons heen. Voor jezelf kun je zeggen; je reageert normaal, je kankert normaal en je bent normaal even blij of geboeid als altijd. Er zijn dan geen pieken, geen buitengewone gevoeligheden op dat ogenblik. Je kunt dus ook niet veel doen. Wil je met groot succes b.v. genezen, dan moet je rekening houden juist met die ogenblikken waarin je zelf een sterke impuls ervaart en die kunt uitdrukken in wat men noemt de selectie; het gebruiken van de juiste woorden de juiste materialen en al wat erbij hoort. Dan is er een effect mogelijk dat zo groot is, dat het buiten de norm valt, zodat je zegt: daar is toch wel wat ongewoons aan de hand. En zoals u weet, een mirakel is iets wat ongewoon is en dan ofwel religieus wordt erkend, dan wel door de burens wordt afgewezen. Het ligt eraan hoe men het woord wil gebruiken.

Als ik met deze wet bezig ben (het is eigenlijk een soort wetmatigheid), dan moet ik nog wat verder gaan.

Als er ergens een religieuze plechtigheid is met sacramenten, het uiten van zegen e.d., dan zal het de ene keer een enorme indruk maken en de andere keer helemaal niet. Gaan we dat nader beschouwen dan blijkt dat deze wonderlijke constellatie van krachten een rol speelt. Zijn die sterk positief en reageert men niet alleen op grond van een formulering maar ook op grond van innerlijke gevoelens, van eigen aanvoelen, dan zijn er inderdaad grote uitstromingen van kracht mogelijk en beleven de mensen allerlei dingen.

Als u dit nu voorlopig, zij het onder voorbehoud, wilt accepteren dat moet u zich ook realiseren wat ik in het begin heb gezegd, die fase komt maar dat valt dan in de nachtelijke uren. Met andere woorden; er zijn ook gedurende de tijd dat de doorsneemens pleegt te slapen samenvloeiingen van allerlei energieën en krachten. Als die positief zijn, dan zult u niet alleen dromen (dat doet u normaal ook wel), maar uw droom krijgt een veel intensere inhoud en betekenis; wat meer is, ze krijgt een mate van werkelijkheidswaarde.

Wanneer de krachten van dag en uur plus de inwerkingen van buitenaf geheel in overeenstemming zijn, dan ontstaat de droom als communicatiemiddel. Mensen kunnen in een droom onderling met elkaar spreken. Het blijkt dan, dat ze althans de boodschap in hun droom gemeenschappelijk hebben ervaren.

Is er een invloed bij die het tijdselement doet verwazen, dan is de kans groot dat de droom bepaalde prognostische inhouden heeft, dus voorspellingen bevat. Er zijn invloeden denkbaar waardoor we in feite te maken krijgen met zelfbespiegeling. Die zelfbespiegeling, of die nu het karakter heeft van een hemeldroom of een nachtmerrie, is altijd weer een realisatie van onszelf, van onze harmonieën. Maar het betekent ook dat die eigen harmonieën aangeven in welke richting wij de grootste kracht kunnen uitoefenen. Daarom hebben zelfs de dromen, die we op deze manier krijgen een bijzondere werking. Om het wat eenvoudiger voor u te maken.

Bijna iedereen heeft in zijn horoscoop de maan staan in een bepaald Huis. Het gebeurt wel eens dat ze op de grens staat; dit komt niet zo vaak voor. Het Huis waarin de maan staat, kan worden omgezet in tijdsinvloed. Wanneer het teken, waarin de maan staat boven de horizon is en de maan haar opgaande fase heeft bereikt (eerste kwartier volledig), dan zal de droom gewoonlijk voorspellend zijn. Voorspellende dromen kenmerken zich in deze periode bovendien door de indringende wijze waarmee ze optreden en dientengevolge ook door blijvende herinnering nadat men wakker is geworden. Dat zijn dromen die een indruk achter laten. De gehele droom wordt niet herinnerd, maar fragmenten daarvan wel. Het zijn deze fragmenten die weergeven waar uw mogelijkheden liggen en ook waar uw toekomst ligt.

Beschouw een dergelijke voorspelling echter nooit als een absolute zekerheid, want u weet niét of u haar juist heeft kunnen interpreteren. Beschouw haar slechts als een aanwijzing. Als er gevaren zijn, moet u juist tegen die gevaren waken. Als er voordelen zijn, moet u proberen een situatie te scheppen waarin u dat voordeel kunt krijgen. Om het heel eenvoudig te zeggen; als u droomt dat u in een autobus stapt en dat daarmee een ongeluk gebeurt en u weet bovendien ongeveer dan en dan zal dat wel zijn, dan zegt u, nou ik ga voorlopig liever met de tram dan met de bus.

Als u droomt dat u een hoofdprijs in de loterij trekt, dan moet u toch wel eerst een lot kopen.

Dan zijn er dromen, waarin die onderlinge communicatie heel sterk kan zijn. Dat wordt vreemd genoeg ook astrologisch bepaalbaar. U kunt het in een handboekje naslaan wanneer dat bijzonder sterk optreedt.

Punt 1: de maan mag geen direct vierkant maken (oppositie) met een van de andere planeten, dat is al een beetje gevaarlijk.

Punt 2: er moet sprake zijn van hetzij oppositie of een driehoek waarbij betrokken zijn Mars en Neptunus of Venus en Saturnus. Dat zijn aspecten die u gemakkelijk kunt onthouden. Op grond daarvan weet u dan dat communicaties in een droom, die een indruk achter laten, betrekking zullen hebben op gemeenschappelijke belevingen, uitwisseling van gedachten e.d. met anderen. U kunt dan eens testen of u telepathisch begaafd bent.

Dan is er nog iets waarop u heel goed moet letten. Dit gebeurt gewoonlijk alleen bij volle maan en wordt mede bepaald door het huis waarin de maan staat in de geboortehoroscoop. Staat ze in de laatste 3 of in de eerste 2 huizen, dan geldt het volgende;

Bij volle maan komen sterke impulsen binnen die vaak worden omgezet in meer dierlijke emoties, maar in feite berusten op de erkenning van harmonische mogelijkheden. De selectie van personen maar ook van voorwerpen of van planten die plaatsvindt in deze periode duidt aan dat u met deze personen, deze planten, deze voorwerpen bijzonder gemakkelijk buitengewone resultaten kunt behalen. Voor alle andere huizen geldt, dat de volle maan alleen de afstemming aangeeft en dat alle dromen die daarbij optreden en alle impulsen die ontstaan direct en soms wat meer indirect betrekking hebben uzelf, zowel op uw fysiek als ook op uw psyche. De inhouden daarvan worden dus sterker geopenbaard. Dit zijn punten waarover u maar eens moet nadenken. Desnoods kunt u de proef op de som nemen.

De verklaring voor dit alles ligt natuurlijk weer bij de engelen, dat begrijpt u wel. Dat komt, omdat de zon en de maan eigenlijk dezelfde grote engelen hebben die allerlei communicaties verzorgen. Arcan (de zon) later ook wel Argon of Argari genoemd als hij voor de maan staat is eigenlijk een communicator. Hij schept een sfeer waarin zoals dat heet; "de geesten elkaar ontmoeten". Als deze nu een positieve invloed uitoefent, dan zal die werking ook op aarde waar worden.

Helaas zijn er ook andere engelen. Er zijn er zelfs die volgens religieuze opvattingen helmaal geen engelen meer zijn; die zijn gedegradeerd. Iemand heeft hen horentjes opgezet. Sedertdien gaat het hen niet zo goed meer. Duistere engelen zoals Bephehel hebben soms ook de neiging om onder invloed van Arcan dergelijke dingen tot stand te brengen. Maar wat doen zij nu? Ze verwarren.

Wanneer we een demonische of duistere invloed zien, dan ontstaat die tegenstelling. Anders gezegd de beelden die wij ontvangen zijn niet de werkelijke beelden meer, maar ze zijn a.h.w. opposieten geworden. Als ik droom van duister, dan betekent dat licht etc. etc. Deze dingen hangen ook weer een beetje samen met het mirakel. Want op de achtergrond van dit alles vindt men wonderen zoals de man die over water wandelt, de wonderbaarlijks visvangst en dat soort dingen. Wat gebeurt er nu in feite.

Wanneer alle invloeden samenvallen is mijn kracht dermate groot, dat ik elke op mij inwerkende kracht natuurlijk kan reguleren of zelfs teniet doen. Als iemand over water wil wandelen, dan moet hij alleen maar de aantrekking op zijn body zover verminderen dat hij wordt gedragen door de samenhang van het wateroppervlak. De spanning van het wateroppervlak is voldoende om hem te dragen en dan wandelt hij over water. De wonderbaarlijke visvangst. Het is bewijsbaar dat scholen een bijzonder gedrag vertonen onder bepaalde omstandigheden. Daarbij schijnen o.a. het tij (de stand van de maan) en daarnaast heel vaak de maand aan mede te werken. Ook hebben bepaalde krachten (engelen of een bepaald sterrenbeeld) invloed. Op die ogenblikken hebben die scholen de neiging om zich op bepaalde plaatsen te verzamelen. Op andere ogenblikken, nadat ze in kleinere scholen uit elkaar zijn gegaan, komen de grote scholen weer samen op een heel ander punt. Hierover zou u met een visser moeten praten. Hij zou u uit ervaring kunnen vertellen dat op bepaalde dagen en op bepaalde plaatsen altijd een goede vangst mogelijk is. Datzelfde kan hier het geval zin. Wanneer iemand zegt: "hier moeten ze zitten", gooi je de netten links uit en je

vangt niets, dan gooi je rechts uit, want hier moeten ze zitten. En dan komen ze er ook uit. Zo eenvoudig zijn die mirakelen vaak.

Het is niet zo, dat een wonder buiten de wetten van de natuur staat. Het is alleen dat bij een wonder altijd wetten een rol spelen waarvan de mensen weinig of niets weten en waarvan ik er nu een paar heb aangegeven.

Er zijn heel veel vreemde dingen in de wereld. Er zijn mensen die eigenlijk de vreemdste beslissingen nemen op een ogenblik, dat iedereen denkt dat ze gek zijn. Toch valt het altijd goed uit. U heeft er wel van gehoord. Er zijn romans over geschreven. Straatjongens die miljonair werden. Zou je nagaan hoe die mensen reageren, dan blijkt dat ze een soort innerlijke stem hebben. Als ze voor een beslissing staan, dan gaan ze niet alles tevoren berekenen, ze vragen het eerst aan die stem. Is die stem onmiddellijk positief, dan handelen ze zonder een moment te aarzelen. Is die stem er niet, dan proberen ze de zaak te traineren en gaan dan rekenen. Maar met die berekeningen maken ze wel eens fouten. De situatie is deze; elke mens heeft een geboortehoroscoop. Elke mens heeft een voorleven waarin hij geestelijk zekere kwaliteiten bezat. Voeg dat samen. Het voertuig wordt in zijn capaciteit tot opname en reactie inderdaad enigszins astrologisch bepaald. De geest zelf wordt bepaald door haar eigen niveaus. Deze beide factoren hebben niets te maken met de stoffelijke levensomstandigheden en het bereikte peil van kennis, cultuur, beschaving etc. Indien nu het geestelijk element in een mens zodanig correspondeert met zijn stoffelijke mogelijkheden en bovendien zijn geboortemoment een bepaalde engel als zijn heerser aangeeft, dan kan het vaak voorkomen dat hij wordt geleid door stemmen. Denkt u maar aan Jeanne d'Arc om te weten dat het niet altijd goed afloopt.

Die stemmen zijn een verschijnsel dat eigen is aan een bepaalde overeenkomst tussen geest, stoffelijke mogelijkheden en de harmonie die voor dit geheel bestaat met wat men een macht, of een engel kan noemen. De manifestatie daarvan is te onderscheiden in een aantal stemmen, omdat elke beïnvloeding van buitenaf op zo'n moment mede een rol speelt en omdat zo iemand bovendien zelf bepaalde stemmingen ervaart, waardoor hij uit de boodschappen of indrukken die hem bereiken een bepaalde tonaliteit fabriceert, een soort karakter. Maar de boodschap op zich is de essentie. Als u deze boodschappen ontvangt, moet u onthouden; Deze boodschappen zijn dikwijls schijnbaar onzinnig. Zodra ze echter behoren tot uw mogelijkheden en er alleen maar een persoonlijk risico behoeft te worden genomen, zult u er goed aan doen om juist deze impulsen op te volgen. Deze boodschappen namelijk brengen u er toe uw leven te veranderen en wel op een wijze, die voor uzelf en meestal ook wel voor uw omgeving goed is. U krijgt grotere mogelijkheden. Het onwaarschijnlijke wordt opeens waar en er ontstaat een aantal ontwikkelingen die schijnbaar toevallig zijn, maar waardoor u ook schijnbaar toevallig steeds de juiste factoren weet te kiezen.

Die wonderen zijn heel veel voorgekomen op de wereld. Er zijn mensen geweest die gewoon als slaaf begonnen zijn, niets wisten en geëindigd zijn als erkende en gehuldigde wijsgeren, maar evengoed als handelsvorsten en in een enkel geval is het zelfs iemand geweest die de kroon van een heel groot rijk droeg. Er zijn mensen geweest die lichamelijk, financieel en qua achtergrond niets hadden.

Denk maar eens aan Napoleon. Hij was niet eens een echte Fransman. Hij had andere achtergronden, andere gebruiken. Deze man werd officier. Dat kun je je nog wel voorstellen. Het eigenaardige is, dat hij steeds risico's nam, maar dat hij bij het nemen van die risico bijna altijd juist gokte. Het aantal gokjes van Napoleon was zo dat als hij tien keer gokte, hij 7 tot 8 keren volkomen goed zat. In de drie overige keren had hij altijd nog twee kansen dat de zaak neutraal zou uitkomen. Hij werd er niet wijzer en ook niet slechter van. Er was één gok op de tien die misschien misging. Als je dat nagaat is dat gewoon krankzinnig. Dat is een mirakel.

Maar als je uitgaat van de beïnvloeding waarvan ik u vertelde, deze innerlijke stem "de demon in mij" zou een Grieks filosoof hebben gezegd, dan wordt het plotseling duidelijk dat hier weer een mogelijkheid is om op grond van geestelijke, niet bewust beleefde waarden plus beïnvloedingen vanuit de kosmos vooruit te lopen op het geheel van de ontwikkelingen en zo de juiste beslissingen te nemen op het moment dat niemand nog kan beseffen hoe juist ze zijn. Deze situatie heeft zich vele malen herhaald. Maar we zien ook het tegenovergestelde.

Als je namelijk te maken hebt met deze stem en je probeert haar voortdurend te toetsen aan de redelijkheid, dan kom je nergens terecht. Als je uitgaat van hetgeen anderen zullen doen, kom je ook nergens terecht. Je kunt alleen uitgaan van jezelf en dus alleen beslissingen nemen om die gebieden waar je zelf meester bent. Je kunt alleen daar gokken waar je zelf de mogelijkheden tot die gok hebt. Je kunt het nooit doen met andermans geld. Heel eigenaardig maar het is waar.

Hier is een persoonlijke harmonie mogelijk waarbij naar men zegt vele engelen samenwerken. De kracht, die in de mens spreekt, bepaalt voor hem een lot dat eenmaal door hem aanvaard bijna niet meer is te veranderen. Ook dat is waar. U heeft zich misschien wel eens afgevraagd hoe dat komt. U heeft wel eens heel andere voorstellingen gehad van wat u zoudt willen doen in het leven en het zelfs dan nog heel anders zou willen aanpakken, maar u zit nu eenmaal in een bepaalde situatie. Want u kunt dit niet doen en dat is toch ook niet goed mogelijk. Als u het andersom zou doen, zou het toch ook niet goed zijn. Maar dan bent u begonnen met een impulsief besluit. U heeft u laten leiden door een aantal niet redelijke beslissingen waarvan u de draagwijdte misschien zelf niet heeft begrepen. Daardoor bent u gevangen in een situatie waaruit u zich niet meer kunt bevrijden, omdat uw gehele wezen en uw bestaan zijn gebaseerd op die situatie.

Er is een tijd geweest dat Napoleon zich ook heel graag zou hebben teruggetrokken, maar hij kon het niet meer. Hij moest toen wel krijgsheer en keizer blijven spelen, want dat was voor hem de enige mogelijkheid om zichzelf nog te erkennen. Zo gaat het ons ook. Het wonder is dus zeker niet dat wij door het lot gebonden zijn. Maar er komt soms in je leven - en dat komt meestal onverwachts - zo'n ogenblik waarop je ineens weet, nu heb ik mijn lot weer in handen. Dat zijn heel korte perioden. Als u tien jaar geketend heeft gezeten in een bepaalde sleur, kan er een periode komen van 3 of 4 uren waarin u opeens de kans heeft om iets anders te doen en dan moet u het ook doen anders lukt het niet meer en u zit weer vast.

Het is iets wonderlijks dat een mens in staat is om zijn hele leven in zo'n korte periode ook erg blijvend te veranderen inclusief het geheel van zijn stoffelijke en geestelijke ontwikkelingen. Wat is hier het geval? Op het ogenblik, dat die verandering voor u plotseling bereikbaar wordt, is er een samenwerking van een aantal kosmische krachten (we spreken dan meestal over een Heer der Stralen en een Heer der Wijsheid in dit verband) plus een aantal engelen (de heersers van sterren en van planeten) en uw eigen harmonie. Wanneer die harmonie bestaat ten aanzien van al deze factoren, dan ontstaat er een tijdelijk meesterschap over het lot en alle veranderingen in het lot die in deze periode worden aangebracht of zelfs net worden aanvaard en begonnen. Ze betekenen een blijvende verandering in het geheel van de verdergaande ontwikkelingen.

Ik wil hiermede duidelijk maken dat wonderen geen dingen zijn die ver weg gebeuren. Wonderen komen in het leven voortdurend voor. Maar wanneer er een wonder kan gebeuren, is dat altijd maar een korte tijd. In dat opzicht hebben degenen, die alle engelennamen en de verdeling in uren en dagen en wat dies meer zij in hun Grimoires zo ijverig hebben neergepend, eigenlijk gelijk. Niet dat hun indeling, betiteling en de namen die ze geven allemaal even zinnig zijn, maar wel het feit dat het samentreffen van bepaald invloeden nodig is om een wonder tot stand te brengen. Verder is ook het feit van belang dat de arbeid moet worden begonnen op het moment, dat die invloeden er zijn, waarna de arbeid wordt gedragen door die krachten, ook als ze buiten je ophouden te bestaan. Dat kunt u mooi versluiert zelfs in Eliphas Levi vinden Want wij leven in een wereld waarin momentum van veel groter belang is dan beslissing. Dit is misschien cryptisch voor u. Ik zal het nader verklaren.

Als wij beweging in een bepaalde richting hebben, dan kunnen we beslissen wat we willen, maar die beweging blijft voortgaan. Dat is niet alleen zo t.a.v. het gaan in een richting. Het is wel degelijk zo met een bepaalde manier van denken, van aanvoelen, van leven en al die dingen meer.

Het is dus eigenlijk de manier waarop we bestaan. Op het ogenblik, dat wij tot stilstand komen, tijdelijk dus, kunnen we zelf bepalen in welke richting wij ons weer in beweging zetten. Doen wij dat in overeenstemming met de krachten die aanwezig zijn, dan hebben we bovendien nog de kans dat wij in het begin prettig worden afgezet, zoals een zesdagenrenner

op een bepaald ogenblik afwisselt en dan een zwieper meekrijgt van zijn maat. Als u het nog niet weet, moet u maar eens kijken, als er zo iets is hier of daar. We krijgen dus een aanmerkelijk hogere versnelling dan we zelf tot stand zouden kunnen brengen. Maar zijn we in beweging en valt die invloed van stilstand weg, dan gaat die zelfgewilde beweging over in een lotsbeweging. Dan kunnen we er dus niets meer aan veranderen, totdat er weer een ogenblik van stilstand komt. Dan moeten we zeer bewust weer een keuze maken en in actie komen en zal de nieuwe situatie weer gelden voor de komende periode.

Het is voor een mens een beetje moeilijk om dat allemaal zo één, twee, drie te verwerken. U moet er maar eens over nadenken. In de praktijk komt het erop neer, dat de meeste van u met een bepaald ritme in hun leven situaties ontmoeten waarin zij hun denken, hun streven en datgene wat zij betekenen of doen in de wereld drastisch kunnen veranderen. Maar hebben zij dat eenmaal gekozen, dan zitten ze aan die keuze weer een tijd vast.

De meest voorkomende cycli zullen u wel bekend zijn. Gemiddeld is dat de 7-jaarcyclus. Er zijn voor sommigen ook kortere cycli. Heeft u een cyclus waarin ongeveer eens per 3 jaar een zeer belangrijke verandering optreedt, terwijl u zelf denkt: wat moet ik nu, het gaat allemaal langs mij heen, dan is het tijd om u te realiseren, dat u juist in die korte periode heel gemakkelijk zowel uw geestelijke als uw stoffelijke ontwikkeling kunt regelen door op elk ogenblik dat u die stilstand ervaart u onmiddellijk af te vragen: wat wil ik werkelijk?

En dan de eerste stap in die richting te zetten. Het wil niet zeggen dat u dan onmiddellijk alles bereikt, maar het wil wel zeggen dat u dan onophoudelijk verder wordt gestuurd in de richting van die bereiking. Doet u dat op een ogenblik, dat het zinloos is, dat er dus geen invloeden zijn die u kunnen steunen, dan bereikt u minder. Doet u het op een ogenblik, dat u zelfs geen stilstand heeft bereikt, dan kunt u wel blijven dromen, maar dan blijft het bij wensdromen en verder niets. Dit is dan voor de meer persoonlijke wondertjes die in ons leven toch altijd belangrijk zijn of we nu op aarde of in de geest zijn.

De mens is eigenlijk een beetje gebonden aan die engelen, want wij behoren tot een bepaalde straal. Je zou astrologisch ook kunnen zeggen, wij worden gedomineerd door een bepaald Huis. De aard die we daardoor hebben, de karakteristiek van ons denken is hiermee al bepaald en ook onze reactie op de omgeving.

Daarnaast hebben we de Heren van Wijsheid. In de astrologe noemen we de betekenis van de ascendant, de Heer van Wijsheid. Dat zijn invloeden die het je mogelijk maken, datgene wat je bent, te beseffen op een bepaalde manier en daaraan een uiting te geven die zo dicht mogelijk ligt bij je werkelijke wezen en je werkelijke wensen. Komen nu die andere engelen erbij, deze invloeden die in de kosmos rond u zijn en voortdurend op u inwerken, dan bestaat de mogelijkheid om zelf veranderingen tot stand te brengen. Nu moet u één ding goed onthouden.

Als u geboren bent onder een bepaalde straal, dan is het bijna zeker dat ook, uw voorgaande geestelijke ontwikkeling daartoe heeft behoord en zult u zich er zeer moeilijk aan kunnen ontwikkelen. Maar aangezien de karakteristiek binnen een bepaalde straal net zo ver uiteen loopt als de meningen in b.v. de politiek, bent u in staat te kiezen voor het midden, voor links of voor rechts. U kunt dus de betekenis, de beleving en de uiting voor een groot gedeelte zelf bepalen. Het gebruikmaken van die vermogens om uw eigen leven te bepalen geeft u dan weer de kracht om juist en harmonisch te kiezen uit alle factoren die om u heen zijn. Er zijn natuurlijk nog meer wonderen in de wereld. Er zijn heel veel wonderen waarvan je er niet zo precies achter kunt komen hoe dat in zijn werk gaat.

Er zijn mensen, die een hele tijd hebben gedacht dat de warme en koude golfstroom werden bepaald door monsters die in de oceaan leefden. Nu weten wij dat het komt door klimatologische omstandigheden gepaard gaand met bepaalde luchtdrukverhoudingen en stralingsinvloeden vanuit de zon. Maar of je nu zegt, dat de joden het doen of dat er zuiver natuurkundige oorzaken zijn, het is zeker dat een warme golfstroom bepaalde veranderingen brengt in het milieu waarin ze zich beweegt, zoals ook een koude golfstroom dat zou doen. Weten we dat die golfstroom bestaat, dan kunnen we op grond, van zijn uitwerkingen een plaats kiezen waardoor we gevrijwaard zijn voor zijn invloed ofwel juist zijn invloed zo sterk

mogelijk ervaren. We kunnen gebruikmaken van die golfstroom om ons in een bepaalde richting te laten dragen, indien we weten waar hij ongeveer heengaat. Als we dat in de gaten hebben (golfstromen zijn eigenlijk rivieren in een oceaan, bepaald door temperatuurverschillen), dan kunnen we zeggen. we hebben in de kosmos eigenlijk altijd te maken met dergelijke stromingen.

Als ik nu probeer te weten te komen welke stromingen voor mij belangrijk zijn, dan ben ik al een heel eind verder. Dat hebben de mensen in het verleden ook gedaan. Er zijn altijd mensen geweest die tevoren aanvoelden wat de natuur zou doen. Sommigen van hen golden als kundige toveraars en regenmakers, anderen waren wijsgeren en nog anderen schijnen zich volgens de legende van Noë gered te hebben door in de scheepsbouw te gaan op het ogenblik dat iedereen dacht; we zitten op een droogje. De wijze waarop je de stroming erkent is dus belangrijk. De erkenning van de stroming is impuls.

Noë en zijn manier van handelen is een verhaal, logisch. Maar gelijktijdig geeft het wel iets aan. Een mens kan worden beïnvloed door krachten. Hij kan daarmee effecten bereiken die veel verder gaan dan al wat hij zich kan voorstellen. Je kunt je naam in de wolken schrijven, als je maar weet welke krachten die wolken beheersen en daarmee op de juiste manier harmonisch weet te zijn. Je kunt vuur ontsteken, alleen door de wil dat het zal branden, als je weet wat die ontbranding betekent en je de verhoging van de beweeglijkheid van moleculen in jezelf voldoende sterk kunt voelen en dat uit te stralen. Het wonderlijke is, dat de meeste mensen dat allemaal instinctief doen. Maar instinctief of niet, je kunt het doen. En dat is in deze les, meen ik, het belangrijke punt.

Alle mirakelen of wonderen vinden ergens hun basis in de samenwerking van vele krachten waarbij een mens bijna altijd in het brandpunt staat. Soms is dat een mens die niet eens weet wat hij doet. Soms is het een mens die door allerlei belangen wordt gedreven. Soms is het een mens die alleen impulsief reageert. Het is altijd de mens in het brandpunt van de krachten waardoor het ongeloofwaardige toch waar wordt. Als u daarvan uitgaat, zult u ontdekken dat al die mirakelen over opwekkingen uit de dood tot aan den berg te laten wandelen eigenlijk niet zo gek zijn als het lijkt. Het is gebruik maken van jezelf op het ogenblik dat je brandpunt bent van krachten, die zo groot, zo kosmisch van aard en structuur zijn, dat je daardoor a.h.w. resultaten bereikt die menselijk gezien onvoorstelbaar zijn.

En voor uzelf, nogmaals, is het niet altijd gemakkelijk. Want u kunt niet alles helemaal berekenen, maar u kunt het soms aanvoelen. Op het ogenblik, dat u innerlijk voelt wat juist is en u kunt die juistheid ook uitdrukken door de keuze van materialen en dergelijke, probeer dan niet anderen tot verantwoordelijke beslissingen te bewegen, dat zou weer een belemmering betekenen. Ga gewoon uit van uzelf en breng vanuit uzelf tot stand wat u voelt als noodzakelijk. Tot uw verbazing zult u kunnen constateren dat u dan ook als een gewoon mens wonderen kunt doen, omdat de engelen nu eenmaal op bepaalde ogenblikken samenwerken met de mensen.

WESTERSE MAGIE

Alchemistische magie

In dit materialistische westen dat zegt helemaal niet van magie te houden en er niet in te geloven bestaat wel degelijk een specifiek op het westen toegepaste magie. Het wonderlijke is, dat heel veel mensen niet eens weten dat ze eraan doen. Neem nu b.v. de tijd van Sinterklaas.

Sinterklaas is niet alleen maar een goedgeefse heilige, al heeft de kalender van Rome dat er enige tijd van gemaakt. Hij is eigenlijk een godheid, die in de tijd van de hoogste nood, armoede (de winterzonnwende) door de lucht gaat en geschenken brengt, opdat men de winter beter kan doorstaan. Het is dus een natuurkracht,

Het wonderlijke is, dat de mens, die natuurkracht ook zelf moet aanroepen. In de oude Germaanse denkwijze is dat; zelf iets maken en geven. Dus niet iets kopen en geven neen, iets zelf maken en geven. Dus een deel van je eigen kracht, je voorstellingsvermogen en moeite aan een ander schenken. Door dit te doen breng je de godheid ertoe om antwoord te geven. Heel veel mensen geven zelfs nu nog cadeautjes met Sinterklaas in de hoop dat ze zelf

ook niet worden overgeslagen. Dus wat dat betreft bestaat het nog. Het belangrijke element hierbij is nu juist dat in de westerse magie altijd weer iets van jezelf een rol speelt.

De alchemisten b.v. hebben het over de vele verschillende soorten sulfer en de verschillende soorten vuur. Maar het wonderlijke is, dat de belangrijkste sulfers en het belangrijkste vuur in de alchemist schuilen. Ze zijn deel van zijn persoonlijkheid. Hij verzamelt ze in zich en projecteert ze buiten zich. Pas daardoor kan bij zijn opus, zijn werk, volbrengen. Het is een manier van denken die tegenwoordig nog voorkomt.

Neem nu de moderne economie. Als ik steeds uitbreid, word ik steeds rijker. Dat geldt in zaken dan ook als een soort dogma. Ten aanzien van de mens schijnt men het ook toe te passen, ofschoon iemand die steeds uitbreidt, steeds meer moeite en kosten krijgt om zich te kleden. Men denkt n.l.; als wij actiever worden, zal het antwoord van de wereld bestaan in een grotere activiteit, die dan voor ons weer gunstig is. Maar is dat wel zo? Eigenlijk alleen als je er zelf deel van bent. En dat deelzijn impliceert, dat je precies behoort op de plaats waarop je werkt. Dus niet; ik werk om het geld. Neen, dan is dat element al weg. Ik werk om iets te maken. En wat ik maak is belangrijker dan wat ik krijg; dat is eigenlijk bijkomstig. Dan blijkt, hoe beter ik het maak en hoe meer ik maak, des te meer ik krijg. Het is dus helemaal niet een wet die alleen met natuurkrachten te maken heeft. Het werkt zelfs bij de mensen onderling. Op die manier kunnen we dan proberen het geheel op een rijtje te zetten.

Er zijn vele soorten magiërs. Wij hebben de alchemistische magiërs, maar evengoed de natuurmagiërs (soms heksen, soms druïden) daarnaast hebben we nog de krachtmagiërs die werken vanuit de kracht van het symbool. Maar altijd werken ze op basis van de westerse mens, de westerse kracht en het westerse symbool. Ik zet de regels, die voor allemaal gelden, even onder elkaar.

1. Ik kan de wereld slechts dan beheersen, indien ik iets van mijzelf aan de wereld toevoeg.
2. Datgene wat ik in het klein doe, zal het geheel van krachten in beweging brengen waardoor het resultaat groot is. Bij de alchemist van de Italiaanse alchemie, die veel meer magische karakters had dan de latere vormen geldt; "Als ik door mijn kracht één deeltje lood kan veranderen in goud, dan zal het zich voortplanten zolang mijn kracht het vuur rond de bokaal blijft beheersen." Ik heb dus een basisdenkbeeld nodig en de rest groeit. Dit groeiprincipe zit overal bij.
3. Al datgene wat ik verenig, verenigt krachten. Al datgene wat ik scheid, doet krachten teloor gaan of heft ze op.

In de gehele magie van het westen is het toevoegen of samenvoegen een van de belangrijkste dingen die er bestaan. Als je hoort van de verschillende poeders, die in de alchemie worden gebruikt dan denk je; dat zijn bijzondere chemicaliën. Soms is dat wel zo. Maar het belangrijkste is niet dat je die poeders hebt, maar dat je ze op de juiste manier samenvoegt. Als we kijken naar de druïdische magie, dan is er een ogenblik dat de elementen worden verenigd met de vruchten der aarde. Dan is het helemaal niet belangrijk dat men veel of weinig vruchten heeft, of men één druppel water gebruikt of een hele plens en of ze werkt met een aansteker of met een kolenvuurtje dat eerst door een brandglas is aangestoken. Dat zijn allemaal rituelen. Het belangrijke is, dat die dingen op het juiste ogenblik worden samengebracht. Het is de combinatie ervan waaruit de kracht van vruchtbaarheid doet voortkomen. Bij de symboolmagiër vinden wij dat ook. Heel vaak maakt hij een symbool, een zegel of een genezing brengend amulet. Nu denken de meeste mensen; als je maar dat tekenetje hebt, dan is het goed. Neen, er hoort wat bij.

Heb ik te maken met een zegel dan hoort daarbij bijna altijd een aanvullend zegel. Het zijn twee verschillende krachten. Door die te combineren (meestal door ze op elkaars keerzijde te maken) krijg ik pas de werkelijke realisatie van het idee.

Door de ideeën samen te voegen worden ze tot een kracht. Scheid ik ze weer van elkaar, dan gebeurt er niets al heb ik die mooie tekeningen en symbolen nog net zo. Bij de medische amuletten is het nog veel aardiger. Een zekere mijnheer Paracelsus, u kent hem beter als

Theophrastus Bombastus von Hohenheim, schreef als hij iemand voor een bepaalde ziekte behandelde een zegel uit. Hij stelde een zegel samen met de juiste diagrammen, met de tekens van de planeten en al wat erbij kwam in de juiste volgorde. Maar die dingen werkten niet, tenzij de patiënt op het ogenblik, dat hij dat zegel in zijn nabijheid kreeg, ook een bepaald poeder of een bepaalde drank consumeerde. Dat waren dan drankjes waarvan je je afvraagt waarom ze eigenlijk werkten. Er zaten natuurlijk wel werkzame bestanddelen in, maar dat was niet veel. Hier is dus schijnbaar het drankje de drager geworden van de kracht van de talisman, ze kunnen niet zonder elkaar. Dit is een van de meest belangrijke ideeën die men zich maar kan voorstellen.

In de alchemie geldt namelijk dat het scheiden van de bestanddelen (de distillaties) altijd de voorbereiding is. Het distillaat op zichzelf is niet actief. Het wordt pas actief, warmer men er een ander distillaat of een andere stof aan toevoegt. Vaak gaat men zelfs zover dat men zegt (dit is ook alchemistische magie):

“Als ik eenmaal het agens (het werkend bestanddeel) heb gevonden, zo zal het veelal niet zelve veranderen, maar het zal door zijn aanwezigheid de verandering afdwingen. Dat is eenvoudig te vertalen; als ik bepaalde stoffen wil laten samengaan, kan dat soms niet in de alchemie totdat ik een derde stof eraan toevoeg. Die stof blijft zichzelf, maar door haar aanwezigheid maakt ze de eenwording van de andere stoffen mogelijk. Datzelfde doet men hier dus ook.

Ik heb altijd een bepaalde basiskracht nodig. Die basiskracht wordt vaak erg geestelijk vertaald. In de Pistis Sofia komt dat wel even ter sprake als er wordt gezegd

“In mijzelve ken ik het licht of het vuur.” (beide is mogelijk). De adem wordt vaak als de uiting ervan gezien.

“Ik bezit in mijzelve dus ook de kracht” (de emotie.)

“Wanneer ik de kracht gebruik zonder het licht, zo ben ik geen meester. Gebruik ik het licht zonder de kracht, ik zal beseffen en niet bereiken. Maar indien ik beide tezamen doe gaan en ze meng in de juiste verhouding, dan is mij niets onmogelijk.” Ja, daar zit je dan. Het is allemaal vaag. Zeker de alchemistische magie is vaag. Ze is zelfs vager dan welke andere vorm van magie ook.

Het is duidelijk, je kunt gevoelens niet omschrijven. Je kunt bepaalde innerlijke processen wel aanduiden, maar degene die er nooit mee te maken heeft gehad, weet niet waar je het over hebt. Als je onderscheid maakt in werkingen, gaat het dikwijls om dezelfde kracht. In één alchemistisch manuscript wordt het woord “zwavel” zonder verdere aanduidingen als rode, witte enz. gebruikt in 23 betekenissen. Elk van die betekenissen wordt bepaald door de context waarin het woord staat. Maar als je dat nu niet weet, denk je dat het gewoon gekkenwerk is. Waar gaat het om? Het is hier een gevoelswaarde. De zwavel is in dit verband gevoel. Dat wordt duidelijk gemaakt door de woorden die eromheen staan. Maar dat gevoel ondergaat bepaalde veranderingen, de emotie ondergaat escalaties. Dit wordt dan weer aangegeven door de woorden die een volgende keer erbij staan. Lees je het geheel, dan zeg je feitelijk; ik moet eerst mijn kracht verzamelen, mijn vuur uitstralen op mijn doel (het wordt dan omschreven als een soort pot) en nu moet ik voortdurend die emotie uit mijzelf peuren en die op een bepaalde manier steeds veranderen. En elke fase van emotie moet ik weer dat vuur en het werk dat ik doe erkennen. En dan kom ik tot mijn eindresultaat.

Het is erg aardig; maar een leek heeft er niets aan al leest hij de mooiste verhandelingen daarover. Dat is trouwens met alle westerse magie wel een beetje het geval, omdat de westerling uit één andere hoek het bovennatuurlijke benadert. Niet als een normale eigenschap die hij bezit, maar als iets wonderdadigs wat buiten hem bestaat en wat hij dan in zichzelf eerst moet wekken. Je imiteert a.h.w. God om zo de werking van God buiten je manifest te maken. Dat maakt het geheel erg ingewikkeld, want het proces van het wekken van bepaalde dingen in jezelf kan zeer sterk verschillen. De ene Druide b.v. werkt met bepaalde takjes en de andere met tamelijk orgastische praktijken, beiden met hetzelfde doel. De manier van benadering kan dus een heel andere zijn, maar kennelijk is het proces waar het om gaat toch hetzelfde.

Aangezien het in deze cursus nu eenmaal zo gesteld is, dat ik ook nog een paar dingen moet vertellen waarmee u zelf wat kunt knutselen, zal ik proberen u een paar eenvoudige regels te geven.

1. Iets wat je wilt doen of wilt bereiken kan niet méér zijn dan een denkbeeld, tenzij je het bindt aan een vast iets. Dat kan een voorwerp zijn, het kan een persoon zijn, het kan een omgeving zijn, maar je moet een voorstelling hebben van iets materieels waaraan dit gebonden is
2. Het is altijd nodig om eerst je gevoel van kracht te wekken. Dat betekent, dat je je gevoelens van aarzeling en onmacht moet vergeten en het gevoel van kracht projecteren op dat ene doel dat je je hebt gesteld in zijn materiële vorm. Op het ogenblik, dat je het gevoel hebt; nu laad ik dit voorwerp of wat je dan hebt op met deze kracht, ik vul het ermee, ga je proberen je gevoelens t.a.v. het gestelde doel ook nog eens te analyseren. Dan zag je ik voel dat het zo kan, zijn of dat het zo moet worden. Naarmate de betekenis die je geeft aan het voorwerp meer samenhangt met een praktisch stoffelijk gebeuren, zul je in dat gekozen object (voorwerp enz.) die verandering nog sterker en directer tot stand brengen. Het magisch opladen van een voorwerp kan heel erg dienstig zijn. Maar als je dit alleen doet met je kracht, krijg je hoogstens iets wat gemakkelijker resoneert op de invloeden van buiten, maar die invloeden kun je niet beheersen. Maar als je nu diep in jezelf een gevoel weet te ontwakken waardoor de betekenis van het voorwerp nog eens zeer nadrukkelijk vanuit jezelf wordt beleefd, terwijl je daaraan ook je kracht geeft, dan ontstaat er een lading waardoor het voorwerp een vaste invloed bezit. Het wordt niet meer van buitenaf aangesproken, maar het straalt uit. Dat geldt ook voor een omgeving. Daarin is een sfeer ontstaan die niet door mensen kan worden beïnvloed, mensen worden door die sfeer beïnvloed. Als je het thuis buitengewoon gezellig wilt hebben wanneer er iemand komt, dan stel je je die ruimte voor. Je probeert in jezelf een gevoel van kracht te vinden, je straalt die kracht uit en dan probeer je aan te voelen wat zal het zijn? Het gevoel uitstralen, a.h.w. beleven wat in dat vertrek de relatie zal zijn tussen de mensen, hoe de sfeer is waardoor ze zullen worden beïnvloed. Als je dat goed aanvoelt, kun je in betrekkelijk korte tijd een vertrek laden. Dat betekent dus, dat je je gasten een beetje naar je hand kunt zetten, als je handig bent.
3. Als ik voorwerpen alleen laad met mijn gevoel van kracht (mijn licht of mijn vuur) en ik doe dat met twee voorwerpen en ik geef dan één voorwerp aan een ander, terwijl ik mijn eigen voorwerp weer begin te laden met die emotie erbij (dus met een vast doel), dan blijkt dat het tweede voorwerp nu als een ontvanger gaat werken. Het gaat dat doel bijzonder scherp omlijnd uitstralen en zal daarmee dus kracht in beweging zetten. Je kunt op die manier mensen genezen. En als je wilt kun je hen ook nachtmerries geven. Ik zou het niet doen, want je weet nooit wat er terugkomt.
4. Een ander handigheidje dat in dit verband ook wel aardig is. Als je een handvol gewone kiezelstenen hebt, ga je ze een voor een bevoelen. Er zijn stenen bij die een beetje prikken in je vingertoppen; die doen je wat. De rest gooi je weer in de tuin waar je ze vandaan hebt gehaald. Nu ga je het volgende doen. Je neemt de steentjes in je handen en probeert ze weer te laden met je kracht. Dus het vuur wordt erin gebracht; je verandert ze. Dan ga je je voorstellen wat je wilt dat zo tot stand brengen. Dat kan heel erg ver gaan. Je kunt b.v. zeggen: Iemand zal op het ogenblik van zijn examen "total recall" hebben, hij herinnert zich alles wat hij heeft gelezen over de vragen die hem worden gesteld. U kunt ook zeggen; die persoon verzwikt een enkel en blijft mank. Als u nu zo'n doel eraan verbindt dan blijkt dat die invloed blijft bestaan zolang u tenminste één van die steentjes bij u houdt en tenminste één van de andere deponeert in de buurt van degene die het examen moet afleggen. U behoeft dat steentje niet bij u te houden. Het kan rustig in de kast blijven. Het steentje voor de ander, als u het niet in zijn zak wilt doen, kunt u het rustig in een hoekje van zijn kamer leggen of onder de drempel van de deur. Nu is het leuk, dat u op die manier automatisch die kracht aan de ander toevoegt.

Ik wil u niet de raad geven om voor iedereen examens te vervalsen, want dat is het wel een beetje. Maar het is prettig, als u iemand goed toewenst, dat u hem dat gevoel van zekerheid, van vrede geeft waardoor hij gemakkelijker door het leven kan gaan. Zolang u leeft en dat ene steentje niet weer opnieuw behandelt (instraalt, oplaadt) blijft die kracht bestaan. In Europa deden ze het meestal met stukjes hout van de hazelaar of van de beuk. Dit zijn meen ik, een paar praktische tips voor de huis-, tuin- en keukenmagiërs. Wat ik u nu allemaal heb verteld is inderdaad te doen. Zoals er werkelijk alchemisten zijn geweest, die echt goud hebben gemaakt. Zoals er alchemisten zijn geweest, die echt hun geest naar verschillende sferen hebben uitgezonden en die de trap der wijsheid hebben bestijgen en daaruit voldoende gegevens hebben overgehouden om allerlei uitvindingen te doen en om allerlei mogelijkheden te bereiken. Er was er zelfs één bij die kans heeft gezien om een groot aantal eeuwen te leven. Er zijn dus ontzettend veel mogelijkheden. Het gebruiken van die mogelijkheden berust op de combinatie van het gevoel van innerlijke kracht en de gevoelswereld (de emotie plus de voorstellingswereld) die in elke mens zo'n grote rol speelt. En hoe meer je positief werkt voor anderen, hoe groter de kracht die je in jezelf ervaart. Want als je het idee hebt; ik geef iets wat bijna goddelijk is of dat bij het goddelijke behoort, sta je ook voor het goddelijke. Als je denkt; ik geef iets waaraan iedereen eigenlijk de p. heeft behalve de duvel zelf, dan zul je ontdekken dat Joost een heel slechte patser is. Hij betaalt niet veel. Hij geeft niet veel terug voor de energie die je eraan spendeert.

Begrijp dus goed; al die alchemisten, de Druïden en al die andere magiërs van het westen hebben gebruik gemaakt van de eigenschappen en de denkwijzen, de gevoelswereld van de Westerse mens. Daarop zijn hun recepten, hun werkwijzen, hun ritens gebaseerd. Maar als je die niet allemaal kent, kun je toch zelf werken met soortgelijke mogelijkheden en krachten. Het feit op zichzelf dat je dit kunt doen, maakt je eigenlijk - of je het wilt of niet - een kleine beetje tot een magiër. En als je het doet met lichtende krachten tot een witmagiër die in feite dan de priester is van het witte licht en die misschien eens zal ontdekken thuis te horen bij een Orde van Melchizedek of iets dergelijks.

GAVEN

“Wanneer een mens zegt dat hij een gave heeft, dan meent hij eigenlijk dat hij een kracht, een mogelijkheid, een wezenlijkheid bezit die anderen niet hebben. Daarin is hij dan dwaas, want wat een mens bezit, bezitten alle mensen. Maar wat een mens bezit en in zich wel beseft, dat kan hij gebruiken. En dat verheft hem toch iets boven hen, die wel de gave hebben, maar niet werken met de kracht, de gave, hem gegeven.

Je kunt zeggen; ik wil elke gave in mijzelf ontwikkelen, mij laven aan de volmaaktheid van mijn eigen wezen zoals dit zich uit in tijd en eeuwigheid. Maar vergeet dat alsjeblieft. Zeg; ik heb een enkele gave. Ik heb een kracht waarmee ik nu kan werken en daarmee werk ik eerst. Want werkende zal ik dan beseffen hoe alle gaven samenhangen en feitelijk een eenheid zijn. En in het ontwikkelen van de eigen gave, zullen alle gaven langzamerhand worden tot besepte mogelijkheid, besepte kracht, besepte weten ook, komend uit het eigen “ik” en spelend tussen “ik” en wereld.

Wie echter elke gave, die maar denkbaar is, tegelijk in zich wil ontwikkelen, hij komt tot niets. Want hij is niet in staat om uit te diepen, om zich te werpen in en zich haast ook geheel te vergeten in het werken met die ene kracht, die ene gave, en zo de macht te openbaren die in hem leeft.

Iemand, die naar alle gaven streeft, vertrouwt niet de enkele gave die hij reeds bezit; en zo bereikt hij niets. Maar wie een enkele gave heeft en in zichzelf erkent, die werke daarmee. Zo wordt elke gave die slaapt in hem gewekt, opdat hij eens adept, bewust in het geheel van gaven de mogelijkheden en krachten vindt, die nodig zijn voor mens en geest, die levend en bewust ook samengaan met licht.

Werk met de kracht die je hebt zo goed je kunt, dan zullen de andere gaven zich vanzelf ontwikkelen.

LES 5 - HET ONVERWACHTTE

Een mirakel kan gebeuren zonder dat iemand het opmerkt. Er gebeuren voortdurend wonderen maar de meeste mensen gaan eraan voorbij of ze vinden daarvoor een aardige verklaring. Laat mij proberen u duidelijk te maken wanneer het effect "dit is een wonder" optreedt.

Stelt u zich een mime (gebarenspeel) voor. Twee mensen doen alsof ze een glasplaat dragen. Een derde komt aan en loopt daar doorheen. Iedereen vindt dat heel gewoon, want niemand gelooft echt dat zij die glasplaat hebben. Nu hetzelfde effect. De eerste loopt erdoorheen. Er komt een tweede aan en die wil haastig hetzelfde doen en opeens is daar een glasplaat en die valt in gruzelementen Een wonder! Hoe hebben ze dat gedaan? Daar heeft u de essentie van het mirakel; het is het onverwachte.

Er zijn heel wat mirakelen gebeurd die helemaal geen mirakelen waren en die groot opzien hebben gebaard. Er is in Zuid Amerika een beeld van de H. Maagd geweest, dat plotseling begon te bloeden. Ze heette al heel snel "De Moeder met het bloedende Hart". Dat wonder was zo groot, dat de gelovigen in grote processies aan kwamen lopen. Helaas voor hen was er een jonge priester die dat wonder eens van nabij wilde bekijken. Hij klom op het beeld en wat bleek? Toen dat beeld werd gerestaureerd met de rest van de kerk had een arbeider daar een kruik met landwijn vergeten. Die kruik was door onbekende oorzaak kapot gegaan. Zo droop er voortdurend wijn in het gipsen beeld, volgde de weg van de minste weerstand en kwam ongeveer bij het hart naar buiten, dat omdat er nu eenmaal rode verf voor nodig was met een andere, niet waterbestendige, verfsoort was geleverd. Hierdoor bloedde haar hart. U zult zeggen wat heeft dat te maken met de wetten achter het mirakel?

Wel, als we niet begrijpen wat het mirakel kan zijn, dan zullen we ook niet in staat zijn er zelf één te produceren, zo vreemd als het moge klinken. We kunnen rekening houden met alle invloeden die er zijn. We kunnen zelfs de kosmische stromingen aanvoelen en precies hanteren en nog is hetgeen wij tot stand brengen geen mirakel.

Wat is daarvoor nodig? In de eerste plaats een situatie die bekend is. In de tweede plaats een verschijnsel dat afwijkt van alles wat bekend is binnen de bekende situatie. In de derde plaats het vermogen om je te concentreren en van de schoktoestand gebruik te maken.

Die H. Maagd met het bloedende hart had, voordat die stomme kapelaan achter de oorzaak kwam en het ook nog hardop zei, al een aardig aantal mensen genezen, o.m. van reumatiek van een opkomende blindheid en nog zo wat. Het vreemde is, dat de mensen daarover niet hebben gesproken. Ze spraken niet over de wonderen die er gebeurd waren toen eenmaal het hoofdmirakel, dat helemaal niet bovennatuurlijk was, ontmaskerd was. Het is duidelijk. Elke mens, die in een situatie komt waarin het ongelooflijke, het niet-redelijke waar schijnt, is geneigd om verdere niet-redelijke dingen als waar te aanvaarden. Dit is een wet, die voor mensen in het bijzonder geldt. Wanneer de mens eenmaal afwijkt van de rede, zal hij geneigd zijn om verder niet-redelijke conclusies te trekken. Het resultaat is dat hij handelt, alsof deze niet-rationele gegevens werkelijkheid zouden zijn. Dit heeft betrekking op zijn geestelijke toestand, zijn uitstraling en zijn lichamelijke processen.

Als je een mens wilt genezen, dat is een van de meest voorkomende dingen die je paranormaal probeert te doen, dan ga je dat netjes opbouwen. Je maakt het heel plechtig en zegt: Beseft u, dat de Geest u kan genezen? Of: Geloof u in God? Geloof u dat Jezus u kan genezen? Maar dat is altijd nog ergens binnen het verwachtingspatroon. Het betekent, dat zo je al krachten kunt overdragen, als je een verandering van mentaliteit bij de patiënt tot stand kunt brengen, dit maar een heel beperkt gebeuren is. Maar als die patiënt denkt verlamd te zijn en je laat hem lopen, al is het nog zo strompelend en al zijn het maar drie stappen, dan garandeer ik dat die patiënt plotseling denkt: ik kán lopen. Vanaf dat ogenblik is hij bereid elke

kracht en elke impuls te gebruiken die hem helpt om beter te lopen. Dan kun je dus verschijnselen veroorzaken die ver afwijken van de norm.

Een groot gedeelte van de wonderen van de oudheid hebben niets te maken met illusionisme of hypnotisme. De bekendste verhalen daarover zijn die van de z.g. visites van de Egyptische goden. Het kwam daar voor dat soms een god helemaal van de Boven-Nijl kwam, misschien van Thebe, om aan de kust op bezoek te gaan bij andere goden. Dat gebeurde dan altijd in een grote optocht. De god werd statig gedragen. Er waren voertuigen bij of een soort sleden die gedragen werden. Daaromheen liepen priesters. En iedereen zag daar dan inderdaad allerlei lichtverschijnselen, allerlei wonderlijke gestalten opdoemen en weer verdwijnen. Wat was het doel daarvan?

Wanneer de mens met het bovennatuurlijk wordt geconfronteerd op welke wijze dan ook zal hij onder de invloed zijn van datgene wat hij als de oorzaak ervan beschouwt. En dat betekent weer dat hij, of er een werkelijke oorzaak is of niet, zichzelf gebonden acht, hetzij door vrees, hetzij door behoefte, aan dat punt waaruit de verschijnselen schijnbaar voortkomen. De priesters wisten dat heel goed en ze maakten daarvan gebruik.

Een ander voorbeeld zijn de inwijdingssystemen zoals die een tijdlang zijn gebruikt in Griekenland. Hier waren verschillende tempels o.a. van de zeegod Poseidon. Daar ging je dan beladen met symbolen naar beneden. Je kwam met je mandje met rommel terecht in allerlei vreemde gangen in duisternis. Je moest door vuur heen gaan e.d. Het was niet echt gevaarlijk. Er was wel dit bij; het labyrint was schijnbaar leeg, maar er waren altijd priesters. En als je niet het juiste symbool gebruikte op het juiste ogenblik, dan verschoven ze het bakje met vuur een beetje en dan brandde je je vingers. Of ze zorgden ervoor dat je in het duister ineens een tik kreeg van een onzichtbare stok. En aangezien ze bezig waren een zak met bladeren te verslepen, dacht je dan dat je door een slang was gebeten etc. etc.

Waar ging het hier om? Weer om de belangrijkheid der symbolen, hun werkelijke betekenis, vast te leggen in degenen, die de inwijding doormaakten. Je kunt zeggen: dat is bedrog. Zeker. In beide gevallen bedrog. Maar in beide gevallen gebeurde er wel iets eigenaardigs.

Door het geloof aan de god waren de mensen niet alleen meer bereid om te betalen, gehoorzaam te zijn, maar ze werden er ook beter van. Wanneer ze baden tot die goden, dan veranderde er iets in hun bewustzijn. Ze vonden opeens een oplossing voor hun problemen. Degene die de inwijding had ondergaan, herinnerde zich de symbolen. Hij herhaalde het Symbool en daardoor ontstond er plotseling een nieuwe toestand, want hij was geconditioneerd. Indien het symbool niet juist werd gebruikt, dan was er ellende. Maar als je het juist gebruikte, dan kon je door vuur gaan, door de lucht wandelen bij wijze van spreken en kon je elke tegenslag overwinnen. En omdat hij het geloofde, deed hij dat.

We zouden zelfs nog een beetje verder kunnen gaan dan dat, ofschoon sommige mensen dat minder prettig zullen vinden. Daar is het Avondmaal of de Communie, het gebruiken van brood en wijn waarbij men in bepaalde godsdiensten zegt: Dit is het lichaam en het bloed van Jezus. In andere gevallen zegt men: Wij doen dit ter gedachtenis. Maar in al die gevallen is het gewijd. Het wonderlijke is, dat de mensen die eraan deelnemen daardoor inderdaad een emotie ondergaan. U moet niet denken dat de Communie voor de katholieken alleen maar een komedie is met een ouweltje. Als ze werkelijk geloven, dan gebeurt er iets in hen. Hun gevoelsleven wordt a.h.w. veranderd.

Ze krijgen misschien een gevoel van vrijheid, een beter begrip voor: wat ze wel en niet kunnen doen. Er gebeuren dus wel degelijk wonderen, ook al is de oorzaak daarvan gewoon ouweltjes door kloosterzusters gebakken of misschien een stukje brood onder plechtig geprevel afgebroken van een groot brood dat daarna werd doorgegeven in naam van Jezus Christus. Elk object, dat op welke wijze dan ook een diepe religieuze of emotionele betekenis voor de mens heeft, kan worden gebruikt om hem te beïnvloeden en daardoor zijn ervaring van de werkelijkheid zowel als van zich zelf te veranderen. Wat ligt er dus ook achter het mirakel? De wet achter het mirakel is een zuiver psychologische factor. Het is de menselijke reactie op zaken, die in een ander dan een redelijk verband door hem geplaatsd worden. Dit heb je toch wel nodig, meen ik, als je op aarde je bezighoudt met al die zaken.

Er zijn voldoende krachten en invloeden kenbaar waarvan men zegt: Die kunnen misschien demonisch zijn, ze kunnen ook van goddelijke aard zijn, of het is een welwillende geest. Al die verschijnselen moeten verklaard kunnen worden. Het mirakel is - ik herhaal het maar weer - alleen een toepassing van wetten, die als zodanig of in samenhang de mensen niet bekend zijn. Nu stel ik het volgende;

Er zijn verschillende werelden. Tussen alle werelden waarin bewustzijn bestaat op verschillend niveau is er een wisselwerking. Die wisselwerking is het sterkst tussen geestelijke werelden en de stoffelijke wereld waartoe ze zich kunnen richten of waaruit ze stammen. Maar ook voor de stoffelijke werelden onderling bestaat dit en ook voor geestelijke werelden onderling zal dit altijd het geval zijn. Deze band is volkomen natuurlijk. Ze werkt o.a. ook op basis van evenwicht. Een regel, die u misschien ook al bent vergeten, maar die u toch moet onthouden is deze:

Naarmate de sfeer hoger is, zal de energie die van daaruit naar de aarde wordt overgebracht een intensere werking krijgen, omdat bij een verlaging van trillingsgetal welke voor die manifestatie nodig is gelijktijdig een vergroting van potentie optreedt. Er zijn dus contacten. Maar een dergelijk contact is voor de mens alleen aanvaardbaar, indien hij de juiste instelling heeft waardoor de werking van de kracht wordt bepaald. Een mens, die goddelijke kracht ontvangt en denkt in een spookhuis te zijn en door demonen achtervolgd te worden, kan sterven van schrik door dezelfde kracht, die hem wellicht zou kunnen helpen om, indien hij anders was ingesteld, nieuw bewust verder te gaan. Een mens met schuldbewustzijn kan in een hel verkeren en demonen rond zich zien die voor anderen engelen zijn, omdat hij op een andere wijze dit contact met de geestelijke werelden ervaart. Het is voor ons dus erg belangrijk, dat we de juiste instelling vinden en dat we die gebruiken.

Nu zijn er heel veel technieken - enkele daarvan hebben we de vorige keer behandeld - waardoor men in staat is om op de juiste momenten de juiste procedure toe te passen. Er zijn enkele algemene regels te geven, waardoor de juiste instelling gemakkelijker gebruikt wordt en bovendien op den duur bijna automatisch wordt geassocieerd met alle werken met geestelijke krachten, al het werken met verschijnselen die op zichzelf niet-redelijk schijnen te zijn. Die regels zou ik u als volgt willen voorleggen:

1. Er kan niets bestaan dat geen positieve waarde bezit. Het is zinloos te vrezen voor datgene waaraan u zich toch niet kunt onttrekken of waarmee u toch wordt geconfronteerd. Zoek daarom naar het positieve daar. Door in uw wereld zo positief mogelijk ingesteld te zijn krijgt u grotere mogelijkheden tot bereiking en zult u tevens leren om elke kracht te aanvaarden op een zodanige manier dat ze door u werkzaam wordt. Door u en dan is het misschien niet eens een echte kracht, maar een verandering in uw instelling waardoor u krachten uit de omgeving gemakkelijker kunt opnemen en daardoor ook gemakkelijker en gericht kunt uitstralen.
2. Om werkelijke contacten te ervaren is ontspanning noodzakelijk. Alle contacten, die in spanning tot stand komen, betekenen in de eerste plaats een belemmering van de vrijheid van denken en van reactie en zullen in de 2^e plaats ofwel zeer fragmentarisch zijn, dan wel - dat komt meer voor - deels uit het eigen onderbewustzijn stammen of door het onderbewustzijn worden aangevuld. Ontspanning is noodzakelijk om dit te voorkomen. Ontspan u als volgt: Zorg, dat u zich zo prettig mogelijk voelt als maar denkbaar is onder de omstandigheden. Zorg, dat u rustig bent. Probeer uw ademhaling rustig en gelijkmatig te doen zijn. Probeer te denken aan iets wat vreugde geeft of wat plezierig is en blijf u daarop concentreren. Het is niet belangrijk welke voorstelling u daarvoor kiest, wel dat ze door u positief en vreugdig wordt ervaren. Probeer zoveel mogelijk in die gelijkmatige ontspanning weg te doezelen, terwijl dat beeld u nog voor ogen staat. Als u zover bent weggedoezeld dat u het beeld zelf niet meer kunt opwekken, ontstaat daardoor de mogelijkheid dat het wordt vervangen door voorstellingen die niet uit uzelf komen, dat in u zich processen gaan afspelen die kunnen lopen van een voelen van een zeker licht tot het werkelijk ervaren van lichamelijke prikkelingen etc. U zult als gevolg daarvan meer energieën kunnen opnemen, beter kunnen opladen en bovenal, wanneer u zich bezighoudt met een

bepaald probleem of een bepaald aspect van uw leven, in die ontspanning een juistere benadering kunnen vinden.

3. Indien ik mij instel op één bepaalde kracht, dan kan dat alleen op het ogenblik dat die kracht werkelijk aanwezig is. Ik kan dus alleen bewust en op van tevoren gekozen ogenblikken deze oefeningen doen, als het mij gaat om het contact met zeer specifieke krachten en om het ervaren van zeer specifieke mogelijkheden of het bereiken van zeer bepaalde resultaten. Om dit te kunnen doen moet u het volgende onthouden. De z.g. geestelijk-kosmische stralingen kunt u allen wel een beetje aanvoelen. Het is helemaal niet zo moeilijk als het lijkt. Uw gevoel van vitaliteit, uw behoefte om plotseling meer te doen dan anders wijst op een rode invloed. Uw vermogen om opeens nadenkend de diepere zin van de dingen te zien wijst op een blauwe invloed. Het gevoel van zonnigheid, van welbehagen, ook als buiten daarvoor geen oorzaak is wijst zonder meer op het aanwezig zijn van de z.g. gouden of gele straling. Zeer felle tegenstellingen die door u bijzonder scherp worden ervaren, wijzen op wit licht. U kunt dus rustig aan de hand van uw eigen ervaringen al een beetje zien welke invloeden er op u inwerken. Maar u kunt verder gaan dan dat. Wanneer u ontdekt dat uw voorkeur voor een kleur, voor de symbolen die u kiest, voor de wijze waarop u probeert te werken, kunnen worden ondergebracht in een bepaalde kleur of straal, dan heeft u bovendien uw eigen ontwikkeling. Dit is een kwestie die heel voorzichtig moet worden aangepakt. Want als je de mensen vraagt met welke kleur ben je bezig, dan komen ze allemaal met de gouden of de witte straal aandragen, zeker als ze graag belangrijk willen zijn. Dat is natuurlijk niet juist. Als je zegt: voor mij zijn bepaalde vitaliteitskwesties heel belangrijk; rode invloed, rode straal. Zeg je: ik voel mij eigenlijk alleen maar tot de stoffelijke aspecten aangetrokken; negatief rode straal. Zeg je: ik voel me soms helemaal aan de werkelijkheid ontrukkt, ik zie alleen maar dromen die mooi of lelijk zijn, maar dromen die voor mij belangrijker zijn dan de werkelijkheid; blauwe straal plus mystieke inwerking violet. Zeg je: ik houd mij op een gegeven moment bezig met de nuchtere ontleding van de feiten en doe dat regelmatig; blauwe straal. Zeg je: ik ben steeds bezig om alles wat anderen zijn en doen te ontleden en zoveel mogelijk te ontmaskeren en te ontwaarden; negatief blauwe straal. Nu is er over die stralen al heel wat door ons gezegd. Ik neem aan, dat u in staat bent die stralen zonder meer na te gaan.
4. Werk bij voorkeur altijd met de krachten en de mogelijkheden die behoren tot uw eigen straal. Als u ontdekt dat buiten u een zeer sterke bevordering is van de toestand in u, dan kunt u ervan verzekerd zijn dat u heel veel tot stand kunt brengen. Maar de gerichtheid daarbij moet altijd positief zijn en voor wat betreft directe en miraculeuze resultaten altijd geconcentreerd zijn op één bepaalde of één bepaald object; niet drie of vier tegelijk nemen. U zult dan geen resultaten krijgen.
5. Wilt u proberen om toch een meer algemene invloed te krijgen, richt u dan niet op uw eigen wereld. Elke concentratie moet dan worden gericht op harmonie in deze specifieke toestand met dit specifieke probleem. Bijvoorbeeld ik wil de mensen helpen om vredelievender te zijn. Dan zijn er twee dingen die ik moet doen;

1. mij harmonisch voelen met de mensen; zonder dat kan ik hen nooit bereiken;
2. proberen een innerlijke harmonie te ervaren met alle krachten die voor de vrede zijn.

Ik kan dan niet zeggen ik heb vrede tot stand gebracht of bevorderd. Ik kan hoogstens zeggen: ik heb de vrede versterkt ervaren en er misschien meer over geleerd. Neveneffecten daarvan kun je niet overzien. Als u daarmee bezig bent, zult u zich waarschijnlijk ook afvragen; hoe zit het nu eigenlijk met al die kosmische wetten? Heb ik alleen maar de keus om in "oorzaak en gevolg" verder te gaan? Ook daaromtrent is reeds het een en ander gezegd. Maar in verband met het mirakel en de verwondering, de verrassing die daarbij komt, mogen we stellen; aangezien elk voorwerp, elke mens, elk gebeuren vele facetten bezit en doorgaans slechts één daarvan door de mensen wordt beseft, is het mogelijk om zonder een direct ingrijpen in "oorzaak en gevolg" toch een totaal andere waarde te doen erkennen. Wij veranderen niet het feit, het voorwerp of de mens, maar wij veranderen wel de beleving, de

waarneming ervan. Dit kunnen we doen door een sterke concentratie. Ook door enkele suggestieve opmerkingen is het ongetwijfeld mogelijk om de mensen te laten zien wat er nog bestaat. Hierdoor zal hun reactie veranderen. Zij zullen voor hen ongelooflijke beïnvloedingen of veranderingen ondergaan en zij zullen spreken van een wonder. Het verrassingselement is bepalend. Dan komen we nu op het punt waarop we zelf willen werken met krachten; wij willen het wonder waarmaken.

In de eerste plaats:

Ik kan nooit iets waarmaken waarin ik eigenlijk zelf niet geloof. Ik kan mijzelf nooit overtuigen dat uiterlijk iets mogelijk is. Dat wil zeggen; het wonder wordt mogelijk door de gehele persoonlijkheid en niet door een deel ervan dat men misschien tijdelijk kan beïnvloeden. Het "ik" dient in harmonie te zijn. Geest en stof zijn belangrijk. Vandaar ook de ontspanning waarover ik heb gesproken.

In de tweede plaats;

als ik een poging waag, moet ik overtuigd zijn dat ik tenminste een kans heb om te slagen. Als ik dat niet onmiddellijk kan, is het misschien mogelijk om door middel van zelfsuggestie zover te komen. Wij kunnen niemand benaderen, indien we niet voldoende zelfvertrouwen hebben om die kracht tot uiting te brengen. Wij kunnen ook zeggen: wij kunnen niets veranderen in de normale gang van zaken hoe groot de mogelijkheden ook zijn, indien we zelf die mogelijkheid niet zien als bestaand en hanteerbaar.

In de derde plaats;

U moet zich realiseren dat het wonder over het algemeen niet alleen u omvat maar ook anderen. Zoals ik reeds heb gezegd, die anderen zijn meestal geneigd om het terzijde te schuiven. Als u een wonder doet en dit wordt door een ander als iets normaal geaccepteerd, dan zal een zeer groot gedeelte van de inwerking teloor gaan. Wat ik dus altijd nodig heb is de schok, het onverwachte. Maar niet alleen het onverwachte, er moet ook nog een harmonie zijn. Die harmonie kan alleen ontstaan op grond van de uitstraling van de betrokkene of van het betrokkene, beide is mogelijk. Wanneer die harmonie bestaat, dan voelt u dit aan. Om het heel eenvoudig te zeggen: u kunt iemand niet werkelijk genezen waar u de p. aan heeft. U kunt iemand niet werkelijk helpen als u hem eigenlijk ongeluk toewenst. Begrijpt u waar het om gaat? U voelt dat wel degelijk aan. Voor de een zegt u: ja, dat kan ik, of, dat wil ik. Voor de ander zegt u: nou, dat helpt toch niet. Begin er dan niet aan, want de harmonie is nodig omdat alleen daardoor overdracht en beïnvloeding mogelijk is.

Als ik iemand heb waar ik neutraal tegenover sta, dan moet ik die harmonie op welke wijze dan ook scheppen. Dat kan ik doen door een vertoning. Dat is een van de methoden van veel wonderdokters en toverdokters. Zij maken allerhande fratsen, ze dansen met maskers, ze laten de gekste dingen zien die niets te maken hebben met wat ze willen doen, maar daardoor krijgen ze toegang. Er ontstaat een gelijke gerichtheid, een gelijke belangstelling en zo een benaderingsmogelijkheid. Dit is voor hen alleen dan noodzakelijk, indien ze staan tegenover iemand met wie ze niet zonder meer rapport hebben. Bestaat dat rapport in hen als een erkende waarde, dan kunnen ze zonder meer werken. Zoals Jezus zei: deze kan ik genezen, de ander niet. Er is een tijdje geleden een proces in Duitsland geweest tegen een jongeman, die diezelfde gave bezat en die er magisch mee werkte. Hij liep over het marktplein en genas inderdaad veel mensen, maar niet allemaal. Toen hebben degenen die hij niet heeft genezen hem wegens bedrog aangeklaagd. Toch werkte hij volkomen logisch, want hij kon alleen diegenen genezen met wie hij voldoende sympathische banden had, dus voldoende harmonie. Die mensen kon hij tot het mirakel wekken.

Een mirakel gebeurt nimmer alleen door krachten van buiten, zeker als het de mens betreft. Altijd zijn de eigen krachten en de eigen toestand daarbij betrokken. Zonder deze is geen mirakel mogelijk.

Een mirakel is altijd gebaseerd op de persoon, het voorwerp, de invloed waarop de gehele kracht wordt gericht plus de energie. Waar er niet een voldoende band bestaat, daar is geen voldoende resultaat mogelijk. Daarom moet op welke wijze dan ook, hetzij door rituelen hetzij

op andere manier, een contact tot stand worden gebracht. Naarmate dit contact verrassender is, de resultaten daarvan de persoon sterker boeien, zal de mogelijkheid om het wonder te doen groter worden.

Uit dit geheel blijkt dat het onverwachte, datgene wat niet behoort tot de directe en normale gang van zaken, een heel grote rol speelt bij elk mirakel dat door anderen als zodanig kan worden erkend en eventueel beleefd.

Maar het gaat verder dan dit.

Het onverwachte is voor ons vaak een sleutel waarmee wij toegang krijgen tot voor ons neutrale persoonlijkheden, toestanden, krachten en sferen. Stel u dus altijd zo in dat u, op het ogenblik, dat de werking noodzakelijk is, ook onverwachte aspecten van uw eigen persoonlijkheid zowel als van de kracht, waarmee u werkt, zo goed mogelijk kenbaar maakt. Waar die mogelijkheid niet of niet direct bestaat, probeer gebruik te maken van b.v. vermoedingsverschijnselen. Suggestie en hypnose zijn vaak ook bruikbaar.

Is ook dit heel moeilijk mogelijk, probeer dan een op zichzelf onschuldig verschijnsel aan de ander te laten zien, zodat hij hierdoor wordt geboeid en zich daarover verwondert. Op grond van deze verwondering kunt u weer inschakelen.

Probeer nooit verschijnselen rationeel uit te leggen; dat kunt u hoogstens achteraf doen. Een rationele benadering van geestelijke krachten, van krachten uit de geest en wat er verder ook moge zijn, betekent op zichzelf dat hun werkzaamheid op zijn minst genomen wordt gelimiteerd en zeer waarschijnlijk wordt tenietgedaan.

Wees, voordat u werkt u redelijk bewust van hetgeen u wilt, en gaat doen. Wees u daarna bewust van hetgeen u heeft gedaan en probeer redelijk te zien in hoeverre het resultaat heeft. Maar op het ogenblik dat u wilt werken met de krachten, die wonderen kunnen doen in uzelf en in anderen, moogt u niet redelijk reageren. U kunt alleen reageren vanuit de veronderstelling, dat het gestelde een totale en onaantastbare waarheid is. Hoe groter uw zekerheid, des te groter de zekerheid dat het mirakel zich manifesteert. De menselijke psyche is van zo'n groot belang voor al deze zaken, dat het daarom alleen al zeer nuttig is u ook hiermee bezig te houden.

Onthoudt u verder dit: Wie werkt met wonderen, wonderen probeert te beleven of waar te maken, kan niet reageren, handelen en denken vanuit de menselijke norm zoals die algemeen gangbaar is. Deze menselijke norm op zich is een beperking van mogelijkheden en een begrenzing van de werkelijkheid. Op het ogenblik dat u werkt, moet u deze werkelijkheid overschrijden of terzijde schuiven. Als u buiten de grenzen van het z.g. normale ageert, denkt en beleeft, kunt u de krachten activeren waaruit het z.g. mirakel kenbaar wordt.

Werken met de eigen straal.

Als u de neiging heeft om intense, diep geestelijke belevingen te hebben waarbij geen stoffelijke aspecten een rol spelen, dan behoort uw straal tot het aspect violet, dat overigens ondergeschikt is aan de blauwe straal.

Als u zeer scherpzinnig alles waarneemt en ontleedt, kunt u aannemen dat u zeer waarschijnlijk behoort tot de blauwe straal. Als u dit echter alleen doet om dingen te ontmaskeren, te ontmantelen, in feite om te vernietigen, dan heet het "blauw negatief".

Als u een grote vitaliteit heeft en eigenlijk alles richt op de uiting en de beleving van die vitaliteit (dit in zeer algemene zin) dan spreken we van "rood positief". Wanneer dit sterk aan het "ik" wordt gebonden, eigenlijk een egomaan beleven wordt waarbij alle vitaliteit alleen in relatie tot het "ik" zinvol is, dan spreken we van "rood negatief".

Hebben we het over het vermogen om zeer algemeen te geloven en gelijktijdig in dit op zich vage geloof grote kracht te vinden, dan spreken we van groen positief. Als het geloof zeer sterke vormen aanneemt en bovendien dreiging in zich schijnt te bergen, dan noemen we het "groen negatief".

Als we te maken hebben met de kleur geel, dan is het rust, vrede, bezinning en levenskracht, alles tegelijk. Je hebt een zeer sterk recuperatievermogen tot zowel geestelijke als lichamelijke vermoeidheid. Als je die kracht ziet als iets wat ook voor anderen toegankelijk is, je probeert anderen te helpen, dan spreken we over "geel positief". Als je probeert om die energie te gebruiken om anderen te dwingen met je mee te doen of in andere gevallen hen het werk te laten opknappen, dan spreken we van "geel negatief".

"Wit positief" is alles waarin je tot een scherp inzicht van waarde komt.

"Wit negatief" is alles waarin je tot een zeer scherpe veroordeling komt zonder daarbij jezelf mede in de oordeling te betrekken.

De kleur, die voor u geldt is kenbaar aan uw belangstellingen. Een sterke belangstelling voor wetenschap en mystiek; blauw. Een grote belangstelling voor lichamelijke activiteiten van allerlei aard en voor de goede dingen des levens in de materie; rood. Grote belangstelling voor alles wat samenhangt met geloof, maar niet met beredeneerd geloof, dus zonder een bewijs op de achtergrond; groen. Een gevoel van harmonisch zijn, eigenlijk het zonnetje willen zijn voor iedereen; geel of goud. Een scherp beseffen van toestanden en waarden; wit. Dan verder; de basisvoorkeur voor kleur en voor symbolen, zeker als ze in kleuren worden uitgedrukt, is over het algemeen vergelijkbaar met de eigen kleurwaarde de straal waartoe men behoort. U behoort tot één straal, maar u kunt in elke straal op grond van de waarde van die straal harmonisch zijn met andere stralen. B.v. u kunt als wetenschapsmens van de goede dingen der aarde houden, maar de wetenschap blijft de achtergrond van de benadering van het goede der aarde.

De straal waartoe men behoort blijft praktisch het hele leven bestaan, ofschoon de betekenis der dingen zich wel wijzigt, maar de benadering ervan niet.

BIORITMIEK

Er is een heel oude leer die zegt, dat alles kan worden uitgedrukt in samenhangende harmonische trillingen. Als ik muziek maak, dan combineer ik een aantal trillingen. Als die trillingen op de juiste wijze harmonisch zijn, krijgt de muziek een betekenis die verder gaat dan het auditieve.

Als ik bezig ben met kleuren en ik combineer kleuren en vind daarin een bepaald ritme dat u misschien uitdrukt als verhouding, dan betekent dat weer, dat de werking van het geheel veel verder gaat dan de visueel leesbare voorstelling. Zo kun je zeggen:

Elk mens is een wezen waarin een aantal verschillende ritmen samentreffen. Een deel van die ritmen worden door de mens zelf veroorzaakt en zijn deel van de eigen levenscyclus. Een ander deel van die invloeden komt van buitenaf en behoort dus tot de stoffelijke en geestelijke omgeving. Op het ogenblik, dat de verhouding tussen al deze invloeden goed is, ontstaat er een effect waardoor de mogelijkheden van het leven, zowel in uiting, als in kracht en beleving, verre worden overtroffen.

Wij zitten hier zeer dicht bij de leerstellingen zoals die in de kring van de Pythagoreeërs gebruikelijk waren. We moeten heel goed begrijpen dat het belangrijke hierbij niet is dat er steeds een gelijkblijvende waarde is, maar dat er een wisselende waarde is. Er is namelijk in het hele Al geen sprake van stilstand; geestelijk niet en stoffelijk niet. Alles is voortdurend in beweging en daardoor zal elke verandering een nieuwe harmonische mogelijkheid scheppen, maar ook een harmonische aanpassing vergen.

Nu is er een wet van gelijkblijvende velden, die ten aanzien van de hierbij betrokken energie zegt, dat alles in evenwicht zal blijven. Maar aangezien onze eigen gesteldheid t.a.v. die energieën eveneens zou moeten veranderen, ontstaan er tegenstellingen. Deze tegenstellingen noemen wij bioritmiek door de manier waarop ze stoffelijk kenbaar worden. Als ze te maken hebben met onze relatie met de kosmos, noemen wij ze kosmische ritmiek.

Nu is een kosmisch ritme moeilijk uit te drukken en te verklaren. Een kosmisch ritme omvat bovendien veel meer dan een enkel menselijk leven. Het hangt o.a. zelfs samen met een mogelijke reïncarnatiecyclus. In een reïncarnatiecyclus kun je n.l. stellen dat op het ogenblik,

dat het geheel van de ervaren krachten in overeenstemming en dus harmonisch is met het "ik" in zijn aanvaarding van de totaliteit, er een optimale incarnatiemogelijkheid wordt geschapen. Dan zal er ook automatisch een afstemming zijn op deze incarnatiemogelijkheid en wordt zij als een goede keuze zonder meer verwezenlijkt. Is deze toestand niet aanwezig, dan krijgen we te maken met een meer bewust keuzeproces. Het is daar dat de fouten ontstaan. Maar dergelijke kosmische zaken houden ons vandaag minder bezig omdat we als basisonderwerp hebben; de verwondering, de verrassing, de shock en daarnaast het mirakel zoals de mens het ziet en beleeft.

Laten we dan uitgaan van bioritmiek de ritmen die uw leven beheersen. Ze zijn bij de mensen vergelijkbaar, maar niet helemaal. Elke mens heeft specifieke kwaliteiten en eigenschappen en daardoor ook een geheel eigen ritme dat van het ritme van alle andere mensen in tenminste één, vaak in meer opzichten enigszins verschilt.

Wanneer we te maken hebben met medemensen, dan zal het duidelijk zijn dat het belangrijk is dat we elkaar op het juiste moment treffen. Het klinkt heel gek, maar het is waar. Dat kan soms zelfs een kwestie zijn van een half uur, zelfs minder. Wanneer twee mensen elkaar op het juiste ogenblik ontmoeten, dan zijn ze zodanig harmonisch in hun eigen ritme dat daardoor een direct en wederkerig contact ontstaat dat meer bevat dan zuiver stoffelijke zaken. Het bevat het gehele mentale gebied. Het is een kwestie van begrijpen, van beleven. Maar als ze nu toevallig 10 minuten vertraging hebben of één van beiden heeft 10 minuten vertraging, dan bestaat de mogelijkheid nog wel, maar niet meer de harmonische mogelijkheid. Dat wil zeggen; de volledige uitwisseling waarbij het gehele mentale, het sentimentele en het geestelijke vlak mede een rol spelen is verdwenen. Dit is een van de dingen waarmee men rekening moet houden.

Een wonder ontstaat heel vaak op het ogenblik dat er een gelijkschakeling, een harmonische mogelijkheid bestaat tussen vele mensen. Als al die mensen in hun ritme op een gegeven ogenblik op precies gelijke wijze een fase beleven, dan zullen ze daardoor ook allen gelijk reageren, ze zullen allen een gelijke uitstraling hebben. Ze zullen gelijk wensen, hopen, denken, voelen. Het is de gelijkschakeling, die meestal niet zo erg lang zal duren (de optimale duur is gewoonlijk maar 40 minuten, de maximale is ongeveer 22 uur) die het mogelijk maakt om allerlei vreemde dingen te zien gebeuren.

Er zijn verhalen van mensen die in Lourdes plotseling genezen, de krukken weggooiden en in plaats van verder door het leven te strompelen beginnen ze de chachacha te dansen ter ere van God. En dan zegt men: Is dat geen bedrog? Neen, het behoeft geen bedrog te zijn, maar dan is het wel op een moment gebeurd dat niet alleen al die mensen bezig waren met hetzelfde, maar bovendien op een ogenblik dat er tussen die patiënt en een voldoende aantal van de anderen een ritmische harmonie ontstond; de gelijkheid van fase in levenskracht en mentale kracht. De emotie zal daar dan wel heel dichtbij hebben gelegen. Dus is het voor een mirakel heel erg belangrijk dat er de nodige harmonieën zijn. Er zijn mensen die zeggen: Kunnen we die dan uitrekenen? Neen, dat kun je niet omdat elke mens dan zijn ritme zou moeten kennen. De meeste mensen kennen dat niet. We kunnen er dus geen bewust gebruik van maken. Gelukkig zijn er wel andere dingen die een rol spelen.

Wanneer dit ritme op een juist ogenblik die harmonie tot stand brengt, dan voelen we dat. Wij kunnen niet verklaren waarom er op een gegeven ogenblik iets verandert, maar we weten wel dat het verandert. Het is als de verwachting waarmee je naar de eerste donderslag van een komend onweer zit te luisteren. Je ziet het aankomen, maar je weet niet precies wanneer het komt. Toch is er bij veel mensen ineens het gevoel; laten we nu maar even gaan schuilen. Het regent dan nog niet en ineens klettert het neer en begint de hemelse douche te lopen.

Dit aanvoelen bestaat ook ten aanzien van medemensen. Je weet soms dat medemensen op een gegeven ogenblik voor jou geestelijk, mentaal en emotioneel een grote betekenis hebben. Vele mensen denken dan: dit is blijvend. Vergeet dat maar. Het is zo, dat de werkelijke harmonie maar betrekkelijk kort duurt. Is er nu een voldoende gelijkheid in ritme, dan krijgen we een tamelijk regelmatig herhaling van het harmonische moment en is het mogelijk dat het begrip voor langere tijd bestaat. Maar er zal altijd een ogenblik komen dat je "uit fase" bent,

dat voel je dan ook. Het is geen kwestie van verkoeling, maar het is net alsof er ergens een deken tussen hangt. Je kunt niet meer doordringen.

De ander heeft hetzelfde, maar dat heb je dan meestal niet in de gaten.

Bij werken over het algemeen met geestelijke krachten vanuit de wereld van de geest, maar ook voor ons, geldt dat bepaalde ritmen gunstig zijn voor het ontvangen van geestelijke krachten en andere niet. Nu kan het zelfs voorkomen dat we gedurende een aantal jaren iemand zonder meer kunnen bereiken en dat er plotseling een lichte verschuiving van ons levensritme en dat van de ander optreedt en dat daardoor opeens het contact met de ander wegvalt; het is er niet meer. Die mens heeft nog een zekere krampachtigheid. Hij wil het toch doorzetten en dan gaat het helemaal niet meer. Die krampachtigheid verstoort dan de verdere mogelijkheden, zo die er nog zijn. Het resultaat is dat, voor zover de geest daarbij betrokken is, het paranormale mede is gekoppeld aan de levensritmen van de mens in kwestie. Eerst wanneer de geest zodanig kan domineren dat het levensritme van de mens wordt aangepast aan het totaal van de geestelijke werkelijkheid waaruit we werken, kunnen we gedurende lange tijd met een mens samenwerken. En of dat nu een medium is, een genezer of een helderziende dat maakt geen verschil uit. Hier ligt de basis.

Voor u mensen onderling is het precies hetzelfde. Het kan zijn dat mensen een zeer goed en intens geestelijk of een ander contact samen hebben. Dat kan misschien een tijd duren en dan valt het ineens weg. Het komt later misschien wijfelend even terug, maar het is niet hetzelfde. Dan blijkt na een hele tijd soms gaan er 7 tot 10 jaren overheen dat het contact er weer is. Dat betekent dan in feite dat uw eigenritmiek dus licht verschilt van die van de ander en dat daardoor er een periode is geweest dat u "uit fase" was, dat het contact onmogelijk was. Er komt een ogenblik dat de fasen weer dicht bij elkaar komen en dan zien we een groeiend begrip, een groeiende mogelijkheid tot contact ontstaan. Maar die is ook niet eindeloos. Wel kan ze weer een aantal jaren duren, zoals bij het eerste contact.

Dit is een aardige verklaring voor heel veel van die zonderlinge en niet helemaal te verklaren emotionele toestanden waarmee vele mensen worstelen. Het is in ieder geval voor een mens, die enig begrip hiervoor heeft reden te zeggen: Ik kan nooit uitgaan van wat geweest is. Ik kan alleen uitgaan van wat ik nu ben en van wat een ander nu is. Alleen een harmonie op die basis kan een rol spelen.

Wij doen nu net alsof het zich alleen tussen twee mensen afspeelt, maar er zijn veel meer dingen die daarbij een rol spelen. Die fase betekent ook een verbonden zijn met de buitenwereld. De buitenwereld heeft ook dezelfde ritmen. Nu heeft de materie ongeveer vaste ritmen, daar is niet veel verschil in, maar mensen hebben ook die verschuivende ritmen. Nu kan het zijn dat mensen op een gegeven ogenblik denken: wij zijn weer "in fase". Maar nu komt er een 3^e, 4^e, desnoods 100^e factor bij. Dan zeggen ze: Nu is onze relatie verstoord door dat andere. Dat is niet waar. Het is zo dat uw relatie kennelijk zodanig moet zijn, dat ze het geheel kan omvatten en niet alleen dat enkele punt waarmee je je misschien bezig houdt. Dan is het niet belangrijk, dat je met die ene mens diepgaande gesprekken hebt; het gaat erom dat je met al die samenwerkende factoren tot een begrip komt. En dan moet je weer uitkijken, want wat gebeurt er?

In deze ritmen bestaat er een harmonie, maar de duiding daarvan kan alweer negatief of positief zijn. Negatief; twee mensen voelen elkaar aan. Zonder het te voren te weten ontmoeten ze elkaar op een feestje of verjaarspartij. Nu is een van hen negatief ingesteld. Deze zal tegen de ander zeggen: Wat zie jij eruit! Een ander, die positief is ingesteld, zou zeggen; Wat zie jij er goed uit. Met andere woorden; de inbreng tegenover de ander is verschillend. Dit betekent ook, dat ze zelf, wanneer de ritmen eenmaal kloppen, er toch wel iets aan kunnen doen. Wij moeten positief benaderen.

Nu is positieve benadering afhankelijk van één punt dat de meeste mensen over het hoofd zien u moet nooit denken dat een ander precies zo is als u. Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten, zegt men wel. Maar de waard moet begrijpen dat, al is hij betrouwbaar, zijn gasten het misschien niet zijn of omgekeerd. Dit betekent weer, dat u hierdoor de mogelijkheden, die u bezit, kunt veranderen of vergroten. Want en dit is erg belangrijk, wanneer eenmaal dit

ritme in een aantal mensen gelijk is, dan betekent het dat hun uitstraling zeker tot het geestelijke vlak op dat ogenblik gelijk is. Maar dat houdt ook in dat hun krachten onderling vergelijkbaar of gelijk zijn. Dat betekent dus, dat ze uit elkaar energie kunnen ontvangen, dat ze bewust of onbewust aan elkaar energie kunnen overdragen, maar dat ze nimmer elkaar zullen beroven op dat terrein.

Nu komt u en u gaat dat negatief opstellen. Wat doet u? U verscheurt in feite een deel van de harmonie, namelijk de mentale. U zegt. Wat zie jij eruit. De ander denkt: ik heb me nog wel zo mooi opgepoetst. Dat is dan toch wel een koude douche. De ander is ineens in verweer, hij probeert u te isoleren. Maar als hij probeert u te isoleren, dan betekent dat, dat u voortdurend allerlei dingen van u uitstraalt en die dan terugkrijgt, maar dan vaak versterkt.

Een mens, die een bepaalde kwaal heeft, die onder bepaalde spanningen leeft, die bepaalde probleempjes heeft, krijgt alles wat hij heeft uitgestraald intenser dan ooit terug. Het resultaat is; de zieke wordt zieker, de problemen worden onoverzichtelijker, de spanningen worden minder beheersbaar. En wat heb je dan? Een hoop ellende.

Maar als iemand nu zo negatief is en je kunt dat omschakelen, dan kun je zo'n persoon misschien ook aan het verstand brengen dat het eigenlijk helemaal niet zo belangrijk is, of iemand er goed of niet goed uitziet. In zo'n harmonisch gezelschap zul je dat gevoel maar zelden hebben. Dus als nu de negatieve kant wordt omgeschakeld en je kijkt wat het positief is, dan zul je zien dat zo iemand niet alleen gaat genezen, zijn spanningen kwijt raakt, zijn problemen ineens veel ruimer en in een ander verband gaat zien, maar dat hij bovendien daardoor het levensritme ook positiever gaat beleven en interpreteren. Dat houdt in dat hij, in plaats van zichzelf te vernietigen, plotseling zichzelf begint op te bouwen. Dat lijkt dan een wonder. Zo'n mens, die eigenlijk een demon is, een levend geworden klaagmuur, is plotseling veranderd. Dat is toch wel wonderlijk. Dat is niet zo wonderlijk, het is alleen een verandering van instelling waaraan, en dat moet u nooit vergeten, een moment of een tijd van harmonie met anderen is voorafgegaan of misschien zelfs nog op dit ogenblik voort bestaat. Veranderingen door middel van harmonie zijn bereikbaar.

Nu hangt het levensritme met allerhande dingen samen. De mensen zeggen: beter leven is je beter voeden. U kent die typen wel. De voeding op zichzelf doet iets, maar niet veel. Wat iemand in zijn leven doet, of hij nu wel of niet drinkt, maakt niet veel verschil uit. Als je begint bij de voeding, begin je aan het verkeerde eind. Wanneer je namelijk harmonisch bent met een grote groep, misschien met enkelen, dan zul je zien dat als gevolg daarvan je eigen gewoonten gaan veranderen. Je gaat anders eten, je gaat je anders bewegen, je activiteit krijgt een ander karakter. Dit is nu belangrijk.

Bioritmiek betekent niet alleen het ritmisch functioneren van een aantal delen van het lichaam in onderlinge samenhang en werking. Het betekent feitelijk het vinden van een harmonie, een overeenkomst, welke zo intens is op astraal en mentaal niveau, dat als gevolg van de hier ontstane harmonie een verdere aanpassing ook op stoffelijk niveau plaatsvindt. Laat mij het zo zeggen: Er is iemand, die veel te zeggen meent te hebben, maar hij komt er nooit toe. Nu vindt hij die harmonie en daardoor komt hij ertoe zich beter uit te drukken. Weet u wat het eindresultaat is? Nadat die harmonie is verbroken, heeft hij nog een grote mond. Begrijpt u wat ik bedoel? Het is een totale verandering.

Daar zijn natuurlijk ook weer zaken bij betrokken waarmee je rekening moet houden. Je kunt b.v. zeggen: in dit alles speelt de maanfase een heel grote rol. In de geboortehoroscoop kan ik iets terugvinden van het ritme, want als ik de positieve waarde wil nagaan, dan moet ik zien op welke tijden de eigenlijn van de horoscoop een Jupiter-invloed voor enige tijd volgt en de tijden waarop ze b.v. een Saturnus-invloed snijdt of volgt. Alles is positief als het Jupiter is en negatief als het Saturnus is. Voor de horoscoop, want Saturnus kan positief zijn en Jupiter kan negatief zijn. Maar dat is weer een andere kwestie. In de horoscoop kun je dat ritme zien.

Er zijn mensen die dat een tijdlang elke paar maanden hebben of die in één jaar vier of vijf van die veranderingen (pulsen) doormaken. Zij hebben dan een hoop ellende of wisselvalligheden, zegt men dan. Maar dat is niet waar. Die mensen hebben veel meer harmonische mogelijkheden. Dat wil zeggen, dat hun relatie met de kosmos, mits positief

beleefd, hen voortdurend van grotere krachten voorziet, zowel op de ogenblikken die vanuit de astrologie berekend negatief zouden zijn, als op die momenten welke positief zouden zijn. Want de duiding is alleen maar in overeenstemming met de gebeurtenissen buiten, maar de betekenis ervan kan altijd positief zijn. Daardoor kan de kracht die eruit voortkomt, het inzicht dat eruit geboren wordt, altijd goed zijn.

Dan zou je dus verder moeten redeneren en zeggen: aangezien wij gebonden zijn aan het ritme van de planeten en aan de invloeden van de sterren, moeten we aannemen dat de ritmen, voor zover ze lichamelijk en astraal zijn, mede hierdoor zullen worden bepaald. Slechts enkele kosmische krachten zijn in staat ons ook geestelijk te richten en te bepalen.

Onze optimale mogelijkheden om een mirakel te doen, om de hele wereld met stomheid te slaan, liggen altijd op die momenten en punten waar de stoffelijke of planetaire invloeden samenvallen met de geestelijk kosmische. Waar dergelijke punten samentreffen, hebben wij een maximum aan kracht en een maximum aan mogelijkheid om met anderen harmonisch te zijn en zo aan onze eigen krachtbehoefte te voldoen juist door onze gelijke afstemming met anderen, waardoor een groter deel van de kosmos als krachtbron voor ons toegankelijk wordt.

Als ik in het begin van mijn betoog sprak over muziek, schilderkunst, althans het werken met kleuren, dan zal het u duidelijk zijn dat we ook in onze omgeving zeer sterk bepaalde harmonische en disharmonische waarden ontdekken. Vaak zie je dat heel eigenaardig. Iets wat mensen nu oerlelijk vinden, dat vinden ze een tijdje later mooi. Wat ze nu mooi vinden, vinden ze later lelijk. Nu heb ik het niet over mensen onder elkaar; daar zitten nog andere factoren bij. Ik heb het over muziek.

Er is een tijd geweest dat Prokofjev in was en Pijper ook. Tegenwoordig zegt men: Laat Prokofjev zijn eigen sinaasappelen maar opeten en laat Pijper de pijp aan Maarten geven. Zo gaat dat. In uw eigen milieu speelt dat ook een rol. U maakt muziek of u speelt muziek. Dan moet u niet zeggen: ik heb dat altijd mooi gevonden, dus speel ik het nu ook. U moet zeggen: wat is op dit moment mijn afstemming? Wat spreekt mij nu aan? En als het vandaag is: I love you, ja, ja, ja, en dan morgen; Leise flehen meine Lieder, trek u er niets van aan. Schep de geluidsachtergrond die harmonisch is. Dat betekent ook, dat u heel vaak in uw huis een bepaald gedeelte opeens ongezellig gaat vinden. Nu is het lastig om elke dag binnenshuis te verhuizen, maar u kunt misschien wel dit doen; als u nu eens de accenten anders legt. Dat kunt u doen door b.v. een lampje ergens neer te zetten, zodat het licht anders schijnt. Leg een kleurig kleed neer dat past bij hetgeen u voelt. Op die manier kunt u harmonie in de omgeving scheppen. Het zijn kleine veranderingen, maar ze kunnen heel belangrijk zijn. Zo creëert u voor uzelf een eenheid met de omgeving.

De omgeving op zich is volgens menselijk standpunt nogal neutraal; ze is gelijkblijvend. Maar de omgeving bevat veel kracht. Niet alleen krachten die u zelf in het verleden erin heeft gelegd, maar bovendien de kosmische energieën die door alles wordt geabsorbeerd. De krachten die het materiaal zelf binden. Ook deze hebben invloed. Dan gaat dit alles dus compenserend werken. Waar ik tekorten heb, wordt dat aangevuld. Waar ik grote spanningen heb, worden ze tijdelijk opgenomen in de omgeving. Door het scheppen van een harmonische omgeving is het mogelijk een innerlijke harmonie met jezelf te bereiken. En dat impliceert weer dat je geestelijke en andere harmonieën veel gemakkelijker kunt ervaren.

Dan ga ik nog een stap verder. Waarom zou ik mij eigenlijk altijd precies hetzelfde gedragen?

Er zijn mensen, die trekken een gezicht als een dominee aan de groeve, omdat ze menen dat alleen zo hun belangrijkheid, de ernst en de waardigheid des levens tot uitdrukking komen. Ons gedrag kan van dag tot dag anders zijn. Vandaag hebben we de neiging om spontaan te zijn. Dat kunnen we natuurlijk niet onbepaald doen, maar we kunnen vandaag toch wat spontaner reageren dan gisteren. En wat we morgen zullen doen, wordt niet bepaald door onze spontaneïteit van vandaag, maar door hoe we ons morgen zullen voelen. Probeer voor zover dat mogelijk is, in uw maatschappij heeft dat wel eens bezwaren, maar in geringe mate is die mogelijkheid er altijd, uw gedragingen, uw manier van spreken, van bewegen, zelfs van kleden aan te passen aan het gevoel van het ogenblik. Probeer uzelf te zijn. Niet dat het zo belangrijk is dat u zichzelf bent en geen ander, maar door te beantwoorden aan uw eigen ritme in uw

contact met de wereld geestelijke en stoffelijk vergroot u de mogelijkheid om met die wereld samen meer te zijn, meer tot stand te brengen en waar het voor u noodzakelijk is, ook meer aan de wereld te ontlenen.

Deze situatie klinkt de meeste mensen kolderiek in de oren. Ze zeggen dan: je moet toch altijd fatsoenlijk blijven. Dergelijke dingen komen alleen voort uit de algemene maatschappelijke denkwijze. Die denkwijze regeert je mogelijkheden binnen de maatschappij, maar niet de mogelijkheden in jezelf en ten aanzien van jezelf. Nu is het belangrijke hierbij, dat je zonder directe disharmonie met de maatschappij tot stand te brengen, zelf zoveel mogelijk in harmonie bent. Want wat gebeurt er?

Als ik op een gegeven ogenblik een ritme aanneem dat op dit moment bij mij past, dan kan ik dat doen door het ritme van woorden licht te veranderen. Daardoor krijgt het geheel van wat ik zeg een totaal andere nadruk. Als je dus leert om je eigen harmonie uit te drukken, ook in het ritme van je spreken, in het ritme van een gebaar, dan kun je ook hiermee de gehele harmonische gemeenschap, de eenheid die altijd gezien of ongezien ergens wel bestaat in beweging brengen.

Het lijkt zo krankzinnig, als je zegt: Wonderen doen? Kom maar eens hier. Je legt dan je hand op en zegt: Neem uw bed op en wandel. (Het lijkt wel een uitzettingsproces). Maar is dat wel zo gek? Dat gebaar is de uitdrukking op dat moment van een harmonisch zijn. Het gebaar op zich kan niets uithalen. Waar het mij om gaat is dit; een gebaar, een toon, een ritme kan zeer grote werkingen tot stand brengen. Een mens, die wil weten welke wetten er achter het mirakel schuilgaan, moet beseffen dat achter alle wonderen de harmonie en de eenheid van alle dingen gelegen zijn. Hij zal dan ook beseffen, dat naarmate je meer die harmonie tot uitdrukking brengt, meer die verbondenheid, die eenheid met de kosmos, maar ook met alles wat er rond je is tot stand brengt, je juist op het moment dat je een harmonie voelt het wonder kunt verrichten.

Het mirakel is het product van een bestaande harmonie plus een erkende harmonie ten aanzien van het object waaraan het wonder geschiedt. Het kan net zo goed zijn dat je dan de bloemen laat bloeien in de winter, als dat je lammen laat lopen, doven laat horen of stommelingen voor de eerste keer in hun leven hun verstand laat gebruiken. Al die mogelijkheden bestaan.

Dit betekent voor u; als u probeert om uit de gewoonte, de gebaren, de woordjes en de ritmen los te komen en probeert meer te zijn dan wat u op 'n bepaald moment voelt te zijn, dat u veel meer tot stand brengt, dan u misschien later ooit zult vermoeden. U brengt veel meer boodschappen over dan u dacht. U wordt beter verstaan dan u mogelijk acht. U verandert meer in uw medemensen, die op dat ogenblik met u harmonisch zijn, dan voorstelbaar is. U kunt wel degelijk lichte en positieve krachten voortdurend aan het werk houden. Maar dan moet u ook rekening houden met uw eigen ritme, met dit gevoel waaruit u die harmonie a.h.w. ervaart.

Dit alles onder bioritmiek te rekenen zal vele wetenschappers tot een lichte ontsteltenis en mogelijk nijdigheid verleiden. Zij begrijpen namelijk niet dat er niet alleen ritmen zijn van het lichaam, maar dat er daarnaast ritmen zijn van levenskracht, ritmen van wat u magnetisme noemt, ritmen van mentale en geestelijke waarde. Dat ik boven dit alles dan toch bioritmen heb willen zetten, is te danken aan het feit dat de mens als levend wezen zijn eigen en specifieke levensritmen kent. Ik hoop duidelijk te hebben gemaakt, hoezeer die bepalend kunnen zijn voor alles wat u tot stand brengt. Veel van uw mislukkingen kunt u eveneens verklaren, als u het voorgaande goed in ogenschouw neemt en beseft; op het ogenblik dat het misging dacht ik aan mijzelf, maar niet aan de mogelijkheid van respons, aan een harmonie.

Mensen, die zich bezighouden met het lezen van de sterren zouden dat ook moeten begrijpen. Een goede horoscoop kun je niet alleen maar berekenen en uit de boeken halen. Een goede horoscoop moet eigenlijk ontstaan op het ogenblik, dat je je zozeer één voelt daarmee, dat je dingen zegt die je op grond van de standaardwerken niet eens helemaal kunt verantwoorden, maar waarvan je wel voelt; dit is het juiste. Dan heb je een harmonie en daardoor een goede en doeltreffende horoscoop.

Dat geldt ook voor mensen die werken met getallen. Je kunt het precies berekenen zoals het hoort zonder ooit een passende en juiste uitkomst te bereiken. Maar het kan zijn, dat je op een ogenblik de getallen meer voelt dan overweegt en dat je daardoor bepaalde fasen belangrijker maakt, andere misschien overslaat. Het eindresultaat is, dat je veel meer juiste gegevens uit de getallen kunt halen dan zonder dat.

Al het paranormale, zeker het mirakel, moet worden beschouwd als liggend buiten de redelijkheid zoals die in het menselijk denken in deze tijd bestaat, dat is onredelijk. Alle instrumenten, die geheel aan redelijkheid gebonden zijn, kunnen falen. Dan valt het paranormale terug. Dan zijn de resultaten niet zo goed en niet zo groot.

Als je besef hebt van je eigen ritmen van leven, van denken, van werken, zul je alleen dan, zonder al te redelijk te zijn, in die harmonie reageren en door die harmonie de feiten tot uiting brengen, de juiste responsen wekken bij anderen en de juiste krachten geven aan anderen of ontvangen uit anderen zoals het voor jou nodig is. Alleen als je die innerlijke harmonie beleeft en voelt, kun je ook de band met de geest zo goed en intens maken, dat daaruit alle mogelijkheden voort vloeien. Zelfs het vinden van een sleutel om bepaalde werelden te betreden, vaste contacten met entiteiten voor langere tijd mogelijk te maken. Ook dit alles is afhankelijk van je eigen harmonie. Die harmonie verandert voortdurend. Daarom is het belangrijk, dat je in dit opzicht niet één ding nastreeft ondanks alles, maar dat je je stemmingen, je wezen, je gevoelens a.h.w. tot maatstaf maakt voor je streven.

Het wonder is mogelijk, wanneer je rekening houdt met die ritmen waardoor je zelf voortdurend toch iets verandert en daardoor ook steeds anders moet reageren ten aanzien van al wat er rond je bestaat.

LES 6 - DE ALOGISCHE LOGOS

De totale geschiedenis van de schepping, zoals de mens die zich voorstelt, is allesbehalve logisch. Er is een God die alles kan scheppen. Wat doet hij? Schept hij de perfecte mens? Neen, hij schept de onvolmaakte mens. Er is een God die boden zendt, volgens het geloof, om vrede te brengen op aarde. Maar slaat God met zijn vuist op tafel, wanneer de mensen weer ruzie maken? Vergeet het maar. Zo kan ik voorgaan.

Als we kijken naar de geschiedenis van de mensheid, dan is de Logos onlogisch. Maar aan de andere kant moeten wij toegeven dat de Logos een andere vorm van logica kan gebruiken dan wij. Het is ook mogelijk dat hij geen logica gebruikt, althans niet iets wat wij daaronder ooit zouden kunnen verstaan. Als wij nu zoeken naar de achtergrond van alle wetten en mirakelen, dan moeten wij beginnen bij dit punt;

Er is geen logica (althans als zodanig te beschouwen menselijke logica) die de samenhang van wetten en krachten kan bepalen. Het geheel heeft een samenhang, die in bepaalde opzichten ongetwijfeld ook logisch wel is uit te leggen, maar aan de andere kant zitten we vast. Wat is er eigenlijk aan de hand?

Wij leven in een wereld waarin wij heel veel dingen als normaal en logisch beschouwen. Wij denken, als de zon vandaag in het westen is ondergegaan en dat is zoveel dagen en jaren gebeurd, dan zal dat morgen ook wel het geval zijn. Wij vergissen ons dan omdat we waarschijnlijkheid verwarren met wetmatigheid. Dat is iets wat we altijd hebben gedaan en zullen blijven doen wanneer wij mens zijn.

Wat zijn nu de grondwetten buiten de door ons reeds besproken wetten van kosmische aard, die dan toch wel enigszins logisch zijn? Ik zal proberen er een paar weer te geven.

Perfect zelfvertrouwen is perfecte beheersing en is gelijk aan perfecte macht. Onvolledig zelfvertrouwen is gelijk aan onvolledige beheersing en is gelijk aan machteloosheid.

Mens zijn betekent; driedimensionaal beseffen, tweedimensionaal handelen en vierdimensionaal leven. Dat is schijnbaar een strijdigheid. Laat mij proberen dat te verduidelijken.

Wanneer wij te maken hebben met een mirakel, dan kunnen wij ons b.v. voorstellen dat iemand een bal heeft. Aan de buitenkant is hij wit gespoten aan de binnenkant is hij rood. Als je nu één dimensie meer hebt, dan kun je de binnenkant naar buiten keren. Maar die ene dimensie bestaat niet, dus zeggen we dat het onmogelijk is. Die dimensie bestaat echter aan de andere kant wel. Een paranormaal gebruik van krachten kan gaan via een extra dimensie. Wat is die dimensie? Je kunt er menselijk over speculeren, je kunt er een aantal beschrijvingen voor geven maar geen daarvan is volledig. En wel, omdat elke dimensie een samenstelling is van al datgene wat wij vanuit ons huidig standpunt zien als een extra waarde onder een hoek van 90 graden staande op andere waarden. Daar zitten wij dan mee, wat wij één dimensie noemen, kan een oneindig aantal dimensies zijn. En dan zitten wij weer met een moeilijkheid. Wat is oneindig? Oneindig is onoverzienbaar. Wij kunnen verder tellen zonder dat wij ooit ophouden. Is daarmee de zaak op zichzelf onbegrensd? Zeer waarschijnlijk niet. Maar het is een voor ons niet te begrijpen begrenzing.

Als we nu spreken over al die krachten, over de straal waartoe je behoort. U weet het nog wel; hoe je kunt werken met bepaalde krachten van de sterren, hoe je je kunt instellen op bepaalde geestelijke sferen en verrichtingen, dan kom je ergens in contact met die extra dimensie, dit onoverzienbare samenstel van waarden dat zich aan ons voordoet als één enkele wereld of waarde.

Ik zal nu enkele stellingen geven. U moet er daar maar eens over nadenken.

Als ik met een volledig zelfvertrouwen handel, dan handel ik met de volledigheid van mijn krachten en van mijn persoonlijkheid. Hierdoor zal ik elke wereld en elke dimensie, die essentieel deel is van mijn bestaan aanspreken. Dat houdt in dat, als u met volledig zelfvertrouwen zegt, ik ga dit of dat veranderen met mijn wil, u dat ook kunt. En dan kunt u ook zeggen: ik kan een operatie uitvoeren ergens diep in het lichaam van een mens zonder dat ik door de tussenliggende ruimten behoef te gaan. Dat is niet nodig, want in mij is een dimensie waardoor ik onmiddellijk dit contact heb. De binnenkant zit a.h.w. aan de buitenkant. Ik kan dan daar ingrijpen. Is dat onzin? Menselijk gezien wel. Is het onmogelijk? Indien we rekening houden met de verschijnselen, niet. Houden we rekening met de menselijke benadering en theorieën, dan is het onmogelijk.

Op dezelfde manier kan ik mijn persoonlijkheid projecteren. Dat heet dan uittrekking. We treden uit, zeggen we dan heel deftig en in gedachten zweven we met engelenvleugels door het hemelse rijk om te kijken of die oude appelboom in het paradijs er nog steeds staat. Maar in de praktijk doen we iets anders.

Wij zijn niet ruimtelijk beperkt in onze waarneming en belevingsvermogen. Deze zijn niet gebonden aan lichamelijke maatstaven. Dientengevolge kennen wij op het ogenblik, dat wij de lichamelijke maatstaven vergeten, ons bewust worden op elk willekeurig punt van ons wezen; en dat is praktisch de voor ons kenbare en bekende kosmos. Het omvat ook alle geestelijke werelden waarmee wij misschien niet menselijk bewust, maar dan toch wel geestelijk bewust contact hebben opgenomen of waarvan wij iets weten. Wat ik doe tijdens een uittrekking heeft volledige betekenis, ook wanneer die betekenis menselijk niet onmiddellijk is te achterhalen. Dit houdt in, dat een mens in uitgetreden toestand zeer veel dingen kan beleven en volbrengen, die niets meer te maken hebben met de werkelijkheid zoals hij die op aarde beleeft, maar dat de veranderingen die hierdoor in zijn wezen of in anderen tot stand worden gebracht blijvend zijn en betekenis blijven hebben. Op die manier bekeken is het mirakel natuurlijk iets anders geworden.

Het mirakel is niet meer alleen het onverwachte waarover wij verbaasd zijn. Neen, het is veel eerder een gebruik van de totaliteit van onze persoonlijkheid waarbij we ons niet bewust zijn van de resultaten die we daarmee kunnen bereiken.

Dan komt onwillekeurig de vraag; welke regel of wet is er dan in het Al te vinden waardoor dit alles weer aanvaardbaar wordt? Er is geen regel of wet te vinden die een logisch verband heeft met andere regels of wetten. In de praktijk kan echter worden gezegd: waar een bewustzijn bestaat is dat in staat zich te vereenzelvigen met of in contact te komen met alle bewustzijn dat waar dan ook bestaat, zodat elk bewustzijn altijd kan functioneren als het geheel van alle bewustzijn en voortdurend zijn uitingen uit het totaal van alle bewustzijn kan betrekken.

Het "ik" beoordeelt zichzelf. Elke beoordeling, die een bewustzijn ten aanzien van zichzelf doet, betekent tevens een oriëntatie binnen het geheel van alle bewustzijn waardoor de ervaringen van het "ik" in overeenstemming zullen zijn met hetgeen vanuit het bewustzijn geconcentreerd werd verondersteld (het oordeel), terwijl alle andere waarden weliswaar aanwezig zijn, maar door het "ik" niet meer worden gerealiseerd.

Is er een God? Ja, er is een God. Maar kunnen wij die God vinden? Neen; we kunnen die God niet vinden. Wat moeten wij dan doen? Heel eenvoudig, we moeten veronderstellen dat die God zich niet aan ons manifesteert op een manier die wij als goddelijk ervaren. Dat is weer logica. De Logos zelf is niet logisch, want het totaal van de levende Kracht beantwoordt voortdurend aan de voorstelling die wij daarvan maken. Dat is als mens uit de veelheid van deze kracht misschien zonder meer te beseffen, maar dan moeten we ook begrijpen wat alvermogen, alwetend, alziend is tot almachtig toe. Dit laatste zeggen we wel, maar we begrijpen het niet. Dus zullen wij ook dit niet kunnen begrijpen.

Gesteld: er is een mirakel. Het gevoel kan het mirakel verklaren, het verstand zal het niet kunnen. Als wij ons beroepen op het verstand, komen we niet verder omdat we dan werken met logica. Maar alle werkingen in de kosmos is in wezen alogisch. Het trekt zich niets aan van redeneerkunst, van berekeningen of van de een of andere mathematische benadering.

Gesteld: elke mens heeft kracht. Verder gesteld: elke mens heeft een mate van bewustzijn. Dan moet worden gesteld; de mogelijkheid tot gebruik van krachten is in elke mens in overeenstemming met zijn mate van bewustzijn. Wij hebben echter geconstateerd dat logica niet identiek is met bewustzijn. Integendeel, logica is in vele gevallen een beperking van bewustzijn. Dan moet dus worden gezegd: het bewustzijn waardoor het gebruik van krachten mogelijk wordt is op zichzelf alogisch, het houdt geen rekening met bestaande mogelijkheden of wetten, doch alleen met in het "ik" bestaande erkenningen en gevoelens en de daaruit voortkomende projectie van kracht.

Dan moeten we ons gaan afvragen, wat voor mirakels hebben we tegenwoordig? Er zijn er niet veel meer. Waarom zijn er geen mirakels? Omdat het mirakel op zichzelf strijdig is met wat de mens voor zichzelf wil aanvaarden, n.l. een geordende en logische wereld. Dientengevolge zal hij het wonder, wanneer het gebeurt, ontkennen en zal hij hoogstens het onverwachte als mirakel willen betitelen, ofschoon het op zichzelf niet van miraculeuze aard behoeft te zijn. Een mirakel is b.v. een mens die geneest, terwijl de wetenschap zegt dat hij dood moet gaan. De wetenschap zal dan zeggen. Dat is geen mirakel, wij hebben ons vergist. Hierdoor wordt het wonder terzijde geschoven. Het wonder blijft echter in zoverre bestaan dat wij zeggen: een mens, die een volledig en zelfverzekerd geloof in zichzelf en in zijn bestaan kan verwerven, bezit daardoor de levenskracht waardoor hij alle z.g. kwalen en feilen kan overwinnen, daar hij deze immers niet erkent als behorend tot zijn wezen en ze dus afwijst, gelijktijdig in zich de krachtverhoudingen scheppend waardoor die afwijzing ook feitelijk wordt. Het "geneesheer, genees uzelf" is niet onmogelijk. Het is alleen menselijk moeilijk aanvaardbaar. Voorbeeld;

Neem nu Jezus. Jezus hangt aan het kruis. "Kom daar nu maar eens af," zeggen ze. Jezus doet het niet en blijft aan het kruis. Dan zeggen ze: "Hij kan het niet." Is dat waar? Als Jezus alle wonderen heeft gedaan die aan hem werden toegeschreven en waardoor hij dan ook staatsgevaarlijk werd genoemd in zijn dagen, dan zou hij ook van dat kruis af kunnen komen. Dat is niet gebeurd. Waarom niet?

In het bewustzijn bestaan overwegende waarden welke bepaalde gebeurtenissen onmogelijk maken. Zelfs indien deze op menselijk vlak voor het "ik" op dat moment begerlijk zijn. Waarom kan zo'n wonder dan niet gebeuren, wanneer wij het nodig hebben? Heel eenvoudig; op het ogenblik, dat wij het wonder nodig hebben, denken wij in persoonlijke termen. En in persoonlijke termen denkend, zijn wij niet meer in harmonie met de totaliteit van bewustzijn en kracht waartoe wij behoren. Dus zullen wij het op eigen kracht moeten doen en dat kunnen wij niet.

Als wij deze factor (dit zelf erbij betrokken zijn) even uitschakelen blijkt dat de genezing, maar net zo goed de verandering van materie en alle andere wondertjes die we voor een groot gedeelte al hebben aangestipt in deze serie, eigenlijk gebeuren op het moment, dat we onverschillig zijn. Onverschilligheid is menselijk gezien niet aanvaardbaar. Een onverschillig mens, zegt men, kan niets tot stand brengen. Hij geeft er niet om. Aan de andere kant kan dat een onverschilligheid t.a.v. het uiterlijk zijn. Indien onverschilligheid t.a.v. uiting en uiterlijk gepaard gaat met gelijktijdig een innerlijke betrokkenheid (meestal voor een mens emotioneel) bij een bepaald punt, een bepaald gebeuren of zelfs een persoon of toestand, dan zal het daardoor verwezenlijkt kunnen worden. Op het ogenblik echter dat er een pressie of dwang is, gebeurt het niet. De grootste kracht ontstaat, wanneer niet met geweld maar met minieme middelen de totaliteit in werking wordt gesteld. Beheersbaarheid ontstaat op het ogenblik, dat deze geleidelijkheid in het eigen besef nog voldoende aanwezig is om bij een wegvallen van de emotie ook een ommekeer van eigen instelling voor het "ik" mogelijk te maken. Eenvoudig gezegd: je kunt een kraan hebben die moeilijk opengaat. Dan kun je nijdig worden. Je neemt een heel grote schroefsleutel en draait daarmee de kraan open. Ze gaat inderdaad open, maar je krijgt haar met geen macht meer dicht. Dan heb je je zin, nietwaar. Als je krampachtig werkt, gebruik je te grote kracht. Als je echter onverschillig bent, gebruik je alleen de op dat moment noodzakelijke kracht. Dat is het verschil.

Nu geldt in de gehele kosmos t.a.v. het paranormale, het wonder etc. Daar waar ik met een minimum aan kracht ageer t.a.v. het als noodzakelijk erkende, zal ik in een natuurlijke en harmonische gang van zaken het geheel der krachten op het erkende richten met als

uitwerking een volledige vervulling ervan welke echter op elk ogenblik, dat mijn instelling of erkenning verandert, door mij kan worden beëindigd. Meesterschap ligt in het niet krampachtig zijn, in de rust.

Er zijn zoveel wonderen. Ik denk b.v. aan het bloed van de H. Januarius. De man heeft een tijd in de vrieskou gestaan, dat zie je nog aan zijn bloed, maar zo tegen de lente begint dat opeens te borrelen. Dan zeggen de gelovigen; kijk, zijn geest is tot ons teruggekeerd. Waaruit men zou moeten opmaken dat de man een overkokende geest heeft. Zo'n wonder kan natuurlijk nagemaakt zijn. Er zijn chemische stoffen. Een druppeltje daarvan erin en na ongeveer 2 uur begint de zaak te bruisen en na ongeveer 4 uur heb je plotseling een schuimende massa. Dat kan, maar het hoeft niet eens. Op het ogenblik, dat we allemaal denken; het zal nu wel gebeuren, gebeurt het. Maar als iedereen denkt; als het nu maar gebeurt, dan gebeurt het niet. Ik heb dat zo vaak gezien. Een mirakel gebeurt soms ook als de mensen er niet op letten. En wel eenvoudig omdat men de noodzaak ervan beseft zonder dat men gelijktijdig zichzelf gedreven voelt om met zijn gehele wezen daarop in te gaan.

Er zijn heel veel simpele methoden waardoor je geestelijke krachten het werk kunt laten doen van stoffelijke krachten. Wij hebben daarvan voorbeelden gegeven. Dan hoor je onmiddellijk iemand zeggen: Ik kan het niet. Het is mogelijk dat u het niet kunt, want u heeft het waarschijnlijk met alle kracht willen doen. Wat u echter nodig had, was die zelfverzekerdheid waardoor u onverschillig werd. Als u zegt: nu ja, ik zal het wel even laten zien, dan gaat het wel. Hoe zit dat in elkaar?

Ik denk, dat emoties de neiging hebben om zich tot een vernauwing te vormen. Ze zijn een soort kanaal waar van alles doorheen kan stromen. Wanneer wij echter emotioneel geconcentreerd zijn en ons denken, onze emotie, onze wilspogingen tezamen daarheen brengen, dan krijgen we een vernauwing. Er kan dan veel minder kracht doorheen gaan. Wat meer is, gelijktijdig bouwt zich in ons nog een extra druk op door de kracht, die zich misschien wel zou willen ontladen, maar het door onze concentratie niet kan. En als het ondanks alles toch een keer gebeurt, dan heeft het veel van een kortsluiting, want dan wordt er zoveel kracht in een korte tijd zo fel ontladen dat de gebeurtenissen ook niet gunstig meer zijn. Als je een motor hebt die op 9 volt loopt, dan is dat goed. Maar als je probeert dat te verhogen, je zet er condensatoren tussen en je laadt de zaak net zolang op totdat de condensatoren doorslaan, dan krijg je geen stroom meer die door de motor verwerkt kan worden. Ofwel de spanning loopt op en de zaak verbrandt, dan wel de stroom wordt zo sterk dat het ding warm loopt en ook verbrandt. Waarom? Omdat het teveel is. In de gehele kosmos blijkt de wil noodzakelijk te zijn om het "ik" te richten, de toestand van het "ik" te bepalen in de ogenblikkelijk erkende werkelijkheid. Ook blijkt dat deze wil, zodra zij wordt gericht op andere zaken dan eigen gedrag het een hinderpaal is voor de manifestatie van krachten. Juist daar waar de wil in wezen niet meer aanwezig is, kan een wonder het gemakkelijkst plaatsvinden. Misschien heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het komt dat er in deze tijd wel wonderen gebeuren, maar dat ze heel zelden kerkelijk zijn. Dat is heel begrijpelijk. In de kerk zouden ze het erg graag willen, maar dan moet het een kerkelijk wonder zijn. Dat wil zeggen, dat ze met zoveel voorwaarden bezig zijn dat zelfs, als ze daarvoor met alle kracht bidden, het nooit waar kan worden. Terwijl mensen, die eigenlijk helemaal niet gebonden zijn, die alleen maar emotioneel openstaan voor iets, zonder zelfs te wéten voor wat, enorme krachten door zich kunnen laten stromen en het beetje besef, dat dan bewaard blijft, gebruiken om die kracht te richten. We zouden dit kunnen herleiden tot een aantal gedragsregels - we zitten dan wel in de menselijke wereld - die zouden kunnen bijdragen tot het tot stand brengen van en het erkennen van een mirakel. Het zijn er heel wat. Ik heb daaruit enkele hoofdregels genomen.

1. Het erkennen van een mirakel.

Niet uitgaan van alle mogelijke uitleggingen die na rijp beraad worden gevonden, maar uitgaan van de ogenblikkelijke beleving. Wanneer in de ogenblikkelijke beleving voor u duidelijk wordt dat het onmogelijk waar wordt, aanvaard dit als mirakel en behandel het voorlopig als zodanig. Op deze manier zult u veel meer wonderen in uw omgeving zien gebeuren. U zult bovendien gemakkelijker een verklaring vinden voor alle wispelturigheden die uw wereld soms schijnen te regeren en zelfs uw persoonlijk leven schijnen te frustreren.

2. Een mirakel gaat altijd gepaard met een ontlading van kracht.

Dat wil zeggen, dat niet alleen het fenomeen op zichzelf, maar ook de aanwezige spanning u zal beroeren. Wanneer u aanwezig bent bij een wonderbaarlijke gebeurtenis onverschillig of daarvan de tekenen wel of niet onmiddellijk kenbaar worden dan zult u in de aura een grote spanning ondergaan en daarnaast heel vaak prikkelingen voelen bij de ontwikkelde chakra's. Voor de meeste mensen zal het liggen ter hoogte van het borstchakra of het middenrif. Voor degenen die wat verder zijn gekomen is dat ook de kruin, het topchakra. Daar zult u eigenaardige trillingen voelen. Warmte en koude gevoelens hebben echter heel weinig daarmee te maken. Dit moet u goed onthouden Een mirakel kondigt zich niet aan door warmte of koude, dat is hoogstens een nevenverschijnsel. De aanwezigheid van andere bewustzijnsvormen, die in een andere dimensie dan de uwe ageren, kunnen voor u wel gevoelens van warmte of koude veroorzaken, omdat u dan te maken krijgt met verandering van trillingsverhoudingen hetzij in uw persoon hetzij in uw omgeving, wat weer resulteert in het voelen van warmte of koude.

3. Een regel om het mirakel gemakkelijker aan te voelen, indien het tot de mogelijkheden van het ogenblik behoort.

Op het ogenblik, dat ik innerlijk een geladenheid voel die ik niet rationeel kan verklaren en tevens voor mij een emotionele stimulans betekent, is het wel, zeker dat ik op dat moment krachten in de omgeving heb, waardoor het wonder mogelijk wordt. Kan ik een dergelijke kracht beroeren op welke wijze dan ook en daaraan een zekere impuls geven, dan zal daardoor het ongelooflijke kunnen gebeuren.

Dit zijn drie hoofdpunten voor het erkennen van een wonder.

Het tot stand brengen van een mirakel is wat moeilijker.

1. Al datgene wat onmogelijk of onwaarschijnlijk wordt geacht, zal niet kunnen worden verwezenlijkt zolang de persoonlijkheid zich met die onmogelijkheid of onwaarschijnlijkheid bezighoudt.
2. Elke persoonlijkheid kan bij het aanvaarden van mogelijkheid of waarschijnlijkheid alleen handelen vanuit zijn eigen wezen, zijn eigen innerlijke structuur. Dit betekent dat alle handelingen, instellingen, gedachte-uitstralingen enz. tot de persoonlijkheid zelf zullen moeten behoren en voor deze persoonlijkheid zelf een uiting zullen zijn van wil of kracht. Alleen op die manier is het mogelijk een paranormale kracht of manifestatie zonder meer tot stand te brengen.
3. Krachten verzamelen is iets anders dan krachten manifesteren. Heeft u kracht nodig en kunt u niet zonder meer aannemen dat ze aanwezig is, dan zult u uzelf moeten overtuigen dat die kracht wel aanwezig is. In dit geval houden we ons bezig op welke wijze dan ook met het opwekken van spanningen en krachten. Zodra wij het gevoel hebben dat deze krachten aanwezig zijn niet eerder en niet later moeten wij ons instellen op de zekerheid van het gebeuren. Op het ogenblik, dat een feit innerlijk als zekerheid wordt erkend, terwijl er voldoende kracht aanwezig is, wordt het waar.
4. Alle methoden, waarmee men voor zichzelf spanningen kan wekken, zijn een middel om wonderen te verrichten. Alle erkenningen in het "ik" van krachten zonder meer zullen eveneens wonderen tot stand kunnen brengen. Wilt u vanuit uzelf specifiek en omschreven iets tot stand brengen, dan is dit alleen mogelijk, indien u een volledige voorstelling heeft van hetgeen gebeurt. Deze voorstelling behoeft niet identiek te zijn met de stoffelijk kenbare feiten. Ze moeten wel voor uw gevoel geheel overeenstemmen met de situatie die u benadert. Voorbeeld Iemand is ziek. U zegt: Die mens is bezeten. Ik ga de duivel bij hem uitdrijven. In feite heeft die mens last van een virus, niet van een duivel. Als u met uw instelling die duivel uitdrijft, dan activeert u hiermee inderdaad een kracht die het virus een groot gedeelte van zijn mogelijkheden ontnemt en daardoor waarschijnlijk slapend maakt. In ieder geval, de verschijnselen die het veroorzaakt, heeft u zeer sterk doen afnemen. U heeft geen duivel uitgedreven, maar in uw verbeelding was de ziekte een duivel. U heeft zich dus

in het beeld van de duivel die u wilde verdrijven in feite gericht op het gehele ziektebeeld plus alle energieverstoringen die daaraan inherent zijn. Het resultaat is, dat u inderdaad het evenwicht heeft hersteld en genezing daaruit voorkomt.

5. Wat voor wonderen kun je doen? Je kunt alleen die wonderen volbrengen waarin je al is het maar voor een ogenblik volledig kunt geloven zonder jezelf daarvan uitdrukkelijk te overtuigen. Een typisch voorbeeld Als u graag een wonder wilt doen, dan houdt u zich bezig met incantatie het u instellen op iets, een magische handeling. U houdt zich bezig met het feit; is het nu werkelijk gebeurd? Zodra u gaat kijken of het werkelijk is gebeurd, is de kans dat het gebeurt veel kleiner. Maar als u zegt; nu is het gebeurd en u wacht rustig tot iemand u komt vertellen dat het inderdaad zo is, dan heeft u een veel grotere kans. Ik zal proberen u uit te leggen waarom. Het is ingewikkelder dan u denkt.

Ik heb al gezegd; uw wezen omvat meer dimensies, meer afmetingen, meer vlakken van energie, van leven en mogelijkheden. Wanneer u dus geconcentreerd bezig bent iets "is het waar", dan beperkt u zich automatisch tot uw eigen wereld. Maar op het ogenblik dat u zegt "het gebeurt nu", dan heeft u de zekerheid, die in de andere werkelijkheid bestaat, aanvaard. Dientengevolge zal alle kracht van die werkelijkheid doorwerken in de uwe. Het is misschien eenvoudiger aan de ene kant, maar moeilijker aan de andere kant.

Nu moeten we nog het een en ander zeggen over dimensies, want die hebben heel veel te maken met de z.g. mirakelen.

Elke relatie tussen willekeurige punten op aarde kan tot stand worden gebracht via een extra dimensie. Dat wil zeggen, dat elke overdracht even eens middels deze dimensie mogelijk zal zijn. Om dit echter mogelijk te maken moeten we tot een erkenning komen van de gelijkwaardigheid. Een eenvoudig voorbeeld;

U wilt een waterleiding in uw zak hebben. Dat kan natuurlijk niet, maar u heeft wel een doosje en u kunt zich voorstellen dat de ruimte daarin deel is van een zuivere beek die ergens stroomt. Indien u die verbinding voldoende als een zekerheid kunt ervaren, dan behoeft u alleen, wanneer u dorstig bent, het doosje uit uw zak te halen, deksel eraf en het water komt eruit. Dan is het deel van die andere werkelijkheid. De verbinding is dan gemaakt doordat aan een stoffelijk iets een extra waarde is toegekend. Het is in feite dus ook een richting, het is een extra kracht, maar vooral ook een andere plaatsing in de totaliteit. Elk voorwerp kan op deze manier worden voorzien van een gerichtheid. Maar het "Ik" moet het voorwerp in zijn eigen kracht opnemen, de gerichtheid als een zekerheid beschouwen en pas in geval van noodzaak kijken of die zekerheid waar is geworden. Hier heeft u de mogelijkheid om heel veel te doen.

Hoe kan ik nu dit dimensionaal gebeuren voorstellen? Een mens heeft nu eenmaal een voorstelling nodig, want de Logos is dan wel alogisch, maar de mens doet slechts moeizaam van zijn vertrouwde logica afstand. Het is heel eenvoudig. Je kunt een beeld in jezelf oproepen. Je kunt je b.v. een persoon voorstellen, maar je kunt je ook een beek voorstellen en een doosje. Je kunt je voorstellen dat het doosje in de beek ligt, dat het water er voortdurend in stroomt. Zodra je dit als zekerheid hebt geconstateerd, terwijl het doosje zich in je eigen krachtveld bevindt wordt het daarop georiënteerd. Wat er dus is gebeurd gezien vanuit een menselijk redelijk standpunt, het water wordt op de erkende plaats gedematerialiseerd en gematerialiseerd in het doosje. In de werking van de Logos zelf bestaat afstand niet. Er bestaat ook geen tijd. Het enige dat bestaat is besef. Zolang het besef er is, zal deze eigenschap van de Logos op elk punt tot uiting komen.

Als ik behoor tot een andere dimensie, dan zal ik in een soort droom (mijn uitsluiting van de huidige werkelijkheid) die andere dimensie misschien kunnen beleven. Nu weer het wonderlijke: waar mijn besef de enig bepalende factor is, zal bij een verandering van besef en uitsluiting van de z.g. materiele werkelijkheid elke andere werkelijkheid volledig realiseerbaar zijn. Maar ik zou alleen datgene daaruit naar mijn eigen werkelijkheid kunnen overbrengen als gebeuren, werking of kracht, wat volgens mijn stoffelijk besef harmoniseert met mijn stoffelijke wereld, dus klopt met de toestand waarin ik mij meen te bevinden.

Alogische Logos betekent de kracht, die het geheel tot stand brengt en in zich bevat, is een kracht die niet beredeneerbaar is omdat een procedure van opeenvolgende elementen daarin niet kan bestaan. De Logos is gelijktijdig. In die gelijktijdigheid is de samenhang van de verschillende trappen die aanwezig zijn niet meer van betekenis. De trappen kunnen afzonderlijk worden beschouwd en kunnen optreden zonder dat de tussenliggende stadia daarbij worden betrokken.

Ons persoonlijk bestaan wordt elke keer gelimiteerd doordat we een wereldbewustzijn hebben. Maar we behoeven ons niet slechts van één wereld bewust te zijn; we kunnen daarnaast meer werelden beleven. Elke wereld die wij beleven is in haar geheel mogelijk voor ons. Maar waarom zouden we dan een scheiding blijven maken tussen die werelden, omdat de logica zegt dat in onze wereld iets niet bestaat? Als ik zeg: Dit innerlijk beleefde deel van de werkelijkheid geldt voor mijn hele persoonlijkheid, dan zal dit alleen voor mijn persoonlijkheid gelden (onthoudt u dit goed). Het zal volledig waardevol en van betekenis zijn en het zal door mij altijd waar worden gemaakt.

Ik kan niets vernietigen. Als ik mij met dimensies bezighoud, lijkt het misschien wel of ik iets vernietig, maar ik kan het alleen verschuiven. Ik kan het voor mij niet zonder meer geheel teniet doen. Je kunt iemand vermoorden (herinnert u zich dat, toen we het hadden over het schieten met een pijl?) op afstand, maar dat komt, omdat de ander de gedachte van de dood aanvaardt. Op het ogenblik, dat hij dat niet doet, ontstaat er een heel andere situatie. Ofwel ik stel, dat die stoffelijke dood noodzakelijk is en dan ben ik degene die dood gaat, dan wel; en dat is misschien veel eenvoudiger, ik stel gewoon dat het gebeurd is. Ik zal die ander niet meer ontmoeten en de inwerkingen en feiten van die ander spelen voor mij in betrekking tot het geheel waarin ik werk geen enkele rol meer. Hij is er voor mij niet meer. Dit laatste is belangrijk.

God zegt niet: Opbouw en vernietiging. Hij zegt: Scheiding van besef. Dit is natuurlijk onlogisch, want dan zou alles blijven voortbestaan Het bestaat ook wel vandaag. Het enige dat hierbij telt is wat voor u bestaat. Op het ogenblik, dat uw besef van het bestaande wordt veranderd en dan wel volledig zal daarmee de werking van het bestaande voor u eveneens worden gewijzigd. De Logos redeneert niet: "als je dit doet, gebeurt dat". De Logos zegt: Indien dit voor u bestaat (deze zijnstoestand), is dat een realisatie, dan vloeit daaruit automatisch voort een bepaalde relatie in de kosmos. Er verdwijnt niets en er ontstaat niets, maar de verbindingen worden anders. Door het hergroeperen van die verbindingen krijgt u inderdaad een voor u nieuwe toestand, nieuwe belevingsmogelijkheden en u zult uw logica daaraan moeten aanpassen. Voor de Logos echter kan elke toestand automatisch weer door een volgende worden vervangen zonder dat er voor anderen redenen zijn of invloeden werkzaam zijn dan alleen uw eigen besef waardoor uw deelgenootschap aan de totaliteit voor u verandert.

Ik hoop, dat ik u daarmee toch een beetje inzicht heb gegeven in hetgeen er achter het mirakel ligt.

Mirakel is verschijnsel, niet werking. Het mirakel is niets anders dan het onverwachte dat echter door ons wordt aanvaard als deel van ons bestaan. Op het ogenblik dat wij het uit ons bestaan bannen, bestaat het voor ons niet. Op het ogenblik, dat wij ons bestaan daarop baseren, zal het een voortdurende en normale functie hebben in elk bestaan en in elke bestaansrealisatie die voor ons mogelijk is, inclusief onze relatie tot de wereld zoals wij die kennen, de mensen zoals wij die kennen en wat dies meer zij. Het is juist op dit punt dat "oorzaak en gevolg" alleen gelden binnen een bepaalde voorstellingswereld, maar niet als een onafwendbaar deel van de totaliteit. Dat brengt mij er toe te spreken over een alogische Logos.

Houdt alogica chaos in?

Dat is niet het geval. De menselijke logica veronderstelt dat, wanneer de logica ophoudt de chaos ontstaat. Maar dat komt omdat in de logica vorming tegenover chaos wordt gesteld. Maar alogisch gezien is chaos en vorming hetzelfde. Dan zit u met de moeilijkheden omdat u waarschijnlijk denkt dat het allemaal zo eenvoudig is, maar dat is het niet. Kijk maar naar het

Nederland van vandaag. Nederland regelt alles steeds beter, steeds verfijnder. Daardoor worden de menselijke verhoudingen en de maatschappelijke ontwikkelingen steeds chaotischer. Kennelijk is dus indeling en regeling in dit geval identiek met chaos. Toch is het heel logisch om alles te regelen. Dientengevolge is werken met logica gelijktijdig het veroorzaken van chaos. In hoeverre zijn stoffelijke werelden deel van een bewustzijn? Als we heel ver gaan in de filosofie, kunnen we zeggen: een stoffelijke wereld is een door zoveel gedeeld besef dat het geheel van de wetmatigheden die aan dit besef verbonden zijn, allen, die dit besef aanvaarden, gelijktijdig gaan beheersen. Een voorbeeld; als u de mensen heel erg bang gaat maken voor kanker, dan zal er steeds meer kanker voorkomen. Spreekt u de mensen over de dreiging van oorlog, dan zullen ze misschien alles doen om de vrede te bewaren, naar in feite zullen ze door hun denken de oorlog onvermijdelijk maken. Mag ik hieraan nog één waarschuwing vastknopen dat speciaal voor de aanwezigen bestemd is. Je kunt met deze dingen experimenteren. Maar je kunt er alleen mee experimenteren, als je eerst een zekerheid hebt gekregen. Je zou eigenlijk met je gedachten en je rede een beetje moeten werken tot dat je denkt: het is ergens aanvaardbaar. Pas op grond van die aanvaardbaarheid kun je verdergaan. Maar zeg je: ik geloof het niet, maar ik zal het proberen, dan bereik je niets. Dus eerst met de gedachten de achterliggende filosofie verwerken en dan pas verdergaan.

DE MAGIE VAN HET WOORD

De magie van het woord is eigenlijk niets anders dan het vermogen om klanken zo te gebruiken dat ze emoties of betekenis in zich dragen die het woord zelf niet heeft. U denkt misschien dat dit zelden voorkomt. In de praktijk is een groot deel van uw wereld daarop gericht.

Als we denken aan kerken, parlementen, marktkooplieden en dergelijke personen, dan blijkt dat ze het manipuleren van het woord zonder meer hebben gezien als de mogelijkheid om het schijnbaar onmogelijke aannemelijk te maken en zelfs de onmogelijkheid van hetgeen ze aannemelijk willen maken voor een ieder te verbergen. Vandaar dat u dat aardappelschilmesje koopt, ofschoon het niet werkt. Vandaar dat u die Partij achterna loopt, ofschoon ze het tegendeel doet van wat ze zegt te doen. Vandaar dat u blijft geloven in een kerk, die met haar praktijken voortdurend alles tegenspreekt wat ze predikt aan anderen. Voor ons is dit natuurlijk alleen maar een erkenning van het feit, dat het in de wereld bestaat.

Als we het woord magisch willen gaan gebruiken, dan moeten we ook voor onszelf er iets mee kunnen doen. Laten we dan beginnen met ons af te vragen, of een woord misschien op een andere manier geïntoneerd kan worden dan normaal. U kent het wel zo'n beetje. Van sommige mensen, b.v. van een disc-jockey zegt men; hij heeft zo'n serene stem, zolang je hem maar niet ziet.

Je kunt in de manier waarop je spreekt bepaalde dingen leggen. Je kunt in plaats van te zeggen: Mej. N. te R feliciteert hierbij de heer IJ te Z met zijn aanstaande verjaardag en geeft hem daarvoor nu "All alone". (gezegd op een normale toon). Maar je kunt ook zeggen Mej. id. te R denkt aan de heer IJ te Z en wenst hem een zeer gelukkige verjaardag (op zalvende toon) en daarom spelen we speciaal voor hem "All alone". Al wordt het in dit verband een beetje belachelijk, het blijkt toch invloed te hebben.

Wat heb ik eigenlijk gedaan? Ik heb in de eerste plaats de zaak getransponeerd, ik heb mijn stem dieper gemaakt. In de tweede plaats heb ik de woorden wat stroperiger laten uitlopen. Ik heb de scherpste van de betekenis omgeven door een amorfe fondant waas van waarschijnlijkheid die in feite niet bestond. Wat heb ik daar nu mee bereikt? Dat u dit op een heel andere manier gaat beluisteren, ofschoon de woordinhoud precies hetzelfde blijft. Kijk, dit is nu iets waarvan wij in de magie gebruikmaken.

Als een magiër gaat incanteren, dan vraagt hij zich niet alleen af wie heb ik nodig? Anders zou je kunnen zeggen: Here Jezus. Dat is ook een aanroeping, een incantatie. Maar je kunt overwegen hoe kan ik dat nu laten resoneren? Dan maak je van Here Jezus H e r e J e z u s en ineens heb je heel wat anders. Het is inderdaad duidelijk te horen. Anders gezegd je emoties werden uitgedrukt door middel van vibraties. Deze vibraties maken de emotie die in het woord

is gelegd in zekere zin overdraagbaar. Die overdraagbaarheid en dat is nu juist het mooie is een suggestiewaarde waardoor een ander emotioneel reageert zonder zich af te vragen of je gelijk hebt met wat je doet. Het is een methode om anderen af te stemmen. Zeer veel van hetgeen wij meemaken in de magie heeft daar direct mee te maken.

Ik sprak van het geluid, het woord. Maar heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het komt dat je met bepaalde ritmen de mensen gewoon hun redelijkheid kunt ontnemen? Sommige mensen hebben dat ontdekt. Soms gaan ze te ver en wordt het punk, en anders rock of country. Het verschil ligt niet in het ritme, maar alleen in de manier waarop het wordt gehanteerd. Hetzelfde doet men bij voodoo. Hetzelfde doet men wanneer de trommen roffelen ergens in de binnenlanden van Afrika. Hetzelfde doet de sjamaan die ondanks alles in Buiten Mongolie nog steeds bepaalde krachten aanroept tegen de tijd dat men zijn kudde bijeen gaat drijven. Heeft u gemerkt dat ik ook mijn stem steeds heb aangepast aan de betekenis? Dan zult u ook gemerkt hebben dat u op een andere manier luistert, als ik op een andere manier praat.

Uw eigen instelling wordt dus voortdurend bepaald door geluid. Die instelling betekent tevens een kleine verandering in uw uitstraling. Sommige mensen hebben nu wel een uitstraling waarvan je zegt dat ze eerst gewassen zou moeten worden, maar desondanks de uitstraling wordt anders. Het is zelfs mogelijk om door het juiste gebruik van geluid, van woorden, soms zelfs van begripsassociaties de uitstraling van de mens tijdelijk te ontdoen van allerlei uitstralingen die hij niet wil hebben. Je kunt zo'n persoon dan afstemmen op alle krachten in de omgeving. Je kunt een harmonie mogelijk maken met bepaalde persoonlijkheden, met bepaalde werelden, zelfs met bepaalde stralen en krachten.

We moeten ons dan wel afvragen hoe het komt dat wij ons door zogenaamde "jingles" vaak laten beetnemen. (Een jingles; Bij wie ook weer? Bij van der Meer.) Een jingle is kennelijk iets waarin woorden en begrippen op de een of andere manier zo kan worden gehanteerd dat, als je het maar vaak genoeg hoort of leest, je het automatisch gaat zeggen. Een kortsluiting in je redelijkheid kunnen we zeggen. Weet u dat ze het vroeger ook hebben gedaan? Dieu le veut. Als je het op z'n Hollands zegt, dan doet het niet veel; God wil het. Maar 'Dieu le veut!' dat brengt een suggestie met zich mee van daadkracht; er is iets in van onmiddellijke oorlog. Het is een soort klarenstoot. En waarom? Omdat die woorden zo zijn. En als je daarbij nog de overtuiging geeft; dit of dat is de wil Gods, dan kun je de mensen gewoon meeslepen. Je moet het niet doen zoals bisschop Gijsen het doet. Die man denkt dat het voldoende is iets te zeggen om dat waar te maken. Dat is niet waar. Het is juist de kunst om het niet te zeggen, maar datgene wat je wilt zodanig te laten meeklinken in hetgeen je zegt dat anderen het als een waarheid ervaren.

De magie van het woord is ouder dan u denkt. Misschien heeft Eva daar ook al gebruik van gemaakt in het paradijs. Ik kan mij tenminste niet voorstellen dat Adam ineens zo'n zin in appels had. Waarschijnlijk heeft ze hem toen lieflijk en liefkozend toegesproken "Kom, doe het voor mij." Dat gebeurt tegenwoordig ook nog. Dan doe je tegen alle rede in iets waarvan je eigenlijk denkt; ik zou het beter kunnen laten. Dat gebeurt ook omgekeerd. "Maar liefje, dat is toch niet zo erg." Nou, en dan zit je weer in de boot. Wat gebeurde er toen men begon te werken met de eerste goden? Toen ging men kennelijk woorden samen lijmen zodat de mensen daardoor eigenlijk alle begrip verloren. Kuhut Sebek! Dat betekende niets anders dan de roep naar de god van de Nijl. De klank was tamelijk hoog en ver dragend. Daardoor was het een signaal voor de krokodillen. Als ze dat hoorden, dachten ze; er is een diner geserveerd, gauw lopen. De slaaf die geofferd zou worden dacht: nu ben ik onder de ban van Sebek, de god, en liet zich zomaar in het water gooien, waar hij dan na korte tijd, lichtelijk gemangeld, werd opgeborgen tot hij voldoende ontbonden was om helemaal eetbaar te zijn. Deze kreet betekende dus niets anders dan een signaal. Er waren een hoop mensen die daar niet in geloofden. Maar als je de roep uitstootte, dan kwamen de krokodillen; dat was vooral in de boven-Nijl. Ook later vinden we weer van die eigenaardige ritmen. Als men b.v. Aten aanriep, dan sprak men het woord uit met een klankje dat biologeerde. En als dat samenviel met het opgaan van de zon, dan voelde je je dicht bij de God. En als je je dicht genoeg bij God voelde, dan kon je je ook voorstellen dat hij in je werkte. Kon je je dat voorstellen, dan gebeurden er dingen in je. Zo eenvoudig was het. Zelfs nu nog gebruikt men die klanken en ritmen. Denk eens aan de mohammedanen. Er zijn heel veel kreten waarvan je je afvraagt wat

betekenen ze. Als je begrijpt wat de man boven op de minaret staat te roepen, dan komt het neer op; God is groot. Zo heb je dat ook nog tegenwoordig. Woorden op de juiste wijze gebruiken betekent invloed uitoefenen op anderen. Maar het betekent ook het afstemmen van het denken van de mensen. Als je veel mensen ertoe kunt brengen om gelijk te denken, gelijk te voelen gedurende een bepaalde periode, dan ontstaat er een uitstraling welke alles doordringt; dus ook het dierlijk, het plantaardig leven en zelfs dode voorwerpen. Deze uitstraling laat een residu achter, wanneer het moment voorbij is. Daardoor kan er in een kerk, zelfs in een stad, een atmosfeer van spanning of wijding ontstaan waardoor een ieder die een beetje gevoelig is automatisch gaat reageren. En als dan diezelfde klanken of woorden worden herhaald, dan lijkt het hem alsof hij een openbaring ondergaat, terwijl hij eigenlijk alleen emotioneel wordt opengesteld voor grotere krachten die rond hem aanwezig zijn. U vraagt nu misschien, waarom heb je het dan over woordmagie? Kijk eens, woordmagie valt uiteen in twee begrippen:

a. het goochelen met woorden, hetgeen wordt gedaan door die mensen die u willen wijsmaken dat ze iets zeggen wat ze niet zeggen, in de hoop dat u zult doen, wat zij nooit gedaan zouden hebben, indien zij in uw plaats waren.

b. het woord en de betekenis van het woord worden ondergeschikt gemaakt aan het overdragen van bepaalde emoties, gevoeligheden en instemmingen (inclusief aanvaardingen) waardoor de mensen worden samengesmeed in één krachtveld. Uit deze kracht kunnen dan verschijnselen voortkomen die voor de mens redelijk gezien onaanvaardbaar of onmogelijk schijnen.

Wat doen we verder als we bezig zijn met woordmagie? De magie van het woord wordt bepaald door de emotie die ik kan verbinden met de betekenis ervan. Is die emotie er niet, dan zal het woord nimmer magisch zijn voor mij; en gesproken door mij, dus betekenis plus emotie maken een woord magisch.

Een magisch woord doet weinig. Kan ik meer woorden en begrippen aaneenrijen waardoor er een langere duur van beïnvloeding is, dan ontstaat er niet alleen een invloed die van mij uitgaat in de wereld, maar ik word zelf door alles wat de wereld terugkaatst opnieuw getroffen. Er is een soort feedback. Je begint a.h.w. geestelijk te genereren. Je brengt krachten voort die boven je normale vermogen liggen.

Bij elke vorm van woordmagie is ritme bepalend. Waarom is ritme bepalend? Om de dooereenvoudige reden dat het steeds weerkeren van een bepaalde klank, een bepaalde toonhoogte of intonatie een voor het gehele lichaam en de gehele materie een bepalende factor is waardoor in de materie (inclusief het levende) reacties worden veroorzaakt, welke bevorderend kunnen zijn voor het opwekken van die algehele overgave aan de suggestie en daardoor tot het scheppen van een steeds groter veld van kracht, waarin meer werkingen mogelijk worden.

Nu heb ik het zo mooi gezegd, maar wat heeft u eraan? Misschien begint u zich te realiseren; het is niet wat ik doe of zeg alleen, maar het is ook de manier waarop. Ik heb dat vroeger zelf meegemaakt. Er was een boerenmaagd, een dienstmaagd. Deze had bepaalde reacties t.a.v. de haar omringende wereld. Maar op een gegeven ogenblik werden er in die wereld ook reacties opgewekt, namelijk wanneer haar uitslag van achter plotseling met een aantal graden toenam. Haar magie bestond dus uit de vergroting van de uitslag van haar derrière. Wat gebeurde er? Door een kleine wijziging in haar normale manier van voortbeweging bracht zij een totaal andere indruk bij de toeschouwer teweeg. Ik kan het u niet aanraden, want het brengt eigenaardige consequenties met zich mee. Bovendien kunt u daarmee alleen maar zeer primaire begrippen overbrengen.

Het woord geeft ons veel meer mogelijkheden, omdat elk woord een associatie met zich brengt. Wanneer ik het woord nu zo intoneer, dat het afwijkt van de norm, dan geef ik daardoor een zeer bijzondere nadruk eraan. Ik maak het suggestief. Als je b.v. altijd zegt: "Ach joh, doe niet zo gek," dan zijn ze er op den duur wel aan gewend. Op het ogenblik, dat je dat verandert door een andere ruimte en klank te geven, krijg je daardoor meer aandacht. Zo kun je ook tegen iemand zeggen: je bent gezond. De andere denkt nou, jij hebt goed kletsen.

Een logische reactie. Je kunt ook zeggen: er is steeds meer kracht om je heen. Ik zie het. De ander. Hé, kracht om me heen. Waar, waar, waar? Suggestie natuurlijk. Nu zegt de ander: het zou wel waar kunnen zijn. Ik voel wel wat kracht. Op dat ogenblik is er een uitwisseling mogelijk. Nu kun je kracht overdragen meer dan je zelf hebt, omdat je met z'n tweeën bent ingesteld op een kracht, waarvan je beseft dat ze goddelijk is. Het is dus de afwijking van de norm; daarmee kun je wat doen.

Wat doen we verder?

Als we ons bezighouden met ritmen, dan moeten we even opletten wat er aan de gang is. Bepaalde vormen van muziek zijn misschien wel aangenaam, maar ze blijken gelijktijdig opstandig te werken. Als we merken dat iemand op een bepaalde soort muziek met spanningen reageert, zet het apparaat dan af. Of als je zelf zingt, houd je mond. Waar het mij om gaat is dit; storende factoren door geluid, maar ook door woordkeuze kunnen we vaak constateren in ons contact met anderen. Laat ons dan proberen om die invloeden te vermijden zowel in woordgebruik, stemgebruik als ook in het toelaten van muziek en ritmen in de omgeving etc. Kijk welke invloeden (dat mag muziek zijn maar ook woordkeuze of dat wat je vertelt) een ontspannende invloed hebben op de ander, terwijl je toch niet helemaal de aandacht van de ander verliest. Het laatste is belangrijk.

Als je dit ritme van spreken hebt gevonden, heb je een methode ontdekt om de ander open te stellen voor je gedachte-uitstraling. Wederom, de suggestibiliteit van de ander neemt toe en gelijktijdig is je mogelijkheid om krachten op te vangen en naar de ander uit te stralen groter. Als je ziet dat daarop wordt gereageerd, dan maak je de ander daarvan bewust en er ontstaat weer dat opslingerings-effect waardoor je samen veel grotere krachten kunt activeren dan menselijk gezien ooit mogelijk zou zijn.

Als wij dus op deze manier gebruikmaken van de mogelijkheden van de stem van het woord, dan is niet alleen onze invloed op anderen groter, maar we worden ons ook veel bewuster van hetgeen wij zelf zijn. Elk mens heeft bepaalde ritmen, die voor hem normaal en bepalend zijn. Die komen in zijn manier van spreken tot uiting. Er zijn mensen die een staccatoritme hebben. Er zijn anderen die een traag, lijsig ritme hebben. Er zijn er zelfs bij die a.h.w. op blaffende toon spreken. Als u nu uw eigen ritme leert kennen, dan weet u ook wat, u normaal uitstraalt naar anderen. En als u dat eenmaal weet, dan kunt u begrijpen dat die invloed niet voor iedereen even goed of aanvaardbaar is. Wie zijn eigen ritme heeft leren kennen, zal dit gemakkelijker aan anderen aanpassen en zo moduleren, indien het nodig is.

De basis van woordmagie is leren je aan te passen aan de omstandigheden. Dat betekent dus ook, dat je niet een ander benadert op een manier die onaanvaardbaar is. Er zijn zoveel van die dingen. Neem nu de reclame. Als iemand een shampoo heeft gebruikt en daarna door de regen loopt te dartelen, best. Maar als iemand dan zegt: "O, wat is mijn haar nu krullerig en zijig," dan is het effect weg. Met andere woorden je zou het anders moeten doen om het juist over te brengen. Als je in plaats van dat geëxalteerde: "O, wat is mijn haar krullerig en zijig," zegt "springerig en zacht" dan heb je ineens wel iets overgebracht. Waarom? Omdat de gewekte verwachting een patroon dat door de gehele tekst en het beeld samen is ontstaan dan wordt afgemaakt in overeenstemming met hetgeen je bij de ander hebt opgeroepen. De ander heeft dan helemaal niet het gevoel van o, wat is dat goed raar wat die mensen doen. En dan moet je dat afmaken door te vertellen wat er aan de hand is.

Op het ogenblik, dat wij ontdekken dat wij aan een ander iets mededelen op een manier die niet past bij wat er in de ander leeft, moeten wij ons bezinnen. Wij moeten desnoods onze mededeling tijdelijk inhouden, totdat we het gevoel krijgen dat wij aan het verwachtingspatroon van de ander kunnen beantwoorden. Als het gaat om een communicatie of om een emotie, dan moeten we juist een schok veroorzaken waardoor de ander in zijn gevoelens wordt getroffen en gaat reageren.

Denk nooit, dat het in woordmagie alleen maar belangrijk is om mensen instemmend en harmonisch wakker te roepen. Het is beter om iemand in opstand te brengen tegen hetgeen u zegt en de manier waarop u het doet dan om hem onverschillig te laten. Wat wij in de

woordmagie voornamelijk en altijd moeten vermijden is een gelijkmatigheid waardoor geen reactie wordt gewekt.

Wat kunnen we nog in het kort zeggen over woordmagie?

1. Kies uw woorden in overeenstemming met het gevoel dat u wilt uitdrukken en de reacties die u van de ander kent of eventueel verwacht.
2. Kies uw ritme en intonatie in overeenstemming met de ander maar zo dat u dit zelf nog als normaal en natuurlijk kunt ervaren. Dit garandeert de beste overdracht zowel van suggestie als van krachten.
3. Wanneer u zich richt tot de sferen, dan gaat het niet om de woorden maar om de uitstraling. Kies daarom geen woorden waarmee u een bepaalde wereld of sfeer aanroept, maar eerder die woorden, ritmen en klanken die voor u geassocieerd zijn met een bepaalde stemming, die volgens u inherent is aan de sfeer die u wilt benaderen.
4. Als u feesten wilt oproepen, bedenk u driemaal. Als u een entiteit of een geest oproept, heeft u kans dat deze zich in eenzelfde gemoedsgesteldheid bevindt als u, wanneer er wordt gebeld en u onder de douche staat. Als de ander contact met u wil opnemen, dan zal hij dat wel doen. Roep dus niet op! Probeer wel een bepaalde sfeer van overeenstemming te wekken. Hierdoor krijgt u de beste contacten.
5. Verwacht niet, dat u elke geest en elke kracht uit de sferen zonder meer middels een incantatie kunt wekken. Begrijp, dat dit altijd geheel afhankelijk is van uw instelling en de manier waarop u die instelling kunt projecteren naar die sfeer, dus uw geestelijke uitstraling van dat ogenblik.

Dan heb ik nog dit te zeggen: aangezien er in de wereld op een soms wat wonderlijke manier van woordmagie nogal eens misbruik wordt gemaakt, probeer voor uzelf te begrijpen hoe woordmagie werkt. Probeer het zelf een paar keer. Als u er een paar maal mee heeft gewerkt, zult u het bij anderen gemakkelijker onderkennen. Dit betekent, dat u de beïnvloedingen die u niet wenst gemakkelijker kunt afwijzen.

INTONATIE

Als je een woord spreekt, zeg je meer door de manier waarop je het zegt dan door wat het woord pretendeert te zeggen. De intonatie is de klank, het ritme en de betekenis waardoor je de gevoelens overdraagt, die het woord pas zijn werkelijke betekenis geven. De juiste intonatie is het afstemmen van je eigen wezen. Het is gelijktijdig responsen mogelijk maken en wekken bij anderen. Het is een scheppen van een sfeer waarin grote krachten kunnen werken en waarin jij die grote krachten leent aanvaardt zonder tevens in moeilijkheden te geraken. De juiste intonatie vinden is een kunst. Het gaat niet altijd zo spontaan als je zou willen. Toch is het erg belangrijk dat je de sfeer die je in je beleeft, de kracht die voor jou op dit moment begerlijk en noodzakelijk is tot uitdrukking weet te brengen. Vergeet één ding niet; als je een woord verkeerd zegt, zul je daardoor vaak iets anders bereiken dan je wilt. Daarom is het goed om overluid te intoneren. Daarom is het goed om de harmonische principes, die de gehele kosmos beheersen, zeker ook in het gebruik van je stem, je gebaren en in de keuze van je woorden mede tot uiting te brengen. Want wie de juiste trillingen schept, schept de mogelijkheid tot de juiste responsen. En wie de juiste responsen vindt, kan daarin vaak krachten ervaren die hoger zijn dan iets wat hij zelf ooit had kunnen opwekken.

LES 7 - BEÏNVLOEDINGEN

Dit onderwerp behandelt de samenhangen tussen persoonlijk leven, persoonlijke reacties en invloeden van buitenaf.

Elke mens heeft een basisopmaak. Dat wil zeggen hij heeft een aantal genetische kwaliteiten. Deze zijn over het algemeen afhankelijk van de stand der planeten. We zitten dus ineens weer in de astrologie. Elke mens heeft verder een aantal voertuigen die dicht bij de stof staan, zoals het astrale voertuig. Deze vallen onder stralingsinvloeden die ten dele van materiële aard zijn en vooral uit het centrum van het Melkwegstelsel komen en verder wat wij laaggeestelijke invloeden noemen. Dan heeft de mens nog een aantal bewustzijndragende voertuigen, die ook na de dood blijven bestaan. Deze worden allemaal weer beïnvloed door hogere geestelijke waarden en daarnaast door al die waarden waarover u reeds heeft gehoord als de Heren van Wijsheid, de Heren der Stralen enz. Bij alle beïnvloedingen hebben wij dus te maken met drie waarden. Een mens, die alleen maar astrologisch tekent, zal tot zijn verbazing merken dat de astrologische indicatie stoffelijk wel ten dele juist is, maar dat hij aan de andere kant toch weinig mogelijkheid heeft om nu met zekerheid te constateren: zo is het en niet anders. Want hetgeen men astrologisch kan berekenen, komt maar heel zelden volledig en kenbaar tot uitdrukking. Dan zeg je: de astrologie doet het niet. Dat is niet waar. De astrologie is goed voor zover haar invloed reikt. Ze heeft namelijk te maken met het totaal van de genetische invloeden. Maar uw levenskracht b.v. wordt zeker niet alleen bepaald door o.a. de cyclus van de maan. Die levenskracht wordt voor een deel bepaald door de condities die op astraal niveau bestaan. Daaruit kunt u n.l. heel wat levenskracht opnemen. Zo is het ook met besef. Besef kan zo ver doorwerken vanuit een geestelijk vlak, dat daardoor o.a. uw reactiesnelheid wordt bepaald. En als dat nu toevallig het geval is, dan zal er niets uitkomen van hetgeen er astrologisch zeker zou moeten zijn. De situatie is dus als volgt;

1. Elke mens heeft een basistype. Dit type is genetisch bepaald en op grond van de genetische eigenschappen plus de loop der planeten kan het geheel van de lichamelijke reacties redelijk worden nagegaan.
2. De mens heeft een astraal voertuig. Dit zal o.a. invloed hebben op de diepte van zijn rust (slaap) en van al of niet voldoende opname van levenskracht, verder op zijn vermogen tot paranormaal reageren zoals het opvangen van gedachten, emoties e.d.
3. Zuiver geestelijke krachten. Deze zijn bepalend voor alles wat in het "ik" een hoofdrol speelt in geestelijke zin. Hieruit ontstaat de gerichtheid bij het leven. Hierdoor is de continuïteit in een incarnatieketen bepaald en zullen ook de besefswaarden verschuiven.

De invloeden van dit laatste gebied zijn in staat om u tot een hoog geestelijk bewustzijnsniveau op te voeren met gelijktijdig, een vermindering van uw stoffelijke oplettendheid, ofwel het omgekeerde tot stand te brengen waardoor uw geestelijk besef praktisch nihil is, maar uw gevoeligheden geestelijk dermate groot zijn geworden dat u a.h.w. over een extra waarnemer beschikt die u waarschuwt op elk ogenblik dat het nodig is.

Nu zeggen we dit voor een mens. Het zal u duidelijk zijn dat elk wezen uitstralingen heeft en een zekere mate van gevoeligheid. Je kunt natuurlijk verschil maken. Kijk je naar de bezieling van b.v. een rots of een boom (die bestaat inderdaad), dan zul je merken dat deze zeer sterk op planeetinvloeden reageert, daarnaast zeer sterk op astrale invloeden, maar praktisch niet op geestelijke invloeden. Dit geldt ook voor planten.

Bij dieren zullen geestelijke invloeden wel meetellen, maar geen overheersende werkingen hebben. Bij de mens echter kan een geestelijke beïnvloeding dominant worden. Dat wil zeggen, dat ze alle andere beïnvloedingen voortdurend terzijde schuift door haar eigen intensiteit.

Nu gaat het ons eigenlijk om de wetten die achter het mirakel schuil gaan. Wanneer wij in wonderlijke omstandigheden komen te verkeren en er allerlei onbegrijpelijke dingen gaan gebeuren, dan is het gemakkelijk om dat alleen stoffelijke te verklaren. Maar is dat voldoende? Wanneer wij namelijk zeer opzienbarende feiten of veranderingen beleven, dan is het bijna zeker dat hier tenminste de geestelijke straling inwerkt die wat ons betreft zeer sterk is. De stralen impliceren dat je behoort tot een bepaalde tak van ontwikkeling. Nu zullen niet alle stralen even sterk optreden.

Laten we aannemen dat u behoort tot de straal blauw. Wanneer blauw, zeer sterk is, zult u geestelijk dus veel sterker reageren. Geestelijke invloeden domineren de stoffelijke gemakkelijker. Is er wit licht, dan zal dat eveneens het geval zijn, want ook bij wit licht reageert het "ik" in zijn ontwikkelingsgang zeer sterk op de geestelijke energie. Is de invloed daarentegen goud of een andere kleur, dan reageert u daarop in verhouding minder sterk.

Wanneer een mens zijn eigen type bepaalt, dat is tamelijk moeilijk; u kunt het doen aan de hand van de voorkeur die u heeft voor kleuren, muziek e.d. zaken, dan kunnen we zeggen: Als er kosmische invloeden zijn die behoren tot b.v. het witte, het rode, het blauwe licht en noemt u ze verder maar op dan zal mijn eigen type bepalen in hoeverre ik onderhevig ben aan de werking die ze normaal op alle bewustzijn op aarde hebben. Hier komt dus het type heel sterk naar voren. Maar dat type ligt niet alleen maar vast in u persoonlijkheid. Laten we een voorbeeld nemen

U doet misschien een beetje aan magie. U heeft geprobeerd om welke reden dan ook om een voorwerp of een glas water te laden met magnetische kracht. U heeft dit gedaan in een roodperiode. Zelf bent u een blauwtype. Dan is de invloed in het water op dat ogenblik voor een groot gedeelte onderdrukt; ze is dormant (slappend). Verandert nu de beïnvloeding en komt na het rode licht b.v. het witte licht, dan blijkt plotseling dat de uitstraling van het water of het voorwerpje dat u heeft ingestraald veel sterker is geworden. Anders gezegd; uw eigen uitstraling bevat zoveel geestelijke elementen dat het mogelijk is dat u emoties afdrukt in materie en deze daarbij onderwerpt aan uw eigen type. Hierdoor zullen dan bij bepaalde kosmische omstandigheden van geestelijke aard de werkingen plotseling veel sterker tot uiting komen. Voorbeeld;

Er zijn spookkastelen. Het wonderlijke is dat men daar niet altijd en regelmatig de dode ziet wandelen met het hoofd onder de arm en de ridder rammelend met zijn ketenen. Hoe komt het nu dat de ene keer dit verschijnsel, als het al optreedt, betrekkelijk vaag is, de andere keer echter zo sterk en scherp gedefinieerd dat zelfs mensen, die normaal geen enkele gevoeligheid hebben ontwikkeld, het waarnemen? Dan is de vraag; welke invloed was aanwezig op het moment dat de gehele gedachtereeks waarvan het spookverschijnsel de concretisering vormt, werd vastgelegd? Wanneer de dame in een hevige emotionele toestand vol onrust, lust, moed of haat het hoofd heeft verloren (dat gebeurt de mensen tegenwoordig nog wel in velerlei betekenis), dan zal een roodinvloed, al datgene wat samenhang met dit gebeuren, bijzonder scherp naar voren doen komen. De kracht, die inherent aan het gebeuren aanwezig is in de omringende materie, wordt plotseling veel actiever. Je kunt denken aan bepaalde metalen en die, als je ze met z.g. zwart licht (heel donker ultraviolet licht) bestraalt, opeens fel beginnen te lichten zodat je eigenlijk veel beter en mooier ziet wat er allemaal in zit.

Zo gaat het met spookverhalen ook. En als het met spookverschijnselen zo gaat, dan zal dat ook met elke geestelijke beïnvloeding het geval zijn. Dit betekent dat plaatsen, waarop een bepaalde kleur (vibratie) de basis heeft gelegd voor daarin vastgelegde krachten of impulsen, altijd het sterkst zullen reageren op personen die een gelijksoortige vibratie (kleur of impuls) bezitten en dat het verschijnsel bovendien bijzonder sterk zal worden, wanneer er een kosmisch-geestelijke roodinvloed is. Hier heeft u een voorbeeld dat de verklaring kan geven voor heel veel dingen waarmee men o.a. in de parapsychologie worstelt.

Er bestaat in de buurt van Dundee een spookhuis. Het wonderlijke is hier niet zozeer dat men wel eens vage gestalten ziet gaan, maar dat er in sommige perioden enorme poltergeistverschijnselen optreden. Dan vliegen er inderdaad heel oude en heel zware tafels

door de bibliotheek heen, er wordt gesmeten met harnessen enz. enz. Maar het gebeurt, gelukkig zegt men daar, maar eens in de 10 á 20 jaar. Hoe zit dat in feite in elkaar?

Wel; de invloed die is vastgelegd, reageert zeer sterk op een geelinvloed. Niet op een roodinvloed, vreemd genoeg, maar op een geelinvloed. Als er nu iemand met een eigen afstemming op geel aanwezig is en die bovendien bepaalde mediamieke kwaliteiten bezit, dan zullen die verschijnselen gaan optreden. Er is dus altijd iemand nodig die ook die trilling heeft. Maar zou er bovendien nog een kosmisch gelijke invloed aanwezig zijn, dan wordt de beschikbare energie zoveel groter dat er allerlei wonderbaarlijke poltergeistverschijnselen ontstaan, die een enorme energie kunnen ontwikkelen, zonder dat iemand eigenlijk het gevoel heeft dat hij er iets zwakker van wordt. Soms zie je dat er vele invloeden samenkomen.

Er is een graf van een heilige (S. Domenico) in Bologna dat eigenaardige verschijnselen vertoont. Wanneer mensen daar bijeenkomen (men doet dat meestal op de sterfdag van de heilige in kwestie) dan kunnen ze onder meer een stem horen die hun bepaalde dingen zegt. Ze kunnen antwoord krijgen op vragen. Maar; punt 1. niet iedereen krijgt antwoord op zijn vragen en punt 2. niet altijd gebeuren die dingen. Het wonderlijke is dat, wanneer die stem klinkt en raad wordt gegeven het aantal genezingen daar zeer klein is en wat er overblijft, kan met zelfsuggestie wel worden afgedaan. Als er geen stem wordt gehoord, dan zien we daarentegen, en dat is nu het leuke van het geval, dat er een aantal genezingen plaatsvindt, die niet zonder meer kunnen worden weggepraat. Ook dit gebeurt niet regelmatig. Er zijn dus ook wel sterfdagen van de heilige waarop helemaal niets gebeurt, ook al zitten alle gelovigen in afwachting hevig te bidden. Als je nu gaat kijken wat er eigenlijk aan de hand is, dan blijkt het volgende.

De heilige zelf heeft er heel weinig mee te maken. De reliek is echter gevat in een gouden schrijn. Daarin bevinden zich enkele edelstenen en halfedelstenen, daarbij zijn o.a. drie heel grote opalen. Nu blijkt, dat deze opalen sterk reageren op blauwinvloeden. Is er op de sterfdag (4 aug.) een blauwinvloed, dan schijnt er een telepathische communicatiemogelijkheid te ontstaan en schijnt de mens ook gemakkelijker met zijn werkelijk "ik" geconfronteerd te worden. Dit is de verklaring voor het optreden van de stem, de wonderbaarlijke raadgever.

Wanneer er echter een roodinvloed is, dan blijkt de reliek niet actief te zijn. Ongeveer 70 jaar nadat de reliek werd verworven en in die kerk gebracht, heeft men een bijzonder hoog altaar gebouwd o.a. uit albasten met een granieten bovenplaat. Het blijkt dat die granieten bovenplaat, mogelijk door de omstandigheden van wijding etc. maar dat durf ik niet met zekerheid te zeggen, sterk is geladen met een roodinvloed; dus met levenskracht en emotie. Is er nu op de sterfdag een kosmische roodinvloed of is er een astrale levenskrachtinvloed, beide zijn mogelijk, dan is er een aantal wonderbaarlijke genezingen.

Als je het zo bekijkt, dan ga je begrijpen: in mijn eigen leven is het ook zo. Het is leuk te weten dat het wel eens in een kerk gebeurt; de San Dominico in Bologna, Italië.

In uw eigen leven en in uw omgeving spelen zich soortgelijke zaken af. Als u b.v. antiek verzamelt, dan moet u er rekening mee houden dat vele antieke voorwerpen een lange geschiedenis hebben waarbij ze in een bepaalde sfeer hebben vertoefd. Hieronder zijn meubelen, vooral grotere meubelen, metalen voorwerpen, vooral tin, vaak bronnen van bijzondere energie. Koper ook wel, meestal iets minder. Stenen voorwerpen. Glas heeft gewoonlijk niet al te veel van die energie.

Als u nu antiek in huis heeft, dan moet u maar eens opletten, of er op tijden dat er een witinvloed of een roodinvloed of een blauwinvloed heersen. Is er iets verandert in de sfeer van uw huis? Als u namelijk weet hoe zo'n voorwerp geladen is, dan kunt u het nog gebruiken als een soort lens om uw eigen gedachte-energie daar in brandpunt te brengen en zo de betreffende kracht veel sterker te laten inwerken op u of op anderen door middel van uw wil, meer dan normaal het geval is.

Het kan ook zijn, dat er een invloed in zit die negatief is. Dat gebeurt wel eens, als je werkelijk originele godenbeeldjes hebt. Die beeldjes zijn een hele tijd aan verering blootgesteld geweest. Die godheid had een bepaalde karakteristiek, die op den duur ook nog gericht is op bepaalde geestelijk-kosmische en astraal-kosmische stralingen. Wanneer nu die stralingen optreden,

wordt de godheid zelf actief. Hij heeft een aura rond zich waarin zijn oorspronkelijke kwaliteiten en eigenschappen een heel grote rol spelen. Bent u daar niet harmonisch mee, dan gaat het u slecht. U wordt plotseling ziek, het gaat mis. Trouwens, als zo'n beeld of voorwerp bijzonder sterk geladen is, dan kunt u dat merken als u een beetje gevoelig bent, want dan zal de plaats waar het voorwerp zich bevindt een eigenaardige prikkelende sfeer hebben. En dan ligt het weer aan uw chakra's natuurlijk welk van die chakra's het best ontwikkeld is. Je voelt dat dan als een onbehagen. Dat kan zijn op de rug, een beetje rillerig in de lenden. Het kan de borst heel sterk beïnvloeden, zo het gevoel van; heb ik nu hartkramp of niet. Het kan gebeuren dat u plotseling een gevoel heeft van benauwdheid, dat is dan het middenrif, daar zit ook een chakra in de buurt. Dan ondergaan dus de brandpunten in uw aura (de zintuigen van uw aura) die beïnvloeding. Als u dat nu merkt, dan is dat helemaal niet erg, want u kunt zich gemakkelijk daartegen beschermen. Maar u moet wel weten dat het bestaat. Om ook hiervoor een eenvoudige regel te geven.

Wanneer u merkt dat er een bepaalde uitstraling is, dan gaat u niet bang weglopen en u gooit het voorwerp niet weg. U gaat zitten. Zet u zo gemakkelijk mogelijk neer, sluit de ogen en stel u de kleuren achtereenvolgens voor. U begint met wit, daarna goud of geel, daarna gaat u over op groen. Heeft u op deze geen reactie, dan probeert u blauw. Geeft blauw ook geen reactie, dan gaat u over op rood. De grootste kans op reactie zit daar natuurlijk wel in.

Als u op het ogenblik dat u zich rood voorstelt een gevoel krijgt alsof het over uw gehele lichaam begint te prikkelen, uw haren te berge rijzen en dat soort dingen, dan moet u onmiddellijk de zaak stoppen. Daarna neemt u de hoogste kleur waarop geen reactie kwam. Wat "hoog" betreft, houdt u rekening met de nu door mij te geven volgorde. Op wit zal er meestal geen reactie zijn. Is dit het geval, dan kiest u voor goud. U stelt zich zo volledig mogelijk daarop in. Vervolgens gaat u naar het voorwerp in kwestie toe. U beweegt uw handen langs het voorwerp, terwijl u zich blijft concentreren op die kleur zodat het lijkt, alsof u deze ziet. Hiermee heeft u een neutralisatie aangebracht en zult u, zolang u nu maar zo nu en dan die kleur in gedachten heeft en zeker als het uw eigen basisstraling is, onaantastbaar zijn geworden voor elke inwerking die vanuit het voorwerp kan geschieden.

Er zijn natuurlijk ook andere methoden van afscherming. Er zijn mensen, die tekenen een pentagram of een cirkel met daarin de lichten enz. en gaan dan de bezwering uitspreken. Het kan wel eens wat uithalen, maar als het een voorwerp is dat geladen is, dan is die kans niet groot. Wel indien u te maken heeft met directe bezieling. Spookverschijnselen b.v. of dat wat men demonen pleegt te noemen, (vaak zijn dat natuurgeesten) die zou u op die manier wel kunnen bezweren, maar voorwerpen niet.

Met de kleur kunt u a.h.w. de zaak isoleren. Als u koper een keer mooi heeft gepoetst en u wilt het niet weer doen, dan bestrijkt u het met blanke lakt er kan dan geen vuil meer op komen. Als u nu een voorwerp heeft en u heeft dat werkelijk gebaad in hetzij wit licht hetzij gouden licht (dat zijn de meest waarschijnlijke), dan zult u daardoor een laagje hebben aangebracht om het voorwerp waardoor de oorspronkelijke kracht minder goed tot uiting kan komen.

Er is veel een bijgeloof aan verbonden dat misschien toch een basis heeft. Het stamt namelijk uit Egypte. Daar zeggen ze, dat men op deze manier zeer grote en sterke krachten kan bannen in zelfs een heel klein voorwerp. Wanneer echter de laag, die er omheen zit, wordt verbroken, zal de oorspronkelijke uitstraling met al haar werkingen onmiddellijk weer uitbreken. Men beweert dat dit de basis is van de z.g. beschermingszegels, die in de koningsgraven in Egypte werden aangebracht.

Wat kan ik persoonlijk doen met alle gegevens die ik tot nu toe heb besproken?

In de 1^e plaats; ik probeer mij ervan bewust te worden wat op mij het sterkst inwerkt. Want wat op mij het sterkst inwerkt daarmee ben ik verwant.

In de 2^e plaats wanneer er een invloed van kosmische aard is, dan zal ik dit ervaren. Het betekent, dat ik dan niet moet rekenen op zuiver stoffelijke zaken, maar dat ik mijn werk vooral geestelijk moet doen; dat ik mij moet concentreren en dat ik in die concentratie niet een stoffelijk plan, maar een wens moet uitstralen die overeenstemt met het geestelijke begrip

van wat ik wil doen. Op deze manier kan ik mijn mogelijkheden tot slagen aanmerkelijk vergroten.

Is er sprake van een astrale uitstraling, dan kan dit vaak een kwestie zijn van levenskracht. Wanneer u deze ondergaat, dan zult u dat meestal constateren doordat u een zekere ongedurigheid krijgt, terwijl bij heel veel mensen het tijdsbesef ook een beetje in de war raakt. Het lijkt namelijk, of de tijd veel langzamer gaat en dit terwijl je niets bijzonders te doen hebt en niets bijzonders verwacht. Als dit het geval is, dan is het natuurlijk dwaas om die energie terzijde te schuiven. Maar het is nog dwazer om u daardoor te laten opjagen. Om hiervan een goed gebruik te kunnen maken stelt u zich in op uw eigen kleur voor zover u deze kent. Kent u deze niet, neem dan het symbool van levenskracht, het gouden licht, het geestelijke gouden licht.

Probeer even (het hoeft maar een paar minuten te duren) rustig te zitten, langzaam en gelijkmatig adem te halen. Daarna zegt u tegen uzelf ik zal alle energie opnemen in mijn wezen en in mij cellen zonder dat het mijn besef kan veranderen.

Het klinkt alweer als een dwaze autosuggestieve methode. Maar als u in de omstandigheden heeft verkeert en u heeft het een paar keer gedaan, dan zult u tot uw verbazing bemerken dat u niet alleen kalmer bent, maar dat u ook over grotere energiereserves beschikt. U kunt dus meer doen en houdt toch meer energie over.

Bent u ziek, dat zou ook kunnen voorkomen terwijl die omstandigheden optreden, richt u dan met uw verlangen sterk op uw eigen genezing normaliseren. Probeer u dan voor te stellen dat de wens, die u uitstraalt, van uw voorhoofd uitgaat en terugkeert via het achterhoofd. Er is a.h.w. een boog in de kleur van uw eigen straal. Wit of gouden licht is nog altijd het best. Het gaat dus uit van voor en treedt achter in, alsof u een stralenkrans per ongeluk verkeerd heeft opgezet. Probeer dan wederom diep en rustig adem te halen als u de ziekte wilt genezen; probeer daarna u zo volledig mogelijk te ontspannen, bij voorkeur tenminste 15 minuten.

Is er sprake van een niet al te ernstige kwaal of van storingen, dan zult u merken dat ze daarna verdwenen zijn. Heeft u last van meer permanente kwalen, hoge of lage bloeddruk en dergelijke dingen waar we zo druk mee bezig zijn, dan zult u ontdekken dat er een verbetering is ingetreden. Als u dit proces herhaalt zodra die ongedurigheid weer wordt geconstateerd, dan kunt u hiermede ook veel bijdragen tot uw eigen genezing.

Ten laatste nog iets voor mensen die last hebben van de ogen, mits daaraan dat moet ik er nadrukkelijk bij zeggen niet operatief is ingegrepen. Uw ogen moeten dus in normale toestand zijn.

U begint die energie in uw gedachten door de ogen naar buiten te laten stralen. Gelijktijdig rolt u langzaam de oogappels zoals een neger in een komische film. Dus van links naar rechts, van boven naar beneden. Doe dit een keer of tien en kies daarna een brandpunt voor uw blik dat op een punt ligt dat u normaal niet kunt zien. Bent u bijziende, probeer u dan te concentreren op een voorwerp dat u normaal niet duidelijk ziet. Probeer dat nu bewust en scherp te zijn. Is het omgekeerde het geval, bent u dus verziend, neem dan op een afstand van 50 á 60 cm een boek met niet al te grote druk. Fixeer een bepaald deel van een bladzijde (probeer niet te lezen, fixeer het alleen en tracht de letters duidelijker te laten worden; het kan aanmerkelijk bijdragen tot verbetering van uw gezichtsvermogen. U ziet, u kunt met die dingen wat doen.

Dan hebben we nog de astrologische invloeden. Een astrologische invloed is eigenlijk zoiets als een getij. Je hebt wat meer water onder de kiel en je kunt misschien wat gemakkelijker veranderen. Of je hebt stroom tegen en kunt dan kiezen; voor anker gaan of een andere richting uitgaan.

Als u astrologische tendensen heeft (die kunt u aan de hand van een redelijk goede horoscoop zien), dan kunt u zeggen: ik heb die tendens te verwachten. Alles dat mij tegenloopt, laat ik eenvoudig voorbijgaan. Ik onthoud mij voor zover mij dat mogelijk is. Alles waarmee ik gunstige mogelijkheden zou kunnen krijgen, zal ik proberen om die gunstige mogelijkheden waar te maken. Maar ik doe dat niet zonder meer. Als u dat zonder meer doet, dan kunnen die andere invloeden daar tegenin gaan. Als ik merk, dat ik vandaag een gunstige astrologische

invloed heb voor b.v. hersenwerk, dan vraag ik mij af welke geestelijke straling voel ik aan? U kunt dit desnoods doen door even de verschillende kleuren door uw gedachten te laten gaan. Als er een oplicht, dan heeft u veel kans dat het dan klopt.

Kent u uw eigen straal? Zoveel te beter, dan kunt u zich daarop ook nog concentreren. Probeer van daaruit eerst uzelf op te laden met energie. Als dit goed slaagt, dan heeft u het gevoel alsof u een soort extra huidje heeft, net of het statische elektriciteit is. Als u met een kam hebt zitten wrijven, gaan de haartjes op uw hand ook overeind staan.

Dan gaat u aan het werk tot het moment - dat is heel belangrijk hierbij - dat plotseling uw belangstelling wegvalt, zodat u niet meer in staat bent om direct en zuiver te reageren. Daarna volgt ontspanning. Wilt u weer verder gaan, concentreer u dan weer op de juiste kleur, concentreer u op uw eigen straal. Is er bovendien nog een astrale invloed, dan kunt u zich daarmee zo nodig ook opladen op de vooromschreven manier. Zo kunt u intuïtief juister kiezen. U kunt beter, sneller en foutlozer werk verzetten. U zult minder ergernissen ervaren en u zult bovenal, en dat is heel belangrijk in een periode waarin alles tegen zit, kunnen neutraliseren.

Wij maken hier dus heel duidelijk gebruik van drie verschillende invloeden en dat doen we zoveel we kunnen. Want achter al die mirakelen liggen wel wetten, maar we hebben het al gezegd de Logos is alogisch. Er bestaat geen zuivere logica in al die zaken. Je kunt er niets mee doen, tenminste als je menselijk logisch redeneert. Maar als u afgaat op de gevoelens, op dit innerlijk erkennen, op deze intuïtieve reacties, dan heeft u aan de gebruiksaanwijzing die ik erbij heb gegeven heel veel. En dan gaat u begrijpen hoe het mogelijk is dat er wonderen ontstaan elders. Of dat nu is dat bloemen opeens sneller en beter groeien en bloeien, dat de kool veel groter wordt of dat het een kwestie is van; ik ben ineens over dit punt van "ik kan me niet uitdrukken" heen. Ik weet ineens wat ik moet zeggen. Of dat u opeens in uw hoofd een rekening courant krijgt en een overzicht heeft over uw mogelijkheden en de feiten dat u anders maar zelden heeft.

U kunt aan uzelf wonderen doen. Vanuit uzelf kunt u natuurlijk ook wel wonderen doen, zeker als u rekening houdt met de omschrijving die we er wel eens van hebben gegeven. Maar het belangrijkste is, meen ik, dat je leert dat je als mens met tenminste drie verschillende soorten energie te maken hebt en dat het samentreffen van deze energieën op voor u gunstige manieren maar heel zelden voorkomt. Maar als één kracht gunstig is, kunt u door uw eigen instelling toch vaak gebruikmaken van die andere krachten en kunt u een veel beter resultaat bereiken dan normaal. Dit is gewoon een gebruiksaanwijzing.

De krachten uit de kosmos die de mens beïnvloeden zijn natuurlijk van velerlei aard. Zij zijn zo verschillend, dat het niet mogelijk is om elk daarvan afzonderlijk te noemen. Gelukkig vallen ze echter in hoofdklassen uiteen en deze kunnen we wel aanvoelen en benoemen.

Wanneer wij leven binnen het organisme van de kosmos (dat is ze eigenlijk), dan moeten we er rekening mee houden dat elk gebeuren in de kosmos mede invloed zal hebben op ons en onze omgeving. Wij moeten er rekening mee houden dat elke verandering in de kosmos of we dit nu willen of niet, of we dat beseffen of niet bij ons eveneens veranderingen teweeg zal brengen. Ons leven is een voortdurende verandering, ook als dit in de schijnbare gelijkmatigheid van het stoffelijk gebeuren niet zo gemakkelijk wordt opgemerkt. Gevoelig zijn voor de veranderingen die optreden is op zichzelf al een voordeel. Want zonder dat je je wetten kunt voorstellen, precieze regels, kun je je altijd aanpassen. Het mirakel ontstaat door het samentreffen van vele invloeden op één bepaald ogenblik. En ofschoon het resultaat een toevalsresultaat schijnt te zijn, is het onvermijdelijk geworden doordat verschillende krachten van precies dezelfde soort zijn samengetroffen op een concentratiepunt waarop als basis een soortgelijke kracht aanwezig was.

U heeft uw eigen kracht. U heeft uw eigen trilling. U heeft een aura met een geheel eigen patroon, maar vooral ook een eigen hoofdkleur. Hierdoor is het voor u mogelijk rekening houdend met de drie hoofdcategorieën die ik heb gegeven om elke invloed steeds bewuster aan te voelen en daarvan ook een steeds bewuster gebruik te maken. Gebruikmaken van de kosmische krachten en omstandigheden, die je omringen, betekent: meer meester worden

over je beleven en je mogelijkheden. En als je dat dan afrondt door te zeggen: ik wil proberen steeds meer alle krachten in en rond mij te activeren in overeenstemming met mijn besef en mijn gevoel van juistheid, dan kom ik tot het optimale resultaat zowel in stoffelijke als in geestelijke zin en zal mijn bewustwording versneld voortgaan. Dan heeft u datgene gezegd waardoor een vervolg van dit onderwerp overbodig wordt.

Ik hoop, dat u dit onderwerp nog eens op zijn merites zult willen beoordelen. Zoals het nu gegeven is, kunt u er heel voorzichtig meer experimenteren. Misschien ontdekt u dat u veel meer bent en veel meer kunt dan u dacht.

TAOISTISCHE MAGIE

De wetten van Tao zijn eigenlijk levenswetten, het is een filosofie. Gelijktijdig is de basis daarvan toch wel de indeling, de vaste waarde van alle zaken t.a.v. elkaar. Het is duidelijk, dat een dergelijke visie invloed zal hebben op de manier waarop men magisch te werk gaat. Dat is zo bij het christendom. Alle magie in de streken waar het christendom overheerst, worden mede bepaald door christelijke begrippen.

Als u de hedendaagse magie bekijkt, dan ziet u dat er allerlei namen in voorkomen, zoals Messias, Jezus Christus, namen van engelen die gewoon uit het christendom zijn overgenomen. Het zal u duidelijk zijn, dat het begrip van die indeling en de vaste verhouding dus ook in de taoïstische magie volgens de daar geldende filosofie plaatsvond.

Nu geloof ik, dat alles ergens zijn brandpunt heeft. Misschien denkt u aan yang en yin waar een van beiden de aarde is en niet alleen het mannelijke en het vrouwelijke principe zoals men wel denkt. Het geheel moet altijd uiteenvallen in brandpunten die tegenover elkaar staan. In de taoïstische magie was dit de rode of hemeldraak en de zwarte, ook wel de aarde of helledraak genoemd.

Het ontmoeten van de Draak is eigenlijk het summum summarum van het magisch werken. Het is tevens deel van inwijdingsprocedures die de magiërs in China ook hebben gekend. In de tijd van de Tsjoedynastie en de Handynastie was het gebruikelijk dat men naar een magiër ging, naar zijn buitenhuis. Daar ging men dan via verschillende rituelen in een soort trance en daarna trad men de zwarte Draak in de vurige hollen tegemoet. Hier ging het om het hanteren van o.a. twee wapens die wij overal elders in de magie aantreffen, n.l. de dolk en het zwaard. Het zwaard is de verdediger. De dolk is de aanval.

Als je tegenover de zwarte Draak staat (1^e fase), dan kun je met het zwaard voorkomen dat hij je aanvalt. Door hem te dreigen met de dolk kun je gedaan krijgen dat hij je voortaan met rust zal laten. Dat is iets heel belangrijks. Een magiër, die ten goede wil werken, zal nooit met de duistere machten een verbond mogen aangaan. Dat is ook begrijpelijk, want dan is het negatief en dominant in alles wat hij doet. Daarom moet hij zich eerst beveiligen tegen de ingreep van het duister voordat hij naar het licht kan gaan.

De tweede fase van de inwijding was dan de ontmoeting met de rode Draak. Rood is zoals u weet de kleur van vreugde of geluk. De rode Draak wordt in sommige sekten ook de gouden Draak genoemd. Hij is de beschermer van verbondenheid. Hij is het die zorgt voor het hemelse Paleis (er is ook een verboden stad zoals men in die dagen dacht) en de tuinen daarvan regeert en de winden (de windrichtingen zijn ook weer godenfiguren) a.h.w. ten opzichte van elkaar verdeeld houdt op de juiste wijze. Wie opstijgt, gaat door tuinen.

In die tuinen mag hij niet blijven stilstaan. Hij stijgt en hij ziet de schoonheid van de hemelwerelden, maar hij moet verder gaan totdat hij, zoals het in een der geschriften daarover stond, de bronnen van de Gele Rivier en het hemels Paleis kan aanschouwen. Daarna zal hij vrijuit gaan in de richting van het noorden en daar zal de rode Draak hem tegemoet komen.

Hij zal zich tegen deze Draak moeten verdedigen met het zwaard, maar hij mag de dolk niet gebruiken. Hij zal daardoor de rode Draak ertoe brengen stil te staan en te vragen wat de sterveling wil. Hij kan dan vragen om de bescherming van een van de hemelgoden. Een daarvan is een zekere Sjoei, die naar men zegt ook als een soort meteor door de

hemelruimte heen zweeft. Hij werd heel vaal aangeroepen omdat hij krachten kon geven en daarnaast stoffelijk in verschijning trad.

Wanneer de rode Draak goedgunstig beschikt, kreeg je een symbool. Van dat symbool zul je later een ring laten maken. Het symbool was een steen met daarin het teken gegraveerd. Dat moest je bij je dragen, want het was jouw teken van macht. Daarmee is dan reeds verklaard hoe het eigenlijk in elkaar zat.

De ontmoeting met de centrale krachten van goed en kwaad, die elke magiër moet doorstaan, brengen hem ertoe een keuze te doen. De goede keuze is die van de rode of gouden Draak. Het teken daarvan is een machtsteken. Het is een soort zegel van Salomo. Hiermee kun je natuurgeesten beheersen en je kunt de draken, die in mensengedaante vaak op aarde rondwandelen, eveneens ertoe dwingen om je te aanvaarden en eventueel zelfs in hun schatten te laten delen.

Van een van die draken wordt zelfs verteld, dat hij drie dochters had. Hij ontmoette een magiër die heel veel goeds had kunnen doen, maar deze wilde graag de schatten van de Draak en wel in het bijzonder de drie dochters. Het gevolg was, dat de Draak zo nijdig werd dat hij, toen het huwelijk was voltrokken, in een rivier ging liggen waardoor het hele huis werd overstroomd. De magiër verdronk en de drie dochters gingen naar papa terug. Het verhaal vertelt niet hoe.

De situatie van een magiër is er een, waarin hij de krachten van de natuur moet beheersen. Dit is zijn eerste noodzaak. Daarom moet hij de bron van die krachten natuurlijk kennen. Zijn zegel stelt hem in staat om inderdaad de hogere kracht tegen de lagere en soms kwaadaardige krachten te stellen. Alles beweegt zich in een vast patroon. Dit patroon moet je leren kennen.

Er zijn in het taoïsme magische patronen bij die liefst 422 punten bevatten. Elk van die punten representeert een bepaalde werking en een bepaalde macht. De goede magiër zal nooit het evenwicht van krachten verstoren. Hij zal het alleen herstellen waar het voor een bepaalde mens verstoord is. Hij zal dus nooit iemand helpen om boven zijn stand te gaan leven of een hoge positie te bereiken. Hij zal zo iemand alleen helpen zich te handhaven op die plaats, waar hij eigenlijk thuishoort.

Er zijn ook ziekten waaraan je weinig kunt doen. De mensen kunnen door demonen achtervolgd worden. Dan ga je hen beschermen. Bij die bescherming zien we weer de impedimenta die je overal aantreft, zoals reukwerk, geluid (in dit geval meestal bekkens en trom) en de bezwering, de incantatie.

Een geest, die wordt bezworen, wordt gebonden met het zegel van de rode Draak en dan a.h.w. gedoemd om zo en zo lang (er moet altijd een vaste tijd worden genoemd) te vertoeven in een bepaald, ook met name genoemd en omschreven gebied. Zolang nu maar de zieke of bezetene wegblijft uit die buurt, kan hem niets gebeuren. Woont hij wel in die buurt of is de tijd, die de magiër heeft genoemd tekort, dan brengt hij een "geestenpoort" aan. Geesten kunnen alleen rechtuit gaan en niet een hoek om. Vandaar de tussenmuur, die we ook bij menige tuin vinden en ook bij menig huis. Daar is een poort. Achter die poort staat weer een muur, zodat iemand die binnengaat wel de poort kan doorgaan, maar dan een hoek moet omslaan om verder te gaan. Op die manier heeft men al heel veel zekerheid gekregen.

Maar er is meer nodig. Er zijn mensen die beschermd moeten worden. Nu kun je bescherming tot stand brengen door zowel een z.g. demon of boze geest of een spook te binden als om een goede geest om bescherming te vragen. En aangezien de magiërs in China (ook de taoïsten) toch meer geloofden in gezag dan in het resultaat van welwillende smeekbeden, werd over het algemeen ook een demon weer bezworen. Daarvoor gold o.a. deze regels;

In de eerste plaats de demon moet worden opgeroepen en men moet hem dreigen met verbanning.

In de tweede plaats men moet hem een loon aanbieden. Dit kan bestaan uit symbolen, geld, meubels e.d. al dan niet echt. Het kan ook bestaan uit een bloedoffer. Het kan ook nog bestaan, en dat schijnt voor sommige demonen heel erg kostbaar te zijn uit een klein stukje grond. In deze grond kunnen ze dan rusten. Zolang die grond onberoerd blijft, zijn ze vrij van

elke oproep en elke kwelling. De beloning wordt verbonden aan de vervulling van enkele voorwaarden. En nu het wonderlijke; in de meeste vormen van magie wordt de opdracht zonder meer gegeven. Dat wil zeggen de vervulling ervan is dus een automatisme, daarna verdwijnt de geest weer.

In de taoïstische magie is dat niet zo. Want op het ogenblik, dat de bezwering resultaat heeft gehad, is de magiër gehouden om diezelfde demon op precies dezelfde wijze als hij dat eerst heeft gedaan, zo mogelijk ook bij dezelfde sterrenstand, op te roepen. Indien de oproep met resultaat is beloond, zo zal hij de beloning officieel schenken en gelijktijdig de geest de vrijheid geven om zich daarmee bezig te houden.

Is het een bloedoffer, dan moet dat bloedoffer dus worden gebracht. Is het een stukje grond, dan moet die grond worden voorzien van een schildje, een spaander waarop tekens staan waaruit blijkt dat hij aan de demon is gewijd. Pas nadat dit is geschied, kan de demon of de boze geest weer vertrekken. Voor die tijd, zo gelooft men, zal hij een beetje kregelig worden, als hij geen beloning krijgt en zal geneigd zijn om alles weer ongedaan te gaan maken. Hij heeft namelijk de macht gekregen om een bepaalde dienst te verrichten, maar dan heeft hij daarmee ook de macht om het tegenovergestelde te doen. Is hij aan een bepaalde persoon gebonden, dan kan hij hem heil brengen, maar gelijktijdig ook vernietigen.

Die hele magische opzet is zover gegaan dat ze langzaam maar zeker zelfs op de z.g. bonden of broederschappen (de T'ongs) van invloed waren. Vaak waren dit oorspronkelijk vakbonden; een bond van bedelaars, van porseleinhandelaren, van smeden enz. Maar om nu de zaak bindend te maken werd er een soort bezweringsceremonie gehouden. Je kon pas tot de T'ong toetreden, indien je beantwoordde aan de bezweringsvoorwaarden.

Bij de bezwering werd meestal wat bloed genomen of op een andere wijze iets van de persoonlijkheid gebruikt om een zegel te vervaardigen. Degene die het offer brengt, verklaart tijdens of voordat het wordt gebracht dat hij zich daarmee aan alle regels van de gemeenschap zal onderwerpen.

Nu klinkt dat eigenaardig als ik dat zo te berde breng. Maar realiseert u zich wel dat de grote opstanden eigenlijk tot stand zijn gekomen vanuit dergelijke broederschappen? Dat de macht in het oude China voor een groot gedeelte eigenlijk is voortgekomen wederom uit dergelijke broederschappen en dat zelfs in deze tijd de z.g. Chinese gangsters, want zo heten ze dan, verbonden plegen te zijn met soortgelijke gemeenschappen? O, het magische aspect is misschien wat minder belangrijk geworden, maar op de achtergrond speelt het mee zo goed als bij de Mafiosi de christelijke religie op de achtergrond ook een grote rol speelt, b.v. heel sterk de Mariaverering.

Wat ik u probeer te vertellen is, dat in de taoïstische magie de binding van mens met mens en van mensen met geest of geesten een voorname rol speelt. Natuurlijk dacht men aan allerlei vrij lopende geesten, demonen en spoken die allerhande dingen deden. Het is b.v. bekend, dat er in de buurt van Peking een ruïne was die 's nachts bevolkt zou zijn door een aantal spoken. Die spoken deden zich dan voor als bijzonder mooie en gulle vrouwen. Maar wie daar in trapte, kon dat met zijn leven bekopen. Je kon het ook wel bemerken, want als je keek naar de voetafdruk van de dames, dan zag je dat de voet achterstevoren stond, de tenen wezen altijd in de richting van waaruit ze kwamen. Dat is ook te begrijpen, want de weg van een geest in het duister is altijd tegengesteld aan zijn werkelijke wil.

“Een geest die in het duister vertoeft” zo zegt het taoïsme, “wil wel het goede, maar als hij zich beweegt om het goede te doen, dan brengt hij het kwade voort. Wie daarentegen het kwade wil, zal het goede tot stand brengen”. En dan zeggen ze erbij. “Dit is dus de doem, het oordeel, over een ieder die in het duister leeft.”

De situatie van dergelijke geesten is op zichzelf heel erg prettig. Ze hebben soms zelfs vampierachtige eigenschappen. Maar de magiër heeft daar alweer een middel tegen. Een dergelijke geest behoort tot de nacht, dus tot het duister. Dat wil zeggen, dat hij bang is voor alles wat de zon, het licht van de zon of het goud en rood van de hemeldraak weer geeft. Je maakt dus een amulet waar dat symbool van licht op staat en dan blijven de geesten van je af.

Of als je ze werkelijk wilt uitbannen, dat kan ook gebeuren, dan zul je alle krachten van het licht aanroepen.

Je zult die gedurende de dag vangen. Je zult ze instralen in reukwerken en ze daarnaast binden aan een of meer wapens. Dan ga je 's nachts naar een bepaalde plaats toe en je brengt daar het licht van de zon en je brandt reukwerk. Daardoor zit de kracht van het licht of van de zon in alles wat bij die plaats hoort. Het is duidelijk dat iemand, die van het donker houdt, zich daar dan niet meer kan vertonen, dus gaat hij wel ergens anders naartoe. Dit is een heel typisch Chinese opvatting. De hele filosofie van de Chinees is trouwens ook anders geweest dan hier in het westen denkbaar is. Dat een bandiet een eerbaar mens is, nu ja, er zijn tegenwoordig wel kringen die dat proberen waar te maken, maar het westen gelooft daar niet erg aan. In China was dat zo. Want wie werd bandiet? Degene die uit zijn vaste plaats in de gemeenschap werd verdreven om welke reden dan ook. Door bandiet te worden vergaarde hij de middelen waardoor hij zijn gerechtigde plaats weer kon innemen. Dat was iets wat - helemaal in overeenstemming was met de wetten van het Tao. De misdadiger was ook geen misdadiger omwille van de misdaad. Integendeel, zijn misdaad was voortdurend gericht op het herstellen van een goede, een aanvaardbare en evenwichtige situatie. Als iemand dat niet deed, dan moest hij geen gewone misdadiger zijn, maar was hij bezeten. Hij moest dan vervolgd worden. U heeft misschien wel eens gehoord over papieren tijgers. Een term die vaak wordt gebruikt, ook tegenwoordig nog. Waar komt die vandaan? In de magie geldt namelijk dit; het beeld is gelijk aan de werkelijkheid. Als je dus op een demon ging jagen, dan nam je papieren schilden mee waar op tijgers stonden afgebeeld. Door die nu neer te zetten werd de geest (het spook) bedreigd door echte tijgers. Hij moest zich verdedigen, of weglopen. De enige fout, die je kon maken, was dat je met zo'n papieren tijger achter een rover aan ging die helemaal niet bezeten was. Die zei dan: Ben je nu helemaal gek! Hij nam dan een zwaard of een vechstok (daar waren ze ook nogal knap mee) en ranselde de hele zaak in elkaar. Al die verhalen zouden weinig zin hebben, als we daar ook niet een paar eenvoudige regels uit zouden kunnen peuren. Ik zeg niet, dat het regels zijn die voor iedereen en overal gelden, maar ze komen direct voort uit het taoïstisch denken (onthoudt u dit) en ze zijn gebaseerd op een werkelijkheid die geestelijk ook wel aanwezig is.

1. In de werkelijke kosmos bestaat een voortdurend evenwicht. Dit evenwicht bepaalt uw plaats, uw taak, uw mogelijkheden. Elke verstoring daarvan moet worden tegengegaan. In gewone termen gezegd; Besef wie je bent of wat je bent en probeer dat zo goed mogelijk te zijn. Probeer niet anders te zijn dan je bent, want daarmee breng je alleen maar meer onevenwichtigheden tot aanzijn.
2. Niemand kan de krachten van het witte licht beheersen en daar mee werken, indien hij niet in staat is de krachten van het duister te weerstaan.
3. Elk teken waarin het licht zichzelf weergeeft, kan in de plaats worden gesteld van het licht. Een symbool kan dus in de plaats treden van de werkelijkheid, maar dan moet worden beseft wat de werkelijkheid is die achter het symbool schuilgaat. Dit besef brengt dan zelfs de hoogste waarden onmiddellijk werkzaam in het spel, als je je moet verdedigen tegen duistere krachten.

Magie kan op velerlei manieren worden bedreven. Want een ieder bouwt een magisch denken en werken op vanuit zijn eigen filosofie, vanuit zijn eigen begrip. Deze begrippen zijn de weg om tot die magie te komen, niet de magie zelf. De werkelijkheid van de magie is voelen, beseffen en instralen. Elke kracht in de natuur en in de kosmos zal op die drie waarden reageren, niet op incantaties, niet op reukwerken of op welke middelen u dan ook zou willen gebruiken.

Elke mens heeft zijn eigen uitstraling. Die uitstraling is zo sterk dat in alles wat tot die mens behoort, ze aanwezig is. Als wij naar een bepaalde mens een kracht willen richten, zal dit veel beter gaan, indien wij dit kunnen doen op basis van zijn eigen uitstraling. Hierom en om geen enkele andere reden wordt bij het vervaardigen van magische zegels en andere magische middelen in het Verre Oosten vaak gebruik gemaakt van b.v. haren van een persoon, het afsnijdsel van de nagels, een draad van het kleed dat men regelmatig draagt etc. Ook voor u kan het belangrijk zijn. Wanneer u op afstand wilt inwerken op iemand, dan kunt u dit het best

doen als u iets heeft, al is het maar een stukje papier dat de ander enige tijd in zijn bezit heeft gehad, zodat u zich kunt oriënteren op de uitstraling van de persoon die u wilt benaderen.

Dat dit in het taoïsme een grote rol heeft gespeeld is wel duidelijk. Indirect heeft het taoïsme ook de praktijken van natuurvereerders (de magiërs van Tibet b.v.) beïnvloed en zelfs het magisch denken van de Lama's,

de boeddhistische geestelijkheid, zoals die zich vooral in Tibet heeft beziggehouden met alle vormen van magie; van de dodenbezwering af tot het richten van lichtende krachten en het aanroepen van beschermende geesten.

U heeft enkele beginselen gehoord. Deze zijn belangrijk. Procedures zijn altijd van minder belang dan de innerlijke waarden waaruit het werkelijk magisch gebeuren ontstaat. Alles is gebaseerd op evenwicht, op een harmonisch principe. Daar waar u dit harmonisch principe verstoort, moet u bereid zijn om die harmonie op een andere wijze te herstellen. Daardoor zal veel van uw werken een tweeledigheid vergen. Bijvoorbeeld; genezende krachten uitzenden, maar gelijktijdig ook het tekort aan kracht zelf in kosmische zin aanvaarden en ten aanzien van de kosmos de keuze te maken, of die onevenwichtigheid bij u zal blijven bestaan, dan wel zal worden verdeeld op een andere wijze in het geheel.

U heeft een eigen plaats. Dat wil zeggen; u heeft een eigen persoonlijkheid, u heeft een eigen mogelijkheid tot functioneren, u heeft uw eigen geestelijke en kosmische verbindingen. Hierop zal alles wat u voortbrengt moeten zijn gebaseerd. U kunt niet iets doen zoals een ander het doet, omdat u niet gelijk bent aan die ander. Een beroep doen op wat je bent, is de enige methode waarmee je kunt werken, wil je magisch werkelijk resultaten behalen. En dat is nu een van de basisregels van de taoïstische magie waarover ik u een paar kleine dingen heb verteld.

LES 8 - HISTORIE

Het mirakel heeft een heel lange geschiedenis. Als we achter de wetten ervan willen komen, dan lijkt het mij toe dat we in die geschiedenis moeten proberen te zien wat er eigenlijk aan de hand is.

We gaan maar eerst terug naar de dagen van Abraham, nog iets daarvoor. In die dagen was er een maangodin (Ishtar), die orakels gaf. Een van de meest wonderlijke zaken daarbij was de vijver van die maangodin. Die vijver was tamelijk diep gelegen. Met volle maan en op bepaalde data met wassende maan werden daar enkele mensen toegelaten. Zij mochten dan kijken naar de weerkaatsing van de maan in het water. U zult zeggen: dat is wel aardig, maar wat heb je eraan? Die mensen dachten toen, dat ze daardoor een begrip zouden krijgen van de toekomst of een visioen zouden hebben. Nog wonderlijker was, dat dit inderdaad heel vaak gebeurde. Wat was nu de achtergrond van dit wonder?

De priesters waren erg handige jongens. Ze hadden n.l. wat leerlingen (daarvoor durfden ze niet eens slaven te gebruiken) die een kabbeling veroorzaakten zodat het water een beetje rimpelde. Dat deden ze door middel van een houten schot dat zich in de wand van de vijver bevond en het water in beroering kon brengen zonder dat iemand het zag.

Als de mensen nu gefascineerd stonden te kijken, dan ontstond er door het voortdurend veranderen van de reflex een soort hypnose. Ondertussen werd er gebeden en gezongen. Er waren afschuwelijke instrumenten bij, een beatband met een rinkelbom en een soort toeter. Daardoor werden ze geconfronteerd met het feit; wij kijken in de toekomst. Als die mensen op die manier in de toekomst keken, dan zagen ze vaak dingen die voor hen belangrijk waren. Was dit nu werkelijk zien in ruimte en tijd? Ach neen. Het was zeer waarschijnlijk alleen een opwekken van onderbewuste kennis en daarnaast misschien ook het erkennen van samenhangen die redelijk gezien aan een mens voorbij gingen. Maar het antwoord was er.

Wij horen later ook heel veel over allerlei orakels. Zoals dat in Delphi waar de Pythia, de priesteres, in trance werd gebracht door wat iedereen beschouwde als vulkanische dampen. Maar dampen, die o.a. versterkt werden met het blad van de oleander en nog van andere planten, noem ik niet meer direct vulkanisch. Een roesveroorzakend middel dus.

Nu was zo iemand verder getraind in het zich openstellen voor de godheid. Anders gezegd het was een goed medium. Zo'n medium kon dan vele uitspraken geven die goed waren. Als er een twijfelgeval was, dan verwisselde men eenvoudig de Pythia voor iemand die niet gevoelig was, men liet bepaalde kruiden weg uit de brandbuilen die naar beneden werden gegooid, het rijmpje was tevoren geleerd, dat werd netjes opgezegd en dan kreeg men ook gelijk, Omdat het voor tweeërlei uitleg vatbaar was, was het eenvoudig onmogelijk dat ze ongelijk had. Hier was het dus ook weer mediumschap. De oorzaak van dat mediumschap is weer hypnose.

Laten we nu eens kijken naar de experimenten van de heer Mesmer. Mesmer gebruikte ook hypnose om een trance te veroorzaken. Hij probeerde dan de geschiedenis van het medium terug te volgen, een experiment dat later vaak is nagedaan. Hij gaf zijn medium opdrachten om waar te nemen op afstand. Het wonderlijke was, dat ook hier een groot aantal toch wel verbluffende resultaten verkregen zijn. Er waren mensen die hem voor een heksenmeester hebben gehouden, anderen zeiden dat hij wonderen deed. De werkelijkheid was weer; hypnotische trance waarmee het sujet dat hij gebruikte kon worden gericht op bepaalde fasen hetzij van eigen voorbestaan, hetzij het bestaan van anderen, hetzij op waarnemingen op grote afstand. Dit is dus een parallel die doorloopt in de geschiedenis. Vandaag de dag zijn er nog van dat soort mensen.

Hoe zit de regel in elkaar waardoor dit alles steeds weer werkt? Ik zal proberen het eenvoudig uit te leggen.

Op het ogenblik dat het waakbewustzijn van een mens is afgesloten dan wel volledig van de werkelijkheid kan worden vervreemd, zal elke suggestieve factor als werkelijkheid worden beschouwd. Op grond van deze werkelijkheid van het "ik" kunnen alle suggesties worden gevolgd met dien verstande, dat ze uitvoerbaar moeten zijn via een astraallichaam, via de astrale wereld of gelegen moeten zijn in de eigen geestelijke of genetische voorgeschiedenis van het sujet in kwestie. Hier is weer de verklaring een mens heeft een astraal voertuig dat mogelijkheden heeft. Normaal worden ze niet gebruikt. Onder bepaalde omstandigheden komt men wel tot het gebruik ervan en vele wonderlijke verschijnselen zijn dan zonder meer verklaarbaar.

In de dagen van Abraham hebben we nog meer vreemde zaken gehad. Als we eens denken aan de wonderen die Mozes heeft verricht; het is dan wel een tijdje later.

Mozes had een staf. Hij gooide hem neer, het werd een slang. Hij pakte hem weer op en het was een staf. Dit is te verklaren. Je kunt namelijk als je handig bent een slang strekken; het beest kan zich dan niet meer verroeren. Je doet net alsof het een staf is. Zodra je het neergooit, wordt het weer een slang. Als je heel handig bent, kun je de slang weer achter de kop oppakken, er een zweepslag mee uitvoeren waardoor de ruggengraat volledig ontspannen raakt en als er geen afzet mogelijk is, blijft het beest hangen als een dode paling.

Er wordt nog meer verteld. Op een gegeven ogenblik deden de priesters van de Farao dit ook. Dat is ook geen wonder, want het is een bekende truc die daar werd vertoond. Maar het wonderlijke is, dat de slang van Mozes de slangen die de anderen van hun staf hadden gemaakt, opat. Het kan natuurlijk symbolisch zijn. Ik ben zo vrij geweest na te gaan wat hierbij een rol kan hebben gespeeld.

Wanneer de priesters van de maangodin in Ur (later in Uruk en in nog wat van die steden) bezig waren om hun godin te manifesteren, gebruikten ze bepaalde suggestieve technieken. Suggestie is iets waarmee een goochelaar ook kan werken. Hierdoor wordt de betekenis van hetgeen de mensen zien voor hen anders. Op grond van die betekenis komen ze dan tot belevingen die niet op de werkelijkheid stoelen.

Dan gaan we eens kijken wat er met Mozes en met de Farao aan de hand is geweest. Mozes had een priesteropleiding. Hij is priester geweest bij de Egyptenaren, zoals alle prinsen van den bloede. Hij heeft ongetwijfeld veel geleerd van magie. Als hij nu een grotere kracht had dan een ander, dan kon hij dingen laten zien die er niet werkelijk waren. Zelfs een oprapen en wegwerpen van stokken, terwijl anderen nog steeds dachten dat er slangen over de vloer kronkelden. Het is nog steeds eenvoudig verklaarbaar, maar weer speelt hier het suggestief vermogen een grote rol. Dat zeg ik niet zonder meer. Er zijn heel veel van die gevallen bekend.

Wanneer de Nijlgod met de krokodillenkop (Sebek) werd geëerd, dan zagen de mensen niet alleen de grote krokodil die de veroordeelde kwam consumeren, maar ze hoorden het beest ook spreken. Dat is heel waarschijnlijk een kwestie geweest van suggestie en buiksprekerij. Die wonderen zijn niet allemaal echte wonderen, maar ze worden tot wonder omdat er suggestie bij gebruikt wordt. Laten we Sebek maar buiten beschouwing later.

Er werden goden en godinnen ingehaald. Goden gingen op bezoek bij andere goden in de tempel. Wanneer zo'n stoet door de straten trok of op een bark de Nijl kwam afzakken, dan zagen de mensen allerlei lichtverschijnselen. Ze zagen wonderlijke dingen het beeld van de god scheen soms te leven, de ogen bewogen zich. Er kon iemand in het godenbeeld zitten die met de ogen zat te rollen. Maar toch, alles bij elkaar zijn dat verschijnselen die niet helemaal verklaarbaar zijn, tenzij we weer uitgaan van suggestibiliteit van de massa en we ons realiseren dat de mens in dergelijke gevallen datgene hoort wat hij wil horen, datgene ziet wat hij wil zien.

Denk niet dat dat alleen in de oudheid zo is. Denk eens aan Mussolini. Die man hield een toespraak. Dat was een serie Italiaanse hysterische kreten geuit met een overmatig naar voren gestoken onderkaak op een balkon. Maar de mensen zagen daarin de bevrijding van de staat, de vernieuwing van alle dingen, de zekerheid van het onverslaanbaar zijn zelfs. Waarom? Omdat ze het verwachtten.

Als we proberen door de geschiedenis een lijn te trekken (ik heb maar enkele punten aangestipt, ik zou nog enkele christelijke wonderen kunnen aanhalen in dit verband), dan kom ik alweer tot de conclusie dat de toestand waarin een mens emotioneel en mentaal verkeert, bepalend is voor hetgeen hij veronderstelt waar te nemen. Dan is het wonder althans in vele gevallen een wonder dat zich eerder in de geest van de mens voltrekt dan op aarde. Een situatie, die voor iemand die gelooft in werkelijke mirakelen niet al te aangenaam is. Want deze zou juist het middel willen hebben om gewoon wonderen te laten gebeuren zonder dat daar iets geestelijks bij te pas komt, althans bij hem zelf.

Wat zijn er dan voor wonderen verder gebeurd? Er zijn in het verleden heel veel vreemde dingen geweest. De bouw van de Piramide b.v. Daar speelden orkestjes terwijl de slaven aan het werk waren. Ze speelden zeer bepaalde melodieën en er stonden zeer bepaalde mannen bij. Dezen hadden een soort flessen van tamelijk troebel glas en een zilveren spiegeltje waarmee ze stonden te spiegelen. En dan gingen de blokken steen naar boven met een gang die onvoorstelbaar was. Het is natuurlijk een leuk sprookje als je dat zo hoort, maar waarom komt dat ook elders voor?

Bij de Sioux b.v., die trouwens ook een adelaar vereerden (een van de belangrijke delen van de totem van de goden en voorouderreeks), kende men het adelaarslied dat maar heel zelden werd gezongen. Het ging gepaard, zoals de meeste plechtigheden bij de indianen, met een schuifeldans. Men vertelde dat hierdoor iemand kon vliegen; hij kon dus de vijand zien aankomen. En als je die legende moet geloven, dan zijn er heel wat domme jongetjes geweest die zo hoog vlogen, dat ze precies zagen waar de vijanden zaten en zo hun eigen volk voor rampen hebben behoed. Alweer de combinaties muziek of klank en vliegen.

Er bestaan heel veel legenden over geheime dorpen en verborgen tempels in de Himalaya. Wat horen we daar? Daar zijn mensen die ingewijd zijn of althans adeptus minor zijn. Zij gaan met z'n allen op een grote steen zitten en beginnen "aum" te roepen, maar dan wel met een heel bijzondere intonatie. Waarna die steen plotseling denkt dat hij een lift is, stijgt en iedereen de kans geeft om de top van een berg te bereiken zonder al te veel moeite. Verhalen? Misschien. Maar waar komen ze vandaan?

Als we gaan kijken naar andere pogingen om te vliegen, dan komen we weer terecht in Tibet waar mensen in afzondering dit proberen. Ze doen dit door met gekruiste benen op een leren kussen te gaan zitten in een volledig afgesloten en lichtdichte ruimte en zo goed ze kunnen naar boven te springen. Degenen onder hen die werkelijk gevlogen zouden hebben (het is alweer legende voor de moderne mens) zouden dit hebben bereikt als er eerst een zeer snel roffelend ritme werd gehoord, alsof ze met hun lichaam zo snel van het kussen probeerden op te springen dat het inderdaad een geluid werd als van een doffe trom. Ik vind het maar gek dat je altijd weer geluidstrilling in verband ziet brengen met vliegen, met lichter worden, met zwaartekracht. Is het redelijk? Daarover kun je een tijd nadenken. Als we nu eens het volgende zouden stellen

Materie heeft een eigen vibratie. Deze vibratie is verwant met het aardmagnetisme en de verhouding die dit materieel t.a.v. de aarde heeft. Wanneer geen krachtstromingen en geen magnetisme in de materie voorkomen, dan is het niet mogelijk om de mensen te laten vliegen. Dat horen we ook nergens. Een mens heeft in zich tenminste een tweetal krachtstromingen; eigenlijk nog een derde van astrale aard. Ook deze trillingen hebben een heel eigen ritme, een eigen circulatieritme. Op het ogenblik, dat de klanken die worden voortgebracht resoneren, ontstaat er opeens een soort omkering van polariteit. Dat wil zeggen, dat het aardmagnetisch veld opeens afstotend gaat werken. En dit in grotere mate naar gelang de toon krachtiger is geweest en het voorwerp of de persoon vollediger omgepoold is t.a.v. de aarde. Het is eigenlijk een heel natuurlijke situatie als we het goed bekijken.

Dat dat alleen met geluid kan gebeuren, zou bijgeloof moeten zijn, want de wetenschap kan het niet verklaren. Op zichzelf zou ook dit weer een bewijs moeten zijn dat achter het mirakel wetten en regels schuilen die als we ons er lang genoeg mee bezighouden niet meer onbegrijpelijk worden. Laten we een eenvoudig voorbeeld nemen;

Tegenwoordig weet men dat een metalen schijf, die magnetisch sterk gevoelig is en die gemagnetiseerd is, in een sterk wisselend elektromagnetisch veld kan zweven en zelfs door de fluctuatie van het veld te verhogen of te verlagen de schijf kan laten stijgen of dalen. Dat hebben ze in laboratoria gedaan. Maar waarom zou nu het aardmagnetisme op de een of andere manier niet gebruikt kunnen worden in plaats van die fluctuerende magnetische zaak? Waarom zou het alleen mogelijk zijn, als het veld rond de magneet fluctueert en zou het fluctueren van het voorwerp zelf magnetischerwijze t.a.v. de omgeving niet eenzelfde resultaat opleveren? Als je daarover gaat nadenken, dan lijkt het soms of heel veel van die z.g. magische dingen heel dicht bij een gewone werkelijkheid liggen. Een werkelijkheid waarmee je natuurlijk heel wat meer moet verbinden dan je gewoonlijk doet.

Er zijn zoveel dingen waarvan de mensen eigenlijk nog niets weten. De laatste tijd heeft men ontdekt dat je bepaalde sporen (o.a. mangaan en nog andere sporen van metalen die men in tamelijk grote doses van tussen de 200 a 300 mg) kunt gebruiken om mensen minder kwetsbaar voor ziekte te maken. Men heeft zelfs ontdekt dat het mogelijk is om bij kanker uitzaaiingen op die manier te voorkomen; dus de groei van de ziekte te beperken. Overigens, de experimenten op muizen en apen zijn natuurlijk niet beslissend voor hetgeen het voor de mens zou kunnen betekenen. Wetenschappelijk zijn ze nog niet ver genoeg om het u direct als medicijn aan te bieden.

Waar gaat het nu om? Hier worden metaaldelen (in feite metaalsporen) gebruikt om iets te veranderen in de mens. Gaan we nog een stap verder. Wat zegt een heel oud bijgeloof? Als je een zoon wilt hebben, dan moet je wachten tot de 14^e dag na de stonde en moet je in de tijd tussen het ophouden van de vloeiing en het contact elke dag spinazie eten. Als we nu eens nagaan wat er aan de hand is, dan blijkt het volgende;

In de eerste plaats is die gegeven periode voor de doorsnee vrouw vergelijkbaar met het loskomen van de nieuwe eicel. In de tweede plaats door 14 dagen zoveel spinazie te eten wordt de hoeveelheid ijzer in het lichaam aanmerkelijk opgevoerd; d.w.z. dat er een optimale conditie is voor zuurstoftoevoer en voor vervoer van andere stoffen in het gehele lichaam waardoor er een sterkere eruptie mogelijk is met grotere overlevingskansen. En blijkt ineens dat die volkswijsheid helemaal niet zo stom is. Ze is alleen gebaseerd op dingen die men toen niet wist.

Zo hoor je mensen ook beweren: Als je die en die kwaal hebt, dan moet je vooral; en dan komen de recepten, b.v. elke dag cantharellen eten of in andere gevallen heel veel radijs. Aanvankelijk lijkt dat onzin, totdat je je gaat realiseren dat er in de verschillende groente en vruchten stoffen aanwezig zijn die inderdaad het lichaamsevenwicht beïnvloeden.

Het wonder valt weg op het ogenblik, dat wij ons gaan realiseren dat we werken met bepaalde stoffen; en wat meer is we werken met stoffen in een biologische oplossing. Het is niet zomaar ijzer, het is ijzer dat zich in een oplossing bevindt in een levende stof. Dan wordt het veel begrijpelijker, want de opname door het lichaam zal daardoor sneller geschieden, de verdeling zal sneller en regelmatiger gaan en het effect zal dus groter zijn. Het zijn deze eenvoudige dingen die je door de hele geschiedenis heen hebt en die je kunt leren.

Er is een tijd geweest dat de mensen hier in het westen stomverbaasd waren over de genezingen die de Bosnegers tot stand konden brengen. Wat deden zij? Zij namen een stukje van een varen, een stukje bast, een onderdeel van het een of andere dier erbij, ze maakten daarvan een soepje en dan werd de patiënt behandeld met vele uitspraken plus het soepje. Dan zult u denken; nu moet dat wel in de soep lopen, maar de patiënt wordt beter. Veel later heeft men ontdekt dat er in die brouwsels werkzame stoffen aanwezig waren. Men heeft zelfs ontdekt dat er stoffen in zaten waarvan de wetenschap niets afwist.

Als we nu teruggaan tot een heel ver verleden, dan zien we dat de nomadenstammen en de jagers ook dergelijke medicijnen gebruikten. Daar gebeurden dan schijnbaar wonderen mee. Het was zelfs mogelijk mensen immuun te maken voor bepaalde ziekten die andere stammen eenvoudig uitroeiden. In die tijd was het een mirakel. Maar als we nu rekening houden met een opgelegd dieet aan die mensen, bepaalde oefeningen plus de reiniging van deze mensen en hun omgeving, dat is ook noodzakelijk, dan komen we tot de conclusie dat het eigenlijk het

toedienen is van immuniserende stoffen en het herstellen van een betere hygiënische omgeving. Dus ook hier is achter het mirakel de wet aanwezig.

Dan wordt het nu hoog tijd dat we ons gaan bezighouden met die heel wonderlijke dingen waarvan we soms iets horen, maar waarvan nooit veel schijnt uit te komen zodra je zelf gaat kijken.

We horen van wijzen die over water lopen. Het eerste wat je natuurlijk denkt is nu: ja, zij hebben grote platvoeten en dan gaat het wel een beetje peddelen. Maar dat is niet het geval. Deze mensen lopen over water, terwijl ze in een bepaalde geestesgesteldheid verkeren. Zeg niet dat het sprookjes zijn, tenzij u wilt zeggen dat het Evangelie uit sprookjes bestaat.

Herinnert u zich Petrus? Jezus liep over het water naar de boot toe. Petrus sjokt achter zijn heer aan, want dat was hij gewend. Hij sjokte dus ook over het water totdat hij plotseling denkt; wat ben ik eigenlijk aan het doend. En floep, zakte hij in het water. Hij riep: Heer, help mij, ik verdrink. Wat is hiervan nu de oorzaak?

Wij hebben al gehoord dat je door een bepaalde geestesgesteldheid of door bepaalde klanken voorwerpen kunt laten vliegen. Wat is nu over water lopen eigenlijk anders dan een vorm van je bewegen onder omstandigheden die bij normale zwaartekracht niet denkbaar zijn. Stel u nu eens voor dat u uw levensstromen kunt beheersen en dat u die levensstromen zodanig instelt dat uw hele wezen niet erkent dat water u niet kan dragen. U bent daar helemaal in verdiept. Zolang dat verdiept zijn bestaat, zult u over water lopen. Wat is hier het geval?

Uw hele uitstraling is bezig om het water, daar waar u de voeten zet a.h.w. dragend te maken. Misschien zou je het met een beetje ironie zo kunnen uitdrukken, onder de suggestie waarin je verkeert, loop je op stelten van ectoplasma. Dat klinkt heel vreemd, maar was er niet een mijnheer David Hume die op een gegeven ogenblik tijdens een séance een luchtje ging scheppen; het ene raam uit het andere raam in, maar wel zonder balkon en op de derde verdieping. Dat is levitatie, zegt men dan. Hoe deed die man dat? Als we er toch mee bezig zijn. Hoe komt het dat we in het verleden steeds weer horen over die eigenaardige vliegverschijnselen; vliegende kleden, vliegende paarden, vliegende bezemstelen (de stofzuiger was nog niet uitgevonden)? Al die dingen bij elkaar maken duidelijk dat vliegen en de vliegdrroom bij de mensen heel vaak voorkomen.

Nu kunnen we natuurlijk veronderstellen dat dit alleen maar dromen zijn en dat heel mooi psychologisch gaan uitleggen. Aan de andere kant zijn er echter een aantal raadselachtige verhalen waarin sprake is van door anderen geconstateerde lijfelijke aanwezigheid van die mensen. Wat moet daarvan de oorzaak zijn?

Het is hetzelfde als het wandelen op water en zelfs het gaan door vuur; de vuurloop. Wanneer een mens, onder welke omstandigheden dan ook, innerlijk een zodanige evenwichtigheid van zijn levensstromen bereikt en een uitstraling dat hij geen abnormale condities accepteert (dus alles herleidt tot het normale), dan zal elke beweging die hij op dat ogenblik maakt, worden voortgezet als normaal, ook als de bodem opeens vuur of water wordt. Hij zal dan vanuit zijn eigen uitstraling alles compenseren wat nodig is om die toestand van schijnbare normaliteit voor hem te handhaven.

Er is een tijd geweest dat men allerlei wonderlijke inwijdingen kende. U heeft er duizend keer over gehoord, dus ik behoef ze niet allemaal op te sommen. Het verbazingwekkende daarbij is niet zozeer dat al die mensen zijn veranderd na afloop (een zware psychische schokkan hetzelfde tot stand brengen), maar dat deze mensen allemaal niet precies gelijke maar vergelijkbare beelden hebben van hun belevingen tijdens de inwijding. Toch moeten we aannemen dat, als er sprake is van een suggestie, een volledige gelijkheid bijna onvermijdelijk is. Hoe komt het dan dat de een zich door planten heen moet worstelen die a.h.w. met kunstgebitten naar hem happen, de ander door een slangenkuil gaat en met een heel grote slang moet worstelen, terwijl de derde door vuur gaat en op een gegeven ogenblik het zwaard moet kruisen met een van de machtigste demonen? Als je tracht daarvoor een regel te vinden, dan is dit volgens mij alleen te verklaren uit de eigen psychische opmaak van de mens. Er zijn zeker allerlei kosmische invloeden die een rol kunnen spelen, maar zo'n grote dat daardoor de

beleving wordt veranderd, dat lijkt mij in een dergelijk geval niet erg aanvaardbaar. Wat gebeurt er?

In de eerste plaat; de mens moet zichzelf ontmoeten, de eerste angstbeleving. In de tweede plaats; hij moet de wereld ontmoeten die hij vreest en haar overwinnen. De een is bang voor tijgers, de tweede voor planten, de derde voor slangen. Het overwinnen van de angst is een strijd die je met jezelf voert, vandaar de symboliek die wij in al die belevingen terugvinden. In alle gevallen kom je vervolgens in een ruimte waarin de lusten een rol spelen. Grote zalen waarin heerlijke orgieën worden gevierd. Je mag alleen kijken maar niets doen, ofschoon iedereen je uitnodigt.

In andere gevallen krijg je koninkrijken aangeboden. De mens wordt geconfronteerd met zijn begeerte. Die begeerte hoeft hij niet te overwinnen dat is het wonderlijke. In geen van die dromen overwint hij de begeerte door het andere uit te blussen. Hij laat het bestaan, maar trekt zich ervan terug. Hij wil niet degene zijn die opgaat in het spel van de ander.

U zult zeggen; dat is een psychisch proces waardoor de mens zijn angsten verliest, zijn begeerten overwint en dan voor het eerst objectief tegenover de wereld staat. Waarom zouden die ingewijden dan al die paranormale kwaliteiten moeten hebben? Iets wat overigens lang niet zeker is. Onder ons gezegd en gezwezen waren er ook bij die wat dat betreft een grote flop waren. Wat ze echter wel bereiken is objectiviteit, het wegvallen van een groot gedeelte althans van de illusies, die men als mens met de werkelijkheid pleegt te verbinden. Dit houdt in dat ook emoties, die niet normalerwijze een rol spelen, opeens beheersbaar worden. Ze zijn werkelijk een voertuig geworden van de energieën die je uitstraalt en niet meer de stormen waardoor je zelf gedreven wordt. In dat geval kun je veel meer verzien, veel meer doorzien, veel meer juist beoordelen dan een normaal mens. Je staat dicht bij de waarheid. Iemand die dicht bij de waarheid staat, die is volgens mij onweerlegbaar zeker van zichzelf en zal daardoor juister handelen. Als hij een raad geeft, zal die gebaseerd zijn op werkelijkheid en niet op interpretatie en illusie.

Alle wonderen van ingewijden hangen dus al direct samen met gewone werkelijkheidszin. Maar als je beseft, dat je in je een kracht vormt en dat als deze kracht voortdurend in contact komt met andere krachten en je daarbij je relatie met die krachten zelf kunt bepalen zolang je van jezelf bewust bent, dan zou het helemaal niet zo vreemd zijn om even door vuur te lopen, over water te wandelen en als je van wandelen genoeg hebt een eindje te gaan vliegen. Waarom zou je dan ook niet een geestelijk dubbel kunnen uitzenden? Als een mens via een astraal voertuig kan waarnemen op afstand, waarom zou hij dat voertuig dan niet ook voor anderen waarneembaar kunnen maken zodra hij weet wat dat voertuig is. Werkelijkheidszin ligt dus aan de basis van heel veel van het magisch gebeuren en als zodanig, meen ik, ook op de achtergrond van vele mirakelen.

Nu zijn er ook veel mirakelen die eigenlijk nooit mirakel zijn geweest. Het wonder van vele wonderen is dat de gelovigen denken dat het een wonder is. Als je dat gaat ontleden, dan blijft er namelijk niet veel van over. Een typisch voorbeeld;

Er waren in Europa vele Kurorten waarheen alle deftige mensen, voorzien van veel vrije tijd en jicht zich begaven om daar te veranderen, hetzij om hun vrije tijd te besteden hetzij om minder jichtig te worden. In die dagen ontstond Lourdes.

In Lourdes is een van de belangrijke punten het bronwater. Genezingen in andere Kurorten zijn nooit als mirakel geregistreerd. Zelfs halve genezingen werden in Lourdes wel als mirakel beschouwd tot ongeveer 60 jaar geleden; toen zijn de mensen wat kritischer gaan denken. Dan zijn we ook hier weer van een deel van het mirakel af, tenzij we teruggaan naar de stelling, dat bepaalde sporen van metalen en andere stoffen in voldoende mate in een menselijk lichaam ingebracht daardoor de resistentie van dat lichaam kunnen vergroten dan wel de werking van dat lichaam kunnen beïnvloeden. En dan hebben we precies te maken met wat er bij alle geneeskrachtige bronnen kan gebeuren.

Er zijn ook veel mensen die zeggen dat radioactiviteit een rol speelt. Misschien wel. Er zijn inderdaad grotten geweest, ook in een ver verleden, waar de mensen naartoe gingen en daarin enige tijd doorbrachten om dan, zoals ze zeiden, gereinigd en genezen naar buiten te

gaan. Het blijkt, dat die grotten voor bepaalde infectieziekten goed werken, daarnaast ook voor ontregelingen in de stofwisseling. Er zijn nu in Duitsland nog steeds dergelijke grotten waar patiënten nu echter tegen behoorlijke betaling een lange tijd in mogen zitten om daarna via een modderbad (iets moet men geven voor het geld) weer iets gezonder naar buiten te gaan. Waarom zouden we in deze tijd zeggen dat dit een mirakel is? Vroeger waren die dingen wel mirakelen op het ogenblik dat ze in relatie werden gesteld tot God of tot goden. Ik heb dan de neiging te stellen

Het merendeel van de z.g. mirakelen is verklaarbaar. Vele mirakelen zijn kennelijk normale gebeurtenissen of ontwikkelingen waarvoor men de verklaring weliswaar niet kent, maar die alleen als mirakel worden beschouwd, indien het past binnen het kader van een verering.

De begrafenisgewoonten van de mensen zijn altijd wel een beetje anders geweest. Indianen en ook enkele andere volkeren hadden de gewoonte hun doden hoog te begraven. Ze werden ingewikkeld en hoog in de bomen gebracht. Andere volkeren hadden juist de neiging om het lichaam te verdelen of als prooi te laten voor de dieren des veld. Weer anderen verbrandden of mummificeerden het lichaam. Sommigen bewaarden het lijk in speciaal daarvoor gemaakte huizen of ook wel kruiken. Anderen daarentegen wilden juist een graf hebben dat in de vrije natuur lag bij voorkeur op een helling of zelfs een bergtop. Waarom?

Het beeld dat de mens heeft van het leven na de dood zal hierbij een rol spelen, dat is duidelijk. Maar nu de wonderlijke verschijnselen die daar mee verbonden zijn. Er zijn bepaalde bergen waar men doden begraaft en waar van men dan zegt dat de doden dáár kunnen spreken en niet ergens anders. Als we dan gaan kijken, dan liggen de graven altijd op heel behoorlijke hoogte. Meestal liggen ze op een minimum hoogte van 2000 m. boven de zeespiegel. Daar zou dus, zeker voor dalbewoners, wel een beetje zuurstofnood kunnen ontstaan. Dat zou betekenen dat ze zich wat duizelig en enghoofdig gevoelen. En dat zou weer kunnen betekenen dat hun zintuiglijke waarnemingen in verhouding tot de innerlijke waarnemingen zwakker worden, dat suggestieve innerlijke telepathische factoren veel sterker optreden dan normaal. Dan zou het wonder van dergelijke plaatsen vertaald moeten worden als mensen, die zich in een toestand bevinden waardoor een contact mogelijk wordt. De plaats van de begrafenis is dus in de eerste plaats bedoeld om het contact daar te fixeren.

Kijken we naar de indianen met hun begraafgewoonten (het lichaam in de bomen maar dan wel goed ingewikkeld in vellen en riemen opdat het kan verdrogen, eigenlijk een vorm van mummificatie), dan blijkt dat men naar die plaats toegaat en wil men met de doden spreken, dan werkt men weer met trommen, dus geluid.

Geluid, dat hebben we al gehoord, kan een heel vreemde inwerking hebben op materie en het kan zeker ook op de zinnen van de mensen een heel eigenaardige invloed hebben. In dit geval ziet het er wel naar uit dat de mensen eigenlijk zichzelf in de nabijheid van het graf aan suggestie onderwerpen en gelijktijdig door de muziek zodanig vervreemden van hun stoffelijke werkelijkheid dat ze geestelijke signalen gemakkelijker ontvangen. Maar nu de mensen die alles aan de dieren des velds geven (laat het maar opeten door de gieren) wat doen die met hun doden? Zij bewaren iets van die doden; meestal een voorwerp, in enkele gevallen een lokje haar of zelfs een stukje nagel. Dat wordt dan in een schrijntje gezet. Deze schrijntje is dan voor hen de plaats van concentratie. Op welke manier bereiken zij dan het contact? Wonderlijk genoeg door een eentonige, meestal op drie verschillende tonen gezette litanie af te werken, begeleid door een schommelende lichaamsbeweging terwijl ze daarmee bezig zijn. En alweer hetzelfde effect. Laten we proberen hieruit enkele regels te trekken die voor ons van belang zijn.

1. Een wonder is een wonder omdat we niet weten hoe het tot stand komt.
2. Bij bijna alle wonderen speelt onze eigen geest en suggestie een rol.
3. Wanneer wij gebruikmaken van de juiste factoren, kunnen wij onze relatie met de omgeving veranderen hetzij geestelijk, hetzij zelfs stoffelijk. Hierdoor ontstaan de verschijnselen die voor anderen onbegrijpelijk zijn.

4. Wanneer wij een werkelijke inwijding doormaken, dan moeten we afstand doen van onze angsten, daar we die moeten overwinnen of eraan te gronde gaan. Onze begeerten moeten wij meester blijven, zodat wij bewust onze houding temidden van het begeerde kunnen bepalen. In dergelijke gevallen zien wij de werkelijkheid. Hij die de werkelijkheid, ontdaan van illusies rond zich en in zich erkent, is in staat het geheel der ontwikkelingen goed te schatten en kan door een juist ingrijpen effecten veroorzaken die door iemand, die wel illusies koestert, onverklaarbaar worden geacht.

Achter de mirakelen liggen wetten en regels die én in de geest van de mens schuilen én in de eigenschappen van de materie. De trillingspatronen van materie (magnetische, elektrische, biologische en geestelijke) spelen hierin een voorname rol. Hierdoor kunnen al die wonderen tot stand worden gebracht. Hierdoor kun je zelfs materie van aard doen veranderen. Hierdoor kun je je in de tijd anders oriënteren, kun je zelfs leren om je cellen opdrachten te geven, zodat ze zich sneller vernieuwen en afvalstoffen gemakkelijker afvoeren waardoor je langer blijft leven. Al die mogelijkheden bestaan. Het zijn geen mirakels die buiten alle redelijkheid liggen. Het zijn wonderen, die gebeuren door een juist gebruik van die regels, kwaliteiten en wetten waaraan de doorsnee mens in deze tijd nog voorbij gaat.

DE WERELD DER DEMONEN

Als u hoort over de demonen die overal rondwaren, dan zal u bij enige studie opvallen dat de demonen zijn ingedeeld. Demonen vallen uiteen in elementalen, d.w.z. ze behoren tot een bepaald element; vuur, water, lucht of aarde of z.g. helse machten en verkeerde natuurkrachten.

Helse machten zijn eigenlijk niets anders dan een voorstellingswereld. Zoals de Kabbala de hele wereld indeelt in de wereld van de goden, van God en zijn engelen en zoals men ze in rangorde neerzet, zo bestaat er een gelijke rangorde voor allerlei demonen. Men weet precies; de een is eerste minister van de Satan, de tweede is eerste veldheer, de derde heeft de organisatie enz., misschien is er nog een penningmeester bij ook. Op die manier wordt dus de hele zaak in een vast kader gebracht.

De wereld van de demonen echter ontbeert die vaste rangorde. Denk aan de arabieren waar wij de Djinni aantreffen zowel wit en gelovig als zwart en demonisch. Het verschil tussen beiden is kennelijk alleen maar gelegen in de manier waarop zij denken en dus reageren.

Wie de demonenwereld verder verkent, ontdekt dat er enorme monsters in bestaan. Soms monsters van een fantastische schoonheid zelfs. Ik denk hierbij aan wezens die eruit zien als de tempelwachters in India en op Bali. Ze hebben vreemde, niet menselijke gezichten. Ze hebben wonderlijke gestalten of figuren, maar ze hebben ook waardigheid. Vaak zegt men dan dat dat goede demonen zijn of tenminste machtige demonen. Andere demonen worden juist voorgesteld als vervormd, een soort Klokkenluider van de Notre Dame, voorzien van horens en extra slijm. Waarom?

Alle beelden uit de demonenwereld zijn geboren uit het denken van de mensen. De mens heeft geprobeerd in zijn poging om een onderscheid te maken tussen goed en kwaad, tussen weldoende en kwaaddoende machten het kwade uit te beelden met alle afzichtelijkheid die men zich maar kan voorstellen. Maar deze gedachten die hij eenmaal kende en verder heeft ontwikkeld, zijn langzaam maar zeker deel geworden van geloof, van overlevering. Men hield zich ermee bezig in de stille avonduren. Men leerde zelfs aan jongeren de verschillende demonen apart te kennen en te benoemen. Het resultaat was dat ze tot astrale gestalten zijn geworden.

De werelden der demonen zijn voornamelijk astraal. Ze bevatten fijne materie die door gedachtevormen in een bepaalde structuur is samengebracht en die nu wordt bezielde door entiteiten, die om welke reden dan ook en hoe dan ook, gebruik willen maken van de ontstane vormen. Het zijn dus geen demonen die afzonderlijk als zodanig geschapen zijn.

Dan hebben we te maken met elementalen. Het wonderlijke is, dat de meeste elementalen zich niet demonisch tonen. Wat zij tonen is over het algemeen een met die van de mens te vergelijken wereld met rangorde, met samenwerking en waarin het element zelf de vrijheden

en gebondenheden bepaald. Afzichtelijke gestalten nemen de elementalen eerst aan, wanneer ze met de mens worden geconfronteerd en zo het menselijk denken als voertuig kunnen gaan gebruiken voor de gestalte die ze aannemen en de kwaliteiten die ze vertonen.

Griezelverhalen houden zich erg graag bezig met allerlei demonen, met werelden die liggen tussen de tijd en de eeuwigheid. Grauwe werelden waarin alle afzichtelijkheid voortdurend tot uiting wordt gebracht. Het is de hopeloosheid van het menselijk denken en streven. Het is het niet kunnen aanvaarden van het zijnde, het eeuwige verzet tegen het bestaande waaruit deze werelden en de voorstellingen zijn geboren. En omdat de mensen zo denken aan de werelden der demonen ,zijn ze er. Hoe meer de mens zich bezighoudt met de hel, hoe vaster de structuur van de hel wordt, hoe meer ze vorm, gestalte en macht krijgt en zich op aarde kan manifesteren.

Het is verkeerd je bezig te houden met demonen en demonie. En als je eens wordt geconfronteerd met een entiteit die zich als zodanig manifesteert, reageer niet daarop als op een demon. Reageer erop als op een denkend wezen. Probeer het te zien in de best mogelijke structuur of toestand, ook als de demon zich misschien hult in een golf van duister die u zelfs schijnt te omhullen. Als u dan zegt: "Er is licht en jij, wezen kunt mij vertellen wat je wilt en ik zal proberen je een antwoord te geven," dan dwingt u daarmee zelfs de demon a.h.w. terug te keren uit de verschrikkelijkheid van door mensen gevormde beelden naar iets wat dichterbij zijn eigen kwaliteiten en structuur ligt. En dan blijkt, dat die demon een wezen is die misschien heel andere doeleinden nastreeft dan u, maar dat ze op zichzelf daarom nog niet oneerbaar zijn of slecht, verkeerd, kortom, hels.

De wereld van de demonen is een mensenwereld; elke afzonderlijke wereld van demonen die de mensen hebben ontworpen. Of het nu gaat om een godin die woont in een vulkaan (Mont Pelé op Martinique) of het gaat om geheimzinnige watergeesten die zich in bepaalde krochten ophouden zoals o.a. in Noorwegen, maar ook in bepaalde delen van de Stille Oceaan op de eilanden ten noorden van Japan, u moet zich wel realiseren die mensen hebben aan hun eigen vrezende gestalte gegeven. Deze gestalten zijn altijd attractief voor wezens die zich met de daarin gelegde eigenschappen verwant voelen. De ontkenning van hun bestaan op zichzelf helpt niet, want de vorm is er, de macht is er en ook de bezieling zal blijven bestaan.

Wie in een wereld van demonen terechtkomt, kan niet zeggen dit is niet echt. Want hij kan misschien een deel van die wereld (een deel van haar vormvastheid) vernietigen, maar hij kan haar structuur, haar bezieling niet teniet doen. Wat hij wel kan doen, is zich realiseren dat dit een kwestie is van mentale projecties, van beelden, van astrale vormgeving waarvoor hij zelf niet kwetsbaar is, tenzij hij zich daarvoor openstelt.

Hij zal dan niet ontkennen dat er iets is, maar hij zal weigeren de vorm waarin het zich manifesteert te erkennen. Hij zal spreken tot de kern, niet tot de vorm en daardoor contacten krijgen, die het hem al snel duidelijk maken dat hij in deze wereld wel bepaalde wegen kan gaan of indien dit niet het geval is hij kan deze wereld achter zich laten door op een bepaalde manier te reageren of te werken.

Een demon houdt niet van een ziel die voortdurend bezig is met het licht, als hij zelf een geest van duisternis is. Dat zal duidelijk zijn. U houdt niet van een mug of een vlo. De demon ook niet. Maar zelfs als hij erg machtig is en u niet uw zoeken naar licht alleen maar een drang of een vlo zou zijn, dan zal hij u nog liever zien verdwijnen uit zijn omgeving dan u voortdurend in de nabijheid te hebben. Realiseer u dat. De wereld van de demonen kun je over het algemeen gemakkelijk verlaten, als je je niet prijsgeeft aan de illusies en denkbeelden die deze wereld bepalen.

Het oproepen van demonen gebeurt nogal eens. Wie een demon oproept, kan dit alleen doen door zijn wezen, zijn structuur, zijn gestalte en zijn macht te aanvaarden. Dat wil zeggen, dat hij zich geheel openstelt voor alle invloeden van het rijk waartoe die demon behoort. Ook als het een voorstellingswereld is die tijdelijk astraal wordt uitgedrukt, dan nog is hij onderworpen aan de totale wetmatigheden van die wereld; en dit alleen al op grond van zijn aanroeping van de demon, ongeacht of daaruit een kenbaar resultaat voortkomt of niet. Daarom is het heel erg gevaarlijk om je bezig te houden met het aanroepen van demonen.

Je kunt demonen ontmoeten, je kunt met ze spreken of je kunt ze afwijzen. Deze mogelijkheden bestaan en hebben verder geen consequenties, tenzij je je openstelt voor datgene wat de demon biedt of je onderwerpt aan datgene waarmee de demon dreigt. Dus het oproepen van demonen of zelfs van eenvoudige wezentjes als aardgeesten, bronbewoners e.d. brengt het gevaar met zich mee dat hun wereld voor u en meestal voor langere tijd een realiteit wordt waarin u zelfs kunt vertoeven en aan de wetten ervan onderworpen bent.

Die wetten zullen niet altijd voortkomen uit het wezen van de bewoners zelf. Ook die wetten zijn heel vaak door mensen gesteld. Ze zijn a.h.w. het mechanisme waarmee de entiteiten zich via de demonische gestalte kunnen uiten. Maar onthoudt u wel, wie een dergelijk sterk beeld aanvaardt, is geen meester meer over zichzelf.

Als u een demon afwijst, dan betekent die directe afwijzing in feite ook een erkenning van het wezen en zijn werkelijkheid. Anders gezegd een erkenning van zijn wereld. U bent dan wel niet onmiddellijk aan die wereld onderworpen, maar u heeft haar als realiteit erkend. Dit betekent, dat alle machten en krachten van die wereld zich aan u kunnen manifesteren, ook als ze u niet kunnen aantasten, daar u hen heeft afgewezen. Maar ze kunnen u wel voortdurend lastig vallen en u hierdoor langzamerhand misschien toch verleiden tot een aanvaarden van de demonische wereld met alle consequenties die daaraan verbonden zijn, zoals b.v. het dienstbaar worden aan de bezielende krachten van de verschillende vormen.

Dus, vrienden, wijs geen demonen af en roep geen demonen aan. Probeer u niet bezig te houden met de werelden waarin ze leven. En als u het al doet, beschouw het dan maar als fantasie en zeg nooit tegen uzelf, het zal misschien waar kunnen zijn. Op die manier maakt u zich alleen maar kwetsbaar.

Heeft u ooit contact met dergelijke gestalten, zoek in u naar licht. Zoek naar iets wat goed is en probeer dat goede terug te vinden, in die ander. Spreek als het ware tot een, die als een verschrikkelijk wezen tot u komt: Ik heb licht nodig, heb je een beetje voor mij? Daardoor verandert zijn relatie tot u en door die veranderde relatie heeft u ook het vermogen om u beter te openbaren, heeft u de mogelijkheid om zelfs vanuit de werelden der demonen het goede te verwerven zonder gelijktijdig aan de regels van die wereld gebonden te zijn.

Er zijn heel veel mensen, die met waar plezier overigens, zoeken naar feeën, aardmannetjes en ze misschien overal zien waar anderen ze niet zien. Wanneer ze die dingen waarnemen, dan is dat helemaal niet altijd een sprookje. Het is niet alleen maar fantasie en verbeelding. Er bestaan wezens die zich hebben onderworpen aan de bij mensen al lang bestaande voorstelling van "het kleine volkje", van de feetjes die dansen om de bloemetjes en al die dingen meer. Maar als je ze ziet, behoort je mede de macht van hun wereld te aanvaarden. Je kunt niet anders. Je kunt niet zeggen dat ze er zijn (dus de werkelijke dwergen, gnomen, feeën, kobolden e.d.) en dan zeggen dat ze geen macht hebben. Het steeds zoeken naar de erkenning van hun vorm en wezen betekent de erkenning van hun macht en invloed. En zelfs als die volgens menselijke voorstelling hoofdzakelijk van de aard der elementalen is.

Dus samenhangend met de hantering van bepaalde zaken als vruchtbaarheid, het vinden van bepaalde schatten enz., dan nog moet men zich wel realiseren dat dat wereldje alleen kan bestaan, indien het een eigen wetmatigheid heeft waardoor het een eigen evenwicht bezit.

Wie steeds bezig is om elfen, feeën, kabouters e.d. waar te nemen, zal alleen door zijn zoeken en zijn waarneming worden onderworpen aan de wetmatigheden, zodat de kracht en de macht die dergelijke elementalen bezitten over bepaalde delen van het aardrijk nu ook over een mens kan worden uitgeoefend. Je geeft al deze wezens macht over jezelf door hun bestaan te erkennen volgens de traditie of middels de uiterlijkheden. Maar als je alleen denkt in termen van licht, van vreugde, van werkelijkheid, van verlichting, van hulpvaardigheid, van naastenliefde desnoods, dan bereik je alles zonder slaaf te worden van een van die werelden, zonder slaaf te worden van bepaalde demonen. Laat mij u een heel eenvoudig voorbeeld geven.

Er zijn door de mensen nogal wat vormen geprojecteerd die als basis de haat hebben. De haat tegen anderen, de vernietigingsdrang die ook in de mens zelf woont. Deze wezens kennen maar één verlangen vernietigen. En waar ze niet kunnen vernietigen, eenzaamheid, afwijzing,

angst. Dat is hetgeen ze willen verspreiden. Indien u zo'n demon tegemoet zou treden met een gevoel van liefde, met de uitdrukking "kijk, de wereld houdt van mij, ik houd van jou, dus houdt de wereld van jou." Weet u wat hij dan doet? Hij verdwijnt onmiddellijk en zo snel hij maar kan. Want hij voelt zich in de kern van zijn bestaan, dat op haat en isolement is opgebouwd, aangetast. Hij zal óf verdwijnen óf oplossen.

Liefde voor al het geschapene zonder enige uitzondering is een machtig wapen om zich te vrijwaren tegen alle demonische krachten, alle astrale schillen en gedaanten die er ooit zijn gecreëerd door de mensen of door geesten mede zijn ontwikkeld.

Denk niet dat alles goed is vanuit uw standpunt. Dat is ook onmogelijk. Uw standpunt is heel eenzijdig. U houdt zich bezig met een heel klein facet van de totale ontwikkelingsmogelijkheden in de kosmos. Wat voor u niet goed is, hoeft u niet te aanvaarden. Gelijktijdig kunt u toch wel aannemen dat er licht, goddelijkheid, bewustwordingswaarde schuilt in de weg die de ander gaat op zijn wijze.

Dit is een methode waarmee een mens de werelden der demonen kan doorlopen zonder door hen beroerd te worden. Dit is de methode waarmee een mens elk contact met dergelijke entiteiten en astrale verschijningen teniet kan doen of eventueel zelfs tot een gunstige werking kan ombuigen, als harmonieën met uw innerlijk streven naar eenheid, erkenning en bestaan daarin aanwezig zijn. Maar wee degene die denkt dat hij zich kan bedienen van demonen voor eigen doeleinden. Deze zal heel snel ontdekken dat je dergelijke entiteiten niet kunt beheersen, omdat je door hen te erkennen en hen en hun mogelijkheden te gebruiken jezelf onderwerpt aan de wetten van een geestelijke of astrale wereld en structuur, die je met je eigenschappen automatisch tot slaaf maken van al wat daarin een ver gevorderd bewustzijn of een grotere macht bezit. Dit is een deel van de magie dat heel vaak wordt verwaarloosd.

Iedereen kent demonologie. Men heeft er wel eens van gehoord. Iedereen weet, wat van bezweringen af, ook al doet men het zelf niet. Iedereen denkt dat hij wel weet wat het verschil is tussen een engel en een duivel. Laat mij u zeggen, dat u dat niet kunt weten. Een duivel kan verschijnen als een engel of een engel als een duivel. Maar de eigen aard, de wetmatigheid van aanvaarding en eenheid die erin schuilt, die kan een duivel niet voorgoochelen als hij zegt een engel te zijn; en die kan een engel niet ontkennen als hij voorgeeft een duivel te zijn. Daarom is het aan u om, wanneer u contact maakt met krachten van gene zijde op de juiste manier daarop te reageren en steeds te zoeken naar een vergroting van licht, van eenheid en van besef en alles wat u ontmoet tegemoet te treden met een uitstraling van aanvaarding en liefde, zonder u ooit daardoor te onderwerpen aan de wensen of wetten die zij naar u proberen uit te stralen.

Kunt u vertellen welke van die machten de wensen en gedachten aantrekken; de demonen of zij van het licht? De mens trekt datgene aan wat hij zelf denkt. Als u een ander haat, dan straalt u iets uit waardoor entiteiten, die haat als een deel of een regel van hun bestaan hebben gemaakt, worden aangetrokken. Dat geldt ook voor bepaalde astrale vormen en gestalten die daarmee in verband staan. Als u afwijst, afstoot, verwerpt, veroordeelt, dan trekt u die entiteiten aan die in hun eigen structuur dit als hoofdeigenschap bezitten, inclusief al datgene wat tot hun astrale wereld en tot hun persoonlijke kwaliteiten behoort. Het is duidelijk, dat u dergelijke entiteiten wel voortdurend een beetje aanroept, maar u doet dit niet bewust. Het is een voorbijgaande stemming. U verwacht geen bevestiging van de andere kant en dat is uw redding. Daardoor is het mogelijk, dat een voortdurend evenwicht wordt bewaard. Het ene ogenblik zou je iemand willen vermoorden, het volgend ogenblik ben je vol medelijden omdat een kind zich gestoten heeft. Die dingen zijn tegenstrijdig, behalve in de mens. Daarom zal de doorsneemens door demonen niet zo vaak worden belaagd als anders misschien het geval zou zijn.

❖ *Kan een demon ook een lichtende gestalte aannemen?*

Waarom niet? Als u alleen naar de lichtende figuur kijkt, dan wordt u misleid, maar als u denkt in termen van intense godsaanvaarding, intense liefde voor de mensen, voor de kosmos, dan kunt u niet worden misleid, want dan kan de ander zijn lichtende gestalte niet handhaven.

❖ *Maar als je erin bent getrapt, ben je toch al verbonden met die wereld?*

Neen, dan bent u niet verbonden met die wereld, omdat u al datgene wat u uitstraalde, uitstraalde in de termen van een kosmische wereld en niet in de termen van een beperkte demonische wereld die op haat, op misleiding is gebaseerd. Dus dan wordt u daardoor niet meegesleurd en ook niet onderworpen aan die wetten. Het wordt zelfs heel anders. Dan kunnen de entiteiten die tot deze demonenwereld behoren u alleen beroeren op voorwaarde dat zij uw eigenschappen en wetten aanvaarden. Maar als ze dat doen, dan staan ze buiten hun eigen wereld. Zij kunnen u dus niet misleiden. Er kan geen duivel komen in de gedaante van een engel Gods en zeggen; "Ik breng u het goede", als u innerlijk het goede nastreeft. Als het verantwoord is, het moet dus kloppen met uw begrip van God, van de kosmos, dan bent u onaantastbaar.

WEDERKERIGHEID

Ik kan niet alleen zijn. Wanneer ik alleen ben, kan ik slechts leven met mijn dromen en ik weet, dat mijn dromen dromen zijn. Ik vernietig mijzelf, wanneer ik mijn dromen leven wil geven. Ik vernietig mijn dromen, wanneer ik mijzelf beseft. Slechts als er buiten mij iets bestaat dat antwoord geeft op mij, kan er sprake zijn van een werkelijk leven. Zo is alle leven in feite wederkerigheid.

Wederkerigheid kan elk aspect van het leven bevatten, maar wederkerigheid is vooral een begrip, het antwoorden op de ander, hoe dan ook. Dit antwoord kan zelfs negatief zijn, want ook een negatief antwoord is een antwoord. Maar waar geen wederkerigheid bestaat, waar men elkaar verwerpt zonder elkaar te horen, daar ontstaat het meest gevaarlijke dat er bestaat; isolement. Het is een verwerping van de werkelijkheid. Om het heel eenvoudig te zeggen:

Waar er geen duister is, daar wordt geen licht beseft. Waar het licht bestaat, kent men het duister niet. Daarom zal duister spreken tot het licht en in de veelheid van de openbaring tussen licht en duister ligt de luister van de schepping.

Waar de mens spreekt tot de mens en ook verstaat de mens, daar kan het zijn als licht en duister en toch uit wat tussen hen ontstaat bloeit het bewustzijn, de luister van de werkelijkheid weer op.

Wederkerigheid is noodzaak. Niets kan alleen bestaan of van maar één kant. Slechts daar waar men elkaar verstaat, ook geest en mens en mens en geest, of men in streven samengaat of niet, daar scheidt men een wereld waarin kan worden erkend. Zonder bewustwording leef je niet.

LES 9- KRACHTEN ACHTER HET WESSAKFEEST

Wij hebben nu weer het Wessakfeest gehad. Sommige mensen nemen er deel aan, anderen spreken erover, heel veel mensen zijn er nieuwsgierig naar. Als je dat zo hoort, dan is dat iets wat even door de geest en door anderen voor elkaar wordt gebracht. Dat is natuurlijk niet waar. Ook een dergelijke uitstorting van kracht hangt samen met allerlei kosmische wetten. Om u duidelijk te maken wat het Wessakfeest in feite is, zou ik daarom verschillende van die krachten en de daarmee verbonden wetmatigheden met u willen bespreken.

In de eerste plaats kennen we natuurlijk de krachtstraal of gouden straal die soms, maar niet altijd, verkleurd tot een verblindend wit, een magnesiumwit. Deze kernstraal is eigenlijk niets anders dan een verbinding die wordt gemaakt tussen een groot aantal sferen; werelden van verschillend geestelijk niveau elk met een eigen krachthoud, elk met een eigen mogelijkheid, om kracht te manifesteren.

Als wij nu bezig zijn met dit Wessakfeest, dan gaan daar natuurlijk een aantal voorbereidingen aan vooraf. Dat zal u bekend zijn. En dan begint de eigenlijke rite.

Is die rite op zichzelf bepalend? Ik zou zeggen, neen. Ze is niet minder bepalend dan het fluitje van de scheidsrechter, wanneer een voetbalwedstrijd begint. Aan de ene kant; ja. Hierdoor wordt de mogelijkheid bepaald. Aan de andere kant; neen, want het geheel van de verschijnselen wordt hierdoor niet beïnvloed. Dit kun je zien als een samenwerkingsteken.

In een Wessakbijeenkoms hebben wij te maken met entiteiten van zeer hoge en van lagere sferen. Normalerweise transformeert een entiteit zichzelf zodanig dat hij de lagere trillingen van de wereld of sfeer waarin hij zich gaat manifesteren aanneemt. Bij het Wessakfeest is dit niet het geval. De entiteit geeft zijn eigen trillingen af aan de werelden waarmee hij een harmonie heeft'. Deze op hun beurt geven ze weer verder, totdat hij ten slotte op aarde terechtkomt. Dit betekent, dat een groot aantal verschillende vormen van energie opeens met elkaar verbonden zijn. Dat lijkt dan een enorme kracht, ofschoon het dat in wezen niet is. Denk eens aan een grote waterval, de Victoria Falls b.v. Ga je berekenen hoeveel water daar eigenlijk doorstroomt, dan is dat heel veel, maar toch eigenlijk minder dan je in het daverende geweld van de val zou vermoeden, met alle verschijnselen als regenbogen e.d. Dat zijn brekingsverschijnselen.

Die kracht wordt zodanig van de een naar de ander doorgespeeld dat er een soort watervaleffect ontstaat. Dit impliceert een zeer grote impact op het ogenblik dat de krachtstraal op aarde terechtkomt. Wat gebeurt erg wanneer een waterstraal met een enorme kracht een rots treft? Dan ontstaat er niet alleen veel gespetter, maar bovendien ook een nevel. Die nevel maakt dan weer andere kracht (b.v. zonlicht) zichtbaar op een manier waarop dit normaal niet geschiedt.

Wanneer de kernenergie van het Wessakfeest neerdaalt tot bij de Celebrant, degene die daar de leiding heeft, dan betekent dat niet alleen dat iedereen in die omgeving een enorme energie moet verdragen en gelijktijdig deels ook kan opnemen, maar het betekent tevens dat een groot gedeelte van die energie in de een of andere vorm wordt weerkaatst. Het is deze weerkaatsing, die bepalend is voor al die verschijnselen waarover u wel meer heeft horen spreken. Er was paars licht. Er was een pilaar van laaiend rood licht en zo meer. Dit zijn dus krachten die altijd wel aanwezig zijn, maar die nu bijzonder scherp zichtbaar worden.

Het eerste wat u hiervan moet onthouden Er is normaal sprake van een soort kortsluitingsverschijnsel, bewust door entiteiten veroorzaakt, waardoor een energieresidu in de omgeving van het altaar en de Celebrant alles zodanig oplaadt, dat hierdoor energieën zichtbaar kunnen worden, die als ze normaal aanwezig zijn, onopgemerkt blijven. Maar er zit nog meer aan vast.

Als men een houtje gewoon neerlegt, beweegt het niet. Valt het in stromend water, dan beweegt het. Laat het nu meegaan over een waterval en het blijkt plotseling een enorme vaart te ontwikkelen, soms zelfs zo hevig dat het versplintert alleen door de invloed van de kracht van het water.

Als ik nu te maken heb met kosmische krachten uit de nabije omgeving (ik denk aan krachten van de zon en van de planeten), dan zal het duidelijk zijn dat deze worden meegevoerd door deze kernenergie, de geestelijke energie. Hierbij kan het volgende gebeuren. Een dergelijke kracht wordt voortgestuwd. Ze krijgt dus een grotere inslagkracht dan ze normaal zou hebben. Daardoor kan ze een veel grotere indruk maken op de wereld en zal daar harmonieën kunnen wekken die nog lange tijd resonantie mogelijk maken.

Een kracht kan ook uiteengeslagen worden; d.w.z. dat ze zich ontleedt in een aantal bestanddelen. Denkt u maar aan de regenboog die ook een brekingsverschijnsel is. Het licht is wit, maar opeens ziet u het uiteenvallen in verschillende golflengten, verschillende kleuren. Dit kan bij bepaalde energieën ook gebeuren. Over het algemeen geldt;

Elke energie, die voldoende harmonisch is met de aarde, zal door het geheel van de uitstortingen van het Wessakfeest worden versterkt. Elke invloed echter die niet volledig harmonisch is met de aarde en met de daarop aanwezigen zal gefractioneerd worden; ze valt in stukjes en deeltjes uiteen. Bij dit uiteenvallen zal een deel van die energie verloren gaan, een ander deel echter zal op de een of andere manier wel een aanpassing kunnen vinden aan de wereld en daarin een beperkte resonantie, een beperkte harmonie, mogelijk maken. Dit betekent dan dat krachten die uit de ruimte komen slechts voor een deel, maar niet in hun geheel werkzaam zijn op aarde. Zo krijgt u dus al een heel ander beeld.

Het is zo gemakkelijk om te spreken over "gordijnen van licht" en alle wonderlijke gebeurtenissen daarbij, als u niet weet waar u het over heeft. Maar als u hoort dat de Witte Broederschap al die gegevens ontleedt en allerlei berekeningen maakt, dan vraagt u zich toch wel af: zijn zij nu gek of ben ik het? Want alles klinkt zo uitermate onwaarschijnlijk; die krachten manifesteren zich allemaal op dat ogenblik en dan weten we het meteen voor een heel jaar.

Het is echter heel wat anders, als je rekening houdt met de op dat moment ontstane resonanties (harmonieën); de mogelijkheden voor bepaalde krachten om sterker dan normaal op aarde door te werken. De witte Broederschap zegt: "Wij zijn van plan" en dan volgt er een aantal voornemens. Allemaal erg mooi, erg vreedzaam en aan de andere kant vaak een beetje hard. En dan zegt u "Moet dat nou". Ja, als de Witte Broederschap het allemaal zelf kon bepalen, zou ze het misschien anders doen. Maar ze is eveneens afhankelijk van deze ontstane harmonieën (resonanties). Ze kan eermee manoeuvreren, ze kan proberen die krachten te besturen en dus enigszins te gebruiken, maar ze kan die krachten niet veranderen. Zij kan ze ook niet afwenden. Wanneer de hoofdkracht neerdaalt, zullen alle kenbare krachten daardoor ofwel een relatie met de aarde verwerven, dan wel verdwijnen. Het ontstane patroon is voor de Witte Broederschap net zo bindend als voor de aarde zelf.

Misschien zult u zich nu afvragen waarom men dan dit experiment elk jaar weer herhaalt? Wel, dat heeft ook zijn redenen en die zijn weer gebaseerd op een wet.

Als ik contact houd met uw wereld, dan betekent dit dat ik een zekere beïnvloedingsmogelijkheid t.a.v. uw wereld in stand kan houden. Zou ik één of twee jaar geen contact hebben met uw wereld, dan zou mij dat al veel moeilijker vallen. Ik zou dus voor dezelfde prestatie veel meer kracht nodig hebben, en bovendien veel meer moeilijkheden hebben om mij te isoleren van mijn eigen wereld, wanneer ik mijn aandacht op uw wereld wil richten. Daarom heeft men voor iedereen, die meewerkt aan de ontwikkeling van deze wereld een soort regel gemaakt. Die regel houdt in, dat tenminste eenmaal per jaar met de 1^e volle maan in mei (er zijn nog 3 tijdstippen waarop dit mogelijk zou zijn, maar men heeft in het begin nu eenmaal voor mei gekozen) er contact zal zijn tussen allen die zich bezighouden met de ontwikkeling van de mensheid en van de aarde.

Allen tezamen werken in op de aarde en aan de hand van de verkregen resultaten zal een ieder zijn eigen houding t.a.v. de gebeurtenissen verder definiëren. Het is dus helemaal niet zo

wonderlijk als het lijkt. Het lijkt allemaal hoog, geestelijk, zwevend en in de verte, maar dat is het niet. Het wordt wel degelijk gedictieerd door de noden en behoeften, die er in de Broederschap bestaan om in contact te blijven met de wereld en toch de eigen wereld niet te verliezen en daarnaast de stoffelijke ontwikkelingen zo nu en dan een beetje te kunnen manipuleren.

Die uitstorting van kracht is gewoon noodzakelijk, omdat alleen daar waar een voortdurende resonantie bestaat de mogelijkheid tot een voortdurende en wederkerige beïnvloeding aanwezig blijft. Daar waar resonantie of harmonie teloor gaat of ten dele teloor gaat, zal de mogelijkheid tot wederkerige beïnvloeding, erkenning en eventueel samenwerking afnemen en wel in dezelfde mate als waarin de harmonie teloor gaat.

Hetzelfde is het met de energieën. Iedereen denkt, geloof ik, dat er ergens boven een aantal Meesters staan. Zij zeggen tegen elkaar, Het is weer tijd voor de Wessak. Ze beginnen dan een groot vuur te stoken en als alles bij elkaar is, gooien ze dat naar beneden. Dat is natuurlijk onzin. De bedoeling is helemaal niet om die straal op aarde te laten komen. De bedoeling is het contact samen te stellen. In dat contact is die hoofdstraal het onvermijdelijke resultaat.

Nu zijn er heel veel dingen waarover in verband met de Wessak wordt gesproken. De beïnvloedingen vanuit de kern van de kosmos die voor deze aarde dit en dat betekenen. Of vanuit bepaalde sferen en planeten wordt dit en dat op aarde beoogd. Wij zouden voor de lopende periode kunnen zeggen, Saturnus doet zich op aarde ongewoon sterk gelden. Maar dit zijn invloeden die aanwezig zijn, vergeet dat niet.

Alle planeten hebben altijd invloed op de aarde. De beïnvloeding vanuit de kern van het Melkwegstelsel wordt wél steeds onderbroken, want er gaan steeds weer sterren en planeten tussen de aarde en die kern door. Er kunnen stofwolken tussen drijven, er kan een magnetische storm zijn die tijdelijk zo'n straling diffundeert. Maar wanneer die straling er eenmaal is, dan is ze er. Daar doe je niet veel aan. Waarom dan al die nevenverschijnselen en wat is de belangrijkheid ervan? Ik wil proberen het duidelijk uit te leggen.

Laten we beginnen met de kern van het Melkwegstelsel. Wat is daar aan de hand? Daar staan een hoop sterren met veel meer massa dan de zon, heel dicht bij elkaar. Dat wil zeggen wanneer er eentje ploft, nova wordt, het heel waarschijnlijk is dat er bijna gelijktijdig een stuk of 6 á 7 soms zelfs honderd zich omzetten in een enorme golf van straling; niet alleen infrarood, het bevat ook ultraviolet. Het bevat eigenlijk alles tot zelfs magnetische stralingen en zeer harde partikelstralingen. Zo'n golf verspreidt zich automatisch naar alle kanten. Maar niet overal is er een opening. Als er sterren zijn welke die golf ontvangen en terugwerpen, dan gaan ze de energie die in het brandpunt staat (waar de nova's zijn ontstaan) vergroten doordat ze hun eigen overtollige energie daarheen werpen waar al veel is, want ze kunnen niet zegen; ik doe het alleen in één richting. Er ontstaat dus een soort schijnwerpereffect.

Dit schijnwerpereffect richt zich naar alle kanten o.a. naar bepaalde armen van het Melkwegstelsel. Het Melkwegstelsel moet u zich voorstellen als een ding met spinarmen. In een van die armen zit de zon. Op het ogenblik dat zo'n golf de ledige ruimte (aan de rand van de eigenlijke schijf) kan bereiken, ontstaat er dus een ongeremde en verder niet gediffundeerde straling. Alles wat binnen het bereik van die straling komt, wordt daardoor beïnvloed.

Hierbij geldt verder dat deze straling niet een volledig rechte baan volgt, maar een licht gebogen baan pleegt te volgen en wel in overeenstemming met eigen momentum op het ogenblik van ontstaan plus de rotatie van het Melkwegstelsel als geheel én de beïnvloeding en afbuiging, wanneer deze straling geheel of ten dele door zware velden (een grote massa over het algemeen) wordt afgebogen. Het zijn geen rechtlijnige stralingen. Je kunt ook nooit met zekerheid zeggen, ook al ga je er bij de Wessakbijeenkomst wel van uit, dat een bepaalde straling inderdaad, laten we zeggen 10 weken, achtereen zal optreden. Het is waarschijnlijk, maar de werkelijke bepaalbaarheid van de invloed ontstaat pas op het ogenblik, dat je weet dat ze aan de rand van het Melkwegstelsel de ledige ruimte begint te doorkruisen die ligt tussen de kern en deze arm waarin de zon zich bevindt. Daarom zeggen wij:

Al datgene wat als kerninvloed vanuit het Melkwegstelsel wordt aangeduid, is in wezen af te lezen uit de energieën die de rand van de feitelijke schijf hebben bereikt en zich nu in de ledige ruimte bewegen en wel in de richting van de daar aanwezige materies de z.g. armen van het Melkwegstelsel. Hierbij wordt aangenomen, ofschoon dit niet helemaal juist is, dat de sterkte, die op het punt van uittreding aanwezig is, gelijk is op het ogenblik van het treffen van de aarde.

Verder wordt aangenomen, dat het geheel van de energie bij uittreding een zekere duur heeft en dat bij het treffen van de aarde een gelijke duur mag worden aangehouden. Iets wat ook niet geheel juist is, omdat daarbij geen rekening wordt gehouden met het eigen bewegingspatroon van zon en aarde. Ongeveer juist is het wel.

Deze energie is dus eigenlijk niets anders dan een beïnvloeding van o.m. het eigen veld van de zon en het eigen veld van de aarde. Lichte verschuivingen van magnetische en elektrische aard zijn daarvan meestal het resultaat. Daarnaast kan door de aanwezigheid van bijzonder sterke straling een eigenaardig ionisatie-effect in grote hoeveelheden ontstaan waardoor in de aardatmosfeer weerkaatsing optreedt voor bepaalde invloeden uit de zon, dan wel een bijzondere doordringbaarheid. Het is deze verandering van toestand die bepalend is, niet het gedeelte dat de aarde zelf bereikt, daarvoor is dit te gering. Het bepaald echter wel de invloed van de zon op de aarde. Dit zijn nu de invloeden, die wij plegen af te lezen als nevenkleuren.

Die nevenkleuren zijn over het algemeen verschillende tinten lila, eventueel blauw of rood. Er zijn dus geen andere kleuren bij. Dat is ook weer begrijpelijk. Wij hebben hier namelijk te maken met de zeer harde stralingen, die eigenlijk ultraviolet e.d. mede bevatten; dus eigenlijk al het röntgengebied. Daarnaast hebben wij te maken met de tragere trillingen die in samenhang van het gehele zonnestelsel worden veroorzaakt en die zich voor ons het gemakkelijkst uitdrukbaar manifesteren als een rood of een bijna infrarood. Kortom, als iets wat op warmtestraling lijkt, maar sterk magnetische neveneffecten vertoont.

Die techniek heeft u gehad, nu wordt het wat eenvoudiger.

Wanneer een bepaalde invloed de aarde bereikt en dat wordt kenbaar tijdens de Wessakbijeenkomst dan gaan wij onmiddellijk na wat de duur van een dergelijke werking is. Dit wordt dan vergelijkend in de hoogte of in de intensiteit van die straling omschreven. Als je zegt er was een kleine zuil van 7 meter hoog die een purperen schijn had dat op bepaalde geestelijke beïnvloedingen wijst, dan moet je dit eigenlijk vertalen als: er is een betrekkelijk harde straling waardoor een ionisatie-effect in de aardatmosfeer is ontstaan dat de relatie aarde-zon heeft veranderd. Hierdoor zullen zonne-energieën, die voor bepaalde geestelijke activiteiten van de mens van belang zijn, gemakkelijker tot de mensheid doordringen, zodat we moeten aannemen, dat bepaalde bewustwordingen en geestelijke veranderingen hiervan het gevolg zullen zijn.

Krijgt u nu in de gaten waar het eigenlijk om gaat? Ik begrijp wel dat 't voor u veel aardiger is als het allemaal mooi en groots wordt beschreven en dat dit een beetje lijkt op een ontluistering, het verraden van de filmtrucs. Maar voor iemand die wil begrijpen wat er aan de hand is, is het wel heel goed te weten dat dit allemaal natuurlijke effecten en verschijnselen zijn.

Nu zijn er ook andere invloeden die afleesbaar zijn. Deze komen van planeten. Invloeden van planeten worden meestal kenbaar als korte lijnen, die min of meer waterig blauw zijn. Het zijn varianten van grijs die wat naar de rossige of de blauwe kant gaan. Heel vaak zal een inwerking van deze straling als een parelmoereffect worden beschreven, wat niet onjuist is omdat ze eigenlijk in samenwerking met die andere kleuren een soort schemerige schittering veroorzaakt. Als we dit effect hebben, dan kunnen we dat vergelijken met hetgeen u aan planeetinvloeden pleegt af te lezen, wanneer u een horoscoop maakt. Maar er zijn nog meer dingen.

Er zijn een aantal schichten waarin goud en groen voorkomen. Deze vertonen zich over het algemeen tamelijk hoog, soms zelfs boogvormig. Het is a.h.w. een soort gotisch boogeffect die schijnbaar uit de centrale straal voortkomt. Deze vormen zijn gedachten- invloeden.

Planeten en zonnen denken. Wanneer er een gedachtewisseling is tussen uw zon en een andere zon waarbij een woord wel eens een jaar tijd vraagt, dan betekent dit een bepaalde harmonie tussen een massa elders en de daarin bestaande geestelijke processen en uw zon plus alle planeten, want die zijn mede eraan onderworpen. Het resultaat is, dat er telepathische impulsen optreden.

Nu kunt u wel begrijpen, dat ook al duurt het wel een jaar voordat je "rotzak", zegt, de telepathische intentie die erachter zit minder aangenaam is. Het zal u dus ook duidelijk zijn, dat een dergelijke invloed als een giftig groen wordt gezien. Ze is disharmonisch, ze is scherp. De mensheid die haar ondergaat zal daardoor dus ook geneigd zijn tot grotere prikkelbaarheid. Agressie wordt daardoor bevorderd.

Stel u nu eens voor dat uw zon ergens in Arcturus iets heeft gevonden en daarnaar uitzendt: "ik hou van je". Dat duurt misschien een eeuw, maar ondertussen zeggen de mensen op aarde: ik voel me een beetje opgelucht. Die mensen worden daardoor wel impulsiever maar niet agressief. Het is een harmonisch verschijnsel. Iets dergelijks zal dan vaak worden beschreven als een roodkleur. Al deze invloeden en beïnvloedingen werken heel vaak samen, zodat je niet te maken hebt met één kracht en verschillende nevenwerkingen, maar wat de aarde betreft met een mengsel, een soort cocktail van allerlei invloeden. Er zijn nog een aantal factoren meer bij betrokken.

De mensheid heeft een bewustzijn. Dat bewustzijn heeft ook een eigen kleur en reageert dus ook op die uitstralingen en harmonieën die voor de Witte Broederschap belangrijk zijn. Dat betekent, dat ook daar weer allerlei stippels zichtbaar worden in de kleurvlakken. Dat is de mensheid die reageert, maar dat betekent ook, dat de totale mensheid of haar bovenbewustzijn voortdurend in wisselwerking is met alle energieën die de aarde bereiken. De mentaliteit van de mensheid wordt mede bepaald door de totaliteit van kosmische invloeden die daarin optreedt. Als resultaat kan worden gezegd, dat elke eenling in zijn bestaan een periode zal doormaken waarin hij in grote mate wordt beïnvloed door voor hem onredelijke elementen, die hij echter in de wereld rond zich bij anderen, zij het in afwijkende vormen, steeds weer zal aantreffen. Zo krijgt u weer een beetje idee van de samenhang.

Wat zijn nu de redenen dat men bij een dergelijke manifestatie een vaste opstelling kiest? U kent het allemaal wel.

Het Altaar zelf waar eigenlijk een Driehoek wordt gevormd. Daar achter zit het Vierkant. Daarachter zit de Maan. En daar weer achter krijgen we eventueel nog de Vleugels, die we het best als de "engelenbak" zouden leren omschrijven.

Het is duidelijk dat energie, als ze eenmaal in een gedachtewereld is gevangen, beperkt kan worden in haar directe uitwerking op de omgeving. Zeker als men het doet, zoals het altijd gebeurt, in een omgeving waarin betrekkelijk weinig levende wezens aanwezig zijn buiten degenen die juist voor die plechtigheid samenkomen.

De Driehoek op zichzelf is weer gebaseerd op de ondersteuning. De Celebrant heeft, als brandpunt van het geheel, enorme energieën te verdragen. Die energieën moeten op de juiste manier worden uitgestraald. Nu heeft hij assistenten. Wanneer hij zelf wordt overweldigd, dan pakken die assistenten een deel van die energie op en bundelen dat weer. Deze bundeling wordt overgebracht naar het massieve Vierkant. Dit Vierkant namelijk werkt als een soort transformator. Alle geestelijke en stoffelijke aanwezigen zijn zich bewust van de noodzaak om deze krachten harmonisch te maken met de aarde. Maar nu zou de kracht, die ze harmonisch hebben gemaakt, toch op de een of andere manier, misschien een beetje te intens, in een bepaalde richting gaan. En daarom staat daar de Maan.

Daar zijn de mensen die minder gemakkelijk die kracht kunnen verdragen, maar die wel het kosmisch beeld kunnen handhaven van de uitstraling van die krachten over de gehele wereld. Het is geen reflector maar een diffunderend schild. Van hieruit vindt de verspreiding van die krachten plaats over de gehele aarde.

Daarachter zitten dan de Vleugels die ik de "engelenbak" heb gedoopt. Daar zitten leerlingen in uitgetreden toestand degenen die het geheel mogen gadeslaan. Ze worden wel beïnvloed,

maar omdat ze precies achter de Maan zitten en wel achter de punten van de Maan, de maanvleugel, worden ze slechts door een tamelijk klein gedeelte van die kracht werkelijk beroerd, want daar is het in de verspreiding (het gaat altijd uit van het midden van de Maan) al in zoverre gediffundeerd dat ze het ervaren, kunnen gadeslaan zonder dat ze daardoor overweldigd kunnen worden. Daarom zit de zaak dus zo in elkaar.

Dan zult u zich ook afvragen: Hoe zit het dan met de grote Raad en de kleine Raad van de Broederschap? Als je dat zo hoort, denk je onmiddellijk aan het een of ander ministerie. Dan denk je aan heel veel entiteiten die heel weinig doen en er heel lang over doen. Dat is natuurlijk niet waar.

Er zijn specialisten. Als u mij zou moeten beschrijven, dan zou u mij als een mededelingsspecialist kunnen aanduiden. Ik wil niet zeggen dat ik een groot expert ben, maar het geheel van mijn kwaliteiten en begaafdheden is vooral gericht op het mededelen van zaken aan andere werelden en sferen, o.a. de uwe. Er zijn heel veel van die experts. Zij kunnen dan bekijken of die kracht misschien de mogelijkheid geeft om zekere dingen duidelijker te zeggen, duidelijker te laten doordringen en daarmee meer effect te bereiken dan normaal. Dat is dan een commissie.

Die kracht bevat veel levensenergie. Levensenergie die teveel wordt, kan wel eens schadelijk zijn wanneer ze de aarde beroert op een ongunstig ogenblik. Als er b.v. al spanningen zijn in de aardkorst, dan komen er aardbevingen en vulkaanuitbarstingen. Als die energie de aarde bereikt op een ogenblik dat de aardkorst in rust is, maar dat de stabiliteit in de atmosfeer niet helemaal juist is, dan krijgen we ineens enorme temperatuurverschillen en als gevolg daarvan weer stormwinden, neerslag, plotselinge dooi van sneeuwvelden, gletsjers en dat soort dingen. Er zijn dus experts die zich daarmee bezighouden. Zij zeggen dan: Als wij die kracht nu eens zo richten dat ze dat punt bereikt en niet dat andere punt, als we dat nu afschermen, wat gaat er dan gebeuren? Met andere woorden, je kunt, wanneer rampen onvermijdelijk worden door een teveel aan levensenergie, niet zeggen terug. Je kunt echter wel zeggen; als we het nu een beetje weerkaatsen vandaar, dan gebeurt er daar wel wat, maar dat is niet zo erg én dat kan bovendien voor de mentaliteit van de mensen of voor het evenwicht op aarde gunstige gevolgen hebben. Ook dat moet overwogen worden.

Dit impliceert, dat je ook moet kijken wat er in de aarde al zo aan de hand is. Hoeveel tijd er ongeveer nodig is om een aftuiging van zo'n kracht naar één bepaald punt tot stand te brengen. Hoeveel energie daarvoor nodig is. Hoeveel entiteiten eraan moeten deelnemen en al die dingen meer. Daardoor duurt het eigenlijk zo lang.

Het is het opbouwen van een aantal harmonieën binnen de Witte Broederschap waardoor krachten op de meest juiste manier kunnen worden weerkaatst. Zolang je niet weet of je een bepaalde poging wel of niet kunt wagen, dat komt nogal eens voor, kun je natuurlijk ook geen uitsluitsel geven. Wanneer wij dus uitsluitsel geven, en dat is meestal enkele maanden nadat de eigenlijke krachttuitstorting heeft plaatsgehadt, dan doen wij dit doodgewoon omdat pas dan vaststaat voor welke acties en voor welke mogelijkheden voldoende entiteiten met voldoende energie in grote harmonie zullen kunnen samenwerken. Dan blijft er altijd nog wel een aantal onbepaalbare factoren over en die neem je dan als mogelijkheden mede in het schema op.

De grote Raad is dus helemaal net een soort ministerraad of een verzameling van de V.N. Het is eigenlijk een samenkomen van experts, die elk proberen te begrijpen wat voor hen de mogelijkheden zijn en wat voor hen belangrijk is, dan teruggaan met de eigen groep en daar verder op doorgaan, waaruit dan weer iemand naar voren komt die het best de zaak beheerst en het standpunt van het geheel ook kent (de harmonie zoals dat heet), die gaat dan naar de Raad terug (het hoeft niet eens dezelfde te zijn) en zegt: Dat kunnen wij doen. De anderen zeggen dan: Maar als dat gebeurt, wat heeft dat voor invloed op onze werkwijze? Wat ondergaan wij dan daardoor? Op die manier ontstaat er dan langzamerhand een zeker compromis waarbij men niet altijd het meest gunstige effect gebruikt van de optredende energieën, maar datgene waarmee voor de gehele Witte Broederschap en naar men aanneemt ook voor de gehele mensheid een optimaal resultaat wordt bereikt.

Nu zult u zich afvragen waarom ik zeg, dit zijn dingen die wel degelijk door wetten worden geregeerd. Ik heb u alleen verteld hoe wij samenwerken en dat heeft met wetten weinig te maken. U moet één ding goed onthouden Op het ogenblik, dat een aantal verschillende krachten optreedt op één en hetzelfde punt, zal het eindresultaat het resultaat zijn dat overblijft nadat de krachten elkaar voor een groot gedeelte hebben opgeheven. De beweging die dan ontstaat is niet de beweging die uit elk van de krachten voortkomt, maar in feite een compromis tussen deze krachten waarbij hun onderlinge vermogens mede uitmaken, wie zich iets meer en wie zich iets minder doorzet. Dat is gewoon een mechanische wet. Op dezelfde manier geldt;

Wanneer ik een magnetisch veld heb en een tweede magnetisch veld zich daarin doe bewegen, dan ontstaat er door de verplaatsing van beide velden ten opzichte van elkaar een inductie waarbij elektriciteit (dus gerichte en bruikbare energie) wordt geproduceerd.

Wanneer twee groepen entiteiten met één van die deelkrachten harmonisch aan het werk zijn en ze doen dit op een ogenblik, dat zij ten opzichte van elkaar een wisselwerking veroorzaken, ontstaat er een energie die de gehele aarde en ook de gehele mensheid kan treffen, zonder dat ze op zichzelf controleerbaar is. Dit betekent een risicofactor. Die moet je dus goed overwegen of je dat wel kunt doen.

Dan is er de wet van de gelijkblijvende velden. Wanneer wij de mensen een overdaad van levenskracht geven, dan betekent dat niet alleen een overdaad van levensvreugde, het betekent ook een overdaad van spanningen t.a.v. anderen. Anders gezegd; een toename van levenskracht in de gehele mensheid gaat gepaard met een toename van onderlinge agressiviteit, de neiging met elkaar te wedijveren en wat dies meer zijn. Het betekent, dat een op het verkeerde moment verspreiden van een grote hoeveelheid levenskracht over de gehele mensheid zou kunnen resulteren in een wereldoorlog, waaraan de hele mensheid ten onder gaat. Daarom moet wel degelijk worden gezien waar en op welke ogenblikken men de levenskracht tot uiting kan doen komen. En als het niet anders gaat, dan zullen we desnoods die levenskracht moeten afbuigen in de richting van planten of van infusiediertjes of van wat dan ook om zo de mensheid te beschermen tegen een overmatige agressiviteit. Het zijn dus wel degelijk wetten.

Als de Witte Broederschap dan zegt: Wij zullen voor dit jaar ervoor zorgen dat de onderlinge geschillen tussen b.v. China en Rusland van aard veranderen, dan zegt iedereen "als ze dat nu eens kunnen". Dan is dat geen mirakel. Het wil alleen zeggen dat ze de keuze hebben tussen de invloed waardoor b.v. Europa met Amerika in moeilijkheden zou komen of Rusland met Europa of met Amerika. Kortom, die energie is er nu eenmaal, ze moet gebruikt worden. Ze wordt dus op dit punt gebruikt, omdat men aanneemt dat hier de beste resultaten worden behaald en de minste schade voor de ontwikkeling van de mensheid wordt aangericht.

Achter zaken als het Wessakfeest schuilen gewoon de regels van de kosmos. De wetten, die al het bestaande regeren, maar indirect ook de wetten die ons eigen bestaan regeren. Want de geest kan nu eenmaal niet méér doen dan voor hem mogelijk is. Op het ogenblik dat hij meer gaat doen, verteert hij zichzelf en verandert hij dus in toestand. Dat is niet te vermijden. Al deze factoren bij elkaar geteld betekenen;

Wij kunnen op één gebied met één kracht over het algemeen heel aardig en heel gericht werken. Maar als wij te maken krijgen met een totaliteit van krachten waarbij alle sferen en alle factoren uit de kosmos mede betrokken zijn, dan is er geen controle mogelijk, alleen een verschuiving van nadruk. Op deze verschuiving van nadruk berust het hele werk van de Witte Broederschap, ook als zij in zichzelf een nauw omschreven doel heeft dat o.m. inhoudt de steeds betere bewustwording van de mensheid als geheel en het beïnvloeden en inwijden van enkelingen binnen de mensheid, die in het geheel een rol kunnen spelen.

Ik hoop u hiermee een kijkje te hebben gegeven in de verschillende samenhangen. Vindt u nu dat u wijzer bent geworden? Als u dat vindt, dan bent u nog niet ver genoeg. Als u denkt zo heb ik er nooit over gedacht, daar moet ik eens verder over nadenken, dan begint u wijzer te worden.

- ❖ *Die invloed gaat het gehele jaar door maar wordt geconcentreerd in de maand mei. Als er nu een invloed is die in de loop van het jaar optreedt, wordt die dan ook in die meimaand geprojecteerd?*

Dit zijn praktisch alleen de langlopende invloeden. Wij hebben dus niet of in veel mindere mate te maken met sterk fluctuerende invloeden. Om het eenvoudig te zeggen: als we die invloeden astrologisch bekijken, dan wordt tijdens het Wessakfeest wel de invloed en samenhang van de langlopende planeten gezien, maar niet van b.v. de maan en zelfs niet van Venus of Mars. Ze worden gewoon verwaarloosd, omdat dit zich herhalende factoren zijn. Dat vraagt zo enorm veel erkenning en berekening dat we veel beter het geheel van het zonnestelsel kunnen nemen en de daarin optredende tendensen en de langlopende planeten kunnen beschouwen als zijnde van bijzondere invloed. Zo zou je een flits van korte duur (dat kan zelfs een microseconde zijn) op zichzelf nooit tellen. Wat je wel telt is de energie die daarin bevat is. Is de energie in een enkele flits vanuit een kosmisch centrum zo groot dat ze in intensiteit die van de zon gelijk komt, dan wordt ze beschouwd als een langlopende invloed. Niet omdat ze lang optreedt, maar omdat de gevolgen die daar uit voortvloeien over het algemeen een periode van 6 tot 10 maanden omspannen. En dan wordt eenvoudig gezegd: dat behoort tot dit jaar. Het is dus de resonantie, de weerklank, die een invloed vindt in de Aarde, in de mensheid, zelfs in bepaalde sferen die dicht bij de mensheid zijn plus nog eens de zon. Indien daar een voldoende reactie is, dan is het net een snaar die een kort ogenblik wordt aangeslagen en nog een lange tijd blijft doorzoenen. Het is dan het zoemen dat de feitelijke invloed is die wij in onze prognoses en voornemens van de Witte Broederschap plegen te hanteren.

RELATIE TUSSEN DE GEESTELIJKE BEÏNVLOEDING EN DE KOSMISCHE KRACHTEN

Toen ik een kleine jongen was (al een tijd geleden) had ik een vriendje dat een autoped had. Dat was zo'n houten ding met twee gammele wielen waarmee je je hart uit je lijf trapte om het idee te hebben dat je vlugger ging dan een ander. Wanneer ik nijdig was, dat was ik ook wel eens, dan ging ik ineens voor hem staan en dan viel hij. Maar dat had ik nooit kunnen doen, als het een fiets was geweest, want dan was ik gevallen. En als het een auto was geweest, dan was ik naar het ziekenhuis gegaan en was het een stoomwals geweest, dan was ik helemaal in de puree geweest. Dit maakt duidelijk dat het erom gaat wie ben jezelf? Wat is je eigen kracht en waar sta je tegenover?

- ❖ *U stelt zo eenvoudig; Wat kan die geest doen met een oerkracht?*

Ja kijk, als dat een oerkracht op volle toeren is, dan denk ik, gauw een eindje opzij gaan. Dat is het enige wat je overblijft. Maar wanneer dat wat langzamer is, dan kun je dat misschien beïnvloeden, zodat de zaak wat afbuigt. En als het een nog kleiner krachtje is, dan kun je het zelfs tegenhouden. Dus eigenlijk is de mogelijkheid van de geest in dit opzicht iets waarmee de eigen energie en de energie waarmee je te maken hebt tegen elkaar moeten worden afgewogen.

Wanneer ik een oerkracht helemaal ongedaan zou moeten maken, dan zou ik zo ongeveer alle geesten uit alle sferen bij elkaar moeten halen. Dan zou ik er inderdaad wel in slagen, denk ik, om dat dan zover af te buigen dat ik dan net de aarde red. Maar als je dat met een kleinere groep moet doen, dan kun je misschien nog wel uitmaken of dat aan de noordpool of aan de zuidpool komt. En ben je met nog minder, dan kun je het best alleen maar roepen: Mensen, gaan jullie even opzij, want er komt wat aan.

Nu is dat met de Witte Broederschap net zo. De Broederschap kan, indien dat werkelijk nodig is, bepaalde krachten wel zo afbuigen of afzwakken dat de aarde daar weinig last van heeft. Maar dat kun je niet bij voortdoring doen.

Kijk, als ik u vraag om zakken met tarwe te sjouwen, zo van 100 kilo, zie ik u er één of twee wel wegwerken, maar als de derde komt, dan zijn uw knieën op een gegeven moment zo dicht bij het aardoppervlak dat dat ding van uw nek valt. Zo gaat het hier ook.

Je hebt voortdurend te raken met kosmische en andere invloeden. Als je die op de een of andere manier moet veranderen, afbuigen, dan moet je een keuze maken. Misschien kun je 20 kleine invloeden veranderen of één grote. Nu is het maar de vraag, wat is het belangrijkste?

De mensen denken altijd zodra je dood bent, dan ben je pas wat. Dat is soms ook wel waar. Ik heb hier iemand ontmoet, die overigens al op driejarige leeftijd is overgegaan. Hij zei. Ik ben toch nog wat, want ik sta nog altijd op sterk water. Ik zeg. Dan is het jammer, dat je nooit tijd hebt gehad om alcohol te leren appreciëren.

Ik wil hiermee alleen maar zeggen; natuurlijk, als je overgaat, veranderen er een hoop dingen. Je hebt op een bepaald terrein meer mogelijkheden en op andere gebieden juist weer iets minder. Het is een verschuiving van je gebied van leven, van je beslissingsmogelijkheden. Als je naar een hogere sfeer gaat, dan verschuift dat weer een beetje. En als je in de allerhoogste sfeer zit, dan kun je ontzettend veel doen in je wereld, maar in verhouding maar heel weinig in de wereld van de mensen. Het enige wat je dan kunt doen, is jezelf aanpassen aan de wereld van de mensen. Maar dan moet je weer een deel van je mogelijkheden en van je kracht opzij zetten.

U zult dus begrijpen, dat als wij proberen om kosmische krachten te richten of af te buigen, het heel belangrijk is dat we weten, welke sfeer kan daar het best op inwerken. Als het een werkelijk grootgeestelijke invloed is b.v., dan kunnen de allerhoogste lichtsferen daar wel veel aan doen voordat het op aarde komt. Maar die kunnen weer niet gaan bepalen op welk punt op aarde zoiets zal optreden, dat kunnen ze niet.

Heb je te maken met een invloed van meer stoffelijke aard, dan zijn degenen die Zomerland kennen en die de mogelijkheid hebben om stevige astrale voertuigen op te bouwen wel in de beste positie om daar iets aan te doen. Want dat zijn allemaal dingen waarbij je krachtvelden nodig hebt die ontzettend veel lijken op wat er op aarde bestaat. Als je dat kunt opwekken, kun je zo'n kracht misschien in brandpunt brengen ergens op een bepaalde plaats. In enkele gevallen kun je zelfs de kracht weerkaatsen zodat ze niet de aarde zelf bereikt.

Dat weerkaatsen vraagt natuurlijk veel meer energie dan die kracht. Kijk, wanneer je een kracht in brandpunt brengt op een bepaalde plaats, dan behoef je alleen maar de breedte van de bundel (de werking) te veranderen. Dat kun je doen door alles een heel klein beetje af te buigen. Maar als je het helemaal moet terugkaatsen, dan moet je de hele energie verdragen zonder daaronder te bezwijken. Ik meen, dat ik daarmee al het een en ander heb gezegd.

Nu is het duidelijk, dat daarbij ook je eigen geneigdheid een rol speelt. Ik ben helemaal niet iemand die zegt: de wereld moet van alles krijgen, die moet beschermd worden tegen nadelige invloeden. Integendeel, ik bevind mij nog in het stadium dat iemand, die over een bananenschil uitglijdt weliswaar enig medeleven wekt, maar de uitdrukking daarvan toch de hartelijke lach is, al dan niet onmiddellijk onderdrukt.

Ik vind gewoon, dat de mensen met hun problemen zelf moeten kunnen worstelen. Ik voel er niets voor om daar wat aan te veranderen zolang er een kans is dat ze het zelf kunnen opknappen. Nu ben ik natuurlijk niet de enige die deze instelling heeft. Dat betekent dat we van heel wat dingen zullen zeggen, ook in de Witte Broederschap: Nu ja, dat moeten ze maar zelf eens een keer doen. Want je kunt in de geest niet gaan leven voor de mensheid. Die mensheid mag zelf ook wel wat doen.

Kijk, als je iemand wilt leren fietsen, dan moet je hem ook zelf laten trappen. Nu gaat trappen meestal gemakkelijk. De Nederlanders en de Duitsers zijn de beste fietsers, maar ze trappen ook het gemeenst. Als je namelijk zo iemand alleen overeind houdt en voortduwt, dan zal hij nooit leren fietsen.

Nu is leven een proces waarbij je jezelf in evenwicht moet houden, geestelijk en stoffelijk en bovendien de wilskracht (dus de energie) moet ontwikkelen waardoor je nog vooruit komt ook. Dat is nu iets waarvoor je die mensen zelf met die krachten moet laten afrekenen.

Er zijn op het ogenblik een paar invloeden geconstateerd waarvan ik, onwetende, aanneem dat ze de politieke situatie in vele landen op korte termijn gaan veranderen. Op korte termijn wil zeggen zo in 6 maanden ongeveer. Dan heb ik het idee; dat zou moeilijk kunnen worden. Carter misschien weg of een deel van de mensen van zijn entourage weg. Amerika gaat het anders doen. Brezjnef niest ook voor de laatste keer. Die haalt het ook al niet. Van Agt zit in begrotingsmoeilijkheden en zo kun je doorgaan. Dan komt er een ogenblik dat je zegt; Nu

staan alle mogelijkheden open. Maar al die mensen, die dan wel de kracht, die invloed kunnen verdragen, zullen ze waarschijnlijk willen gebruiken om hun eigen positie zeker te stellen. En dat betekent weer, dat ze minder denken aan hun medemensen. Dan zeg ik "op z'n jan boerenfluitjes" Dat wordt weer een landjuweel van jewelste, want er wordt overal komedie gespeeld bij het leven, maar ondertussen proberen ze mekaar te strotten. Dan is er toch wel het een en ander dat daar moet gaan gebeuren. Want al die jongens die zo graag hun eigen positie zeker willen stellen, die zijn bereid de hele wereld te belazeren en de mensheid op te offeren alleen maar voor zichzelf. Kijk, dat is iets wat je niet kunt toelaten, dus moet die invloed worden gewijzigd.

We moeten zorgen, dat iets van die invloed terecht komt op die punten waar een tegenspel mogelijk is tegen deze geldingsdrang van degenen die denken dat zij de belangrijkste mensen op aarde zijn. Het is heel gek; op aarde ben je als politicus belangrijk zolang je hard kunt schreeuwen en als kunstenaar zodra je dood bent.

Nu is de vraag: wat kunnen wij met deze kracht doen? Nu blijkt, dat ze voor een zeer groot gedeelte van stoffelijk-kosmische aard is. We kunnen dus astraal wel het een en ander eraan veranderen. Maar als er veel mensen zijn die voor die astrale toestanden gevoelig zijn, dan zouden er wel eens een hele hoop mensen plotseling kunnen denken dat ze helderziend zijn geworden. En daar kun je dan verder weer niets aan doen.

Het is trouwens ook weer typisch. Als je als geest toevallig wordt waargenomen, dan zijn er heel veel mensen die je opeens zien als een soort poppenkastfiguur; een steeds langer wordende Pierlala die met doffe stem uitroept: Ik ben Jan en ik kom je halen. Dat is tegenwoordig niet meer de mode om iets te halen. Tegenwoordig is het de SRV die het bij je thuis brengt.

Wat het belangrijkste is moet ik even op een rijtje zetten, voordat u zich over mijn gebabbel teveel gaat ergeren. De geest is alleen in staat die krachten volledig te veranderen, af te buigen en te richten waar tegenover zij vanuit zichzelf een gelijk sterke kracht kan stellen. Wanneer de geest niet beschikt over een gelijk sterke kracht, daar over een kracht die tenminste 1/10 bedraagt, dan kan zij, uitgaande van een sfeer of wereld die aan de kwaliteiten van de betreffende kracht het meest eigen schijnt, een gerichtheid van die kracht op bepaalde punten veroorzaken, maar haar niet uitschakelen. Zou ze over gelijke kracht beschikken, dan kan ze die kracht weerkaatsen.

Dan kan de geest verder met haar contacten met de mensheid de mensen waarschuwen. Ze kan dus voorkomen dat teveel mensen het slachtoffer worden van een energie, die op een bepaald punt op aarde ontstaat en daar de mensen zou kunnen schaden. Dat zijn je mogelijkheden, als we de Witte Broederschap als geheel overzien en we hebben heel wat meer leden dan Nederland inwoners heeft, maar die zijn dan ook wel verdeeld over allerlei bewustwordingstoestanden.

Dat betekent, dat het erg moeilijk wordt soms om voldoende kracht in een bepaalde sfeer bij elkaar te brengen. Je moet selecteren. Niet alle taken kunnen gelijktijdig worden volbracht, omdat men dan niet over voldoende kracht en uithoudingsvermogen kan beschikken. Het is dus noodzakelijk om alleen die krachten te richten, af te buigen of af te wenden waarvan wij zeker zijn dat zij voor de bewustwording van de mensheid als geheel schadelijk zouden zijn, indien ze ongehinderd zouden kunnen inwerken.

Alle krachten, die er in de kosmos bestaan, kunnen op aarde inwerken. In feite zal maar een zeer klein gedeelte van deze krachten ooit de aarde beroeren. Als je uitgaat van de invloeden die werkelijk op aarde een belangrijke rol spelen, zo blijkt dit een heel beperkt aantal krachten te zijn die bij herhaling optreden. Ze komen steeds weer voor en juist daaraan ontlenen zij hun belangrijkheid.

Daardoor is het vanuit het standpunt van een Broederschap als de onze mogelijk om tevoren de terugkeer van een aantal krachten, die periodiek optreden vast te leggen, dan weten we wat er gaat gebeuren, welke mogelijkheden er zullen ontstaan en dan zullen we ons ingrijpen ten aanzien van meer incidenteel voorkomende energieën richten op een zo juist mogelijk sturen van de vast optredende krachten.

TRANSFORMATIE

Ik ben. Ik ben het Al. Ik ben al wat ik kan dromen, denken of voelen. Ik ben totaliteit. En al wat in mij bestaat en in mij wordt erkend en aanvaard werkt samen. Zonder dat ben ik niet dat wat ik ben. Zo neem ik al wat in mij plotseling weer zich roert en ik vorm het om tot dat wat in mij reeds bestaat en nu met nieuwe kracht naar buiten treedt, zodat mijn wezen met verwondering haast gadeslaat hoe in verandering, in transformatie alles toch weer is; bevestiging van al wat ik reeds ben.

Als de krachten uit de kosmos komen en mij belagen met gebeuren, met de pijnen, met de dromen die behoren bij bestaan in wereld of in sfeer, ik vraag mij af; wat ben ik zelf? En zie, de invloed is niet meer wat ze was. Ze is geworden tot wat ik bewust in haar erken. Ze wordt opnieuw een lichtend stralen; de erkenning van dat wat ik ben en zoek ook in mijzelf.

Zo vind ik in mijzelf de weerspiegeling van de eeuwigheid. Zo bouw ik uit mijzelf bewust deel na deel het replica van de totaliteit door transformatie van gebeuren, door transformatie van de kracht, door transformatie van mijn wezen en van al wat tot mij wordt gebracht, opdat ik vredig, zonder vrezen, zonder angsten, zonder pijn de moed vind om geheel mijzelve, en heel bewust, mijzelf te zijn.

LES 10 - DE ORDENING

Als wij ons bezighouden met het onbegrijpelijke, het mirakel en wij constateren dat er wetten achter gelegen zijn, dan kunnen die wetten alleen voortkomen uit een vast aantal waarden een ordening. Althans een voor ons besef en in onze wereld niet te wijzingen volgorde. Wij moeten dan trachten om eerst te zien, welke regels de totale kosmische orde bevat. Dan blijken de volgende regels te gelden:

Elke sfeer of wereld heeft haar eigen vorm en potentiaal van energie.

Elke sfeer of wereld bezit haar eigen trillingsgetal.

Elke sfeer of wereld bezit een eigen tijdswaardering.

Elke sfeer of wereld kent haar eigen onderlinge uitdrukkingsvorm.

Als verschillende werelden of sferen met elkaar in contact komen, dan zal een overdracht van alle voornoemde waarden kunnen plaatsvinden, mits er tenminste één punt van gelijkheid of aanraking bestaat tussen deze twee werelden of sferen.

Dit is zeer belangrijk, want als zeer grote energieën kenbaar worden en we weten niet waar ze vandaan komen, dan is het moeilijk ze te verklaren. Maar als het duidelijk wordt dat dezelfde hoeveelheid menselijke kracht in een astrale wereld meer waard is en in een Zomerlandwereld minder waard dan gaan we iets begrijpen van de verhoudingen van energie en zullen we ons ook bewuster worden van de wijze waarop wij zelf met die energie kunnen werken.

Alle krachten berusten op een eigen trillingsgetal. Ze kunnen reageren op elke trilling die met het oorspronkelijke trillingsgetal harmonisch is. De harmonischen in de kosmos zijn in feite de banden waarmee de vele werelden met elkaar verbonden zijn en waardoor al deze werelden op elkaar kunnen inwerken en gelijktijdig elkanders waarden, hetzij geheel hetzij ten dele, kunnen aanvaarden, beleven en bevatten. Want in de ordening kun je nu wel een bepaalde volgorde stellen, maar die is veel minder belangrijk dan de uitwisselbaarheid.

Als wij nog een stap verdergaan, dan komen we bij de mens terecht. Wezens met een menselijk of daarmee vergelijkbaar bewustzijn, ongeacht de toestand waarin zij verkeren, beschikken over een kenvermogen en een wil of begeertevermogen waardoor zij alle noodzakelijke dingen voor zichzelf kunnen waarmaken, ongeacht de condities van hun eigen wereld. Het is een beetje ongeloofwaardig als men het zo bekijkt.

Wanneer een mens het geheel van zijn energieën richt op één enkel doel, dan zal hij zozeer harmonisch zijn met alles waarin dat doel mede tot uiting kan komen, dat daar ongetwijfeld andere en hogere werelden bij betrokken zijn. Ze zullen hem dan altijd die energie geven welke nodig is om het doel te bereiken.

Als wij verder stellen, dat elk wezen dat denkt en een voorstellingsvermogen bezit in staat is op grond van die voorstellingen een eigen wereld op te bouwen, dan klinkt dat een beetje verwaand. Maar in de kosmische ordening zeggen wij: er is een schijnbaar oneindig, maar op zich beperkt aantal mogelijkheden. Al deze mogelijkheden zijn latent, maar zij kunnen alleen worden gerealiseerd op het ogenblik, dat het "ik" harmonisch is met één van die mogelijkheden. Op dat ogenblik manifesteren ze zich en worden ze voor de denker een waarheid en door de denker een invloed in de wereld waarin hij zich meent te bevinden.

Het voorstellingsvermogen is in feite een wereld van de gedachte. En het denken in welke graad en in welke orde dan ook is de essentie van het kennen, het weten, dus het bewustzijn. Als wij in het bewustzijn van de kosmos een factor aanboren, dan zullen alle krachten welke bij die factor behoren ook voor ons beschikbaar zijn, maar wij moeten dat volledig doen, dat wel.

Zo ontstaat het beeld van een geordend heelal, waarin alle schijnbare oneindigheid voortdurend grenzen zijn aangebracht en waar elke afdeling van die oneindigheid op zichzelf specifieke kwaliteiten en eigenschappen bezit waardoor zij zich manifesteert en zij zich in andere sferen of werelden eveneens kenbaar kan maken.

Wat zullen wij verder van die ordening moeten zeggen? Wij delen de zaak in. Als we indelen, dan doen we dat op grond van ons voorstellingsvermogen. Wij zullen ons dus een beperkt aantal van de werkelijkheden en mogelijkheden uit de kosmos realiseren, deze vanuit ons besef groeperen en daardoor komen tot een definitie van de krachten, die voor ons werkzaam zijn en van de volgorde waarin hun belangrijkheid voor ons bestaat. Op deze manier ga je van het menselijk denken uit een beetje anders werken.

Een van de mooiste voorbeelden is natuurlijk de kabbala, die uitgaat van de Godheid en de daaruit voortkomende hoge machten; Tronen, Heerschappijen, Aartsengelen, Engelen en daarnaast de vele kleine dienende krachten. Wij kunnen het ook nog anders doen. Wij kunnen groeperen aan de hand van invloed en dan komen we tot een groot aantal Heren die meestal in groepen optreden de Heren van de Stralen, de Heren van Wijsheid, de Heren van Kracht enz. In al deze gevallen trachten wij het voor ons kenbare zodanig te ordenen, dat wij er iets mee kunnen doen en iets ervan kunnen begrijpen. Als je ergens niets van begrijpt, kun je er niet veel mee doen. Als je iets begrijpt en je doet er niets mee, bereik je niets en wordt je begrip een ledige zaak. Zo gezien is dus deze ordening van menselijk standpunt uit gezien heel erg belangrijk. Maar altijd weer stuiten we in de stof en in de menselijke wereld op de rede.

De rede van de mens is gebaseerd op het geheel van de beredeneerbare verschijnselen in zijn wereld. Datgene wat daarin niet onmiddellijk beredeneerbaar is of onweerlegbaar als feit wordt ervaren, dat schuift hij opzij daar denkt hij niet aan. Het resultaat is, dat van de werkelijke mogelijkheden die in deze bestaan er maar een betrekkelijk klein gedeelte wordt gerealiseerd. Mensen zullen ook datgene wat zij proberen te doen met b.v. het paranormale heel vaak gefrustreerd zien niet door hun wil, maar door hun onderbewustzijn. Er zijn dingen die ze nog kunnen aanvaarden en die brengen ze ook tot stand. Er zijn ook dingen die ze niet kunnen aanvaarden. Het resultaat is dat zij, omdat ze blijven hangen aan een bepaalde methodiek van denken en van beleven, eenvoudig geen toegang hebben tot deze mogelijkheden,

Nu klinkt dat allemaal een beetje vreemd. Een mens van vandaag kan zich waarschijnlijk niet voorstellen dat er eens een samenleving is geweest die helemaal was gebaseerd op magie. Toch zou men een vergelijking kunnen maken tussen uw technisch denken en het magisch denken van het verleden.

Wanneer een oude adept (desnoods een zeer geringe eerste graads adept in uw wereld zou komen en u zou hem televisie laten zien, dan zou hij zeggen Hé, wij hadden daar vroeger ronde bollen voor. Of; wij gebruikten daar glazen piramiden voor. Voor hem is uw televisie (het ver zien) niets anders dan een paranormale kwaliteit waarbij men zich concentreert op een bol of iets dergelijks. Als we nog verder in de tijd zouden teruggaan, dan komen we terecht in de Atlantische beschaving.

In die Atlantische beschaving kende men een soort mechanismen, die uit verschillende stoffen bestonden, die door hun onderlinge spanning gevoelig waren voor telepathische signalen en andere gebeurtenissen of signalen. Zij hadden een soort t.v. scherm dat wat op het uwe lijkt. Het was een rechthoekige spiegelende plaat waarvan de buitenlaag goud was, daar achter bevonden zich drie andere metalen plus nog enkele chemicaliën. Als die plaat op de juiste manier in het halfduister werd geplaatst, dan konden daarop beelden verschijnen. Een van de overblijfselen daarvan is nog de z.g. Spiegel van de Wereld, die zich nu nog bevindt in een bergtempel ergens in de Karakoram. Diep in een grot vind je daar nog steeds die spiegel, alleen is het nu een ronde spiegel die eveneens uit verschillende metalen is samengesteld en waarachter zich een hoeveelheid kristallen en chemicaliën bevindt. Een mens die daar mediteert, ziet in die spiegel heel veel dingen namelijk, datgene waarop hijzelf is afgestemd. Is dat nu magie of is dat techniek? Het is een andere benadering.

In een wereld waarin de begrippen ordening, rangorde, volgorde en onderlinge belangrijkheid een grote rol spelen zoals in de uwe, is het magisch denken niet aanvaardbaar, omdat het niet

mogelijk is de krachten, die daarin werken stuk voor stuk te kwalificeren. Als later de mensen horen over radar (dat is weer een magische beschaving), dan zeggen ze. O ja, ik weet het al, dat is een concentratiebeeld waar je naar kijkt en dan voel je wat er in de buurt is. Dat er een technische achtergrond achter zit, dat ontgaat hen eigenlijk, maar de functie is hetzelfde.

Wanneer wij kijken naar de wonderen op uw wereld, dan lijken ze onbegrijpelijk, omdat ze werken volgens principes die men niet meer weet. Men kan vergelijkbare zaken bereiken, maar met andere middelen, aangezien men niet meer het verschijnsel kwalificeert maar alleen de middelen. Het verschijnsel is slechts het bewijs voor de middelen, zegt men, dat kan niet bestaan, of dat is bovennatuurlijk. Dit betekent dus, dat men in een wereld waarin de ordening niet redelijk of mechanistisch, maar in feite bovenzintuiglijk is, te maken krijgt met allerlei verschijnselen die men als mens moeilijk kan verwerken. Daardoor ontstaat er een soort bijgeloof.

Niemand van u neemt aan dat je voor de eerste keer in een auto kunt stappen en zonder veel moeilijkheden de auto kunt starten, daarmee wegrijden en door het verkeer je weg kunt zoeken naar elk gewenst doel. Diezelfde mensen nemen echter wel aan dat je zonder meer en zonder enige moeite b.v. het schema kunt laten functioneren op een zodanige wijze dat de resultaten daarvan gelijk zijn aan het werkelijke apparaat. Zij geloven niet, dat je veel oefening nodig hebt en veel vaardigheid voor de bewuste en gerichte uittreding. En ze beseffen niet dat zelfs het je afstemmen op bepaalde krachten en het op de juiste manier gebruiken daarvan een kwestie is van voortdurende oefening en training.

Iemand, die een zeer goed paragnost is, zou je kunnen vergelijken met een atleet van de geest. Slechts door voortdurende training, herhaling, zelfbeheersing en concentratie is hij in staat om steeds weer zijn doel te bereiken. Dat wil niet zeggen dat die man of vrouw dan verder ook atletisch is. Het wil alleen maar zeggen, dat vergelijkbare kwaliteiten gericht op bepaalde buitenzintuiglijke, althans buitenredelijke elementen, bepalend zijn voor hetgeen men tot stand kan brengen. Op het ogenblik, dat de rede wegvalt, is het veel eenvoudiger om soortgelijke verschijnselen te wekken. Maar dan zijn ze weer praktisch spontaan, omdat er niemand is die precies kan zeggen waar de energie naartoe zal vloeien en wat ze als verschijnsel zal veroorzaken. In dat verband zou ik willen wijzen op een groot aantal wonderen die er op de wereld zijn gebeurt.

Altijd weer blijkt dat bij de meest sprekende krachttuitbarstingen menigten aanwezig zijn. En waar een menigte als zodanig begint te reageren (meestal ook nog emotioneel gedreven) daar is de rede niet meer aanwezig, maar door de emotie is de afstemming bijna zeker en voor iedereen gelijk. Het is duidelijk, dat er dan grotere energieën uit een andere wereld meer tot uiting kunnen komen. Het is echter maar zelden dat een mens een mogelijkheid vindt om zelf bewust en door een volledige instelling van zijn wezen een dergelijke manifestatie van kracht tot stand te brengen. Wat is de reden hiervoor?

Wel, er zijn wetten nodig. Het stoffelijk bestaan heeft zijn eigen betekenis en zin. Indien dit stoffelijk bestaan zonder meer zou kunnen worden overgeplaatst naar een wereld met een totale geestelijke waarde, dan zou het in zijn manifestatie overbodig worden. Het zou ook niet meer een bron voor bewustwording kunnen zijn. Het zou geen verwerkingsstation meer kunnen zijn voor allerlei energieën. Daarom is de redelijkheid van de mens eigenlijk wel een nuttige zaak. Daarom is het ook heel mooi dat, zodra je magisch begint te denken, het redelijk technisch denken op de achtergrond raakt.

Ga je redelijk technisch denken, dan is het magische opeens bijna onbereikbaar. Het is misschien jammer voor de mens, maar alleen op deze manier kan de eenzijdigheid, die het stoffelijk bestaan nodig heeft om als leerschool te dienen, in de materie worden gehandhaafd. En als dat zo is, dan is het duidelijk dat ook in andere werelden een soortgelijke eenzijdigheid belangrijk zal zijn voor de ervaringen van een ieder die daarin leeft.

Nu zult u zich afvragen wat dan de eenzijdigheid moet zijn van b.v. een Zomerland. De eenzijdigheid hier is dat door flexibiliteit van de vormwereld waarin je denkt te leven je eigen tijdsbegrip volledig wordt georiënteerd op je wezen en dat je gelijktijdig leert krachten te hanteren die niet verklaarbaar zijn, maar een spontaan verschijnsel vanuit je eigen bestaan.

Het resultaat is dat zaken, die op aarde redelijk benaderd, onderzocht en verklaard kunnen worden, in Zomerland niet verklaard kunnen worden. Waar je op aarde met onderzoek verder zou komen, kun je in Zomerland ten hoogste grijpen naar middelen als meditatie of pogingen tot harmonie met een Meester uit een hogere sfeer. Maar wanneer die harmonie ontstaat, let wel, dan verdwijnt het "ik" a.h.w. uit Zomerland. Wanneer de meditatie leidt tot een besef van hetgeen Zomerland is, dan houdt het "ik" op te bestaan voor het Zomerland. Zomerland is dan alleen maar een onbelangrijke fase en een afstemmingsmogelijkheid geworden voor de persoon die verdergaat. Zo is het overal en altijd.

Het is duidelijk, dat er wel degelijk kosmische wetten en regels zijn waarin deze kwaliteiten van werelden t.a.v. elkaar zijn vastgelegd. Dat er vaste verhoudingen bestaan tussen werelden en sferen en dat zelfs entiteiten zich alleen kunnen bewegen binnen dit eenmaal vastgelegde kader van mogelijkheden, plus energiepotentiaal.

Indien wij dit als waar aannemen, dan is het duidelijk dat wij ook in ons streven om het mirakel te begrijpen of misschien zelfs te reproduceren moeten uitgaan van ordening, van vaste regels. Niet omdat in de magie dit paranormaal ervaren of presteren aan die regels is gebonden in menselijke zin, maar omdat alleen door de regels van onze eigen wereld te vervangen door de regels waardoor het mirakel mogelijk wordt, wij ons gaan bewegen in de richting van de krachten en de werkingen die op aarde het mirakel constitueren.

Een paar praktische regels.

Een mens, die zich wil bezighouden met het paranormale en al wat daarmee gepaard pleegt te gaan, zal aan de volgende voorwaarden moeten beantwoorden.

1. Hij moet zorgen voor zodanige ontspanningsmogelijkheid dat hij zijn eigen wereld tijdelijk kan vergeten of tenminste als onbelangrijk en hoogstens als storend kan beschouwen.
2. Hij zal moeten uitgaan van een gevoel of een denkbeeld; beide zijn mogelijk. Wat niet in zijn eigen werkelijkheid bestaat, maar voor hem een verbetering of juistheid. betekent, wanneer het zich manifesteert. Dit beeld moet de plaats innemen van de werkelijkheid onder normale omstandigheden. Het "ik" moet erdoor worden gedirigeerd; de emoties van het "ik" moeten erop gericht zijn; de krachten, die het "ik" meent te ervaren, moeten direct verbonden zijn aan de voorstelling. Zodra dit het geval is, zal het "ik" zijn afgestemd op die wereld waarin de noodzakelijke kracht te vinden is.
3. Daarnaast zal het "ik" door het emotionele voorstellingsbeeld uit het totaal der mogelijkheden gekozen hebben voor één bepaalde lijn van mogelijkheden. En deze lijn, geladen met de krachten die men ontleent, wordt nu een invloed die het "ik" maar ook de betekenis van het "ik" in de eigen omgeving bepaalt.
4. Een mens, die in staat is zijn bewustzijn op twee niveaus te doen werken, zal gelijktijdig aan het normale leven van de mensen kunnen deelnemen en toch afgestemd blijven op een mogelijkheidslijn en op de sfeer waaruit de noodzakelijke kracht moet worden ontleend. Dit komt zelden voor. Daarom gaan wij uit van de noodzaak van isolement, ontspanning, concentratie en je één gevoelen met het andere. Het zal voor elke mens erg belangrijk zijn om rekening te houden met de onbewuste impulsen die voortdurend in hem opwellen. Impulsen, die hem duidelijk maken wat zijn wezen nu wel en wat zijn wezen niet als goed kan aanvaarden, want het is juist hierdoor dat de afstemmingsmogelijkheid mede wordt bepaald.
5. Leer u afstemmen op de mogelijkheden die u bezit. Ontwikkel de kwaliteiten die het meest in overeenstemming zijn met uw wezen.
6. Gebruik de krachten, de mogelijkheden en middelen die u bezit nimmer als iets wat buiten de normale wereld staat, maar als iets wat deel is van die normale wereld. Heel vaak kunt u, door een verplaatsing van de functionaliteit van zuiver stoffelijke omstandigheden of daden, komen tot een instelling van bepaalde geestelijke krachten en mogelijkheden.

Voorbeelden.

I. U wilt een mens genezen. Als u zich nu gaat voorhouden; ik kan genezen, ik kan genezen, ik kan genzen, dan betekent dit eigenlijk dat u zich afvraagt; kan ik genezen? Hoe meer u zich afvraagt, of u kunt genezen, des te kleiner is de mogelijkheid dat u zult genezen. Er bestaat echter een andere benadering. In uw contact met de patiënt voelt u dat u kunt genezen. Hier is de ratio uitgeschakeld. Het is niet nodig uzelf te overtuigen. U stelt u gewoon in op de genezing en wel op de manier die voor u de beste of de meest gebruikelijke is. Het resultaat is; afstemming op de mogelijkheid van genezing en op die sfeer waaruit de kracht voor de genezing (in casu gewoonlijk Zomerland) kan worden ontleend. Hierdoor geneest u wel, terwijl een ander die zich met rituelen en heel veel moeite bezighoudt met de wil tot genezen veel moeizamer en veel minder resultaat zo al enig resultaat zal boeien. In het voorbeeld is duidelijk dat een zekere mate van spontaniteit noodzakelijk is om paranormale gaven te laten functioneren.

II. Wij kennen de z.g. sympathische magie die uitgaat van het feit dat een overeenkomst eenheid betekent. Dit is kosmisch gezien in zekere zin waar en wel volgens afstemming en mogelijkheid.

Als u aan Sympathische magie wilt doen, dan kunt u zeggen: Hier heb ik een afbeelding van Pietje Jansen. Als ik nu hier een verandering aanbreng, dan zal de levende persoon die verandering eveneens vertonen, want dat zijn de regels. Maar zolang ik bezig ben met de afbeelding van Pietje J., ben ik bezig met iets wat niet identiek is. Pas op het moment dat ik mij bezig houd met de persoon, ook al hanteer ik de afbeelding, ontstaat deze gelijkheid en is de afstemming van het "ik" op de persoon dermate sterk geworden dat overdracht van krachten etc. zonder meer zal plaatsvinden.

Hetzelfde geldt voor het werken met identieke voorwerpen. Een heel bekende manier om talismans te maken is twee voorwerpen maken van gelijke inhoud. Het ene blijft bij de krachtbron, het andere wordt meegegeven. In andere gevallen kennen wij de aanrakingsoverdracht, bijv. een stukje hout in aanraking brengen met een reliek. Door die aanraking heeft het hout de kwaliteiten van de reliek overgenomen. Iets wat nog niet zo lang geleden een tamelijk veel voorkomende praktijk was in de Roomse Kerk. In alle gevallen geldt; de instelling waardoor de eenheid wordt beleefd, zonder enige twijfel of enig voorbehoud, is bepalend voor de mogelijkheden en de krachten die ontstaan. Dit is hopelijk een duidelijk voorbeeld.

III. De instelling op een bepaalde wereld.

Je kunt natuurlijk zeggen; nu ga ik naar de lichtsfeer, de lichtsfeer, de lichtsfeer. Maar dan klinkt het als een modern lied en het haalt weinig uit. Als je echter zegt: Door hetgeen ik doe (dat kan zijn wandelen, slapen, boontjes afhalen, dus elk willekeurig gebeuren op zichzelf waarin je geheel kunt opgaan) en je zegt daarbij: dit is mijn reis naar de lichtsfeer, dan ontstaat automatisch de band met de lichtsfeer. Iets hiervan vinden we nog terug in allerlei oude gebruiken. In de Dionysosdienst b.v. hanteerde men een soortgelijk iets. Als we kijken naar andere vormen van riten zelfs het dansen bij de heksenverering, dan vinden wij deze overdrachtelijkheid waardoor actie in feite gelijktijdig wordt, een je begeven naar een toestand, die op aarde niet normaal is. Maar dat is zo met elke vorm van actie, ook zonder uitgebreide rituelen. Het bestaat voor elke mens, mits hij de wereld die hij wil betreden aanvoelt en zijn actie kan ervaren als het hanteren van een sleutel of van een voertuig dat hem in contact brengt met die krachtsverhoudingen die een bepaalde sfeer kentekenen.

Hier heeft u een paar eenvoudige voorbeelden van wat ordening eigenlijk betekent.

De rede blijkt voor de mens heel vaak eerder een rem te zijn dan een voordeel, zeker als het gaat om paranormale krachten. De rede, het intellect en de intelligentie heb je nodig als het erom gaat je ervaringen te definiëren in de termen van je eigen wereld. Maar in de ervaring zelf en bij het hanteren van de kracht is die redelijkheid eerder een belemmering dan een vooruitgang, een mogelijkheid tot meer. De mens moet dan ook beseffen dat, als hij de wetten achter het mirakel probeert te ontleden, er een scherp onderscheid moet worden gemaakt tussen de ervaringsmogelijkheid en de omschrijvingsmogelijkheid, waarbij de rede alleen voor

de laatste juist genoeg hanteerbaar is om haar een volle betekenis toe te kennen. U leeft in een kosmos waarin alles mogelijk is, want dat wat niet mogelijk is, kunt u zich niet voorstellen. En al wat u zich kunt voorstellen onverschillig hoe en wat is mogelijk. Besef, dat uw inhoud, uw persoonlijkheid, de wijze waarop u tegenover de wereld staat, bepaalt hoe die wereld tegenover u staat, dat u door uw eigen mentaliteit oorzaken en gevolgen oproept. Besef, dat deze regel bestaat voor elke kosmische toestand en dus betrekking kan hebben op de contacten met de hoogste lichte of de laagste duistere werelden. Dit blijft gelden.

Deze geordendheid, die ondanks alles bestaat, maakt het echter ook mogelijk om in de schijnbare doolhof van krachten en niet-redelijke zaken zelf uw weg te vinden op grond van uw aanvoelen en uw ervaren. De mens is zelf de sleutel tot een grotere kosmos. Maar de mens, die de sleutel tot een grotere kosmos alleen elders wil ontlenen of zijn bereikingen ten aanzien van een grotere kosmos voortdurend doet stoelen op datgene wat hij van anderen eist, zal ontdekken dat hij faalt.

In het geheel van onze cursus hebben wij op verschillende manieren geprobeerd, zelfs door het opgeven van mogelijke proeven, de wereld achter het mirakel toegankelijker te maken. Besef echter, dat u te maken heeft met vaste waarden en regels. Dat betekent, dat als u eenmaal op een bepaalde manier iets heeft bereikt, dit voor u de juiste methodiek is zolang het doel hetzelfde is of voldoende vergelijkbaar. Het betekent, dat u zelf gewoonten en procedures gaat hanteren die niets gemeen hebben met andere, die niet behoren tot de algemene leerstelling of zelfs maar een algemeen bruikbare procedure. Het is uw eigen afstemming die belangrijk is. De procedure die daartoe leidt, kan herhaald worden omdat uw eigen afstemming op vergelijkbare wijze altijd tot stand zal komen onder vergelijkbare omstandigheden. Die omstandigheden kunt u dan redelijk en emotioneel zeker omschrijven.

Heeft u dit eenmaal begrepen, dan blijft alleen nog over de moeite die u zult hebben met uw onderbewustzijn waarin helaas naast veel geestelijk bewustzijn zeer veel procedures aanwezig zijn die in wezen conditionering betekenen van het besef, van het schuldbewustzijn, van wereldbeeld, van wereldbenadering en wat dies meer zij. Dit onderbewustzijn echter is deel van de hele persoonlijkheid. Daarom moet u rekening houden met uw gevoelens en uw ingevingen zelfs als ze niet erg redelijk lijken of geen samenhang lijken te hebben met hetgeen u wilt gaan doen.

U moet steeds proberen uw hele wezen zonder voorbehoud, zonder enige angst of weerzin te concentreren op het doel waarmee u bezig bent. Als u dat leert (dat vraagt heel veel moeite en heel veel training), dan komt er voor u het ogenblik dat u dingen tot stand brengt die voor u normaal zijn, maar die voor anderen mirakelen heten, omdat ze redelijk niet kunnen begrijpen in welke samenhang alles staat.

Hiermede heb ik dit onderwerp beëindigd. Mij rest nog u te danken voor de mij gegeven aandacht. Ik hoop, dat de ontvangen lessen enige mogelijkheid hebben betekend om door te dringen in de wereld van het paranormale die toch deel is van uw eigen persoonlijkheid.

UNIVERSELE MAGIE

Wij hebben ons in de afgelopen lezingen beziggehouden met o.m. Afrikaanse magie, groene magie, Indische magie, witte magie uit Europa etc. Maar het wonderlijke is, dat alle magie toch steeds weer te herleiden is tot een aantal methoden, een bepaald aantal formules. En of u nu gaat kijken bij de indianen, de eskimo's, de vuurlanders, de negers, de blanken, de chinezen, de maleiers, u vindt overal dezelfde opbouw. Dat is interessant, want het betekent dat magie op aarde althans universele waarde bezit. Wat is bijvoorbeeld bij een bezwering overal belangrijk?

De formule, de aanroeping. Bij de aanroeping wordt de persoon die men aanroept behandeld als een belangrijke figuur. De formules, de oproeping. Hierbij beroept men zich op een hogere autoriteit die de opgeroepen persoonlijkheid de baas zou kunnen. Men beveelt hem in naam van deze autoriteit en van de geheimen die eraan verbonden zijn om als de gesmeerde bliksem te verschijnen.

De formule. Hier spreekt de magiër alsof hijzelf die hogere autoriteit zou zijn en alle macht direct en letterlijk zou bezitten. Hij is ook niet beleefd meer. Hij geeft zijn bevelen en dreigt met zijn macht, indien de bevelen niet worden opgevolgd.

Waarom die drieledigheid? Dat is heel eenvoudig, als men gaat begrijpen dat het in de magie gaat om het veranderen van de eigen persoonlijkheid. Het gaat helemaal niet om de persoon die men oproept, maar het gaat om zichzelf.

In het eerste geval houdt u zich bezig met uw doel. Aanroeping is het stellen van het doel.

In het tweede geval is het het stellen van de verhoudingen; deze kracht heeft die macht.

In het derde geval is het de eenwording met de macht; ik ben de persoonlijkheid die de macht heeft.

Nu kun je zo'n reeks in een dans uitdrukken. Indianen en bepaalde negerstammen zijn daar nogal sterk in. Je kunt het uitdrukken in het hanteren van een groot aantal Symbolische voorwerpen. Dat vinden we overal van Mantsjoerije tot Kaapstad en ook in Zuid-Amerika. Je kunt dit doen met woorden. Woorden worden dan ook het meest gebruikt in landen waar een heel precies omschreven godsbeeld is ontstaan of een voorstelling van een godenwereld. Maar in al die gevallen gaat het "ik" zichzelf verhogen tot de meerdere van de krachten die hij beveelt. Hiermee ontkent de mens dus zijn eigen beperkingen. Dat is erg belangrijk,

Zo vinden wij ook in bijna alle delen van de wereld waar ze aan magie doen bepaalde klanken. Klanken die bijzonder belangrijk zijn. Dat kan lopen van een voodoo drum, die alleen voor een zekere natuurbezwering wordt gebruikt tot het woord "aum" dat de macht in het lamaïstisch-boeddhistisch denken naar voren brengt. In al deze gevallen is de klank gebaseerd op een aantal trillingen. Deze trillingen moeten een scala doorlopen waardoor zowel het menselijk lichaam als het menselijk astraal wordt beroerd. Daar komt het eigenlijk op neer. Dan is het verder helemaal niet belangrijk of dat nu Aum is of Oeleboeleboele, dat maakt geen verschil uit. Het gaat doodgewoon om de trilling. Door deze trillingen uit te stoten verandert de mens een ogenblik zijn structuur, zijn instelling en afstemming en kan daardoor een beroep doen op krachten, die hij normaal in zijn eigen wereld pleegt te ontkennen.

Als je verder gaat kijken, dan valt ook op dat ze bijna overal een soort talisman gebruiken. Of je nu kijkt naar een zakje met bepaalde bestanddelen dat gebruikt wordt voor bezweringen ten goede of ten kwade bij de goena-goena, of dat je kijkt bij de voodoo waar men ook dergelijke dingen gebruikt, of je kijkt naar de joodse talismans waarin bepaalde godsnamen gegraveerd of op een papiertje geschreven zijn plus nog iets uit de bijbel. Je kunt ook kijken naar de islamitische talismans die heel vaak bestaan uit bepaalde woorden en begrippen uit de Korán omgeven door een aantal Symbooltekens. En kijk je naar de christelijke talismans, dan kom je tot de conclusie dat ooit hier bepaalde christelijke Symbolen een zekere rol spelen. Dat gaat zelfs zo ver dat men gewijde voorwerpen als talisman heeft. De rozenkrans b.v. Daar hoort een kruisje aan. Dat kruisje behoort gewijd te zijn. Waarom? Omdat het daardoor een machtsmiddel is tegen kwade krachten. Dit is de bedoeling van een talisman ook.

U kunt ook amuletten maken. Amuletten zijn weer iets anders dan talismans. Een talisman richt je op een bepaalde bereiking. Je kunt een talisman hebben die je rijk maakt. Een talisman die je schatten doet vinden, die je geluk geeft in de liefde, in de oorlog; die twee verschillen overigens niet zoveel. Een amulet beschermt. Dat is het verschil. Dat weten de meeste mensen ook niet. Zij denken: talisman en amulet zijn precies hetzelfde. Dat is niet zo.

Een amulet kan je beschermen tegen alles, zelfs z.g. tegen de dood. Niet dat het veel uithaalt, maar goed, men maakt ze. Een amulet heeft een afweerfunctie. Dat komt meestal tot uiting in de symbolen die erin worden gebruikt. In christelijke amuletten; kruisen die naar buiten zijn gericht. In bepaalde heidense amuletten; dolktekens die naar buiten zijn gericht. In bepaalde magische amuletten; een aantal spreuken of engelennamen die zodanig zijn neergeschreven dat de feitelijke spreuk, de kern ervan, wordt omringd door deze afweertekens. Het is een beschermer.

Nu is het wonderlijke dat ze het overal zo doen. Ook het gebruik van zuiver persoonlijke amuletten, want dat zijn ze eigenlijk, tref je overal aan. Er zijn heel veel negerstammen waar

men een bepaald teken of een bepaald voorwerp draagt. Ook de tatoeage van sommige stammen valt in dezelfde orde van grootte. Het is een bescherming tegen boosaardige krachten.

Kijken we naar de wampums van de indianen, dan blijkt dat zij met die wampums over het algemeen iets proberen te bereiken. De medicijnbuidel is weer de beschermende band tussen een krijger en zijn beschermgeest. Hier is weer het amuletkarakter heel duidelijk.

Als dat overal op de wereld nog bestaat, dan moet het zin hebben. Want dat alle mensen over de gehele wereld nu precies dezelfde vormen van bijgeloof zouden blijven toepassen, dat kun je toch moeilijk wegredeneren. O ja, er zijn mensen die daarin zijn geslaagd. Zij hebben gezegd: Kijk, dat zijn mensen die hebben gehoor gegeven aan de slang. Welke slang, dat hebben ze er niet bij gezegd. Dat zijn dan de eenzijdige mensen. Anderen zeggen weer. Dat komt uit het gemeenschappelijk bewustzijn der mensheid. Maar als het van het gemeenschappelijk bewustzijn der mensheid uitgaat, hoe komt het dan dat zoveel mensen beweren dat het werkt? En dan komen we weer tot een heel eenvoudige uitleg.

In de magie geldt één universeel principe; op het ogenblik, dat ik mij innerlijk geestelijk zodanig weet te prepareren dat ik het bestaan van mogelijkheden ontken, zullen die mogelijkheden zich rond mij niet of bijna niet kunnen manifesteren. Alles wat je nu doet met een talisman is; ik selecteer uit alle mogelijkheden alleen die mogelijkheid welke mij dichter bij een schat of bij mijn vijand brengt. In een ander geval zeg je: ik heb hier een amulet dat mij beschermt. Daardoor kunnen bepaalde gevaren mij niet deren. Het resultaat is inderdaad dat je gaat handelen alsof die gevaren niet bestaan. Het gevolg ervan is heel vaak dan ook dat daardoor die gevaren in veel mindere mate optreden dan anders het geval zou zijn. Want het gevaar ligt dikwijls in de erkenning van het gevaarlijke.

Er bestaat een verhaal over heiligen. Heiligen, zo wordt verteld, wandelen overal doorheen. De leeuwen zijn tam, de wolven volgen hen. Er is er zelfs één bekeerd door St. Franciscus, de wolf van Gubbio die toen zelf is gaan preken. Al die dieren doen hem dus niets. Zoals men ook zegt: De wijze gaat voorbij de cobra. Deze ziet hem, groet hem en de cobra groet terug. Met andere woorden hij zal niet bijten; hij is niet gevaarlijk. Wat ik verwacht van een dier, dat zal het dier van mij verwachten. Als ik dus verwacht dat een dier goed zal zijn, dan zal zolang ik niet zondig tegen het begrip van het dier van gevaar (b.v. door een plotselinge beweging) het dier die uitstraling ontvangen en daarop reageren. Het dier zegt dit is geen prooi, dit is goed. Dus even kijken en rustig verdergaan. Ook dat is iets wat niet alleen wordt verteld over christelijke heiligen. Dat wordt verteld over de ingewijde, over de Lama's, over bepaalde heel beroemde sjamanen, over legendarische figuren bij de eskimo's. Wij horen vertellen over wijze medicijnmannen bij de indianen. Overal hetzelfde verhaal.

Een mens, die in zijn denken zodanig is gericht dat hij daardoor kwaliteiten in het bijzonder aantrekt of in het bijzonder afwist, verandert daardoor zijn mogelijkheden binnen de normale wereld waarin hij zich beweegt. Daarom zijn al die magische begrippen overal aanwezig, anders zouden ze geen zin hebben. Het is alleen een idioot die een talisman koopt en als die niet werkt een andere gaat halen. En daarom zeg ik;

Er is een universele magie die is gebaseerd niet in de eerste plaats op de uiterlijke rituelen en al wat daarbij hoort, maar op de eigen persoonlijkheid en de eigen geest van de mens. En als dat nu het geval is, dan betekent dat dus dat de eigen geest van de mens een heel grote invloed heeft op alles wat die mens overkomt. Het wordt dan ineens duidelijker waarom wij allerlei vormen van inwijdingsmagie kennen.

Wat is inwijdingsmagie.

Inwijdingsmagie is degene die moet worden ingewijd, onderwerpen aan proeven van zodanige aard dat hij daardoor zijn angst voor de elementen en voor de dood verliest en gelijktijdig in zich de zekerheid van eigen kracht en aanvaardingsmogelijkheid verkrijgt. Het klinkt groots, maar het komt gewoon hierop neer;

Als je eenmaal door het vuur bent gegaan, over of door het water bent gegaan, je bent langs de afgrond gelopen en je hebt je niets van de storm aangetrokken; dan heb je niet zoveel

reden meer om bang te zijn. Een mens, die niet bang is, zal dus zuiverder blijven ervaren en zien, ongeacht de omstandigheden waarin hij zich bevindt. Hij is niet zo gemakkelijk meer te beïnvloeden. En of je dat nu doet op de manier van Babylon of van Egypte waarbij o.m. de beproeving komt van een reis waar je door een slangenkuil gaat of je gaat door de vuurweide etc. dat maakt niet veel uit. Het is een suggestief proces. Of dat je dat doet op de meer letterlijke manier zoals in verschillende tempels in Griekenland is gebeurd, dat doet verder ook niet veel ter zake. Het is gewoon een oriënteren, een beproeven van die mens. En blijkt, dat hij zich niet laat beïnvloeden, dan blijkt daarmee ook dat hij openstaat voor een totaal nieuw begrip van zichzelf en de wereld. En dan is het gemakkelijk genoeg om hem daaraan te helpen.

Ach, ze hebben zoveel uitgevonden. Als je kijkt naar de magie en alles wat ze ermee doen, dan is het gewoon verbluffend. Ik meen, dat overal waar denkende wezens zijn die een eigen zieleleven en emotie kennen de basisregels van de magie die op aarde worden gebruikt eveneens werkzaam zijn. Dat bij de geestelijk hoogontwikkelde wezens van de ruimte precies diezelfde inzichten en regels zullen bestaan, ook al zijn ze anders geformuleerd, al zullen de rituelen en de namen misschien anders zijn, maar de essentie blijft hetzelfde. Want het bewuste wezen in de materie kan zich door zich te richten op een openheid, die niet wordt verstoord door invloeden van buitenaf, komen tot een steeds grotere harmonie met de kosmos en een steeds beter begrip voor al wat er om hem heen is en bovendien tot een veel grotere beheersing van alle omstandigheden waarin hij zich ooit zal bevinden. Dat bedoel ik nu met universele magie.

Nu we aan het einde van de cursus zijn, is het geloof ik wel goed om daar even op te wijzen. Want als u zich bezighoudt met al die afzonderlijke zaken van de magie (het roffelen van de trommen in het oerwoud, de stemmen van de trommels die voor de voodoo samenroepen, de vreemde klanken van de fluiten, de z.g. krijgshouten die rondgewerveld worden dan zijn ze wel erg boeiend en interessant. Maar als u daar achter kijkt en u vraagt zich af, waarom, dan komt u tot de conclusie dat u eigenlijk terecht komt bij precies dezelfde regels waarmee u ook te maken heeft gehad toen u ging kijken wat voor wetten er achter het mirakel scholen. Wat ik kort en goed wil zeggen is:

Er zijn in de magie of in wat wij magie noemen zoveel overeenkomsten te vinden die alle terugwijzen naar de mens zelf, zijn innerlijke zekerheden, zijn houding tegenover het leven, de wijze waarop hij de manier van zich uit te drukken ziet als een inwerking stellen van geestelijke en andere krachten, dat het dwaas zou zijn om te ontkennen dat juist die menselijke geest als eerste beweegreden en als coördinerende invloed in al deze zaken moet worden beschouwd. En als de menselijke geest in staat is die dingen tot stand te brengen waaraan de magie haar faam, haar roep en vaak ook de vrees van velen ervoor ontleent, dan is er maar één conclusie mogelijk ;

Universele magie begint bij het ego. Waar het ego zichzelf verandert, veranderen de wetten. Waar de wetten veranderen daar ontstaan de verschijnselen die men dan wonderen noemt of die magisch heten en die men dan probeert te binden aan uiterlijkheden, maar die nooit alleen door uiterlijkheden tot stand kunnen worden gebracht.

ILLUSIE

Wat is een illusie? Een schijnbeeld, een fata morgana dat men over de werkelijkheid projecteert omdat de werkelijkheid niet te aanvaarden is.

Illusie, een beeld van het mogelijke dat we nooit durven waarmaken.

Illusie, de constatering waarbij we alle feiten buiten beschouwing laten die niet bij ons passen.

Illusie, de verwerping van de werkelijkheid zonder de werkelijkheid te kunnen verlaten. Maar als we kijken wat in de illusie wel degelijk een grote rol speelt, dan blijkt het altijd weer ons werkelijk wezen te zijn.

Indien wij de kern van hetgeen de illusie voortbrengt weten te vinden, dan vinden wij een werkelijkheid. En dan blijkt heel vaak dat onze illusie niet een feitelijke illusie is, maar dat ze eerder een mom is waarachter zich een bereikbare werkelijkheid verbergt.

Heel veel mensen zeggen ik wil bemind worden, maar eigenlijk menen ze: ik wil erkend worden.

Maar de erkenning is iets dat uit je eigen wezen in kosmische zin voortvloeit. Dat kun je nooit door de liefde van je medemensen op te wekken, door reclame te maken of jezelf op posters ten toon te stellen. Dat kun je alleen door dat wat je bent.

Als je dit beseft, dan wordt de betekenis van hetgeen je doet misschien anders. Maar dan blijkt dat hetgeen je wilt bereiken een deel is van je eigen persoonlijkheid. En dat je daarom dit deel van je persoonlijkheid ook in de werkelijkheid leert manifesteren, zelfs wanneer dat op een andere manier gaat dan menselijk verondersteld zou worden.

Wij zijn aan het einde van deze cursus gekomen. Wij hebben u toch wel een paar sleutels in handen kunnen geven waardoor u misschien wat gemakkelijker de werkelijkheid kunt benaderen en uzelf met uw innerlijke mogelijkheden en krachten een beetje meer kunt waarmaken.

Vrienden, veel geluk met de sleutels.

DE TOETSSTEEN

Als je wilt weten wat goud is, het gehalte ervan wilt zien, dan gebruik je de toetssteen. Je zet de streepjes naast elkaar; het goud dat je beoordeelt en het goud dat je kent. Door de vergelijking leer je de waarde van hetgeen je moet toetsen.

Zo is de toetssteen in ons wezen eigenlijk de innerlijke vrede. Op het ogenblik, dat wij in onszelf een besef hebben van werkelijke vrede en het gebeuren en het beleefde samenvatten en zeggen: "Wat is dit?" dan stellen we dit naast die vrede en kijken wij hoeveel van die vrede, van de kracht van die vrede daarin is te uiten. Op het ogenblik dat we dat weten, weten we ook of we goed leven; of datgene wat we doen betekenis heeft; of ons besef de waarheid benadert of juist een deel van de waarheid ontwijkt.

Elke mens heeft een innerlijke toetssteen. Niet het geweten, dat over het algemeen is samengesteld uit veel dressuur en heel veel propaganda, conditionering en een paar kleine stukjes eigen besef die vaak worden weggedrukt door de mening van de ouderen. Neen, die toetssteen is de vrede die we in onszelf kennen. Dat ogenblik, dat we kunnen vergeten dat we in een wereld leven van strijd en onvolkomenheid. Een ieder draagt het in zich, maar niet iedereen zal het zich realiseren want Je moet eerst de toetssteen zoeken.

Zoek naar die vrede in jezelf. Probeer een ogenblik te vergeten wat de wereld en de strijdigheden van de wereld voor je betekenen. Probeer diep in jezelf tot rust te komen. En als je die vrede kent, dan is dat gelijktijdig een beseffen, een ontruikt zijn en een emotie.

De emotie kunt u vasthouden. Het beseffen blijft een vaagheid die door de emotie kan worden teruggeroepen. Dat is de werkelijke toetssteen.

Op het ogenblik, dat u in vrede bent met God, met uw wereld en met uzelf heeft u die perfectie. Met die perfectie vergelijkt u dan alles wat u doet, wilt doen, heeft gedaan met datgene wat er in de wereld gebeurt. En op grond daarvan kunt u dan zeggen;

Dit is de waarde van het gebeuren. Dit is de waarde van het leven. Dit is de waarde van hetgeen ik al dan niet volbreng. Op basis van deze toetssteen zult u in staat zijn het geheel van uw bestaan steeds meer aan te passen aan uw eigen geestelijke harmonie met de totaliteit, die hoe beperkt dan ook altijd in uw wezen blijft bestaan en in elke levenssfeer van de meest lichtende tot de meest duistere blijft doorklinken als een intrinsiek bestanddeel van de eigen persoonlijkheid.

Toets uzelf aan de werkelijkheid die u in u draagt en u zult op grond daarvan beseffen wat de waarde is van al wat ge zijt, wat ge doet van de vrede die ge kent en de noodzaak eventueel om uzelf en soms ook iets aan uw wereld te veranderen.

Ik hoop, dat ik u nu geïnspireerd heb tot een beetje zelfonderzoek en misschien tot het vinden van de werkelijke betekenis van de dingen voor uzelf.